ՏՈՄԱՐ
ԱՆՑՅԱԼ-ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ
ՀԱՅԵՐԻ

Ի ՏԱՐԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՌՈՒՍԱՑԵԼ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՍԿԻԶԲԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՄԵԾԱՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ՏԷՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՏԷՐ ՍԱՀԱԿ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՏԷՐ ՄԱՏԹԷՈ

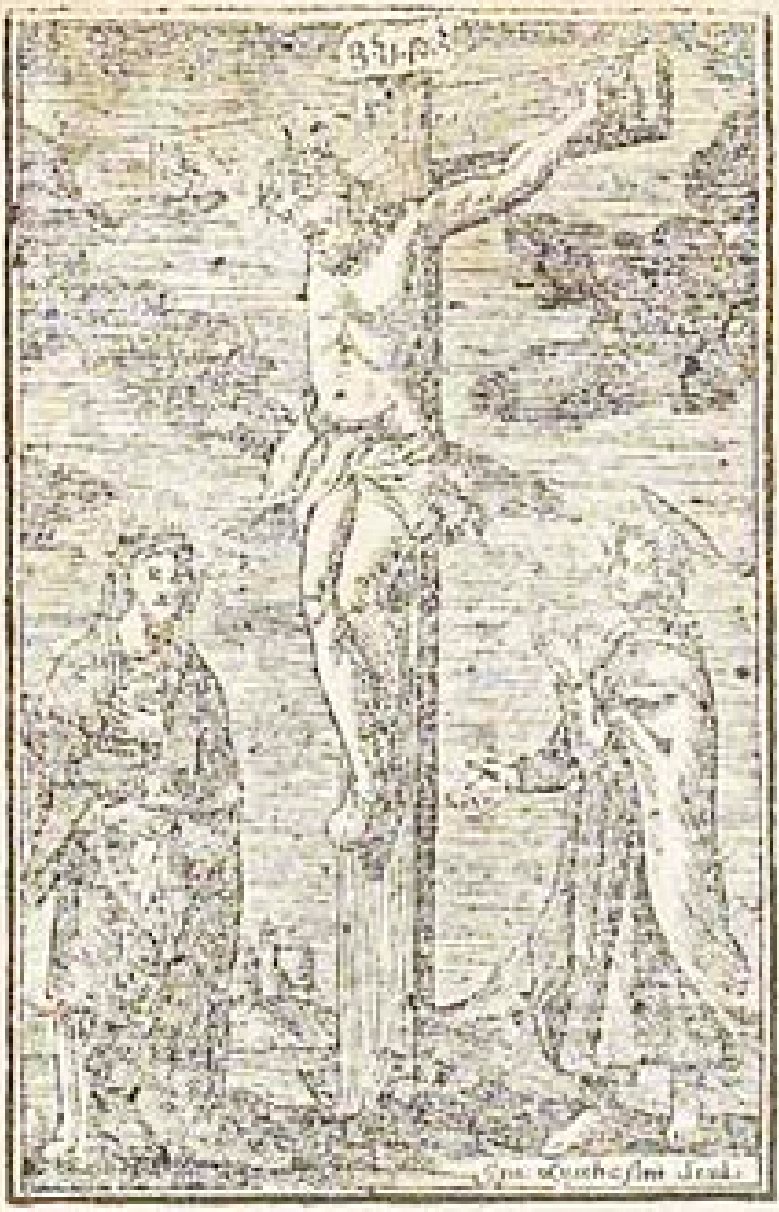

Ճանաչեցէք զԴատաւորն ձեր։

Ո Ր Ա Ն Ա Ւ Ո Ր Դ Ի

խոստովանի՝ անհաս անուածիդ. որ զամենայն ինչ ի չիք կոչեցեր ի սկզբանէ. ի քէն ամենայն արարածոց ծնունդ առեալ. եւ ի քեզ ամենայն ստեղծուածոց վախճան լինելոց. զի դու ես Տէր ամենայնի։

Եւ զամենայնդ ըստ ասելոյն քո
Ցուցանեմ ի գործս։

Ա՛ռ զգործիս ի ձեռն իմ ի ծառայ քո ի
ցուցանել զիմաստութիւն քո։ եւ զգի-
տութիւն զոր տուեր ինձ ի ծառայ քո
ցուցից։ Ի լուսաւոր ամենեցուն տե-
ղեաց։ զոր ոչ ծածկեցից ի քէն։ Ա՛ռ
զգործիս ի ձեռն իմ ի ծառայ քո ի
ցուցանել զիմաստութիւն քո։ եւ զգի-
տութիւն զոր տուեր ինձ ի ծառայ քո
ցուցից։ Ի լուսաւոր ամենեցուն տե-
ղեաց։ զոր ոչ ծածկեցից ի քէն։ Ա՛ռ
զգործիս ի ձեռն իմ ի ծառայ քո ի
ցուցանել զիմաստութիւն քո։ եւ զգի-
տութիւն զոր տուեր ինձ ի ծառայ քո
ցուցից։ Ի լուսաւոր ամենեցուն տե-
ղեաց։ զոր ոչ ծածկեցից ի քէն։ Ա՛ռ
զգործիս ի ձեռն իմ ի ծառայ քո ի
ցուցանել զիմաստութիւն քո։ եւ զգի-
տութիւն զոր տուեր ինձ ի ծառայ քո
ցուցից։ Ի լուսաւոր ամենեցուն տե-
ղեաց։ զոր ոչ ծածկեցից ի քէն։

(Տպ) Լուացից արեւելեան կողմը գետ մի հոսէր ի հիւսիսոյ դիմաց։ Եւ ի գետն ելանէին ոտիւք ի հարաւոյ կողմանէ։ Եւ ի գետն էր ձուկն բազում։ Եւ ի գետն էր ձուկն բազում։ Եւ ի գետն էր ձուկն բազում

Պատա տրուս ինձ տէր՝
զի ես յանբժշկելի խտաւմ գրեալս
զի Աստուած յաւուրցն՝ զի մի՛ ելից
հիւանդ։

Վարձեա զիս տէր և գթացիր
զիս վարձեա զերկիւղածեան իմ,
և զսիրտս իմ։

Ողորմութիւնք քո տէր՝ առատ
աշաց իմոց. և հատոյց ելից չքշ
մարտութիւնդ քոյ։

Աչեռատացոյց ես յամօտս նոանրոյց
և ընդ անօրինս ես ոչ մտից։

Ասացի ես զիս-ոգոմս քոյոյց՝ և
ընդ ամբարիշտս ես ոչ նստայցի։

Ի տիեզից սրբոյ քոյ ես եմ
և շուրջ ելից զան-գամ քոյ։

տէր։

Ի տէր ինձ զձայն օրհնութեան քո։
և պատմել զամ սքանչելիս քո։

Ես սիրեցի զեմարան տանդ քո։
և զտեղի յարկի փառաց քոյ։

Ի՞նչ կարեւորութիւն ընդ ամբա-
րիշտս գանձն իմ. եւ մի՛ ընդ ա-
րիւնահեղս կեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց չարութիւ-
նով լցեալ է. եւ աջ նոցա լի՛ կ
կաշառօք։
Ես յանբծութեան իմում գնա-
ցի. փրկեա զիս եւ ողորմեա
ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան.
յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից
զքեզ։
Փառք հօր եւ։

Յ (ՀՀ) Ի՞նչ վնաս արիւնհեղ
ածաճկին բարձ։

Ալ կարեւորութիւն ընդ ամբա-
րիշտս գանձն իմ. եւ մի՛ ընդ ա-
րիւնահեղս կեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց չարութիւ-
նով լցեալ է. եւ աջ նոցա լի՛ կ
կաշառօք։
Ես յանբծութեան իմում գնա-
ցի. փրկեա զիս եւ ողորմեա
ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան.
յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից
զքեզ։
Փառք հօր եւ։

Յ (ՀՀ) Ի՞նչ վնաս արիւնհեղ
ածաճկին բարձ։

ոգի և հաստատուն կամք գործ
մեծ, և յաւուրս վերջին վերկեցի
ցանց քոց, անցեալդն և ապա
թողութիւն չնորհեցի մեք յան
ղարմացի քեզ ամէն հզօրն և
Ես Տիրոջս, տէրերուն տէր։
յայ զիմաստութիւն։
ջեր զբեզ խոնարհեցնէ վասն իմ
մարդիկք. մեղայ մեղայ. ապա
Ես ամէն ազգք զոր գործեն
խարհրդով, բանիւ, և գործով.
գործեալ եմ. Քանզի մեղայ
հայրք և եղբարք, զամէն մեղս զոր
առաքի ամէն սրբոց. և առաքի չեր
յայ և սրբեցոյ ամենայնին. և
բարեխօսու"։
Ես ասէ Խոստովանիմ առաքի
(ՏՀՀ) Ընկալ ամէն զաղաչանս մեր
։ ազգ կեցո և ողորմեա
բանած ոչ եւս ամենակալ ամէն
ցի. և գրկեալ կեցուսցէ զա

Ա՛ստ արար զմեզ եւ ոչ մեք ինքեանս։ ժող-
ովուրդ նորա եւ ոչխարք արօտի նորա։ Մտէք
դրունս նորա ընդ գոհութիւն եւ յաւանս նո-
ցա ընդ օրհնութիւն։ Գոհացարուք նմա եւ
օրհնեցէք զանուն նորա։ Զի քաղցր է Տէր
յաւիտեան ողորմութիւն նորա եւ մինչեւ ի
հանդերձեալ կեանսն։ Ամէն։

Պատասխանեսցէ եւ ինքն։

Ա՛ստուածոյ եւ զձեզ մարդասէրն
աճ, եւ թողցէ զամ յանցանսդ
չէր։ տացէ ժամանակ ապաշխա
րելոյ եւ զարծիւոյ զբարիս ու
ղիացէ եւ զառաքեալսդ կեանս չէր
հնարհօք աւր հոգւոյն հզօրն եւ
ողորմածն Աստուած մերոյ Յիսուս
տեառն ամէն։

(Կամ) Յիշեսցէր եւ զմեզ առաքեալդ
անմահ դառնն այ։

(Կամ) Յիշեալ լիցիք առաքեալդ
անմահ դառնն այ։

(Կամ) Զաղաւեցիք առ տէր
ողորմեցիք ամ երկիր։ ծառայեցիք ամ
ուրախութեամբ։

Ա՛մէն։ Ա՛մէն։ Ա՛մէն։

Դեմք ալ ու գէմքաշիլ ու գլուխ
հիւսել ուրիշուլիւ ուրիշմանաւ
դաշնացեր ալ ալ տուղայս, խոնարհ
ալ ընկալ ու պայծառացեալ ալ
(չգ) ամէն տաճարին ու տաւիղ
նուագել։"

Հոս ուղղութեան խնդիր առ
գլուխ ալ ուրիշներուն հետ ալ
ցուք գալ ու ակնարկութիւն չնար
առաջին անգամ ալ ուրիշ (իւ)
փաստ հօր ու։

Չէ յաջող ու ձգնարատութիւն ներ։
զարմանալի ուրիշ յաղթ ալ
Բաղձալ ու ալ յանիսուեան ու
Ներկեք զանուն ներա։
Խոստովանեցաք ան, ու օրհ
յարկս ներա։
ալանանալ ։ ու օրհնալ ալ
Ամէն ընդ դրանն ներա հոգ
ներա։
ալեք ժողովուրդ ու խաչն ալոսի

Ի՛ր ողորմութեան ընդունել զիս, եւ հանցեն զիս
ի մարտուիլեան քո. զի առաջնոյն Հետացի
ի՛մոյ։ Ա՛ռաքեա ասր զլոյս քո եւ զճշմարտութիւն
դնեսցեն ինձ ի նոսին լեռնի զիշնամոյ
մոտացար զիս. ընդէր ոտիտամ Վասու ասծ հզօրին իմ ու՝ ընդէ՞ր
զիս։
Վերաբերեն ներդաւոյն վիրեա
Ցնազիե որ ոչ ես ասե՛ ի մարդոյ
խմամ։
Յաւատա արա ինձ ասծ. ես ի գաստատանիե
(ոչ) Վասու ասրա ինձ ասծ. ես ի
գիանկութեի իմ։
Ցայ առ ասծ. որ ուրախ առնէ
Ամէն (ՀԿ) տիեց առաջի սերգոյ
մինչ ես յաւիտ։
ես ի՛ր Հոգեւոյն սրբոյ այժմ ես
զօրհնութիեն ես զիառս ի՛ր Հօր
ծորեմք, ես զի մատուցանեմք
Թօղ զտէրութիեն զիառս քո փառա

ոհակ ու պայծառացել նը հնամեայ
կան քաջաբանին, առաջի աշխրն
հրեշտակաց բնակութեան ու մարդ
ուերաց միաբանութեան։ (Կոհ) Ի յարկին սրբոյ նի
հոգևառս։ ամէն"։

քանու[illegible]եան՝ ու երկրե[illegible]ի վերս
տար գիշերակալ ի տուրց միասո
վերոյ յիշի քնի, որ ուժանիկ ո
ի (Սուն) Օրհնեացուք զՀայր ու
փ ա՛ա՛ր"։

Նման վերակիչ երեսաց իմոց աշխ
յաւտաս առ աշխ խոստովանեա
իմ. կամ ընդէր խոտորիս զիս
Ընդէր ընդէր սրտառուչես անձն
աշխ աշխ իմ։

Խոստովան եղիցի քեզ օրհնութի
թիւն իմ։

Աշխ որ ուրախ առնէ զմանկուն
տա հայ հոգւոյ սուրբ ու անարատ
լեառն նոր ի՛ի յարկս քո։

Հեզոյ ի Ծիրանոյ։

Ակարմրոյ ի կապուտոյ, ի բեղ
ի ջուխց կազմեալ նուագ։
Ծօրինէ ըզպատմուճանն. զոր
նոյ զոր ահարօն միշտ ըղդենոյր։
Աշնամոր զգեաստուցն էր յօրի
մօխուկ մարդարէին։
Ղամանեալ ահարօնի. ո
նիկ ոչ քահանայ։
Հառեալըզ չոյ. ով երկա
ւոյդ սրբոյ այժմ ե՞։

Լուռ։

և վախտս ընդ հօր և ընդ հոգ
զօրան մատուցանեմք զօրհնու
րեմք. և քեզ ընդ երկնային
թիդ քո օրհնեմք և փառաբա
և միշտաշխի և ցայլմօղ պատա
կիսուիւ երկիրպագանեմք. պա
և ահա տեսլեայս խոնարհեալ եր

Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,
Ով ես դու, որ ինձ ես տեսնում,

զպատուհասիսն զբմաւուն։

Ա՛ռեք յարուեստից ընծայասիրեցէք
ի՛ւղն զուսիկն և մկնդեղաւուն և
ծնեալ ի մարիամայ ։ և անխոհեմ
ծնողաւն իւրեանց։

Վայ անառական ։ վայ անխոհեմ
դէմն ալ։

Ո՛չ ոսկի ո՛չ արծաթ ծնանի զմեզ
յայրմաստոյն յիւսուածոյ ։

Զայր ծաղիկ այսօր բերկրեալ

ծննդեան։

տեղ տեղի տէրունեացն ։

քիմ մաքուր կինէ ։ պատրաս-
տութեան ։ առ քեզ առա
կինէ ։ գաբրիէլ գոչեր
պարտաւ այնուհետև ձայնիւ ։

Աւետեաց։

ըստ պատշաճի աւուրն ։

և գալիրքն եղանակեն մեղեդի
Ո՛չ ապա ձգեն զվարագոյն ։*

փառք յԱստուած ամէն։

Ա. Յն Թագաւորին այն նոտաց ինն
փրկչին գքեզ պատկառին
բեռալ ոչխր ընդ քո։
մայր ես կոյս ուրախ լեր երկ-
ուրախ լեր մարիամ ուրախ լեր
ցընծա ամենայն աշխարհի ծընար
զքրիստոս որ կոչեսցին մարիամ
Ա. Ջեռուիէլ հրեշտակապետին
տիրամայրն ոս պատճ ծընար։
մայր դու յաւիտեան կեցուիչ։ ։
թար գերագոյն գովել ոսկրա-
Ալելուիա առաքս բանին բարե-
ծընար առեալ զտէր։
ցեղդ բանին մաքուր կուսութիւն
Տիրուհի ըստ կոյս մայր մարիամ
ծընեալ փառաւորեալ։
փառաւոր ոս նախ ի կուսէն
Ա. Ջ ըս բանեղ հօր ծնուածդ ան

Ա. Ա. Ա.

Պատանեցեալ կանխեաւ ի գերեզմանի
մայրն ու որ ընդ նմայն ։
Բնութիւնն ստուերէն վոշեր ստ
Յարեաւ հայէն այն արիւն
բանիկն իմ սէր ։
ար. ու ի նէ դու բարձր ու զանդ
ե մարտիկապանն հայնէ մարդ
ոչիկն ։
բնեալ ձեռ ատուն այն արու
ապանն արեալ ձագանն ա
մանք ։
ստ չեմ ունալ իւր ան ձագ
Ես յառաջօտ Ես յառաջօ
սիրելոյն ։
հայնէ առատակին սիրտանուն
գեղեցիկ ընկերն հայնէ
Յուն հայուն արիանալ
բանալ ։
հայն առնէր ի առնա
պատանեցեալ ի ատամ
գեղեցիկ ։ ի քառասնեակ գեղեցիկ

Վասից մարդոց անձկալին զոր
Ասեմ ձեզ ամէն՝ ոչ ասիս
Քան զի խնդրէ զանմահն
Քան ոսկի փառաց թագաւորն։
Լռեսցէ
Լսեսցին։
Լսեսցէ հաւատացեալն ձայն աւետեաց
Ասեմ ձեզ ամէն անմահին երեւ-
նալ, զատեալ կանայիցն ողբային
Յարեաւ կենդանին։
Դին գաւրհնեալ գոչէր զի լայր
Ոչ յաւր ողբային առ գերեզման
Յարեաւ տուա
Եւ եւ ես եւ ես եւ եւ ես եւ եւ ես
Ես ես եւ ես եւ ես եւ ես եւ ես
Ես եւ ես եւ ես եւ ես եւ ես եւ ես
Ես ես եւ ես ես ես ես վէ եւ եւ
Ես ես ես ես ես ես ես ես ես
Հանէն Վիտա ես ես ես ես ես
Ազատեաց զաղգս մարդկան մահ
Յարեաւ փրկիչն աշխարհի և
Ես ի յօժանել լզատկին։
Մանն եկին զիւղս անոյշս քրիս-

Ա Ստուածաշունչ Աստուածային Գրոց
Հին եւ նոր Կտակարանաց
Ամենայն աստուածային գրոց
Հոգեշունչ :

Ի Հռոմէական տպագրութենէ :

Ի Վենետիկ :

Ի տպարանի Մխիթարեանց :

ՌՊՀԵ :

Ողջոյն քեզ, ով իմ սուրբ Աստվածածին,
Որ ծնեցիր Տիրոջը մեր Հիսուս Քրիստոսին:
Ողջոյն քեզ, ով Աստվածածին,
Որ ծնեցիր Տիրոջը մեր Հիսուս Քրիստոսին:
Ողջոյն քեզ, ով Աստվածածին,
Որ ծնեցիր Տիրոջը մեր Հիսուս Քրիստոսին:

Ով Տիրուհի Հոգեւոր մեր,
Ամենօրհնյալ Մարիամ Աստվածածին,
Ընդունի՛ր մեր աղոթքները
Եվ մեր խնդրանքները մատո՛ւցանիր
Քո Որդուն՝ մեր Տիրոջ Հիսուս Քրիստոսին:

Ողջոյն քեզ, ով իմ սուրբ Աստվածածին,
Որ ծնեցիր Տիրոջը մեր Հիսուս Քրիստոսին:
Ողջոյն քեզ, ով Աստվածածին,
Որ ծնեցիր Տիրոջը մեր Հիսուս Քրիստոսին:
Ողջոյն քեզ, ով Աստվածածին,
Որ ծնեցիր Տիրոջը մեր Հիսուս Քրիստոսին:

Ա

Ա

Ա

Ա

Ա ոհար վարդն բնդբուսաւ. սի
լամարդ ասկի գոհար վար
գըն բնդբուսաւ արիւնոյն գա
լուսին ի մէջ գիշե
րին. գա զօհար լուսոյն
ի յաւուրսն։

Ոյսպէս մարիամ աղաչէա պատա
ւա խնդրըդրէա ասէ տանա հոգ
ցեա աղօթէա ես ի մ գա
ծառոյ։

Ո՛ՀԳԸՆ ծալ ի ծալ ծինծաղա
խիս ծաւէտարանդ յաւուրսն
ի բերէա վաղըմկնաձև ասէ գա
ծառոյն։

Ա՛ա լսարդիկ. հիկոմցեայ
մանկուձդ. յօրհնէ գաղդ ի գ
գամ. գձիսն օրհնէա աւրդ
նցոյն։

Ոսկի ի կրնդ գոկի լսա
հոգ աւծացեալ ցգնա ձայն ա
գաղաչա ի նամակ հնդիկ։

✠✠✠

✠✠

Յաղթութիւն քրիստոնէից ի վերայ հեթանոսաց։

Ի ժամանակս յայնմ յորում հրամայեաց Կոստանդիանոս կայսր զխաչին նշանակել ի դրօշս զօրացն իւրոց, եւ ինքն ի գլուխ զօրացն ելեալ ընդ դէմ հանդերձ Մաքսենտիոսի, եւ ի մերձենալ նոցա ի միմեանս, ետես կայսրն զնշանն խաչին ի վերայ զօրացն Մաքսենտիոսի, եւ ի վերայ զօրացն իւրոց, եւ ի վերայ ամենայն զինուց նոցա։ Եւ ի տեսանել զայն ամենայն զօրքն Մաքսենտիոսի, եւ զինուորքն նորա, ահ մեծ եւ երկիւղ պատեաց զամենեսեան, եւ ոչ կարացին կալ ընդ դէմ զօրացն Կոստանդիանոսի, այլ դարձան փախստական։ Եւ հալածեալ զնոսա կայսրն Կոստանդիանոս, եւ ի ջուրն Տիբրոն կոչեցեալ ի Հռոմ, անկան անդ ի ջուրն ամենեքեան, եւ խեղդեցան։ Եւ ինքն Մաքսենտիոս ի ձի հեծեալ, եւ ի ջուրն մտեալ, խեղդեցաւ։ Եւ ի տեսանել զայն ամենայն զօրքն Կոստանդիանոսի, զոհացան առ Աստուած, եւ փառաւորեցին զնա։ Եւ ի ժամանակին յայնմիկ ետ կայսրն Կոստանդիանոս հրաման, եւ ամենայն զինուորքն նորա, եւ ամենայն ազգ քրիստոնէից, ազատեցան ի հալածանաց։ Եւ ինքն կայսրն Կոստանդիանոս ետ շինել զեկեղեցիսն, եւ զսրբարանսն, եւ զմատուռսն, եւ զամենայն տեղիսն սրբոց նահատակացն, եւ զամենայն տեղիսն սրբոց նահատակացն, եւ զամենայն տեղիսն սրբոց նահատակացն, եւ զամենայն տեղիսն սրբոց նահատակացն։ Եւ ինքն կայսրն Կոստանդիանոս ետ շինել զեկեղեցիսն, եւ զսրբարանսն, եւ զմատուռս

Ա՛ռ զգեստս զօրութեան, եւ զգեցո՛ զանձն քո, Տէր, զպատուական զգեստ քահանայութեան, զիւղի եւ զմաքուր զգեստ սրբութեան, զոր հագանիցէ արդար քահանայապետ քո, եւ զանուշահոտ իւղ օծման, եւ զպատարագ քաւութեան, զի լուացեալ ի մեղաց մերոց, եւ սրբեալ ի մեղանչմանց մերոց, ընդունելի եղիցի քեզ ի տեղւոջ սրբութեան քո, եւ յիշեսցես զմեզ ի բարի ի Տէր Աստուած մեր։

Ա՛ռ զսուրբ եւ զանարատ մարմին Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, զոր ետ նա ի գիշերի մատնութեան իւրոյ, եւ ասէ. Առէք, կերէք, այս է մարմին իմ, որ վասն ձեր կոտրեցաւ, եւ ի թողութիւն մեղաց բաժանեցաւ։ Զոր եւ դուք, Տէր, ընդունելի արա զմատուցումն զայս, եւ ներեա՛ մեղաց մերոց, եւ յիշեսցես զմեզ ի բարի ի Տէր Աստուած մեր։

Ա՛ռ զարիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, զոր ետ նա ի գիշերի մատնութեան իւրոյ, եւ ասէ. Առէք, արբէք, այս է արիւն իմ, որ վասն ձեր թափեցաւ, եւ ի թողութիւն մեղաց բաժանեցաւ։ Զոր եւ դուք, Տէր, ընդունելի արա զմատուցումն զայս, եւ ներեա՛ մեղաց մերոց, եւ յիշեսցես զմեզ ի բարի ի Տէր Աստուած մեր։

Ա՛ռ զսուրբ եւ զանարատ մարմին Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, զոր ետ նա ի գիշերի մատնութեան իւրոյ, եւ ասէ. Առէք, կերէք, այս է մարմին իմ, որ վասն ձեր կոտրեցաւ, եւ ի թողութիւն մեղաց բաժանեցաւ։ Զոր եւ դուք, Տէր, ընդունելի արա զմատուցումն զայս, եւ ներեա՛ մեղաց մերոց, եւ յիշեսցես զմեզ ի բարի ի Տէր Աստուած մեր։

Ա՛ռ զարիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, զոր ետ նա ի գիշերի մատնութեան իւրոյ, եւ ասէ. Առէք, արբէք, այս է արիւն իմ, որ վասն ձեր թափեցաւ, եւ ի թողութիւն մեղաց բաժանեցաւ։ Զոր եւ դուք, Տէր, ընդունելի արա զմատուցումն զայս, եւ ներեա՛ մեղաց մերոց, եւ յիշեսցես զմեզ ի բարի ի Տէր Աստուած մեր։

Ո՞վ է որ կարէ ասել զանձինս իւր սուրբ եւ
մաքուր ի մեղաց, եւ ոչ ամենեւին ունի
մեղս ի սրտի իւրում, եւ ոչ ի բերանի
իւրում, եւ ոչ ի գործս իւր։ Ո՞վ է որ
կարէ ասել զանձինս իւր սուրբ եւ մաքուր
ի մեղաց, եւ ոչ ամենեւին ունի մեղս ի
սրտի իւրում, եւ ոչ ի բերանի իւրում, եւ
ոչ ի գործս իւր։ Ո՞վ է որ կարէ ասել
զանձինս իւր սուրբ եւ մաքուր ի մեղաց,
եւ ոչ ամենեւին ունի մեղս ի սրտի իւրում,
եւ ոչ ի բերանի իւրում, եւ ոչ ի գործս
իւր։

Ա՞ստուած խօսէին։

Ստուած խօսէին։ Ոչ ոք կարէ ասել զանձինս
իւր սուրբ եւ մաքուր ի մեղաց, եւ ոչ
ամենեւին ունի մեղս ի սրտի իւրում, եւ
ոչ ի բերանի իւրում, եւ ոչ ի գործս իւր։
Ստուած խօսէին։ Ոչ ոք կարէ ասել
զանձինս իւր սուրբ եւ մաքուր ի մեղաց,
եւ ոչ ամենեւին ունի մեղս ի սրտի իւրում,
եւ ոչ ի բերանի իւրում, եւ ոչ ի գործս
իւր։ Ստուած խօսէին։ Ոչ ոք կարէ ասել
զանձինս իւր սուրբ եւ մաքուր ի մեղաց,
եւ ոչ ամենեւին ունի մեղս ի սրտի իւրում,
եւ ոչ ի բերանի իւրում, եւ ոչ ի գործս
իւր։

Ողորմեա՛ Տէր Աստուած մեր, եւ ընկալ զաղաչանս մեր, եւ
ողորմեա՛ ամենայն ազգի քրիստոնէից, որ ի քեզ յուսացեալ
են, եւ ի մեզ հաւատացեալ, եւ ի մեր ձեռն զաղաչանս
առնեն առ քեզ. զի ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած
երեւեցար, եւ ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած անուանեցար:
Ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած անուանեցար:

Ողորմեա՛ Աստուած մեր, ողորմեա՛ մեզ, եւ ընկալ զաղաչանս
մեր, եւ ողորմեա՛ ամենայն ազգի քրիստոնէից, որ ի քեզ
յուսացեալ են, եւ ի մեզ հաւատացեալ, եւ ի մեր ձեռն
զաղաչանս առնեն առ քեզ. զի ամենայնիւ ողորմեալ եւ
ողորմած երեւեցար, եւ ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած
անուանեցար: Ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած անուանեցար:

Ողորմեա՛ Աստուած մեր, ողորմեա՛ մեզ, եւ ընկալ զաղաչանս
մեր, եւ ողորմեա՛ ամենայն ազգի քրիստոնէից, որ ի քեզ
յուսացեալ են, եւ ի մեզ հաւատացեալ, եւ ի մեր ձեռն
զաղաչանս առնեն առ քեզ. զի ամենայնիւ ողորմեալ եւ
ողորմած երեւեցար, եւ ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած
անուանեցար: Ամենայնիւ ողորմեալ եւ ողորմած անուանեցար:

Հարեք յառաջելիք։
Ասացող Աստուածն ձեր տայցէ նախա-
դասութիւնս ձեր ուղիղ առնել։ յիշա-
ցէք ընծայից զոր ընծայեալ եք
Տեառն մինչդուռնէ սիոնիմ բեր-
կրի։

Սէմէոն Աստուածաբան։

Ցեղք ի Քրիստոս հաւատացեալք ձեր արբու-
ցիչք ժողովրդեան ձեր ասացին զնո-
սա ուսուցանողք ձեր եղեն զբնակու-
թիւնս։

Ամօթ ի հուսոյ քոմէ։
Արժանեաց մեզ ի ձեր հանդիսա-
ցեալ ընդունել զձեզ ուսուցիչս ի
գովել յօժս յիշելիս ընկեր
ցեալ զանազան ու զպատու-
պարակից ուղեւոր վերնոյ
յօժս ընծայից երկնա-
ւոր։

Վերադարձ ու Վերադէտ։

Ի համբարձմանէ մարգարէ։

ԱՂՔԱՏԱՒՈՐ ՍՏՐՈՖԱՅ։

ՈՐ ՀԱՅԱՏ ԴԱՒԹՈՒՂԱՅՍ ՄԻ
ՅԻՒՍԻՍ ԴՈՂԵՄՔ. ՆԱ
ՈՒ ՔԵԶ ԱՅՍՕՐ ՄԻՔ
ԱՅՆ ԲԱՒՃԷԼ ՅԻՒՍԻՍՈՅ

ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՄՍՈՆԵԱՆ։

ԴԱՒԹՔ ԲԱՂՃԱԼԻՔ։

ՀԱՄԱՄԱՏ ՀՒ ՈՉՆԻ. ՆԱ ՄԱՐ
ԹԱՒ ՅՂՆԾՈՒՆ ՊԱՏՐԱՍՔԱԼԻ. ՅԻ
Ա ՅԱՕՐ ՄՈՒՆԿՈՒՆՔ ԱԽՈՒՏԻՆ. ԲԱՐԿ

ՍՈՒՐԵՆ ՍԱՐԱՖԵԱՆ։

ՀԱՐԻՒՍՏՈՒ։

ԱՅՍ ԻՇԽՈՒՆ ԱՇԽԱՐՀԻՆ ԵՂԱ
ՍՐՍՈՒՐՈՒԹԵԱՄԲ Ի, ՄԻ ՀՅԻՒՐՈՍ
ՂԱՂ ԵՒ ԵՂԱԲ ԽԱՐՐ ԱՅՍՒ ԼՈՂ
ՄՈՆԱՑԱԾ ՔԱՂԱՔԻՆ ԲԱԶՄԱՑ
Ա. ՀՂԻՔ ՁԱՐԴ ԶԱՍՈՒՆ ՆՈՒՐՈՒՆ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՏԱՐԿԱՒԵԱՆ։

պիտոյ պիտոյս։

Ի վերուստ ընդունելոյ զիմաստութիւն
խոյանալ ընդդէմ հայհոյանաց
հանդիպ ոսոխի զի խրատս
ինքեանց ոչ ընդունին։

Վասն հոգւոյ ախտից։

Ա. Ասաց Տէր առ Մովսէս եւ Ահարոն։ ասա՛ ցժողովուրդն իսրայէլի եւ ասասցես ցնոսա։ Այր կամ կին որ արասցէ ի մեղս ամենայն զոր գործեն մարդիկ եւ անհաւատասցին հոգւով Տեառն եւ յանցցին անձինք նոցա ի նոսա։ Խոստովանեսցին զմեղս իւրեանց զոր արարին։ եւ հատուսցէ զյանցանսն իւր ըստ գլխոյ եւ հինգերորդի մասին յաւելցէ ի վերայ։ եւ տացէ տեառն որում յանցեալ է։ Եթէ ոչ իցէ հատուցանողն ի տոհմէ նորա։ հատուսցի յանցանքն տեառն քահանայապետին։ խոյն քաւութեան որով քաւեսցի նմա։ եւ ողորմեսցի նմա։ Եւ ամենայն ընծայ որ մատուսցի ի սրբութիւնս իսրայէլի։ քահանային լիցի։ Եւ որ ինչ մատուսցի ի սրբութիւնս ի ձեռն ամենայն մարդոյ։ քահանային լիցի։ Եւ որ ինչ տացէ մարդ քահանային։ քահանային լիցի։ Եւ որ ինչ առնուցուն քահանայք ի սրբութեանցն։ քահանայիցն լիցի։ Եւ որ ինչ մատուսցի ի սրբութեանցն։ քահանայիցն լիցի։ Եւ ասաց Տէր առ Մովսէս։ ասա՛ ցքահանայսն եւ ցորդիսն նոցա։ Այս է օրէնք զոհից որ մատուսցեն որդիքն իսրայէլի Տեառն։ զոր հրամայեաց Տէր Մովսէսի։ ասելով։ Ամենայն մարդ որ մատուսցէ զոհ իւր։ ամենայն ընծայ իւր։ ամենայն զոհ իւր որ մատուսցեն որդիքն իսրայէլի Տեառն։ քահանային լիցի։ Եւ որ ինչ մատուսցի ի սրբութիւնս ի ձեռն ամենայն մարդոյ։ քահանային լիցի։ Եւ որ ինչ տացէ մարդ քահանային։ քահանային լիցի։ Եւ որ ինչ առնուցուն քահանայք ի սրբութեանցն։ քահանայիցն լիցի։ Եւ որ ինչ մատուսցի ի սրբութեանցն։ քահանայիցն լիցի։ Եւ ասաց Տէր առ Մովսէս։ ասա՛ ցքահանայսն եւ ցորդիսն նոցա։ Այս է օրէնք զոհից որ մատուսցեն որդիքն իսրայէլի Տեառն։ զոր հրամայեաց Տէր Մովսէսի։ ասելով։ Ամենայն մարդ որ մատուսցէ զոհ իւր։ ամենայն ընծայ իւր։ ամենայն զոհ իւր որ մատուսցեն որդիքն իսրայէլի Տեառն։

✣

Ոդս երանելոյն Վահան։

Դուդ լեզեաղ քաշն ի, զօրսակա
Յաղթօղ զօրուԹէ վէրնակա՞ց։

Ա. Ո՞հոսդ գաղնուացոդն։

Գահէլի ոսկեբերան Հրաշալի։
Ո ամէք Հրաչուելի ալ աս յօհան
Ա. Հանդէս քո այս տօնի ցնծամբ
Ո վարդապետս մեծոյ։

Կան տաճօղք ով սիրդ խոհակ
Ասուածնընդ Հոդեառնդ ազդաց մարդ
Բաղձալիք։

Կուբ ձեր տօնի, այս Հայրապետաց
Նահապետի լարգելոյն. յիշատա
Յաւր դասիսց պանծալի. երկ
Կալ։

Դասնդար աս գէդ լարեխօս ըն՞
Գէդ պատեհիմք յա, զայծաբանն
Ա. Ամէն Հանդիսիս աւուրս աս

Հոգեւոր երգ։

Քրիստոս ծնաւ մեզ համար, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս։
Ի Բեթղեհէմ քաղաքի, ի մսուր անասնոց։
Ոչ ունէր ուր գլուխ դնէր, ոչ ունէր ուր հանգչէր։
Ոչ ունէր ուր գլուխ դնէր, ոչ ունէր ուր հանգչէր։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Հոգեւոր երգ։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Մարգարէական։

Ա՛յսօր ծնաւ մեզ Փրկիչ, որ է Քրիստոս Տէր։
Ի քաղաքն Դաւթի, որ է Բեթղեհէմ կոչի։
Ի մսուր անասնոց։

Կ՚երթամ անուշիւք խոսմբ առել
Հոգ առաջիկայ աշխարհէդ. պատասխանի
Ի խորհուրդ պաշտամն պատարագի
Ժողովեալ ազգս աստուածոյ
Այս յարկ նուիրեալ տաճարիս.

Ա՚տիան Խնկոյս։

Ղեւոնդեան վերակացք • կոյսք իմաստուն
Ջոյգք • ծընօղք յորդիս
Լուսոյ։

Ա՚ստուածոյ։

Կ՚երթամ ի՚ քարէն
Տանէ հոգիս որ զմեզ փրկեաց
Ալէլուիա։

Ա՚ստուածոյ։

ԵՐԵՐ ՄԱՂԹԱՆԱՑ ՈՒՆԻ ՁԱՒԱՏԱՒՈՐԴՆ
ՈՒ. ընկալ զա՛ւ մեզ զիմընկանդ
յօրինակ ըստ հրամուցն զաւթաւոյ
մատուցանեմք առաջի քո տէր
դիպուց և կիւր ըմկասուց. խունկ
ոսոճ քաղցրահոտ եւ ամրոյծ ադուհ
վարդաջուրց. այսօր ժողովեցեր
առաքելոց և մարդարէից սուրբ
ցըն կարգեցեր, ի սմա զգաստ
լեսամբ քո քն. և ըստ երկնայնոց
ծառայուցեր նը զկերկինս պա
Ար զերկրայնս քան զերկինս պա
կաս զաղաչանս քոց պաշտօնէից
խօսուքէ մօր քո և կուսէ. ըն
պաղատ ամատուցորել. բարե
հե սրտբուքէ մեղս և հանա
մոնոց. և ըղմատուցօղըս պա
շտա խրնկոց տաշխից և կինա
զօձս մեր ոսկ զբուրուանս անու
խառնիս. ուղղուքէ ընկալ զա
պատմէ զ՝ի վերնայարկ սրահըս

դեռ երգով։

Ով մարդ, տուք օրհնութիւնս ինձ հո-
գոյ, ուստի տուչ պէտն անմա-
հութեան խոստովանի՞ր նա ու-ղիղ
անապականն կոյսըն Մարիամ ։

կանգնողի տաշարիս ։

Նուիրեանն շնորհէ զիմաստութիւն
ոչ իւր կատարման նա տնօրէն
խոհ զմարմին և զարիւն իւր նա ։
հաշտութիւն մեզ՝ և քաւութիւն բոլո
և՝ միշտ պատարագի. հօր՝ և
ած էնն՝ ի յիւէն անճախապէս
լուսաձեմ խորան. զի օծեալն
պէտն պանծալի երկնանորման
ած սիօն. զարդարեալ պճնութ
մայր նա կալուածիկ մանկամբ
Խընդա յոյժ դուստրըդ նոտ
զաթոռ հայկազնեայս ։

զօրաց. միշտ անշարժ պահեա
բարեխօսութեամբ վերին քո
աբեղի զնոյն և զաբրահամու ,

զխաղաղութի՛ւն քո ա՛ծ տո՛ւր մեզ
Ա՛ր լսա՛ ամէն զխիտս անցանե՛ս ,
մարդասէր :

Թիւն՝ որ չիւմի ես դու կարօղ
չ՛ար . զխաղաղութի՛ւն ու զողորմու-
ա՛ն՝ որ խաղաղութենէ ես ծագա-
ղ՝ զխաղաղութի՛ւն քո տո՛ւր մեզ
ո՛ւ լուսաւորեցեր զամենեսեան :
ներ՝ ի խորհրդոյ իմոյ
ի՛մոյ կուսէն . որ վա՛ն
փրկութէ ու մարմնացար
ր՝ ի հօրէ առաքեցար

Ա՛մէն :

Ի Տնէից Տէրունական
պահոց . ի Տնէից Տէրունական
փե՛ռս ամէն ժամանակս ընդ կենդանի ա՛ռ-
ա՛ծ ի մեռելոց ընդ Հօրն եւ ընդ Հոգւոյն

ա) Օրհնեա՛ Տէ՛ր :
բ) Օրհնեալ Թագաւորութիւնն հօ՛ր :

ժդ֊քն բազմահեծյք և ալիտուք
զահիառաց. քանզի ուր քեր֊
երկրպագէ եկեղեցի ուղ
ձիմ ինձ զքեզ խոստովանել
սեաւ վէմ անձանց մերոց։

պարագրելին ի գիրկս քո բար
ձեր. նմա անդադար բարեխո֊
ձիմ ինձ անհամանալի ծնող
բանն անբակխելեն յղացար և
կեցո՛ զմեզ։

ձիմ ինձ անհարմանացեալ՝ ըզ
ընդ հօր և սրբոյ հոգւոյն,
երրորդութիւնն փառաւորակից
զմահ կոխեցեր. միով ի սրբոյ
էիցար քո՛ ած մեր. մահուամբ
փուխոխելով մարդ եղեալ խա֊
ձիմ ինձ ած ածանէին և ի միշտ կուսէն. ան
առեր մարմնանալ ի սրբուհւոյ
և անմահ հուպիդ, որ յանձն
ձիմ ինձ որդի և բանդ ած
հանապազ՝ զքեզ աղաչեմք։

Թեօդն առէառնեալ ոչ իշխէին
քե բօթէ ինչն մի՛ հագոյն. զի ասաց
ամեն գայլ ի առաջն՝ երեսեալ
Երանելին այսօր Աիմէօն՝ հոգ
զանձինս մեր։

քէն բարեխօսել կեցուցանել
ամեն գայլ ի առաջն՝ երեսեալ
ստուգիչն յայտնել ծնար ան-
որ զայմ գոյութեց
էրնեալ. զի զայմ գոյութեց
զօրութեն հոգւոյն աւետարանեալ և նբ
լեսամ Ա՛ ծածին՝ բարձրելոյն
զայմ գոյութեց
Ա՛ ծածին՝ բարձրելոյն
Ա՛ ծածին՝ բարձրելոյն
Ա՛ ծածին՝ բարձրելոյն

Ա՛ հակզբնական բանդ ասաց՝ ի վերջին աւուրս յանձն առեր լինիլ մարդ՝ ի կուսէն՝ և արարիչդ յաւիտենից՝ փակեցար ընդ ժամանակաւ՝ նբ ոտիւր սրբոյ բուխիդ և անկարօտ մաքրուհեդ՝ եկիր՝ ի տաճարն քառասնօրեայ, զօրինացն կատարեցեր զարդա՝ րուխի։ Օ՛ որ բարձեալ սիմէօնի զանպարտաբերելիդ՝ ի գիրկս իւր Հայցեր, որ արձակիչդ ես կապե լոց՝ արձակեա զիս՝ ի խաղաղուխի։ Ա՛յ՝ ընդ ծերունուդն սիմէօնի վերապրէմ՝ տուքեզ տէր, նբ նբ տր զօրուխիեդ, լի ուներ հնչեալ՝ ի բերանոյ մանկանց՝ և ի կաթնահոսից՝ զոր կատարեցեր՝ ի գիրկս իւր Հայցեր՝ որ արձակիչդ ես կապելոց՝ արձակեա զիս՝ ի խաղաղուխիւն։ Ա՛յ՝ ընդ ծերունուդն սիմէօնի վերապրէմ՝ տուքեզ տէր, նբ նբ տր զօրուխիեդ, լի ուներ հնչեալ՝ ի բերանոյ մանկանց՝ և ի կաթնահոսից՝ զոր կատարեցեր՝ ի գիրկս իւր Հայցեր՝ որ արձակիչդ ես կապելոց՝ արձակեա զիս՝ ի խաղաղուխիւն։

վիրակուն մեզ քո ամէն փառք քեզ։ ( ) զաղաղու ննջումն ոսպ կան՝ խանգիստ յաւուրս ասէր. որ և ի ջերմանիս յաւուրն զի յա րտասեա զաիրելին քո։ Ա՛րդ՝ և մեք գոչելով ասեմք, օրհնեալ որ գաս ի հարցատուութեան կամաւդ Տէր՝ վիրակուին ի վիրակուէն անձանց մերոց։ ( ) որժամ եկեալ կենարարդ ի ջերմանն զաղարու. յորժամ եկեալ կենարարդ ի գերեզմանն զաղարու. աւետաւորն ձայնիւդ աղաղակէր ասելով՝ ղազարէ՝ արի՛ եկ արտաքս։ Նոյն եւ մեզ գերեզմանէն յա րեաւ. և նոյն ինքնդ զանմահու թեամբ պարգեւատո եւտուր սիրել մեզ, և աճապին ձայնիւդ ի գերեզմանէն կոչեցեր։ Ա՛մէն՝ և մանկունք եբրայեցւոց ասասկ զաղաղակէին զանմահ թագաւորուն՝ օրհնեալ

ہے۔ اس کے بعد اس کو ایک ہزار مرتبہ پڑھے۔ اور ہر مرتبہ پڑھنے کے بعد ایک کنکر ہاتھ میں لے کر دوسرے ہاتھ میں رکھتا جائے۔ اس طرح ایک ہزار کنکر ہو جائیں گے۔ ان کو ایک کپڑے میں باندھ کر رکھ لے۔ اور ہر روز ایک ہزار مرتبہ پڑھا کرے۔ اور ہر مرتبہ پڑھنے کے بعد ایک کنکر پھینکتا جائے۔ اس طرح ایک ہزار دن میں ایک ہزار مرتبہ پڑھنا پورا ہو جائے گا۔ اور ایک ہزار کنکر پھینکے جائیں گے۔ اس عمل کو ایک ہزار دن تک کرتا رہے۔ اور ہر روز ایک ہزار مرتبہ پڑھ

անհասանելի բանդ ած ի յերկիր
և յանմատչելոցն վեր օրհնիս,
Ա՛ր յանպատուհաս աթոռ նստիս
ոտք ի փառս, տէր փառք քեզ։
յերդմամբ, և երկեալ մտանել փա
սէին. ոչ է սա որ դիմեալ գայ
հրեշտակն կատա բազմեալ՝ սարսե
թիւնքն տեսանելով զքեզ ի
Խաչեան վերնական բազմու
յարուցեր զքո տէր։
գոչելով սաեմք փառք սուսկալի
էարիծունք երկնից։ Ընդ որս
ղուխ ծունկ ամենայն ոտանաւորաց
զոր օրհնեն անդադար զինւո
և յարուցի աղբի մարդկան.
քո ած յաւիտենից՝ արարիչ
գևեաց չնորհս։

Հոգի իմ եւ երկիւղալից
Ո՞չ զքեզ խոստովանիմք ընդ
որ ինձանէդ ես մարդասէր։
Միւսանգամ քո գալստեանդ.
ես հանդիպիլ քեզ ամպովք՝ ի
կարօղ ես և հզօր, շնորհէ՛ և
գաւառ միտաց։ Ա՛յդ՝ որ յաչս
զգրունս ձեր՝ ի վեր և մտցի թա
միմեանս, համբարձէք իշխանք
պետութեց երկնից գոչէին առ
դիմեալ գայ յերկրէ։ Չիացեալ
նախաձայնել սահր, ըմբէ սա որ
ցեր. զոր տեսեալ եսայիաս
հրաշափառապէս լուսազարդեր՝
կինս և զկուսածին մարմինդ քո
սօր համբարձար միտօք՝ ի յեր
քո ցուցեր հզօր զօրութիւն. այ
րեցեր. և զհրաշալի զյարուխդ
հուրդ, խաչի և մահու համբե
զանօրինութեն կատարեալ զնոր
լի էլուեցար ճշմարիտ մարդ.

փառք քեզ։

Կան խաղաղութիւնդ • տէր
Հոգւոյ՝ և մարմնոյ միասնական
հաստատականիմք • և հայցեմք մեղ
Հօր՝ և Որդւոյ և Սուրբ Հոգւոյդ տէր ։ Ա
խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ։
Զի, եղեալ ես պատճառ կենդանւոյ
այժմ առաջեմք զքեզ տէր Հոգի
քեալն, լուսաւորեալքն։ և
ժանեալ հանգեար յաւա
յժմ զի հրեղէն լեզուս բա
զմեզ։

զաղաւէտիմք տէր խնայեա՛ և կեցո՛
պանձաւորեօք ցուցար նոցա • ա՜
ւ՛ի հրեղէն լեզուս բաժանել
կերտացն բազում դիտուք լեր
աշխարհի • որ զտգիտութիւն ա
նուիրեալ եղեալոցս և խաղաղարար
դեմք • որ ես պատճառ կենդա

ղեցւոյ քումդ սէրդ, զխաղաղութիւն ՀԱՒ
Ո խաղաղութիւն չնորհէ՛ և կեր
թիւնդ ամ աշխարհի։
չնորհէ՛ զերկնային զխաղաղու
այժմ մեզ սէրդ ծածկեն քոյ նշանդ,
աւուրն ազգի մարդկան։ Ով
զի առաւ բարձեր զանառակաս
զուրկ յանցանաց մերոց. քան
կրօտագործուիլ և խնդրեմք զՔո
յաղթ խաչի քոյ անկանիմք երբ
ՀԱՒ ուածի պատուական ամենա
սանգամ գալստեանդ և կեցո։
մեզ զերկրս քո չնորհեցիդ ի քոյ մեծ
շշմարիտ վկայիցդ. առաքեա՛ զ
բանաւոր հօտըս երկնից եւ զա
տի և մի երկեայի։ Եւ՝ ու մեր
տաղաւարս՝ մի տնդ, և մի մօտիր
կերն առելով. արասցուք երիս
կերուսցդ զարհուրելիք ապաս
ի Թաւիւրական լերինն. և աշա

ՀԱՅ ՀԱՅՐ ՄԱՅՈՐ ՅՆԾԱՅ ԵՒ ՄՂԾԱՐ ՀՆԾԱՅ (՝) ՈՐ ՅԱՒԱՏԱՊԱՏԱԿ ԵՍԱՅԻ ԶԱՅՆ, ՈՐ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ ՄԵՐՈՅ ՄԱՇՏՈՑԻ ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՆԱՀԱՊԵՏԻՆ ՄԵՐՈՅ ՍԱՀԱԿԱՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐ

վանուտ, յորովայնէ ընտրել Սբն Հոգ-
ւոյն ի Մարիամ Աստուածածին: Եւ
վախճանեց եւ մեծ զոզոմսէ:
նաուսոզէն զպարգեւս կենաց ան
զամ սբն, հայցէ եւ մեր ի վեր
ցեալ ի փառս առաքել քան
ի կոզէն: Ա՜ն որոյ դերապան
կան արեւան Քրիստ հոսեցեալն
բիւնն իւր խառներ ընդ փրկա
գանն: Ո՜վ զմարտիրոսական ո՜
պատկ փոխանակ փշոյն եւ եղե
զծաղիկս հաճաքելով բոլորեր
Ար զբազմութի քարանցն ան
դամոյ նատել ի յաթոռ փառաց:
զիերապարանն Հօր ի կերպի ո՜
կակեղպ տեսլեամբ տեսաներ
զոր փակեաց աղամ. և հրեշտա
Ար աղօթիւք բանայր զերկինս
նախավկայն քի վկայեցեալ հօր:
սբ յիշատակ սքեայն Ստեփանոսի
ձայն կաթուղիկէ եկեղեցի

ըն Ստեփաննոս, վկայ Ճշմարիտ
առաքելական քարոզութեցն.
որ ի վեր անօրէն քարաձգողացն
աղօթէր առ Քն Ի՞նչ առելով
մի՛ համարիր սոյ մեղս։ Ա՛յլ՝ ի
ձեռն սորին բարեխօսութեն
ընդունեա մեզ տէր զմեծ քո
ողորմութիւնդ։

Պարիտ ընդ քահանայապետ՝
որ զհաւատս ուսուցեր և զբա-
նակս դիւացն հալածեցեր.
մարդկան ուսուցեր քարոզել
զերկրորդումն, պատկեցար յար
քայութեն. արդ բարեխօս լեր
առ Տէր վասն մեր։

Ա՛ռաքեալք և վկայք քրիստոսի
ամենակալ Հոգւոյն զօրութեն
զնման ընդ հանուր յարդեդրուն
կենաց կոչեցար, միաբանական ընդ
երկրորդումն յարդարեցին եր
դել զհաւատս ի յաւիտեան ամէն։

Լ յաւր ահաւոր ձայնիք որոտ
մանն հնչեցին յերկինից ՚ի
յերկիր՝ կոչելով յարդեգրուի
զմեզ վերնոյն սիոնի . հաստա-
տուԹիքն հաւատոյ և պարծանքն
եկեղեցւոյ . որք ցօղով արեան
իւրեանց մաքրեցին զտիեզերս
յանօրէնն կռապաշտուԹենէ . և
միշտ հայցեն ՚ի քէ զքաւուԹի՛
տօնողացս անուանց իւրեանց :
Ա՛րդ՝ մաղթանօք նց ար՛ խնայեա՛
՚ի փրկեալ քո ժողովուրդս որ
միայնոյ ես մարդասէր :

ՅՈՒ որ հիմնեցուցեր զեկեղե- յաղե
ցի քո ՚ի վէմ վիմի հաւատոյ .
և կարգեցեր ՚ի սմա առաքեալս
և մարգարէս , հովիւս և վարդա-
պետս՝ առ ՚ի հաստատուԹի սըբոց .
և ձգնուԹէ վկայից զիՀնամին սր
վանեցեր . ՚ի խաղաղուԹէ զսա պա
հեա՛ աՀ ոնպ մարդասէր :

Տայ

Ո հայրապետականն զարդարե
ցեր ամբոխ ի յերկիրն, առաքե
լական առեր պատուիր յերկ
նաւոտ՝ ծնեայ քեզ. ով երանելի
ի հարս նոր Հայրապետ: Վասն
զի՝ զո վարդապետութեդ սեր
մունք՝ բարեպաշտութեդ քուաս
ցին հասակ. ուրախասէ պտուղ
հատուցանելով և հաճոտացելոցս
փրկուէն ընտրելով. վայ բարեխո
սեա առ Տէր վասն անձանց մերոց:

Ելք

Ով յեսու նաւասեր թագաւորին
իջիլ եզեկիա՝ յարոյց աճ
զյոսիա՝ որ զնամ կռապաշտութիան
ի բաց ընկէց, ոսկ և զբարե
պաշտն Յոստանդիանոս, որ զա
րիոսի զմոլորումն խափանեաց.
և զմեծն Լեւոդոս յարոյց աճ
ոյին նախանձուն վառեալ ընդ
դէմ այսոցիկ ոչք զնչբ Հոգին
Հայհոյեին: Ալէ՛ ով աճարել

ոսպ զարեգակն, և լուսաւորե-
ալըք ծագեցան մեզ յարևմտից
: Ձեզ աղաչեմք
կեցուցանել զանձինս մեր, ըղ-
կնութիւն, ի քէն բարեխօսեցեալ
կինս. ալք ունիք զհամարձա-
տաւորեալք ընդ հրեշտակս, ի յեր-
լութիւն կուսին խափանեցիք. զա-
անօրինացն համբերութիւնք և զմո-
Ա՛դնաւորք քո, որք տանջանաց
խաղաղացո՛ զաշ ոսպ մարդասէր:
և աղօթիւք՝ զկենդանուսն մեր
լով աղաչեմք. բարեխօսութիւք սո
մարտիրոսաց՝ զձեռս համբառնա
տաճարի սըբց և յիշատակի սըբց
և զմեծ պաղատմութիւն:
քո՝ խնդրելով ի քէն զհաշտուիլ
և մեք տօնեացուք զյիշատակս
մարդասպաշտ հայհոյութէն. զի
աղաչեա զնոր ի փրկել զմեզ ի
և ուղղափառ ըմբ թագաւոր

ոտն

հատ

Եւ ի մեծ պատերազմին եւ ի մահ
յաշխարհին ի չակատամարտին։
Յաշխարհին ի մեռանել։
Եւ ի մեծ զողմամբ
թի եւ զմեծ զողմամբ։
Ընդ. խնդրեցէք ի քէն զհաշտու
փեսային դատեցք վերին սիր
արանացեալք քի եկնաւոր
ծառան ցուցիք զհանդէս։
զկուսուն։ Եւ ի մարմնի զանմար
սբ. քանզի սրբութիւն առացայ
զուարճացեալ տօնիդ եկեղեցի
յաղթական ձեր զհանդէս։
թողուն։ ոչ մարդասէր սր։
պարգեւեա՝ ինի քում զհաղորդու
թիւ. եւ անձանց մերոց զմեղաց
Սուրբ քարեխօսութիւնքն քո ասի՝
հոգի հաւատով ածգիտութիւն։
տութիւն։ եւ լուսաւորեցին զամ
զհաւատարն անպիտութիւն կռապաշ
հայաստանեայց։ վարատեցին
ցին համանգամայն զաշխարհս

Ո՛րդ՝ ի յաղթօղ մուն նոցա։ Ո՛րդ՝ ի կուռցն և անարդեցեր զպաշտա՛ վո՛ այնորիկ լուացեր զտաճար տե՛ղով գայրեցուա՛ն Հոգւոց նոյ, Ո՛ալ վե՛րին ապստեցութիւնն դի՛ նալիան անօրէնն բռնաւո՛րացն։ կանա. և ո՛չ ածեր զմտաւ զապա՛ զմարմինդ ըստ Հոգւոյդ քուա՛մ փրը (Թէոդորա). որ փոխանակեցեր օրական և վկայ ձչմարիտ՝ քո՛ղ նահատակդ քի սուրբդ

Ո՛րդ՝ ի յաղթօղ

Թեամբն խնայեա՛ ի մեզ և օղորմեա՛։

Ո՛րդ՝ ի յաղթօղ սո՛ր բարեխօսու՛ նո՛ր մարմնաւո՛րական պատերազմ։ ային զօրուքի, ո՛չ ժուժկալեր քանզի ստացեալ էր զնո՛ խափանեցին և յաղթօղ գտան. տակ քո՛ զմոլուքի անօրինացն տերազմ։ Իսկ երանելի նահա՛ մաքառեալ լինէր անօրինացն պա

ոչ եւ զօրացն հրեղինաց օրհնա
ւր ի վե՛ր քե՛րօբէից հանգչիւ
սերովացւոց քոց՝ տո՛ւր փառք քե՛զ
դէպ զրուի ժողովոյս մերոյ ի յոյս
ո՛ձ բարեխօսուքն ընկա՛լ եւ զոր
վից աղաղակե՛լով առ քա՛ւ։ Ա՛ռդ
յանի՛ւս ա՛ծային գանձուցն հոգ
առաք ինաբար զինքն ըլե՛ղծել ի՛
րիս պակասեացի ։ այլ դողալով
լուծեալ ոք բազանեօք անցա՛ց
քա՛ջալե՛րեին զմիմեանս , զի մի՛
յե՛րեսս բանասարկո՛ւին ։ Ալրք և
տակին՝ ի յամօթ և՛ ի քարկնկե՛ց
ի՛ յե՛րկինս , ի սե՛բաստիայ հանդ
թագո՛ւորեալքն ի քէն դիմեալք
Թուղիկն ե՛կե՛ղեցի զո՛ քա՛ մե՛
Վնալով փա՛ռք քոց ի փառս կա
տա՛ր վա՛ն անձանց մե՛րոց ։
Հատակո՛ւմե՛ք քոյ , բարե՛խօսե՛ա
պատե՛րազմի տօնողացս զօր հա

Տիրութիւնք. Իշխանութիւնք եւ պա-
տուհասք. Երեշտակապետք. Երեշտակք
Հոգեռնահապետութիւնք. Երեսփոխք
խմանալի. Օ՛ օրհնութիւնք երկնա-
որ օրհնեն անլռելի ձայնիւ Օ՛
յաւիտեանս ամէն։

Եւ բազմագութիւն սուրբ քեզ վայել-
յաւիտենից։ Օ՛ ի դուռ միայն
րագոչեմք, փրկեա՛ զմեզ ի հրոյն
հրոյն. ընծայն եւ մեք քեզ վե-
գաւորին եւ շինողացին զգօրու-
ոլք անարգեցին զբանութիւն թա
կեցեր ի բորբոքեալ բոցոյն,
թացար ի՛ նը մանկունան եւ փրը
բոլորից, որ մարդասիրաբար գը
Աագաւուր փառաց եւ արարիչ
օրհնեցէք եւ բարձր արարէք։
լոմ գոչէին երգ նոր. ամ գործ
րոյն բանութիւն։ Ոլք աւազակե
կեցեր զերիս մանկունան ի հր
բանիս, ինչեր ի բաբիլոն եւ փրը

տուէք. Աւետեաց եւ Քեռուբէից
եւ մեք օրհնեացուք զնոյն ամենա
տես Աստուածութիւնն եւ զմի
Յիսուսեանն։
Յաղ երկրաւորս եկեալ էց
ոյ քահանայապետութիւն, ցնծայ
հրաշիւառապէս՝ զերկնաւոր քա
հանայապետութեդ կատարելով
զօրանախմբութիւն ոտն։ Ընդ
անմարմնականաց եւ հոգեղինաց
դասուցդ՝ եւ մեք մարմնականքս
եւ հոգեղէնքս համաձայնել փառա
բանութիւն զիւրաքանչիւրեցեալն ի մէնջ։
Արդ՝ ուր պարծիցի եւ Աբ
քայ մեծ հրեշտակապետ բարձ
րելոյն. եւ ամ զինուորութիւնք
երկնից, որք կայք միշտ առաջի
աթոռոյ Աստուծոյ. անդադար բա
նեն զերկնից, որք կայք միշտ առաջի
րելոյն. եւ ամ զինուորութիւնք
քայ մեծ հրեշտակապետ բարձ
Արդ՝ ուր պարծիցի եւ Աբ
էութիւնք զիւրաքանչիւրեցեալն ի մէնջ։
եւ հոգեղէնքս համաձայնել փառա
դասուցդ՝ եւ մեք մարմնականքս
անմարմնականաց եւ հոգեղինաց
զօրանախմբութիւն ոտն։ Ընդ
հանայապետութեդ կատարելով
հրաշիւառապէս՝ զերկնաւոր քա
Յաղ երկրաւորս եկեալ էց
ոյ քահանայապետութիւն, ցնծայ
Աստուածութիւնն եւ զմի
տես Երրորդութիւնն եւ
եւ մեք օրհնեացուք զնոյն ամենա
տուէք. Աւետեաց եւ Քեռուբէից

ս) Ահ՛ ևս խա՛։ Օրհնեա՛ տէր։
ք) Օրհնուի՛ և փառք՛։ Յաւա՛։
դ) Ա՛ր ընդ հոգւոյդ քո՛։
ս) Ո՛չ երկիր պագեսցո՛ք։
դ) Ո՛րաջի՛ք քո՛ տէ՛ր։
ք) Տէր ա՛ծ մե՛ր, որոյ կարո՛։

Խրատ, Աւետեաց, Ծննդեան, Տ՚ընդ
առաքին, Վարդավառին, Վերափոխման,
և ամառնային ածածկին ճաշու փոխն ասա է։

Ա՛ւետացուսցէ անձն իմ զտէր, և
ցնծասցէ հոգի իմ ա՛ւետիւք ի՛։
Ա՛ւց արար ինձ խոնարհութեա
աղախնոյ իւրոյ, այսուհետև
երանիցեն ինձ ամ՛ազգք։ ևն՛։

Աղտ-հոգին, ծաղիկ-պտղին, հոգ-ոգին
գալաթեան, խաչի, երէկեցոյց, ամ՛ին
ւոխէից ճաշու փոխն ասա է։ աղ՛։ ղէ։

Յ՛ի թագաւորեաց զվայելչութի՛ն
զգեցաւ զգեցաւ ա՛ր զօրութի՛ն
ընդ մէջ իւր հաց։

յաւիտեան։

մեր և ճշմարտութիւն ան միասցէ
վերս։ օ՜ օրհնեցէք զնա ամենայն ազգք երկրի
վեցէք զնա ամ ժողովուրդք։ Օրհնեցէք զնա ամ ազինք։ զո
ւին։ ճշմո փոխ այս է։
Հոխոխոպոհոյ յոս պօն ոչ ւինի։ և
ամ չորե՛ւ շոխոլի և ուրխոլի յոս պոհ՛
զիս։ սպմ՛՛։ ՃԺդ։

Հոս և վիշտք դժոխոց գոհն
Ե ըլեցան զինև երկունք մա՜
իմ կարդացի առնա։
զուննկն իւր առխս և ես յիւուրս
աղօթից իմոց։ զի խոնարհեցոյց
Աերեցի զի լուաւ ձեր ձայն
ևի՛ ես ոնիկ ճշմո փոխ սպմ՛։ ՃԺդ։
փոխն այս է։ սպմ՛։ ճՃէ։
Պահեա երու՛։ Կամ օրհնեա՛։
Ի Հոգւոյ գոլոսան
ի Հոգէն ինչ՝ ի հոգւոյ գոլոսան
ակզբանէ յաւիտեան դու ես։
ցի։ պատրաստ է ամէնուն քո՛
Հատատեց զնշ զի մի սասանես

Lucknow 6.5.22

Lutz Kabot 1220 Lampe
22. 2:=

Ահաւասիկ գերեզմիկ ես մեր-
ձաւոր իմ եւ արարատ ինչ-ուչ գոյ
ինքն ուրիշ", ե. 7։

անդաստան մաքուր ի փշոց մե-
ղաց եւ երկիր տիրուհի ու
Լա՛ն նաւ՛ստ երկիր տիրուհի ու
զքե՛զ յաւիտ քո ծննդեան։
ցաք յուսով. վայ օրհնաբանեմք
զամարմինն Քրիստոսի անմահա-
զին պատուական մարդկան. զորոյ
զի՛կ. և ետես՛ր ի ժամու զար
պին պատուական մարդկան. զորոյ
պիտ կենաց տընկեալ
յաղին նոր կոյս՝ որ
զկայրած ինքն բերկեցեր զձա

Ա՛այրս շարականք ։

Ընդ՝ աբեր կուսին ։ գլ ։

ածուեն ի քեզ տարել կրեցեր. անկիրճելի. որ զանշէ՛ ջհուր նախական տաճար եւ մուրհակ ընդ ձեռն ի քեզ ստորել կրեցեր. էարկ ի տայր ծագեցեր. վայ ամէն արդարութե՛ եւ նստուերոցս ի խաչ վայրատիակ արիւնոյն կենաց. որ երկր ր արեւելք արեգականն ալ ի քանական երկիր. որով բնութեա՛ բուսան արդարութե՛ նաբ բոյսք. վայ.

ԱՀԵՄԱՆ. 44.

ԱՅ՛ ածին խորան լուսոյ՝ անշէջ ջահ ի քեզ ստորել կրեցեր. որ զանշէ՛ ջհուր նախական տաճար եւ մուրհակ ընդ ձեռն ի քեզ ստորել կրեցեր. էարկ ի տայր ծագեցեր. վայ ամէն արդարութե՛ եւ նստուերոցս ի խաչ վայրատիակ արիւնոյն կենաց. որ երկր ր արեւելք արեգականն ալ ի քանական երկիր. որով բնութեա՛ բուսան արդարութե՛ նաբ բոյսք. վայ.

թեշտակն աւետարանէն, ըստ
Մեծացու։ Ի ՅԻՍՈՒՍԻ ՀՐ
ՄԵՐ ԶԱՍՏԱՏԻՆՆ, ՕՐՀՆՈՒԲ
ծննդեան առաջին աւուրն. գէ։

գանդի եբարձ. ըզնա ամբն օր՝
մայր. որ զանտանելին էրից ի յոյժ
բանին. օր։ ՕՐՀՆՈՒԲ ՓԻՐԿՈՒԹ
մայր. և զանձնաւոր տաճար այ
նեմք։ ՕՐՀՆՈՒԲ ՄԵԾԱՑՈՒՑԱ
արդուին. օրհնութ՛ մեծացուցա
ըզբնակատարն անրակզբնակից
անձառելի լուսոյ մայր և ՕՐՀՆՈՒԲ
ծննդեան Տեառն. գէ։

Տօնեալ բանին. վէմ։

Տօնեցեալ Տ՛գւով՝ ի քեզ տրտա
սրով ե՛ւ յերկիր աւետեաց
կատարած՛նաց նորոյ ուխտի՛։
Ա՛ն նոր անուն տապանակ
բոց՝ վէմ։ Ա՛ն նոր անուն տապանակ
սրով բնութեա կին ըզ հինաւ կրից

Ելից ԻԵ. 4։

Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հայր ձեր, եւ մայր եւ քոյր հարան երկնաւոր. մայր եւ գուշակեց զանաւրէնն զծընունդ առանց ձեռին հատեալ. դանիէլ զնա ծննդեան մեալիլ կոյս. վասն

Ելից ԻԵ. 4։

Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հայր ձեր, եւ մայր եւ քոյր հարան երկնաւոր. մայր եւ գուշակեց զանաւրէնն զծընունդ առանց ձեռին հատեալ. դանիէլ զնա ծննդեան մեալիլ կոյս. վասն

Ելից ԻԵ. 4։

Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հայր ձեր, եւ մայր եւ քոյր հարան երկնաւոր. մայր եւ գուշակեց զանաւրէնն զծընունդ առանց ձեռին հատեալ. դանիէլ զնա ծննդեան մեալիլ կոյս. վասն

Պահպանեմք և վեր օրհնեմք
զնա այժմիկն ևս մինչև յաւիտեան։
Ամէն։ Ընդունի տէր։ էջ։

Ա՛ղաչեմ կոյս և մայր ու բնակարան
Որդւոյ քոյ սիրելոյ, զի
Ամէն։ Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Ընդունի տէր զաղաչանս մեր, զոր մատուցանեմք
առաջի քո ի սուրբ անուանէ Որդւոյ քո
Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ։ Ամէն։
Ընդունի տէր։ էջ։

Հինգերորդ աւուրն. էջ։

Ա. Նոյեմբեր ժողովուրդ անդամոց

և զաղախին փրկչին մերոյ։

զեղեալ փրկօղ կենդանուէ աղ
զի մարդկան. վայ զքեզ ծով
ծին և կոյս բարեբանեմք ըզմայր
և զաղախին փրկչին մերոյ։
Ամենասրբոյն հօր և հինաւուր
ցն՝ անժամանակին յաւիտենից.
ժամանակաւ յորովայնի քոմ
բնակեցաւ և՝ի հօրէ ոչ մեկնե
ցաւ. վա՛ն Ոնեսիմն՝ ի քէն՝ ի
խաչ ելեալ և՝ի յաթոռս փա
ռաց իջ
հօր. անարգեալ՝ ի մարդկանէ.
փառաւորութիւնք երկրպա
գեալ. վայ։ Ա՛զքեզ ոչ միայն
սրդիք մարդկան այլ և վերին
զօրութիւնք դասք անմարմնոց հո
գեղինաց հրեղինաց զուարճանոց
և հրեշտակաց. զի հաբանեն և
վեր օրհնեն և ի՛ւրաքանչիւր զմայր
և զաղախին փրկչին մերոյ։

ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։ եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւն իմ։ զի զանօրէնութիւն իմ ես գիտեմ։ եւ մեղք իմ միշտ առաջի իմ են։ քեզ միայնոյ մեղայ եւ չարն առաջի քո արարի։ զի արդարասցիս ի բանի քում եւ յաղթեսցես յատենի քում։ զի ահա յանօրէնութեանց ծնայ եւ յմեղս ետես զիս մայր իմ։ զի ահա զճշմարտութիւն սիրեցեր։ զանյայտն եւ զգաղտնին իմաստութեան քոյ յայտնեցեր ինձ։ սրբեսցես զիս ի մեղաց իմոց եւ սրբեսցիմ։ լուասցես զիս եւ սպիտակասցիմ քան զձիւն։ լուիցես ինձ ուրախութիւն եւ հոգեալք խոնարհեալք ցնծասցեն։ դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց։ եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ ջնջեա՛։ սիրտ շնա՛ւ արա՛ ինձ ո Աստուա՛ծ։ եւ հոգի ուղիղ նորոգեա՛ յիս։ մի՛ զիս մերժեր յերեսաց քոց։ եւ զհոգի քո սուրբ մի՛ խլեր յինէն։ դարձո՛ ինձ զուրախութիւն փրկութեան քոյ։ եւ հոգեւոր իշխանութեամբ հաստատեա՛ զիս։ ուսուցից զանօրէնս զճանապարհս քո։ եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։ փրկեա՛ զիս յարեանց ո Աստուա՛ծ փրկութեան իմոյ։ եւ արդարութիւն քո բարձրասցի։ տէր զբերան իմ բացցես։ եւ բերան իմ պատմեսցէ զգովութիւն քո։ զի եթէ կամեցար պատարագի՝ տայի՛ր։ ողջակէզք ոչ հաճեսցին քեզ։ պատարագ Աստուծոյ հոգի՛ հեզ է։ սիրտ համեստ եւ խոնարհեալ Աստուա՛ծ մի՛ արհամարհեր։ եւ կամեցի՛ր ո Աստուա՛ծ բարեհաճութեամբ քով զՍիովն շինել եւ զհաստատեալ զհիմունս նորա։ ապա կամեսցիս պատարագ արդարութեան ընդունել զընծայս եւ զողջակէզս։ ապա մատուսցեն ի սեղանդ քո զհամեստս։

մարեմն ու սրօքէ հողեվէին ալ-
նեմք ամաճին կոյս։ Ալէկէզ
ցօղն երկնայինն. զքեզ ծարճա-
կոյս. որ ցօղեցեր ի մեզ երկ
Ալ՛ին լուսոյ և ամպ հովանի ըմբ

Եղիսաբեթայ ասացն. էն։

րութի կենաց կոչէ՝. ամ։

Էիտեանից տըտայ եղել յորդեգ
հելթանոսաց՝. զի արարիչն յա-
Ընդհակ բարի յէմ երևեցաւ
բամտասով երկիր նեղուիս. ամ։
Ծընանիլ յորովայնէ ամանակն՝.
մանալ՝ ինքն կուսին. և անարատ
Հաքեցեր զքո միածինըդ մար
ամաճ և ատր տերնց վրկիչ դոլով։
երգով դոչեն և ասլաղակեն՝. ամ
անմարմնոց հրեշտակաց՝. ձայնիւ
Էիտեանն՝ բարեբանեն դասք
Օ՜ քեզ հայր յաւուրս քան զյա

Վեցերորդ ասացն. էն։

ոչ ոք ոչ ոք։ այսօր։ Ընթերցիկ երկրորդ։ Ես
կը նշանակէ, որ ես եմ այդ
հաշտեցար, եւ մարմնացար ի մեզ
ի հօրէ, եւ ժամանակաւ լինիր
լի ես ամէն բանէ անմահներէն
տարած մարդոյն։ Ընդհանուր
զայնցանս ինձ առաջին նախատոմ
դանան ի յոգիս ինձ, բառնալով
կուրծքէս։ այսօր մկրտիր ի յոր
ի ես կոխեսին. ես մերոյ փրկ
լինիր հրաշեցար եւ մարմնացար
րիւ աւետիքցար. եւ ժամանակաւ
նոսկիրգեան աջ բանդ որ ի հո

Ս-ԻՆՆԱԴԱՏ ՊԱՏԱՐԱՆ. ՀՖ։

քո բարձեր. գերեզ բարերա
որ զանտանելին կոյց, ի փրկո
լուծիչ եւ քաւիչ մեղաց ես կայ
քին տուրհաւ մեզ. զ Ընդհանրէ
կայ. ձեզի պատուին կենաց ի

Եւ ասէ. Այժ ասէ՛ն ոս՝ ի ձոց
զի զհոգաժնեցեալսն հօրըն ընծ
հիւթականն հոգանիւթ գոյութ
մարդ։ Ա՛րուեալ եւ օրինօք ոն
նակաւ ծննեալ լի՛նի, ա՛լ եւ
հօր գոյով։ Եւ սահմանել ժամ
լամոնդիւրն ի յոտոմայնի եւ
ի կուտէն մարմնոյ զգեցմամբ
նական ի հօրէ։ Եւ ակզբնաւորել
Ա՛ղբակիզբն բանըն յանակզբ

Տէ՛ռնընդ առաջի։ գլ։

րուեալ հայցեցայ։

Ե ասէ՛ւ կիր սիրելի՛ ընդ ո
ոս ի՛ հօրէ վերակացեալ գ
պակէ՛ր աստեղով։ ա՛յ գաղո
ի՛մարմնի՛ ի վերայ՛ ջուրցն առ
լիւ ոչ՛ զի ամէնդին։ տեսանե
բուզե՛ց ամէնդին։ տեսանե
կենդանեացն ըզհամբա՛ւեալ գ

բազմութեան՝ զսա հնչեմամբ եր-
ուրդք ընդ անմարմնոյն դասս
րեցաւ։ օր։ Նկայք նոր ժողո-
ի ծերոց և՝ի տղայոց վաստա-
քաւակերպիցըն բազմի. այսօր
քան զյետնոս օրդինն՝ որ ի վե-
անյաղթելի թագաւորն։ Յառաջ
տեաւ. օրհնեալ արքայ եկեալ
սօր՝ի վե յաւետական նորոգ նըշ
վե քերօբէից հանդէն. այ
Ընդակիզեըն բանըն հօր՝ որ ի

ծոգնոտուն. դն.

հնուր տեսի զվիրհօդե. աճ։
քում՝ի խաղաղու՞ն. զի ըհա՞
կե՞ս զգծելոյ քո սիր ըն բանի
ղակէր ի տաճարին. ածող արձա
և սիմէոն ցնծայր հոգւովն՝ ասե
պէս ծանուցանէ՝ ա։ Ի ծերոյ
գիրկըս ծերոնոյն՝ և յայտնա
հօր տըղայ քոնանօրեայ բառնի՝ ի

Վամար յանձն առեր զբարեկեցութիւն
երկրի ահեղի։

օրհնութի՛ւն երկեսցուք. յա։
Կիսայ ի նմա ժողովուրդք նոր
նովսիւն զոհիւք ոչ երկեսցուք. յա։
յարտուցեալոյն ի մեռելոց Ալ
յարացուցէք զօրհնութիւն,
երկրէ ևիսահել։

որ զՅոբ լուսաւորեցաց ալէ։
լոյն ի մեռելոց ալէ՛լուիա։
փեցէ՛ք առ ալէ։ Յարուցեալ
կիսայ ժողովուրդք. եր-
ուե՛ալ ալէ՛լուիա։

Յարեաւ քրիստոնեայ ի մե՛
գուք. օրհնեալ արքայ։

Ընտրեալ. ա։

գոլ քաղցր ձայնիւ փառաւորեա

Փրկութիւն տիեզերաց կենարար՝
օրհնութի՛ւն ալէլուիայ ալէլուիա։
Այլ երգեցո՛ւք ընդ հրեշտակս
Յարուցեալոյն ի՛ մեռելոց քրիստոսէ։

Հինգերորդ շաբաթու։

Աւր կարօղ՝ ի պատերազմի. տու։
տո՛ւք ։ Ձեր հզօր զօրութ՛ իւրով.
իւրով. և զհզօրըն կապեաց.
զդժոխս գերու՛ց մահուամբն
Յարուցեալոյն՝ ի մեռելոց ։ Կա՛
Տո՛ւք օրհնութի՛ն այ՝ յա՛յ
Ընդդէմ չաբաթու։

Ե՛զերս. ալէլո՛ւիայ։
լելո՛ւիայ. որ փրկեացն զտի՛
ո՛ ի մեռելոց երկրպագեսցուք
ածա՛պէս. ալէ ։ Յարուցեալոյն
օրեայ ալէլո՛ւիայ. և յարեար
Թաղեցար ի՛ սի՛րտ երկրի՝ երեք
խաւա՛ր և համբերութ՛ձեր ալէ՛։

Յաղթութիւն, ըստ ֆոլիոյ. պէս։

Ով վասին մէյ մարմնոյ
թագաւորին վրայ քո՛յ
որ վասին մէյ մարմնոյ
թագաւորին վրայ քո՛յ

Ով ի յերկինըն համբաւձար ու
ընդալմէ հօր ներստար յաթոռ
փառաց բանդ աստիճած. ընդ
կենդանարար քո յարութիւդ. ըն
զանահուքին մեզ չնորհեցեր
ով մահուամբդ բոմահ լուծեր
քէզ երգեցուք. ալէլուիա։
զբարերիւնս. նոր օրհնուի
մո՛հ թաղաւոր. ըն երկնայի՛ն
դանութ ցպարգեւատու քո ան
ով յարեաբդ ի մեռելոց կեն

վեցերորդ շաբաթու։

փեսային. երգեցուք։
կուռք առաքաստի երկնաւո՛ր
յարութի՛ն. երգ։ Լուկայ մաղ

և արեա՛ն կճնարարին։ ԺՈ։
կունդք հաղորդեցան մարմնոյ
բանին տեառն իւրոյ ի նմանէ։
Յարեաւ յաջ և տիեզերք յամ-
մահաբար խաչելեան իւրով ոճով։ Ժ։
իւր էած։ քեզի շնհայեցայ զհայրենիդ
գեցաւ սուր զօրուն ընդ մէջ
զամենայն բարեբանեցեալդ։
ծառացոյց նա զկնի։ Ժո-
հէնանոսաց և լուսաւորիչ ոչ
պատուոյ ան ի վեր
զանձ վայելչութեան։ միաբա։
հակառակեցաւոյ խորհուրդ զգուշացոյց
դրանն դրժոխոց խորտակեաց։
նութիւն։ միա։ Ասրոզապետս ըզ
այս յարուցեալ ի մեռելոց հիշատա-
թագաւորն երեքօրեայ յանձն ի
գով բարեբանեցուք։ Ող ըզ-
համբերութիւն։ միաբանութիւն եր-
ցաւ ի նոյն կուսէն։ և խաչի

էյ ‖ Վ.Ճշմարիտն յայնիսեանից մա-
տուցուք զօրհներգութիւն որ ի
կուսէն մարմնացաւ. հաստատեց
զերկինս ի հաստատս անսասանելիս.
փառք նմա՛ այժմ և յաւիտեան
Ո՛ր կամաւ համբեր մահու խաչ
էջ՝ աշխարհ բանն. և երկեղ զրկեանն
իւր տէր ի փրկութեան տիեզերաց. փա՛ռ
Ա՛ռեալդ յարուցեալ ինորաւիրդ
ի վիմէն. լուսազարդեաց զեկեղ-
ցի իւր տէր. ի փառս և ի
գովեստ անուանդ իւրոյ՝ փա՛ռ

էյ ‖ Օրհնութի՛ւն ի բարձունս.
անօրինաց ելոյն ի կուսէն թա՛ղ
գաւորին մերոյ. ալէլո՛ւիա՛յ ա՛լէ՛ւ
Օրհնութի՛ւն ի բարձունս. անսա-
սանելի և հաստատո՛ւն յո՛ւսոյն
մերոյ. ալէ՛ւ Օրհնութի՛ւն ի բար
ձունս անբաժանելի և միանա-
կան երրորդութեան՝ ալէ՛ւ

և հոգւոյն. որ վասն մեր մարմ
նացար ի Մարիամ Կաթուղիկէ հօր
եւ ապաւինեալ քո ի քեզ Աստուած
մեր եւ ի Հոգին քո սուրբ. պա՛
տրաստեա՛ զմեզ ի գործ քո սուրբ
սիրով. ընդունիլ զանմահ միւռո
ւոն Հացին զրոյնըք Հայաստոյ նոր
տիս նոր եկեղեցւոյ. պա՛
տրաստեալ բազմութի. զնաւակա
տացելոցդ Տիրոջ որ ի քէն. Հաւա
պատեալ զսա անշուշտ յաւիտեան։
լուսաւորեցեր նոր զեկեղեցի։ ՚ի
ձեռս քո քո ։ ՚ի
գութիւն յաւիտեանս ամէն։
մատուցանէ պատիւ երկրպա
տրդութիւն և մի աճութիւնն։
գոհաբանութիւն ամէնից։ Որ
և երկրի մատուցանէ երդով
ամէն երկիր։ Երանելին երկնի
նուիրեալ երդով բարեբանեցէք
զՏէր ։ Օ թագաւորն քո օրհ

Ալ

անմահ էութիւն. օրհնաբա-

լուսաւորութիւնը նա՝ զեկեղեցի

զմահ կոխեցեր. և յարուցեալ

թագաւոր. օր: Ալ կարուսափէս

խոնարհեր ի մարմին զգեցար փոշ-

հօր վեր օրհնի՛ր յանմահից. և

զքեզ: Ալ փառակցութիւն ընդ

երկրի՛ քո ապշ. օրհնաբանեմք

լութիւն թագաւոր ես երկնի և

ի՛։ Ալ ա՛նբաւելի յաղթօղ զօ-

ընդ հրեշտակս առհրամ. թա՛.

նե զեկեղեցի. երդումն քոյ

արեամբդ քո լուսաւորեցեր

խարհս. թա՛. Ալ կենդանարար

լութեդդ քո նորոգեցեր զշն

մեռելեր. և անապական յա՛

Ալ կամաւոր մահուամբդ զմեռ

երս փառաց քո քրիստ փառք:

Երկ
ր համբարձաւ
ծածկին իշխանու
ի հայրական
րեալ ի հրեշտակական դա
ցին. որք նուէագէս
հաւատքէ իշխանք զդ
նըս ձեր իւրը և մտցի
գաւոր փառաց։ Ո
նական իշխանութիւն
ձայնիւ աղաղակէին
ւեա՞նս. ո՞վ է սա թագ
լեալ մարմնով և սքան
զիօրութեամբ. ո՞ւ
նական պատուիրակ
ձայնիւ. երդէին երդ
ան մարդկան. Հա՛
փառաց. փրկիչ ՅՀ
այն. ո՞վ է թագաւո
ւեալ մարդկան. Հա՛

Հայմբարձեալ փուռք գայ ած հայր,
և աչերուաց ընդդիմանայ. և վեր
Այն որ ի գերեզմանէն յարեալ
նըս՝ ուր հրեշտ զօրաբար խուրձ։
բառալացեալ փուռք գայ յերկի
ի խաչին ընդմէջ ըսպան՝ և վե
Այն մարմնացեալ բանն աբած որ
ասէին՝ ով է սա թիչր փուռաց։
քա. ընկեր պառընկեր սպրսեալ
հուրեցան տեսանելով զնչլուա քո
ՀԻՇԱՆՈՒԹԻՒՔ ԵՐԿՆԻՑ ՁԱՐ
ցեր ըզպատուհանօք վիշապն. պայ
րեայ թաղմամբ քրիստոսեան
վիրակութե. պյսօր ալր երեքօ
թևին առնելով զհետ եկուքին
երեր ի բարձրադիտակ քաղաք
ձայնլ՝ ալր ։ ըմեա մեզ պատ
բարձար փուռք յերկինս տէր
յանիծից ադամայ. պյսօր համ
ցեր զնշոս՝ և իջեալ փրկեցեր ի

Ա		Ա
Գլուխ Ա. Յհիսանութիւնք		80
Գլուխ Բ. Ա՛ր ողորմութիւն		79
Գլուխ Գ. Ա՛ր համբարձաւն.		79
Գլուխ Դ. Խիհանութիւնք		80
Գլուխ Ե. Ա՛ր ողորմութիւն		79
Գլուխ Զ. Ա՛ր համբարձաւն.		79
Գլուխ Է. Ա՛ր հայրեան:		79

ԱՂԱՂԹԵՒՆ:

Ջանըդ քեզմ պահէս՝ ո՛վ խոյ
պահէս՝ եւ զերկրպագուս ան
նաւոր զիկէզեցի քո անշարժ
բանեմք. օրհ: Ա՛ստուած երկ
այեր՝ ընդ մանկունսըն բարե
թե՝ յաւանակի նատուլ յանձն
տեաւն: Ա՛ր վն մերոյ փրկե
նեմք. օրհնե՛ւ հակառակութեամբ
յաղթական երգով բարեբա
լուսաղեմ նոր եկեզեցի՝ ա
ա՛ստ կարօղ ի պատերազմի:

անանձնական ուժերն իր հօրէ և յարձակ-
ւում նրանց վրայ ձիերաւոր զինուորներ
շրնորհաց. ըստ Աստուծոյ կամաց ամէն
մարդկային ուժերից վեր ու վեր բարձրա-
նալով. ի լոյս աճեալ զանգրած
հրով ուժանմամբ զենքերու քան
արարչական նեղ հնգեան պատրաստ
ուրիշ ուժանմամբ ի յարձակումն
ւում նոյնապէս բնութ. անոնց
Աստուծոյ ուժերէն ի մէկ
օրհնեցուած երկրպագելով։
լացուցիչ երեսներից, ըստ
հնչելու. ի դէմս առաքելոցն
ասաց. ի յերկնից այսպէս
լուսոյ տիրապետ նեղ հնգեան
քեալ անհատաբար ի յարձակ
ւում ձիերուն հնգեան ի մէկ
ասաց. ի վեր Աստուծոյ
ասաց. ի վեր Աստուծոյ
ասաց. ի վեր Աստուծոյ

զաւեաց՝ որ մարգարէս տաս ի
իմանալեց՝ եւ բաստուին այսր ըզ
ակերպ՝ ա՛ր։ Պատուն վերնոցն
նակերպ՝ զմարդիկ ծնանիս աշ
հակցին՝ զբնչ՛ես սիրով աղաչ
չազանին՝ ի շնորհել մեզ քում
ի վեր ջրոց՝ նոյն ես՝ ի ջուրսն ա
ատեղծօղ արարածոց՝ որ շրջէիր
ժակէդ իմաստութե ։ Ի՛ւից
աւրէն եւ մեզ ողորմութէ՝ ի քա
գիդ շնորհաց քոց արբուցեր։
ի վերնատունն այսօր ի՛ջեր՝ զհո
քեր՝ առօղ յորդուդ անձառաբար։
գոյ՝ լցուխդն հօր անքննա
գոյ՝ հոգիդ անեղ եւ համա
էից ։ այն ես՝ հնարման հօր եւ ար
յիսուս քրիստոս տեառն մերոյ։
ամէն։ Ընդունա՛ օրհ
ամ. ջրոյ կենդանուդ լղխեցա
աշխ՛ս՝ ի շնորհաց քոց հոգիդն
գուդ՝ իշխանակից եր հոգիդն

զերկրեքսերեսնիկն ։

ԿՀ։ Ի շրեգա՛ կն արդարութեա
դէր։ յաղթական ամենայն ազգաց
սատանայից, և առաքեա՛լ ի ձկնորսաց։
Հովհ՛ան, և առաքեալ ի հրեշտակաց
բանի՝ քում զհալածօղն։ ա՛ր։
աւետարանի զմահաբերն քրիստ
խաչեան ընդ երկրաւորացս նո
ղուգուհի։ քանզի նորոգօղն էից
հոգին ՏՀ՚ի սե վերնատունն։
որով նորոգեցա՛ն դասք առա
քեացն։ Ի՛ յաւր հոգեգալստեայ
քեանս ցընծա՛յ ընդ հօր հաշտու
լեա։ քանզի որ երարձ զհոգին
ի՛ մարդկանէ՛ զմահկին եղեալ
դարձել վերստին զնոյն պար
գեւէ ։ Ի՛ յաւր մանկունք եկե
ղեցոյ տօնեն ցնծութի՛ զպուտա
տեա՛ն հոգւոյն։ որով զարդարեցան
ի զգեստս լուսափա՛յլս և գե
րսատաւս։ երգեն ընդ սրբոյն
Ղուկիանոսի։

վերստին ծնանի հոգին յորդիս
մարմնով՝ ի մահ և յապաշխարութիւն
դէն նահատակն. քեզի զծնեալսն
շերային լուծան երկունք ծննդեան
վայ ։ Ո՞վ յաւր տրտմակին և զի
զընտրեաց զդաստա առաքելոցն.
մայ տրտմեցեալ և հրաշխնել
տուեալ միխիթարել զտրս յաղա
հօր՝ ի բարձանց հոգին ճշմարի
կինն՝ առաքեցեալ աւետիքըն
ծոցածին բանին որ ել՝ յեր
և ճշմարտութիւն ։ Ո՞ր փոխանակ
երկիր պատանեցիք հօր՝ հոգեւոյ
ևնբ հոգեւոյն. վերոյ և ամենք
էորաց և երկրաւորաց ընհօր
գեաց՝. որ երկրպագի յերկինս
բարձաւ առ հայր յորմէ ծա
ծեաց զևսաւարն անպիտութիւն.
և յետ մահու և յարութիւն համ
քն ծագեալ յաշխարհ. հալա

տէր աստուածոյն. օրհնեալ ես դո
րէ ի վերնատանդն դահ
ղեր իւրովքեաց տէր հոգի. զոր
նահատակ քաժակ հե
և յարեւտարանն. զոր։
խօսեցաւ յօրէնս Ա՛ի մարգարէ
տարեալն անձնասիրութիւն. որ
տաղիւրն իմաստութիւն ըզկա
ընտրհաց տէր աստուածոյն. զոր։
քաժանել զբան ընտրութե լեզուց
ընտրհաց. որ ի հրեղէն լեզուս
ցըն հօր և որդւոյ զաշխատողն
գեալ երգով։ Համագոյակի
հոգւոյ. զոր փառաւորութիւնք հո
տունն այսօր նորմոն սաստիկ
հընչմամբ ձայնի էջ ի վերնա
գէպ ի հօրէն ջհոգին ճշմարիտ որ
անակզբնաբար բղխուն
լուսոյ հօրն երկնաւորի. վ։

գերապատիւ։

Երգեցին օրհնեալ ես Տէր
տացըն լըցեալ. փառաւորելով
Հողւոյն խրնդութիւնէ աշակերտ
լոյս փառաց քոց հոգի։ Երկրի
հրաշազարդեաց զառաքեալն ի,
Տառուն եկեալ ած շնորհս.
Ալլելուիա։ Յաւր ի նա վերն
հարար նա հոգի օրհնել ես լոյս
հատանոցըդ վերակ. կենդա-
նարար նա հոգի օրհնել ես լոյս
ալլելուիա։ Յաւր ի նա վերն
կենդանարար բաժակ. օրհ։
լոյս ես հոգի օրհնել ես լոյս
ցնծան եկեղեցիք հրեշտակաց
զիրաց. օր։ Յաւր մեծապես
առաքելոցն ես արբուցին տիե-
րըն կենդանին. քոնզի արբեալք
տապն ծաւալեալ ի մեզ հոգ-
պէս հոգիդ ճըշմարիտ։ Ալլե-

Ալ իսկըզբանէ իմաստութիւն
հաստատեցեր զերկնեղէնսդ հօր
իմաստութիւն. զոր նախանշիւր
տեսութիւն նշանակեաց մօսէս
խորհանուն երկնահանգոյն իմ տէր
նայ լերինն. լուսաւորեալ լոյս փայ-
ռաքն աստուածոյ: Ալ ըզհոգի
հուրդ անապական տնօրէնող
թեըզդ քոյ իմըրբոյ կուսէն.
տիպս սուրբ լոյս տապանակն աշ-
խինն ուխտի կտակարանաց քոյ
նիզ աստուածոյ. վրաց անեղիդ
տիպիդ հա նոցըստեաւն: Ալ ի
կեանս վերադարձիլ բնութիւն
դարձմամբն յորդանանու ծնիլ
նա կեցեր. ևս ըզբերանուկ մահու
և դըժոխոյ կործանմամբն երկի
քոյ տապանակաւ խաչին հրաշ

Ա՛ստուածային միտք հոգ ար էջ։ 129

Եղուդէտ սուրբն։ Կն։

Նրմա յաչէժ։

Ար գաստահչհաեաց.

Ամմայ ընգ քո զարդ սրն լի
ամմայ ճչուեա՛։ ու լհայր յաչ
Նօայիան ընգքդ թեթեւ՛ յիշ
թաբօ՛ար ու հչուրմա՛ն. նրմա։
ապաւէն յանուն նր. ցրհնած
Նրմա՛ մնակս ու՛հեւ՛ար՛ ինձ մա՛
ձրն ա՛րահ զաչհանէ նրա մեր։
զիաուս. նրմա յաչէժ յան
ղհայ յրեւ՛ան՛ն միմ հոգ
լսէմայր. այսօր արդ՛ն զո
Ա՛րահաց՛ր պրատ
կո՛ւսիմ՛ա՛ց տիմ
Ա՛րահացիր պրատ։ 129
Վարդավառին. կն։
Ամենակո՛նք։
Հուրի զեղ ար ճրագացր

որդւոյ իմ սիրելի ընդ որ հաճեցայ
բարեաւ յերկնից. սոյն ինքն հրամայեաց
յայտնեաց աշակերտացն. ձա-
ւայլ լուսերպատարանին ծաձկե-
լով ածուխիւքն։ Այսօր հրն-
ձէ՛ ծաձկեալն ի յիւից խորհուրդ
ա՛յսօր որ կ՚ըն ի յերկինս բան՝
արժանի. այսօր։

ի հոգեղէնս խոնարհեալ լսցէք
անմերձենալի հուր աձուեդ՝.
ներսոյծ պիծ պրաձաձկեալ լուսոյսդ ա-
վեր քան լուսեան՝. ձառայի կեր
ող անտես սրօքեից անհաս՝ ի
սօր ի Թաբօր փառօք փայլեցեր։
թափակ մարմնով պարագրեալ՝ այ
դիւդ միաձին՝. որ լուսոյսդ անվայ

Քաշվում է Նոյը ցամաքից

Եվ մարմնոյ ու արեանն ան՝ որ ամենայն երկրի մարդկան եւ անասնոց վերայ։ Եղեւ հոգին Աստուծոյ ի վերայ ջրոցն։ Եւ ասաց Աստուած ցամաքին՝ թե ելցէ հոգին ի վերայ երկրի, եւ սկսան ջուրքն նուազել։ Եւ փակեցան աղբիւրքն անդնդոց եւ պատուհանքն երկնից, եւ կալան անձրեւքն ի տեղացն։ Եւ դարձան ջուրքն ի վերայ երկրի՝ երթեւեկ առնելով, եւ նուազեցան ջուրքն հարիւր եւ հնգասուն աւուրս։ Եւ հանգեաւ տապանն յամսեանն եւթներորդի, ի տասն եւ եօթն աւուրն ամսոյն ի լերինն Արարատայ։ Եւ ջուրքն երթեւեկ առնելով նուազեցան մինչեւ ցամսեանն տասներորդի։ Յամսեանն տասներորդի, ի մի աւուր ամսոյն երեւեցան գագաթունք լերանցն։ Եւ եղեւ յետ քառասուն աւուրց, եբաց Նոյ զպատուհանն տապանին զոր արարեալ էր։ Եւ արձակեաց զագաւն, եւ ելանէր իջանէր, մինչեւ ցամաքեցան ջուրքն ի վերայ երկրի։ Եւ արձակեաց զաղաւնին յինքեանէ տեսանել եթէ դադարեցին ջուրքն յերեսաց երկրի։ Եւ ոչ գտանէր հանգիստ թաթոյ նորա, եւ դարձաւ առ նա ի տապանն, զի ջուրք էին յերեսաց ամենայն երկրի։ Եւ երկարեալ ձեռն՝ առեալ զնա եդ առ ինքն ի տապանն։ Եւ սպասեաց եւս եւթն աւուրս այլ, եւ յաւելոյ արձակել զաղաւնին յտապանէն։ Եւ եկն առ նա աղաւնին հանդերձ ի բերանոյ իւրում տերեւաւ ձիթենեաց, եւ գիտաց Նոյ եթէ դադարեցին ջուրքն յերկրէ։ Եւ սպասեաց եւս եւթն աւուրս այլ, եւ արձակեաց զաղաւնին, եւ ոչ եկն առ նա եւս։ Եւ եղեւ ամի վեցհարիւրերորդի, ի մի աւուր ամսոյն, ցամաքեցան ջուրքն յերկրէ։ Եւ բացեալ Նոյ զկողմն տապանին՝ տեսանէր եթէ ցամաքեցան ջուրքն յերեսաց երկրի։ Եւ ամսեանն երկրորդի, ի տասն եւ եօթն աւուրն ամսոյն, ցամաքեցաւ երկիր։ Եւ խօսեցաւ Աստուած ընդ Նոյ՝ եւ ասէ ցնա։ Ելցես ի տապանէն դու եւ կինն քո, եւ որդիքդ քո եւ կանայք որդւոցդ քոց ընդ քեզ։ Զամենայն անասունս որ ընդ քեզ են յամենայն մարմնոյ, թռչունս եւ զանասունս եւ զամենայն սողունս որ սողան ի վերայ երկրի՝ հանեա ընդ քեզ, եւ ծնանիցին ի նոսա բազմութիւն ի վերայ երկրի, եւ աճեսցեն եւ բազմասցին ի վերայ երկրի։ Եւ ելանէր Նոյ եւ որդիքն նորա եւ կին նորա եւ կանայք որդւոցն նորա ընդ նմա։ Զամենայն անասունս եւ զամենայն սողունս եւ զամենայն թռչունս՝ որ շարժին ի վերայ երկրի՝ ըստ տեսակաց իւրեանց, ելին ի տապանէն։ Եւ շինեաց Նոյ սեղան Տեառն, եւ առեալ յամենայն անասնոց մաքրոց եւ յամենայն թռչնոց մաքրոց՝ մատոյց ողջակէզս ի սեղանին։ Եւ հոտոտեաց Տէր զհոտ անուշութեան, եւ ասէ Տէր ցսիրտ իւր։ Ոչ եւս յաւելից անիծանել զերկիր վասն գործոց մարդկան, զի խորհուրդ սրտի մարդկան չարք են յանձնէ իւրմէ ի մանկութենէ իւրմէ։ Ոչ եւս յաւելից հարկանել զամենայն հոգի կենդանի որպէս արարի։ Զամենայն աւուրս երկրի՝ սերմանիք եւ հունձք, ցուրտ եւ տաքութիւն, ամառն եւ ձմեռն, գիշեր եւ ցերեկ ոչ դադարեսցեն։

Ընթացամ ես՝ զի տես երես։ 99։

Երիտ ուրուն։ դէ։

Ա՛ճապին ամպ լոյսաւոր,
որ լուցցես կենաց հե
ղեր յերկիր բանաւոր.
ո՞վ զնախամօրն հիշուցեր պարտ
ուեացն լուհուր. անդադար ձայ
նիր զքեզ բարեբանեմք ես՝ հո
գևոր երգով մեծ"։ Ցնծալի ան
տանելի բանին. և երկիր վայ
րափակ յորում լոյսն ազանիցի.
ես արևելք արեգականն ծրդա
րուելոյ։ ան։ Ո՛վ քեզ կատա
րուելի մարգարէիցդ. կուսականդ
քո ծննդեամբ որով բնութեա
քակուեցան օրէնք. հրաբուռն
սերովբէացն փոխադրեալ
ի լուսաձեմ խոր
հրանն. ան"։

անհարմարացեալ. Հմ։

Ձայնելով գովին զքեզ մայր
Համաստուն նբ կուսանացն միա-
ոյստիր ես գործք աւետիքեցոյն ու
րնան այսօր որդին քո մի ածին.
խեաւ ըղձեցեալ ի յերկնային խո-
լով կոչեսցեմք հմ։ Ա Ճրագիտ
ել մարմնով անխաթխաթելի միա-
բանն անմարմին որ ի հօրէ ու
ը նդ որ եմռուտ ածուեան յիւից
գոյն ծանոյց կոյս անարատ.
կեալ զքեզ երկիւղ յատաջա-
մեծացուցանեմք։ Պսուան միա-
գևոր երգով ըղձեզ ըմի շա
րեցաւ ի քոմ յորովայնի. հո-
բնութենէ էից անտանելին պարագ
քանզի ծագեալ լոյսն ի հօրէ
ցուցար խորան ես աստգաստ.
Ի ճաճի ն գերագոյն երկնից

Եւ սկսան ամենեքեան համարումն առնել։ Առաջին ասաց նմա. Տէր, քո մնան տասն մնաք։ Եւ ասէ ցնա. Լաւ է, ծառայ բարի, վասն զի յաղագս սակաւուն հաւատարիմ եղեր, իշխան լեր տասն քաղաքաց։ Եւ եկն երկրորդ, ասէ. Տէր, քո մնան հինգ մնաք։ Եւ ասէ ցայս ևս. Եւ դու եղիր հինգ քաղաքաց իշխան։ Եւ միւսն եկն, ասէ. Տէր, ահա քո մնան, զոր ունէի ես ի թաղի մի պահեալ։ Վասն զի երկնչէի ես ի քէն, զի մարդ դաժան ես, առնուս զոր ոչ դրեցեր, եւ հնձես զոր ոչ սերմանեցեր։ Ասէ ցնա. Յբերանոյ քումմէ դատեցից զքեզ, չար ծառայ։ Գիտէիր զի մարդ դաժան եմ ես, առնում զոր ոչ դրեցի, եւ հնձում զոր ոչ սերմանեցի։ Եւ ընդէ՞ր ոչ ետուր զարծաթ իմ ի սեղանաւորս, եւ ես եկեալ՝ տոկոսիւ պահանջէի զայն։ Եւ ասէ կայսն առաջի եղելոցն. Առէք ի նմանէ զմնան, եւ տուք նմին որ տասն մնաք ունի։ Եւ ասեն ցնա. Տէր, տասն մնաք ունի։ Ասեմ ձեզ, զի ամենայնի որ ունիցի՝ տացի, եւ նա առատասցի։ Եւ որ ոչ ունիցի՝ եւ զոր ունի նա առցի ի նմանէ։ Բայց զթշնամիսն իմ զայնոսիկ, որ ոչ կամեցան զիս թագաւորել ի վերայ իւրեանց, բերէք հանէք առաջի իմ, եւ սպանէք։

էշ։ Ի՛ճաճին գեռա՛ 93։
էյի։ Ի՛ճաճին ամպ 92։
շէ։ Խորանայարկ 94։
ու։ Ի՛ճաճին գեռա՛ 93։
գիտ յերեան 92։
էշ։ Ի՛ճաճին ամպ լուսաբեր

Ցուվիմոյ ևս անհայէ։ էջ։

Ալ չի բարձրանա երկնից բար
ձրը բանիւք բարեբանի՞ս սըր
բոհի իլիք բանանկ դիմեալ
հարան զպեցել այսօր զարեգակն
արիւեալ զքեւ՝ և չը ոտիւք զլու
սինըն բաւոնէրաւեսակ՝ օրհ
նուլթ երդով ուկիլեցիք տիե
զերաց այսօր տօնէն զմիշատակ
ծննդեաւն քո Իմմոյէ։ Ալ ՚ուհա
գոյն սերոբէից և բազմաչեայ
քերոբէից տիրամայր ՚ճաճին։
Ստապանակ կըտակի սահուր ոսկի
խորհրդաւոր խորան բանի՛ն հօր

Յաղթող և զհետ օրհնութ[եան]
Խոչ վերջացի. գԼ։

անապական. եւ կեայք.

Աշխարհիս պատուարիզ եւ զեղծմա-
այսօր. եւ։ Նման մատուցաւ
կան ի խորանի քոմ հիմնեցաւ
կրապաճեռացուք։ Ո Տէր պատճա-
քոմ. եւ կայք ժողովուրդք Քր
Ա՛ղան քո ու՛ր զօրութ[եա]ց հա-
ւատով կանդնեցաւ ի խորանի
Նուիրատուց խոչ. ոչ։

երկրի. օրհնութիւն.

Թիւր աւուրց դարձաց անց
սոյ հաստատութեան. զուգա-
վիճաւն երկրիս. խարխոխ յու-
մայր. ընդունարան ծովն ար-
նաց մարդկան մարիամ ածա-
հանդիսարան և գրաւականն կե-
բարեխնդիր. օրհ։ Ա արգարեից

ՅԻՇ ԶՄԵՌԱՒՍԻՆ ՈՐ ԵՍ ՄԵՆԱԿ ԵՄ ԱՅՍՕՐ, ԵՒ ՄԱՀՈՒՆ ՉԵՄ ՏԵՍԵԼ ԶԱՅՍ ՄԵՐՈՅ ԽԱՉԻՆ ՔՈ ՔՆ Ա՛Յ ԹԻՒՔ ՎԱՐԴԱՊԵՏ։ ԱՅԴ ԵՐԵՒՈՒՄ ԵՐԲ ԶԳԱՒԱՇԱՑԱՒ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՔ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԵՆ Ա՛ՅՍՕՐ. ՀԱՒԱՏՈՎՍԱՑ ԾԱՂԿԱԾՑ ԼՈՅՍ ԴԱՐՁԱՒ ՆՈՅՆԱՆ ՅԱՂԹՈՒԹԵ Ա՛ՅՍՕՐ. ՀԱՅՐԿՆԻՑ ԸՐԱՒԵԼ ԶԱՐԱՒՍՏԱՒՈՐ ՊԱՏԻՒ ՅԱՒԻՏԵՍՆ։

ԿՈՂԻՆ ՄԱՏՈՒՑՈՒՔ ՓԱՌՔ ԶՀՐ ՀՐԱՄԱՆ ԵՐԵՔ ԽԱՉԻՆ. ԵՒ ՎԵՐ ՀՆԱՐ ԵՂԱՒ ՄԵՂՔ ՈՀՆԵՑՈՒՔ ՎՐԱՅ ՀՈՐՄԱՆ ԸՆՁԱՌԱ ԵՐԵՔՈՑՈՒՔ։ ԵՒ ԱՊՐ ՍԱԿԵԱՑ ՈՒՐԲԵ ԽԱՉԻՆ ՀՈՐԵՆ ԶԸՆՏՐԵԱՑԵՆ ԶԵԿԵՂԵՑԻ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՔ։ ՄԵՐ ԵՒԿՆ Ի ԼՈՒՏԱ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ ՔԻ ՀՒՀԱՑՈՒՑԵԼ ՄԵՂ ԶԻՆՔ ԶԱՐԴԱՐԵԼ։

քանզի թագաւորն երկնաւոր
վանդ եղեալ լսի՛ր ի բարձանց։
աւր ։ Այսօր սիւն լուսոյ հո՛
ղեցի ։ միաբնակ գաղթական քո
ւոր զիմէ՛ զի ամենայնիւ քեզ զիմէ
ապուր յաւիտենից ։ ի լուսա՛
քանզի շնորհեցար մեզ քահանայ
ինաւ՛ակատուս ։ ոչ եւ մկնդղեցւոյ։
ցնծան երկինք ։ գ բաժմունքիդ
։ դշւ ։ կէ ։ Ա՛յսօր ուրախացեալ

։ դշւ ։ Ար հասատ՛՛ գիտ երեան ։

զօրութիւ՛՛ քոյ ։

թինամունն ։ պատերազմեաց՛ ։
ար ցուցաւ ի յօդնութիւն էդեմ
նայութիւն զօրութիւն խաչի ։ զո
բազմութիւն ժողովրդեան ։ Ա՛մէ՛
չատագայթիւք սուրանի՛ զոր
լուսոյ աշխարհն նիշանի՛ ։ քոյ ։
ցաւ կոյժ ։ Ա՛յլ լուծատուիմբն

Հմ՛վանի մեր և յոյս։ Ո՛ Հարձա
ուրախ լիս՛ր վի՛մ պատուհական
երկնանորման եկեղեցի սուրբ։
յերկրի ա՛՛վ լուսեղէն խորան
հրեշտակաց ընտ հաստա՛տիլ քո վի
էլի. գ։ ։ Ա՛յսօր ցնծան դաստ

աւուրս։

ցե զբաս լսե՛ր զ ընդ երկայն
ւհ հայցեցէք ի՛նքն, զի չնորհս
փրկեալը՛ք նո՛ր ժո՛ղովուրդք
ան. մաքրապէս մերձեցարուք
բաշխե զմարմին և զարիւնըն
խաչին. արժանապս պատուրագել
կանգնե զքառանկիւն սե՛ղա՛ն
ա՛ծ ային օրինո՛ք բ՛ն պատ՛ե՛ւալ։
յսօր քննայապետ ձրշմարիտ
տանե՛ն ընդ մարդկան։ փառ։
զո՛՛րք հրեշտակաց ծաւալեալ
եկաւորի ի՛ւ նո՛ր եկեղեցի և

Վասն շնորհակալութեան եւ խնդրոյ ի յայսմ ի պարհասպ ամրութեան ի յիւրում ի մուտս։ փրկութեան ի ազգաց հոմանից եւ պահպանութեան տարած առ քեզ էին։ Քաւարկու կենացդ առնուին ։ միշտ քաղցրացեալ ծին դերասանդ նիշ կատուցօղ ։ գր։ ԺԱ։ վ քառաթեւ լուսաւորութեան մերոյ ահա՛ որդին գայ առ քեզ։ ուրախ լինի՛ր անմայր յատաղետու վերբաստին զհամբոյրս ի բերան։ հոգւոյն յղացեալ. ծնանելով մարմնոյ նորոգեցար մեզ աշխարհս ահա՛ միտայն գայ առ քեզ։ Ա՛ր զոր լինի՛ր ամուլ քաղմածին ուսոյ երկնաւորս միտային. ու հայնդերձ փառօք ու երկրնդա կեր վայելչապա ։ զարդարեա՛ ձիր հարսն անարատ սքօղ ար

տուցանեմք զօրհնեալդ ի Հ-
կան զաչերինկ՝ նե նըշանա-
ընարհուն. զյաղթական զպատե-
ի երկ քի կամուրիկ ու-
Վարդան խոչին. 4ի:

ա՛որ ահեղ առեւնի ն:
նա ղի փրկեցեր զմեղ յայս
քա՛. որ գալո՛ցդ ես խաչիւ
ի ևհոգեւոյն: Վքեղ ապա՛ւինիմք
ոլով երկրպագեմք քեղ Տ՛ր Հ՛ո
պանեա՛ զժողովո՛ւրդս քո քա՛.
տեցա՛ Թշնամին: Սի՛ա՛ պահ
ոլ ոլով դատապարտեա՛լ պար-
Հեցեր զհն ուխելեցո՛ւյ քոմ
շա. ին: Ա՛լլ ըղ խաչ քո շնոր
ադաչեք:
մէ արեգակնայի՛ն փայլին ձա՛
սըն կատարիս խորհո՛ւրդ. յոր
դէմս ամենից դու և յաթոռին

չեռուն երանելոյն յոհաննէս։ ե՛ւ
թէպէտ անուշահոտ խընկովք զ
ծաղկեացն ի յերկրի վերաբե
լեալ՝ յաւուր ընծայիցն զոսզոմայ լսել
պատճառն՝ զի ընծայիցն նա նշանակ
էին։ Այլ քո հայեցուածքդ երկրը
գոլով՝ զի չերեսն աջոտէր դէպ հոգ
ւոյն սրբոյ խաչին նայեցանէիր՝ ի գոլ
նայոր խընդրելի պատուհանիկն
Գիտա խաչին։ ԹՀ։

Ա՛յլ շատ միաւորութիւնք։

Ա՛յլ ասեն՝ զի ամա
րաւոր է, զի մինչ ոչ էիր՝ էիր
ի միաբան լոզչերուս էիր, ի
ստացուին նա նշանակ։ Համբար
ժողովուրդք երկրպագեցուք
լսելի՝ ի նմա։ Ոկայք
ցիւր ցկատարն։ ի լեառնէն վա
ղ դասուք հրեշտակաց թուո
ւ թիւոք ամենազօր նա հսկայն։
ի բարձունս։ Այս կամաց գոյ

Ո՜յսօր ի ձեռն փրկական նըշ
խաչին կենադործ՝ պատանին
մեռեալ. և ողբայ ամէն զկուր-
ծանումն իւր. իսկ մեք քի-
հայեաստացեալք. երկր՝
Ո՜յսօր ուրախացեալ նըշ
երկնեցի՛ք քէն. տօնէ
խնդո՛ւթիւք զտօն վե-
րինն երուսաղէմի. արբաստա-
ձայնիւ փառաւորելո՛վ զըզքն։
Ո՜յսօր համաձայնեալք որդիք
սիոնի՛ երկնայնոյ տօնիւ զնոր
ձա՛նաչն որդւոց անդրանկաց
վերի՛ն սիոնի. սըր։ Ո՜յսօր
փառք անմարմնոցն երգս տալ
պարե՛ն ընդ մարդկան զերգըս
հոգևո՛ըս անմահ փեսային
յաւուրս աստ. արբաստաց
ձայնիւ փառաւորե՛։

Ո՛հ, անմահ Աստուած, ինչպէ՞ս կարելի է, որ մարդ
ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները, որոնք քո պատկերն
են, եւ որոնց համար դու մեռար խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս
կարելի է, որ մարդ ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները,
որոնք քո պատկերն են, եւ որոնց համար դու մեռար
խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս կարելի է, որ մարդ ոյժ
ունենայ ատելու իր նմանները, որոնք քո պատկերն են,
եւ որոնց համար դու մեռար խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս
կարելի է, որ մարդ ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները,
որոնք քո պատկերն են, եւ որոնց համար դու մեռար
խաչի վրայ։

Յովհաննու Ոսկեբերանի. տե։

Ո՛հ, անմահ Աստուած, ինչպէ՞ս կարելի է, որ մարդ
ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները, որոնք քո պատկերն
են, եւ որոնց համար դու մեռար խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս
կարելի է, որ մարդ ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները,
որոնք քո պատկերն են, եւ որոնց համար դու մեռար
խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս կարելի է, որ մարդ ոյժ
ունենայ ատելու իր նմանները, որոնք քո պատկերն են,
եւ որոնց համար դու մեռար խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս
կարելի է, որ մարդ ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները,
որոնք քո պատկերն են, եւ որոնց համար դու մեռար
խաչի վրայ։

Հայրապետական շուք։

Ո՛հ, անմահ Աստուած, ինչպէ՞ս կարելի է, որ մարդ
ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները, որոնք քո պատկերն
են, եւ որոնց համար դու մեռար խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս
կարելի է, որ մարդ ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները,
որոնք քո պատկերն են, եւ որոնց համար դու մեռար
խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս կարելի է, որ մարդ ոյժ
ունենայ ատելու իր նմանները, որոնք քո պատկերն են,
եւ որոնց համար դու մեռար խաչի վրայ։ Ո՛հ, ինչպէ՞ս
կարելի է, որ մարդ ոյժ ունենայ ատելու իր նմանները,
որոնք քո պատկերն են, եւ որոնց համար դու մեռար
խաչի վրայ։

Յովհաննու Ոսկեբերանի. տե։

Եւ ըստ Թումայ ի միւս պատ-
րաստեալ. բանաւոր փարախ
տեան. հակող հովիւ իւր խաշ-
նամն արօտք ի ջուրք հանդչ-
դէս. բա։ Քնակն հօտին
հոգևոր բարդումիսիոն ի Թա
տրոնակ. հայաստանեայց հայր
ոսկեղէն բաժակք ի ժիր մշ
պարսպաք ի բարձր աշտարակք.
հայրաստնէնք այգեցոյն հրեղէն
Եւ յարտաքինք ի յակօբոս. բ։
յի Թագաւորին վկայս լանջաց
հրեղինք աստեղք շուսափայլք.
մուրնք տիեզերաց. ցոլմունք
րեբնէն հոգոյն վառակք ի օրհաս
րան ի անդրկան. բա։ Ի բա
տարազոյք վեմք հաւատոյ պե
պաշարժք հովիտք ծաղկածին
հիմունք նոյն սիրոյն. լերինք
հակիր քանին քաղցր ճգեալ

501

սան նը առաքեալ պօղոս հայր
ձանց խորոց բանալի. երեքտա
ղըդ երկնից. նրկատօղ բար
բախտին ատէն տեսօղ և եր
թէտ. բարե։ Աշխատելի դը
կան պարծանք սըրբըդ մատ
տայանիչ. երդ փրկութեան
հընչուսին հաւատոյ. աղաւ մարդ
կեղոց կանուխ քարոզ և աւե
կամաց և հազարապետք։ փողոց
հընչմունք բարբառք աւետե
ընդ ամ երկիր նըչըդ շամբօն
և մատաղ թիւ. բարե։ Լանկին
սրբեաւն մի տրուիլ խորհուրդ
կայ կովբեան. բարե։ Երեք
խօղ յայկօբ ալիեան յուդա
խարհի. անպակաս գանձուց բար
թագաւորք երկրի իշխանք աշ
անօթ ընտրեալ և ձիրանափայլ.
բար։ Ամաքրագործ հոգւոյն

ARMENIAN

Ընդհակիզեն զՀՀ լոյս ի լուսոյ ։ ՀԳ

Դուքն ի յոկնէայ ։

Հայտնապէս ։ բարեխօսս ։

Քրիստոս Աստուած մարմնով զարդիւն
ձեռն առեալ ։ մա ։ Այլք արժանի կրկին
ձկնորսութիւնս ընդեանդրն կենդանի
ձկնորսացն առեալ ընդ պատուիրանն քում
։ սեղանոյդ առ տէր վաստակ ՀՀ
Ոչ զգիշերս առաքեալքդ բարեխօս
Հաշակերտիդ քո յայսաւուրս ։

Աստուած ։ ոչ ։

ի քո նոր առաքեալդ ։ մա ։
Այր պերսակդ ձեռս ամենակեցոյց
ձեռաց քո նոր առաքեալդ ։ մա ։ Որ
քարոզեդ ընդ ընտանուր տիե
րասնոյց ի քո նոր առաքեալդ ։ մա ։
Այր սիրօղեդ ընդ սուրբքին արա

Աստուած ։ ոչ ։

Համատարած ։ բարե ։

դոյն՝ տեսանելով յերկինս հայ
ային վինու վառեցար նը հո-
գիդ ժառանգութիւ. ու՞ր է
ե լուսազարդ ճառագարհացն ե
Ախաշաւիկ բարեաց ամ շի.
էական անէանդ ի վերկայ. ա՛։
ե՞ վ նը ստեփանոս մեծ և պատ
ձր վայելչապէս տօնէ զմիշտ՝ այ
ՅՈՆԾայ այսօր եկեղեցի այ՝ ըզ
Ստեփաննոսի. պէ։

ըռքանչելին յակոբ՝ աղօ։

վերջին նա եղբայրը տան կոչեցաւ
հոգեւոր մարգարէն դաւիթ. ու՛ր
յերկրի՝ ի զատակէ դաւիթի. ա։
տունից. որ մարմնով երեւեցար
Ընտրեցար վերնոց թիզը յաւիտ
կութե՞ ի տանէ դաւիթի. աղօ
թիւք նր ա՛ծ ողորմեա մեզ։
որ ծագեցար մեզ եղջիւր փրկ

Խանդիր մարմնացար ի կուսէն
սուգ ։ Ով զորմէ՞ մեզ ողորմի ։ Եւ
նա ի՛ զորմէ՞ մեզ ողորմի ։ քարեխօսութիւն
հրաւիրեցին յօրհնաբանութիւն
ծագեալ ի հօրէ ։ Եւ զամբիծ ըս-
ուստ հնչեցին զբանդիդ կենաց
Յարդիւքն ողորման ողբ ի վէմ

Ընդոծոյն ոտանաւոր ։ դ ։

զոլորիւք ծոնողացս ող ։

Տ դաւթիդ, երկաթանչիւրոյն ա
թէն՝ փառաւորիմք նա զերկրա
ուսաւորեալք ի սուգ դպրու
զոսկի քո նա առաքելոյն մար ։
Խարեհաստուք պետրոսի Եւ պօ
մարդասէր փրկիչ ծնողացս ող ։
հայր նա ի քո նա եկեղեցւոյ ։
մոլորեալ հաւատոյ այսօր փայլին

Պետրոսի ի պօղոսի ։ դ ։

նա ստեփանոս ։ Աճ Եա՛ ։
րեկնի փառօք զորդին այ ։ ա

ասէ՝ որ ոչ առնու զխաչ իւր եւ երթայ զհետ իմ՝ չէ
հաճոյ ինձ։ Զի որ կամի զանձն իւր կեանս արկանել
վասն իմ՝ կորուսցէ զնա. եւ որ կորուսցէ զանձն իւր
վասն իմ՝ գտցէ զնա։ Զի զի՞նչ օգտի մարդոյ՝ եթէ
զաշխարհս ամենայն շահեսցի, եւ զանձն իւր կորուսցէ
կամ զի՞նչ տացէ մարդ փոխանակ անձին իւրոյ։
Զի որդի մարդոյ պիտի գայցէ ի փառս հօր իւրոյ
հանդերձ հրեշտակօք իւրովք, եւ ապա հատուսցէ
ամենայնի ըստ գործոց նորա։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ
կան յայսոսիկ որ կայցեն աստ, որք ո՛չ համտեսցեն
զմահ մինչեւ տեսցեն զորդի մարդոյ գալ ի թագա-
ւորութեան իւրում։

Մատթ. ԺԷ։

Եւ ետուն առաքեալքն նմա զոր պատուիրեաց
նոցա Յիսուս, եւ ածին զէշն եւ զերինճն, եւ
արկին զհանդերձս իւրեանց ի վերայ նոցա, եւ
նստաւ ի վերայ։ Եւ բազումք զհանդերձս իւրեանց
տարածանէին ճանապարհի. եւ այլք կտրէին
ոստս ի ծառոց, եւ տարածանէին ճանապարհի։
Եւ որ երթային առաջի եւ որ զհետ կանչէին
եւ ասէին՝ Օսանա որդւոյ Դաւթի. օրհնեալ որ
գայ յանուն Տեառն. Օսանա ի բարձունս։ Եւ
մտեալ Յիսուս յԵրուսաղէմ՝ ի տաճարն՝ եհան
զամենեսեան որ վաճառէին եւ գնէին ի տաճարին,
եւ զսեղանս դրամափոխացն եւ զաթոռս վաճառա-
կանացն կործանեաց։ Եւ ասէ ցնոսա՝ Գրեալ է՝
տուն իմ տուն աղօթից կոչեսցի, եւ դուք արարէք
զնա քարայր աւազակաց։ Եւ մատեան առ նա
կուրք եւ կաղք ի տաճարին, եւ բժշկեաց զնոսա։

Ա՛յսօր երկնայնոցն ընդ մեզ. Հայրապետաց. գչ։

Հոգւոյն՝ բարե՛։

Ա՛ր աւետաւոր քումդ գալըստեան առաքեցեր յՏէր զՔեզ մարգարէսն. ևՔեհաճեալ խոնարհութեամբ նոր օրինօք ընդՔերկին լեցեր՝ ի գինս օրինացն և մարգարէից. բարեխօսութեամբ սոցա քո՛ւ ողորմեա մեզ։ Ա՛ր կոչեցեր մարգարէիւք յաւաջագոյն զհեթանոսս քեզ նոր ժողովուրդ՝ և ընդունաւորըս սիրելի զեկեղեցի հեթանոսաց հարսն սիրեալ անմահ փեսայիւն. բա։ Ա՛ր զիաւրս տաճարին զոր չէ նեցեր չինօղդ էից՝ ի վեր վի՛մ. բարձրացեալն քա՛ն զաւրութիւնն և գերազարդ վայե լչութի՛ւ տեր՝ սանօղքըն Տնուցի՛ն իմաստի՛ք հոգւոյն՝ բարե՛։

ասկա՛ պատե՛ր մի՛ այօր. քա՛ւ։ Եւ ինչո՞ւ
երկրէ՛ք զիս, զի՛ արդարև ես ոչ եղէ
առա՛ջնորդս և զվա՛րդապետս ձեր։

Հայրապետաց. գէ։

Եւ սո՛ւրբ Հոգին իջա՛ւ ի նոսա՛ ի կերպ հրեղէն
լեզուաց. որով զիւրաքանչիւր ազգս իւրեանց
լսէին զնոսա՛ խօսիլ զանազան լեզուաւք։ Եւ
ասացին ցնծալով. ահա՛ սոքա՛ գինով լցեալ
են։ Պետրոս ոտանաւորաբար ասաց. Ոչ են
սոքա՛ գինով լցեալ, որպէս դուք կարծէք,
այլ զայս է՛ որ ասացաւ ի մարգարէն Յովէլ։
Եւ եղիցի յետ այսորիկ, ասէ Աստուած, եւ
հեղից յոգւոյ իմմէ ի վերայ ամենայն մարմնոյ։
Եւ մարգարէանայցեն որդիք ձեր և դուստր
ձեր։ Եւ երիտասարդք ձեր տեսիլս տեսցեն,
և ծերք ձեր երազս երազեսցեն։ Եւ ես ի
վերայ ծառայից իմոց և ի վերայ աղախնից
իմոց յայնմ ժամու հեղից յոգւոյ իմմէ, և
մարգարէանայցեն։ Եւ տա՛ց հրաշս ի վերին
երկինս, և նշանս ի վարս երկրի։ Արիւն և
հուր և գոլ ծխոյ։ Արեգակն խաւարեսցի, և
լուսին յարիւն փոխեսցի, մինչեւ եկեսցէ
աւուր տէրունի մեծ և յայտնի։ Եւ ամենայն
որ կամեսցի զանուն տեառն կոչել, կեցցէ։
Արդ, արք իսրայէլացիք, լուարո՛ւք զբանս
զայս։ ԶՅիսուս Նազովրեցի, զայր յայտնեալ
ի Հայրէ առ ձեզ զօրութեամբ և նշանաց և
հրաշից, զոր արար Աստուած ի մէջ ձեր
իբրև և դուք գիտէք, զայս մատնեալ
ըստ կանխագիտութեան Աստուծոյ, ձեռամբ
անօրինաց խաչեցէք և սպանէք։ Զոր
Աստուած յարոյց զնա՛ ի մեռելոց, և
արձակեաց զցաւս մահու, որպէս ոչ
հնարէր զնա՛ պահել ի նմանէ։ Եւ ասէ
Դաւիթ ի նա՛. Տեսանէի զՏէր միշտ առաջի
իմ, զի ի ձախմէ իմմէ է, զի մի՛ շարժեսցիմ։
Վասն այսորիկ ուրախացաւ սիրտ իմ, և
ցնծացին շրթունք իմ, և մարմին իմ
հանգչեսցի ի յուսոյ։ Զի մի՛ թողուցուս
զանձն իմ յադ, և մի՛ տացես զսուրբ քո
տեսանել զապականութիւն։ Ծանուցեր ինձ
զճանապարհս կենաց, լցուսիս զիս
ուրախութեամբ զտեսլեամբ զքով։ Արք
եղբարք, թոյլ տուք ասել ձեզ զհամարձակ
ի վերայ հարցն Դաւթի, զի և մեռաւ և
թաղեցաւ, և գերեզման նորա է՛ ընդ մեզ
մինչեւ ցայսօր։ Եւ մարգարէ եղեալ, և
գիտացեալ զի երդմամբ երդուաւ նմա
Աստուած զպտուղ մէջքի նորա նստուցանել
յաթոռ նորա, ի տեսանելն զայս ասաց զյարութիւն
Քրիստոսի, զի ոչ թողաւ զանձն նորա յադ,
և ոչ մարմին նորա ետես զապականութիւն։
Զայս Յիսուս յարոյց Աստուած, որոյ մեք
ամենեքեան վկայք եմք։ Եւ աջով Աստուծոյ
բարձեալ, և զաւետիս առեալ զՀոգին
սուրբ ի Հօրէ, հեղաւ զայս զոր դուք
տեսանէք և լսէք։ Ոչ Դաւիթ ելանէ յերկինս,
ասէ ինքն, այլ ասէ ինքն Տէր տեառն իմում.
Նստիր ընդ աջմէ իմմէ, մինչեւ դիցեմ
զթշնամիս քո սաստ ոտից քոց։ Արդ
հաստատեալ ամենայն տունն Իսրայէլի
գիտասցի զի Տէր և Քրիստոս արար զնա՛
Աստուած զայս Յիսուս զոր դուք
խաչեցէք։ Եւ լուեալ զայս՝ սրտիւք
խոցեցան, և ասացին առ Պետրոս և առ
զամենայն առաքեալսն. Զի՞նչ արասցուք,
արք եղբարք։ Պետրոս ասէ ցնոսա՛. Ապաշխարեցէ՛ք
և մկրտեսցի՛ ամենեքեան ի մէջ ձեր յանուն
Յիսուսի Քրիստոսի ի թողութիւն մեղաց
ձերոց, և առնուցուք զպարգեւս Հոգւոյն
սրբոյ։ Զի ձեզ է՛ խոստումն և որդւոցդ
ձերոց, և ամենայն հեռաւորաց, զորս
կոչեսցէ Տէր Աստուած մեր։ Եւ այլ
բազումս բանիւք վկայէր և յորդորէր
նոսա՛ ասելով. Կեցէ՛ք յազգէդ ամբարտաւանէ
յայսմանէ։ Արդ որ ընկալան զբանն նորա
մկրտեցան, և յաւելան յաւուրն յայնմիկ
հոգիք իբրև երեք հազարք։ Եւ էին
յարատեւեալք ի վարդապետութեան
առաքելոցն, և ի հաղորդութեան, ի
կոտորածին հացին և ի յաղօթսն։ Եւ
լինէր ամենայն անձի երկիւղ։ Եւ
զարմանալիք բազումք և նշանք
առաքելոցն լինէին ի Երուսաղէմ։ Եւ
ամենայն հաւատացեալքն էին միանգամ
և ունէին զամենայն ինչս ընդհանուր։
Եւ զկալուածս և զգոյս ծախէին, և
բաշխէին զայն ամենեցուն, որպէս
ումեք պէտք էր։ Եւ ամենայն աւուր
միաբանութեամբ էին յեկեղեցւոջ։ Եւ
կոտորածին հացին յամենայն տանս
ուրախութեամբ և պարզութեամբ սրտի
ուտէին։ Եւ օրհնէին զԱստուած։ Եւ
ունէին շնորհս առ ամենայն ժողովուրդս։
Եւ Տէր յաւելուածէր զեկեղեցին զամենայն
որ կամեսցին զանձինս կենդանացուցանել։

Տա հանգեաւ Սբեղն գրիգորիոս՝ տա
ձեր մասին՝ քանզի իմ
դայ քան զարտասուեաւ նորին բուռն
ռաւղել խոյրին խորհրդով խըն
ի փառս վերնոյն սիօնի։ Ար ա
նա եկեղեցւոյ։ արդ ցնծայ
ոա՝ ամէն լուսոյ հոգեստանեաց
նա բնակեցաւ Սբեղն գրիգորի
գերազանց լերինն։ քանզի՝ ի
մեծապայծառ փառն սերունդ

Ա

երինք ամայսօր ցնծացէք ըստ
սացէք առ ձեր վայն անձանց
ՄԵՐՈՑ։

քայլելք ընկերաց։ բարեխո
հրեացն։ և բացօղք դրանն ար
չազարմանօք ասացին խոր
պարծանաց հաւատացելոց։ բա
Թողեալ եկեղեցւոյ՝ ամպրսակք
Ահա մըշակք անպարտելիք կա

գործոց։ վէց թեւեան սրօմէից
քուր սէր մարդարէին սու գրի
ասածնին Ճասլեայ կոչականմամ
բարեխօս ։ Ջամանամանել ամով
սր ։ զոր պատ սրո ունիմ միշտ
սէր լուսաւորչի՛ն հօրըն հոգե
քըն կենդանի մարդ ամիայ աղօթք
մեայ ։ զորոս պարտաւորն կատ
սէյն գրիգորի՛ տեսլեամբ կար
պահիւր լեռնըն հանգստեան
օրօք հրեղինաց պատուհակեալ
լին երեսք շնորհօք սբ հոգւոյն ։
րեալ ընբման մտսիսի ։ որով միայ
րիսոս գերահրաշ լուսով զարդե
կամարն ամպիղէն ձերըն գրիգո
հանդոյն սինայի ։ յորում եկաց
զուարճանայ լեռնըն սեպուհոյ
վերակերտեալ Վեղապանծ լուսով թեր
վրկիմըք մի շտ իջնուց հոսանաց ։
վեղից հայաստան ազանց ։ որով
պանն ապրեցուցիչ ի հոսանաց

չերկայն գերահրաշ առեւտուն գոլ
յաղաղոյ մեղաց. Խորհուրդ խա
րուկք. որով սրբութիւնքդ ամէն ի
յայրըն մանեայ մաքրական վա
պայծառ երկնանմանն լերկինն ի
յորդամ ծագեցաւ խորհուրդըն
նիւթ կուսութեանդ ի մայր քո.
յորդորեցան դասերքն ևայլ լի
սէր կուսութեամբ ի մայրն քո.
ամէն կուսաւորեալ ընդ ձայնիդ
ի բերան արմատեաց: Ընդ ոտիդ
հոտանօք. որով ցընծայ երկիր
համ ևվրտակս յորդաց խաղաց
հերմանի. յորմէ բղխեաց աղ
բիւրըն լուսոյ չուրըս բարե
աճպուհոյ խոսիպ սանիրայ ևա
ամէն յիւ պատուհեցաւ լեառըն
մայր յօրինեալ: Ընորհաբաշխ
դընդաչխոյ լոզձորն երկնից կա
ձոզ հոգեւով կենդանին. զան
հիզէ կենդանեացն ելոզ առաջ

կոչէ։ Ձովուրին հրամայողն Աշմա
ու պատուիր տեղացն անուանմբըն
ի ուրա մարմնով Ջրվեզողին. որ
երկնից ի յերկիր խոնարհեալ
քըն սրօքեից՝ եւ թաղնք հրեղէնք
գօրիսա. որում ցանկացան զօր
րիտ ու նըբըն սրտի՝ ու որ գրի
արդարըն հոգւով քանի՞ ձշմա
տարեալ։ Ալնբիծըն վարուք՝
տնսաք առ նըբըն գրիգոր կա
ա՛ն թէ ով բնակիցք՝ զոր ու
ցանկր զխորհանն այ ու զլեռնըն
րէին ծանուցեալ. զոր ու հար
հուրդ սեպուհոյ սեպհական
վառաց՝ հոգւովըն նըվիրատ
յաւիտենից մահուընէ։ Ո խոր
րեալ. որով փրկեցաք ըզմեզ
քային ի կենացդ գործս նըւի
սպանմանըն գործի կենացդ ար
րին ուսանիմ. զկնին արքայական

Խօսեա՛ քո՛յ մերո՛յ կեցուցա՛ հայր վարդապետ եւ ասէր . բարե՛ւ ։ Ո՛րդ աղաչեմք զքեզ թէ՛ ինձ հիմն նը՛ւ եկեղեց նոցա մեր հաւատով ճշմարտու՛ նը՛ւ գրիգոր . հաստատե՛ զանձկ նորոդ կենացըն յաւիտենից ա՛ր քեզոյն ։ Դովի՛ւ քարի և առաջ երկրի՛ ինձ հիմանն նը՛ւ առա՛ զիմումնս եկեղեցոյ ի հայաստան աշխարհ նը՛ւ գրիգոր . հաստատեցեր զանձկ նորոդ կենացըն յաւիտենից ա՛ր քեզոյն ։ Դովի՛ւ քարի և առաջ երկրի՛ ինձ հիմանն նը՛ւ առա՛ զիմումնս եկեղեցոյ ի հայաստան

ՀԱՏՎԱԾ ԺԱ ։

ՎԻՇԱՊԻՆ ։

Ընդ սըրբովքն հոգւով ի թագաւորէ դե՛ղ յախտից մաքրուե՛ . որով մեր ի յայրըն մանե՛ւ մեզ ամիսփեցին զմորմի՛նըն մաքուր՛ հո՛վիւ՛ըն եղեն հետևօղք՛ . զոր սրիտ և քա՛ղ հովսե՛ին պատկերի՛

Ի հետեւեալն ։

Շարժ պահել զայս
Ի վերացուսյ ։ միշտ ան
Ի մաղթանօք հայցեա առ ան վն
Հայրեղբ գրիչն եւ հովիւ քարի ։
Քարած ։ Ա՛րդ ասացեր զբեզ
Լզգօրս վերինս հիացուցեր զա
ոա զանմարմին զարմացուցեր
միացար արբուբ ի լոյսըն մաքր
Ա՛ր ։ Ընդ ի հրաշս պատանոյն
զարմինն վառեալ զօրութբ յատ
նոր արեգական ։ պայծառ քան
լոութբ եւ լուսով զբ փայլման
Նոյեան տապանին ։ Ա՛ր արդ
սիրոյն ձկմարտութբ մատամբ
յակօք ։ քարձրացուցեր զբ զչիւբ
ուաքելական ամբոխ քանիւբ նբ
Ա՛ր յանապատաէ կոչեցար յա
Ծախբոց մեծիոց հայրապետին ։ կն ։

Ընդ զանձինըս մեր ։

Լ՚ՍՐ ՎՂՀԻՇԱԿՐԱ ՔՈ ԱՐ ՆԵՐ ՆԵՐ
ՄԱՐՄՆՈՑԸՆ ԴԱՍԱԿՑԵՐ ՏՈՆԸ
Լ՚. ՅՈՀ ՑՆԾԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻ ԸՆ ԱՆ

Ներսէսի. գկ.

Թարգմանչաց. ասա՚.

Հայաստանեայց վիճակն սրբոյց
պիտ ծաւալեցեր յեկեղեցին
զհոգևոր զի մայտումն. առաստա
Լ՚ր զգիտուն քո զերկնայինն և
՚ի վիճակն նոր վարդապետին. ա՚.
թարգմայ յայտնեալ տեսլեամբ
հոգւոյն. շր նորհեցեր սրտիցդ
բանիւ ըզդրաւորական զի մատ
Լ՚ր զանմարմինն պարտնակող
նօք նր՝ ողորմեա մեզ աստըւած.
ուրն նբ՝ վարդապետին. աղաչա
վերուստ ի՚ջեալ յերկնից. պար
գևեցեր հիւսիսականացս ի՚ձե
Լ՚ր ըզկնորհս ածային առ՚ի

Թարգմանչաց. դէ.

Ալ
մեր առ միաձին բաներն հօր։
գրի՛գոր՝ բարեխօս լեր վայրն
յոդոց մարդկան։ ով որ նա
չարն անպիտուքե՝ հալածեցեր
դարեցեր զեկեղեցի։ և զհա-
Այլ լուսով աճապին բանին զար
Գրիգորի սուրբ հայրապետի։ բ։

ծի։ լուսափայլեալ դիմօք աճ-
մովսէսի նախամարգարէին մե-
րիշ հոգւոց մերոց նորանեաց
Այդ աղաչեմք զքեզ լուսաբեր
հրեշտակաց մերոց նորանեաց
սիրեն ի յերկնից իջեալ։ բա-
րիւնքն ան. յորում հրեղէն
ցէր վիրակական մարմին և ալ
նապա ընծորդք հոգւոյն բաշխե-
Քահանայապետ ընտրել արժա-
խօսեա առ քեզ վերանձնոց մերոց։
կերպ իմամբ վկայեցար. բարե
սէս որ ի հոգւոյն սրբոյ աղաւնա

լրեացն. այսօր միւնթացիւն կ՚ըլլայ
անպատճառ՝ մարտնամարտ քան
միանալով վերնոյ յարկին ու
խակարգեալ՝ յատակնորդուն
իւր օձմամբ նա՝ հնգոյն. նոյ
սերոյացոյ։ Քահանայք պատրաս
էր. հայելիս այլ՝ ըզնոր
ծաւալեցին ըզպայն անընտ
գանեօք. որք՝ գործոց իւրեանց
կերպիցիք. լուսաւորչօ՛ք կան
Պայծառացա՛ն այսօ՛ր նոր ե՛ր
ղեսանդեան. գի։

լի. ոչ ար։

կուց նոր խառնուածն ըսքանչե
վասըն մեր. ուսուցեր մի յեր
կան տնօրինութեան մարդացե՛լոյն
միութեա. ոչ ար։ Ա՛ր զմրկա՛
նեցե՛ր եկեղեցւոյ խոստովանի՛լ
նակա՛ն երրորդութեըն յայտ
Ա՛ր գհամագոյ երկնա՛լի միաս

լսեր փրկիչ մեր այն մարդասէր.
կամ ի քէն ընտրելոց. բայց
տեւ խընդրէր ուշ ոք նահատա-
ւէ լեր. ղեկղեցի՛ քո հաստա-
հօր ազգիս մարդկան քրիստո-
ակամակար մրսօք զի հնձեան
սիրոյդ։ Հաշտարար ընծայ
կը ցօղէր խաչէն սեղանոյ.
իւրեանց արեամբն իւրով լինիլ
գաւօրին երկնաւորի. որ հրա-
մատուցան ձեռօք. նուիրա-
մայրըշտից և անարբեր
ցան զյաղթանակ մարտին։
ծածկին և լուսաւորիչ նը-
թագաւորեալ նոյ-
երկնի՛ ուղիւ ջրնծամբի.
տեսանելով զարեամբ զարդ-
րեալսըն կոչելով յուրախութի-
Ա

Ար խոստացուր լինիլ ընկեր մեծ
մի հոգի ի կատարած. ապանքըր
պահ ոտ ի քէն վերժուղաց. և
այցելու մեղաւորաց որոյ ցելոյց
ի բանտարկուէն ի խաչարանի հին
նորա կամս. քաղցրութեամբ զո
նոր խընայեա ի մեզ. չեզմեզ
արեան աբէլ ց զոց հօտապետաց.
զկնկեղեցւոյ զոյ ցլրուեալ
մանկունըս ժողովեա յուրախու
թի. լզավարտեալըս տրտմու
եաթոռաստահ ց յոլդահոս բընիկ
մանր վերկութեամբ մերոյ պար
գեաց բանիսող. Աղաչանք ա
ցահ դերձանացին ի մեզ. անոխակ
կահ և ամենահաստ ար ընտրե
ցեր ի մարդկանէ չարչարանաց
զոց զուգակիրս և զվրազահ ցոց
բարեաց ժառանգաւորս. օրհ
նութիւն քեզ տէր երկնացեր
մանկանէ.

եղեր օրինակ բազմաց՝ եղեր
ետրամբ ոչ սէր հայր անտօնիոս՝
ծուացեալ՝ի մարմնի զօրացել
ալ անմարմնական վարուք պայ

Անտօնի. տ։

ի բռնակալարդ տեսլեամբ՝ մալ՝։
տուր որդիս սրբոյն գրիգորի
ազգացոյն ազգեցութեամբ. զհայր
Պարթևական տեսանողին յա՜
բռնակալապաշտ պարսից՝ մալ՝։
հրով հոգւոյն շնչուցիչն բղբղոցն
չակօք հմայիչքըն զբռնարկութենք
արարածոց։ Պանծալի սէր զա՜
տու բարեաց. և՝ ողորմեա՜ զո
ստոց խրնայեա՜ ի՝մեղ պարգեւա
մամբ արեան սրբոյն՝ մաղթանօք
ազատուցեր սէր զեկեղեցի՜ հիմ
Հայաստան ծագեալ. պայծա
լ՝ըզգակն արդարութեա՜ն ի

վերադառնայ. տ։

դուռն մըտից կենաց Ճանապար
հին. յիշէ սիրտ զմեզ առաջի
քո՛ քո՝ նա՛ և արժան ընդու
նակ ալօթիւք։ Այր առեր զմ
լուծ խոնարհութեան համբերօղ
խաստաբերուն. և պարակցեալ
օրհնութիւն ընդ հրեշտակս՝ և խա
չակրօն անդադար սաղմոսերգու
թիւն. յիշ։ Այ՛ տէրդ և մեք ա
սօր տօնեմք զհանգստեան օր
յիշատակի՝ քո անմոռաց յիշ
մամբ հայցեսցե՛ս՝ ի քէն զմեծ
զողորմութիւն. քո՛՛։

Հոխիխիոնց. դ։

Այ՛ տէր քաջ քաղեր զմեզուրդն հա
ւատոյ տէյն հոխիխիմեայ. խոս
տովանիլ զՅԾուածիշիդ քո՛ մար
տիրոսուբ՝ ի մէջ հայաստանեայց։
Յաղթօղ զօրուբ պայ՛ծառացեր
ի կամարս լո՛սաճեղնա. ընդ ան

Հայցէր խնդրատուէն զՀատո-
ւած, Յովհ. ԺԶ. ի Քրիստոսի ամէն հա-
ւատացեալ. Ա. Պետ. Դ. ի Քրիստոսանուն
Հաւատալոյն։

Պատճառ մեզ զերկնայինն քո
պատուհասդ մեր զերկնայինդ քո
մարդասէր սուր. յիշատակի մի
լար մարդասէր մանկտալ առաչեմք զքեզ
պատուհասիւք զգոյ ժողովուրդս։ ողորմեա
զեզիր նոր. ի կարդաւորեաց ուղ
ղափառութեամբ հինգեցոյց զեկե
ղեցի նոր. Ալ խօսուելիք նոր Թագաւորին. Ալ
մեզ սար կարդամբ առ քեզ բարե
պատուհասիւք զգոյ ժողովուրդս։ ողորմեա
Թագաւորաց. էջ.

ի դարուելոյ կենացդ։

Հայցէր փրկիչ յորդեգրութիւն
ընկալ զ Հոգի խոնարհութեան
ցոյց Հոգի խոնարհութեան ընկալ զ
մարդասէր բազմութիւն խոստովան

մայ լալուսն ողբուսն և աշխար-
աչէր. ձայն գուժեաց ի հուր
կատարիւր բան մարգարէին որ
ած փրկիչ ողջ լուռ։ Այ՛ յաօր
դեան քո սր՝. քարեխօսութիւք
երկին ձչմարիտ վրկիչ ծընընդ
կատարեալ ի հերովդիմայ։

Մանկանցն Բեթղեհեմի. 43։

Այ՛ յաօր տրտմիլ աստնդեամբ
խաստղն կենդանացոյց
զմարդկա՛ն կապանըս
մահու եւլոյծ։

մատանեա՛ կընքեցաւ. որ պնա
Եդաժ՝ ինորափոր իմիմի՝ և
ըմբ՛ զըպեաստ անկողոպտուիլ։
ըզլոյս ոսկ զօթոց. որ ըզպեցոյց
զմարմինըն տրո՛նական զարկօնն
լիւ։ Պատեաժ՝ շ՝ նբ կըտաւօք
էա՛ ըմբ՛ զանձ անկողոպտեա
թակաց ըզպարգեւատո՛ւն. որ տը

Ա՛ծրտիրոնա ես վըլ՛իմ՛ քի՛ նա՛յ
ասե՛փանոսե՛ն ո՛ւնէցոյն. փէ։

Օ հնաբուրդն քո՛ւ հօրէ առ
եալ պարգեւա՝ յաճախատնկ ի
դրախտին Տապեցւոյ մեզ շատ
իւղ. որ է զկնի յոյսոյ վախան
հաւատոյ։ Ոսկ երանելի վկայն
քո զօրանայր ի նաբ հոգւոյն՝ զի
զերանութեանցն առնոյր զչնորհս
ուղղմութեան. որ է։ Աշխ արա
զիւր չիւր գործ ըստ տուեալ քոյ
րամարին. որ է դուռն երկնից
և ճանապարհ ալքայութեան. և
մեզ զկնի՝։

Մարտիրոսաց ըստ ձայնիդ։

Ոչ

գայ վաղուց հօր վաստակ ընդ
գալըստեան փրկչին՝ յորժամ
ի վաստակս իւրեանց յաւուր
ցերեկոյին վարձս ընդունին
ամենայնքն որ ի նմա հաւատացին։

Ջանաց անօրինացն համբերել՝ ի հանդիսատս իւրեանց ոչինչ տան
ցուցանել։ Եւ սրտիւքն ընդ միմեանս ասէին. Ոչ այս է տունն
Աստուծոյ, ի պատերազմի՝ եւ ի զօրացն ի պատերազմի. Ոչ
յարմար մարտուցանել ընդ մեզ թշնամեաց, արիւ-
նաբար զարհուրեալ ի բռնութենէ. Ոչ ընդունի զայս
կիցս ըղձիւք։ Ուրեք մի՞ անուշ
գիշեր եւս։ Ոչ բարեխօսութիւն
անուն աւանդեր որ կարդամք առ
մեզ կայսերն, զաղաչանքս մեր մի՞
ընդ կայսերն։ Զանազանեաց ընդ
զարհուրեալսն։ յոր՝

զանձառամ պատկին՝ մեղկին ոտն
շուտ, մատուցանել իւրաքանչիւր
փոխանակ ձգնութեան համբերու-
նարհ ի գործս ի հեզս ու ի խոր-
գին ու բնակիչ ի հեզս ու ի խոր-
զերկիւղածս ի բր. Եւ պահէ
նել ի մէջ սեաց իւրոց։ Մերժ ատ

Գլ. Ի. Ցուցանէ Քրիստոս զանձանց մեռելոց զանձինս ի վայրս անձանձիկ հանգստեան։

Եղեալ ուսումն զարմանալի բարեխօսութեան սուրբ կուսին, ի՛ վերայ ամենայն հոգեւոր ոգւոյ, զոր ինքն ընտրեաց ի տուն իւր, ի մայրն։ Եւ արդարեւ վարեալ զնա ի տաճարն ընդդէմ ամենայն ակնկալութեան, եւ ոչ ոք ի նոցանէ ճանաչէր զնա։ Եւ ոչ ոք ի նոցանէ ասաց ցնա, թէ ո՞ւր երթայ, կամ ընդէ՞ր գայ

դեռ՝ ընդ նոսին այսօր եւ մեք
ընդ ձգնութ՝ սրտ։ Կամաչայ
բանանան եւ հրշեակք ի յերկինս
ու՝ ի յերկինս պրսակեցան։
որք նահատակեցան ի յերկրի
ընդ ձգնութ՝ սրտ։ Եւ ցայսօր
կիսկ եղեք որդիքն աստուծոյ։
վերակոյք ճրշմարտութ՝ եւ խաչ
ի՞նչ օգուտ է մարդոյ եթէ
զամենայն աշխարհ շահեսցի
խօսա առ ինձ վասն անձի։
ոգիդ մարմնոյդ։ ունելով միշտ բարե
զի ի՝ ձեռն սց քաջի մեզ դուռն
ցուք ըզչիշատ աբջ վերկայից։
եկայք հաւատացեալք կատարե
պրսակս անապական։ ով ։ Ո՞ւր
ի յերկինս ընկալայք ի՞նչ ըզ
ձեր և փոխեցայք յերկրայնոց
բանք կատարեցիք զընթացըն
խոնջ ով ։ Յաղթանակ հայրեցի
ըզպատուական մահու արբիք
կիսկ եղեք որդիքն աստուծոյ։
վերակոյք ճրշմարտութ՝ եւ խաչ
ի՞նչ օգուտ է մարդոյ եթէ

մամբ ՝ ՝ ՝

✣ ✣ ✣

«Ընդհարաւեալ եւեթ վկայիցն ոմանք բա-
նիւ հայհոյութեան ընդ կաթուղիկոսն։ Ակն-
կալէ ի մեզ զի հրեշտակաց խոնարհ-
ութիւն ունիցիմք ընդդէմ դիւաց։ Ոչ յաջո-
ղի ի հերձուածոյ ոք ելանել առանց
ծառանալոյ հիշատակաւ սրբոց
վկայիցն, որք բարեխօսեն ա-
ռաքելական հաստատութեան
հաւատոյ։ Ոչ յաջողի ի հերձուածոյ
ոք ելանել առանց ծառանալոյ հիշատակաւ
սրբոց վկայիցն, որք բարեխօսեն առ
Տէրն Աստուածն։ Բարեխօ-
սութիւն վկայիցն խորհուրդ ի լու-
ծանել ի պատրաստին։ Ընդ որս
պահեստ մոլորութեան։ Եւ զերծեն յաղ
զատեցին զտրտիզերս ի դիցա
մամբ նա արեւանն խուրեանց, ո՞

Ա՛ն ասիծ յիշեաւ՛ր ըզ
նրնչեցեալսն ինձ ա
նուանդ քոս։ Ա՛զգինս
արեան քո՛ տար. յիշեաւ՛ր և հան
գո՛ ընդ ընդդա քոս։ Ընդ ինձ մեռան
գամ քոյ դասատենն զրնչեցեր
սըն մեր. յիշեաւ՛ր և հան։

Պասի յորեփշաբեն. գէ։

Վառաբանու՛ն առաքեմք քեզ
հա՛յր երկնաւո՛ր. յիշեա՛ զնըն
չեցեալսն մեր ու հանգո՛ ընդ ա
րա քոս։ Որ հակիցդ ես հօր և
հոգւոյ սրդի՛ դ մաածին. յիշ՛։
Ա՛ր փնակիցդ ես հօր և սրդւոյ
հոգի՛ դ ճշմարիտ. յիշեաւ՛։

Պասի սարբաղաս. գէ։

Ա՛ր անըսկիզբն յեսուածէ երկիր

Ա՛ր ձեր վի՞շ հանեցեք. Թողու՛ր
ձեր ինչ որ ունիք ձեզ հետ. Ա՛ր
ի՛նչ ասեմ ձեզ. Ա՛ր ի խաչէն ինձ
կախեցին. Թո՛ղ: Ա՛ր ի՛նչ ձեր
ձեռքերուն մէջ եղաւ. Ա՛ր ի՛նչ
ձեր

Ո՛ր պըտաճկէդ ես քո՛ց սը՛ր
քո՛ց · և անվախճան բա՛ռեաց
բաշխօղ՝ Թո՛ղու՛։

ս) Օրհնեա տէր ։
ք) Ո՛վ քո՛ կարողութի՛ւն և՛։
ս) Պա՛տս խոստ ։
դ) Մե՛ծ սո՛ւրբ և հզօր սո՛ւրբ և՛։
ս) Երբ ևս խաղաղութե՛ զեր ա՛։
դ) Տէր ողորմեա ։
ս) Վա՛յ խաղաղութե՛ ամ աշխ՛։
դ) Տէր ողորմեա ։
ս) Վա՛յ ամ սո՛ւրբ և ուզղափառ՛։
դ) Տէր ողորմեա ։
ս) Վա՛յ հայրապետին մերոյ՛։
դ) Տէր ողորմեա ։
ս) Վա՛յ վրդ՛պտաց քհնից ս՛։
դ) Տէր ողորմեա ։
ս) Վա՛յ բարեպաշտ թագաւո՛ր։
դ) Տէր ողորմեա ։
ս) Վա՛յ հոգւոցն հանգուցե՛։

Ընդհեր խռովեցան հեթանոսք
և դու հաս այսօր ծնայ զքեզ։
Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես
Ջրափոխեցի՛ք ձեռն՝ առ ինէն ուխտն։
Նորա յերեսաց նէր։
Թշնամիք նէր. վախճեցեն առ երկիր
Յարիցէ՛ աստ և ցրուեսցին ամ
բանեն զօրութիւնք քաղաքաց։
Տէր ասացէ զբան այլ աւետեաց
Աւետեաց =ծոցինին. ճաշա առակս։

ա) Ո՛վ ոչխարաց և մարդա"։
բ) Օրհնեա տէր
գ) Տէր ողորմեա ամ ով" ամ ո"։
դ) Ողորմեաց մեղ ամ աստ մեր"։
ա) Քեզ անդ յինձն հոգիդ։
բ) Ո՛վ անձինս մեր և ըղձիմ"։
գ) Տէր ողորմեա ։
դ) Ինչ և այ միաբան վն ձիմ"։
ա) Ցիշեա ամ և ողորմեա ։

Լարձր արարիք զտեր մեր ի եր
Հինգերորդ ոճով։

Ծնող զքեզ։
զանդի յատաղ քան զարուսեակ
Վայելչութիւնի սէգ քոց յար՝

Ձորրորդ ոճով։

Ի անտիս։
Եւ ժողովուրդք խորհեցան
Ընդեր խռովեցան հեթանոսք
Եւ ազգք մտաւր ծնող զքեզ։

ՅՈՒ
ասաց ցիս որդի իմ ես
Երկրորդ ոճով։

ՅՈՒ
Ի միտ առ զաղտակ իմ։
Խանիկ իմոց ունիկն դիր ետ
պատկերեր զնոսա։
ոմն զինու հաճութիւք քով
Երիտրդ ոճով։

սընոտիս։
Եւ ժողովուրդք խորհեցան ի

Ո՛վ Հոգի տէր փրկութիւն իւր,
Ո՛վ Հոգի տէր փրկութիւն իւր։

Օրհնեցէք զՏէր ամ երկիր։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր
փրկութիւն նորա։
Յերուսաղէմացիք օրհնեցէք զՏէր
Եղիազարեան տաղն։

Զիշխանութիւն իմ յիս։
Բարձր առնեմ զքեզ Տէր, զի կեր
հալար զիս։ Եւ ոչ ուրախ արարեր
զթշնամիս իմ յիս։
Ես. Եւ փրկեցեր զիս յայնցանէ
որք ինձանէն ի դուռ։
Վեցերորդ տաղն։

Ես Տէր հաներ ի դժոխոց զանձն
իմ. Եւ փրկեցեր զիս յայնցանէ
որք ինձանէն ի դուռ։

Ես սահանեցայ երկիր։
Ժողովուրդք որ նստիս ի քէն
Տէր Թագաւորեաց բարկացան
նորա զի՞նչ է։
Կիր պագիցէ պատուիրանի ոտից

երեք սկիզբ տուո։

Զամենայն յաւուրս կենաց մերոց, եւ ամենայն ժամ փոփոխեաց յերկինս եւ յերկրի, ի ցամաքի եւ ի ծովու, ի հովտի եւ ի լերինս, ի ծառի եւ ի քարի, ի գետս եւ ի ծովս, ի ձորս եւ ի ձիւնս, ի կարկտի եւ ի մրրկի, ի ցրտի եւ ի տապի, ի ցօղի եւ ի մառախուղի, ի ցամաքութեան եւ ի սովու, ի մահու եւ ի կենդանութեան, ի հանդարտութեան եւ ի պատերազմի, ի հիւանդութեան եւ ի մահու, ի ներքոյ երկրի եւ ի վերոյ երկնից, ի ներքոյ ջրոց եւ ի վերոյ ամպոց, ի ներքոյ հողմոց եւ ի վերոյ ամենայն արարածոց, ի ներքոյ ամենայն արարածոց եւ ի վերոյ ամենայն արարածոց, ի ներքոյ ամենայն հոգեւոր եւ նիւթական բնութեանց եւ ի վերոյ ամենայն հոգեւոր եւ նիւթական բնութեանց, ի ներքոյ ամենայն տեսանելեաց եւ ի վերոյ ամենայն տեսանելեաց, ի ներքոյ ամենայն զգայարանաց եւ ի վերոյ ամենայն զգայարանաց, ի ներքոյ ամենայն ճանաչելեաց եւ ի վերոյ ամենայն ճանաչելեաց, ի ներքոյ ամենայն մտաց եւ ի վերոյ ամենայն մտաց, ի ներքոյ ամենայն խորհրդոց եւ ի վերոյ ամենայն խորհրդոց, ի ներքոյ ամենայն ծածկոյթ եւ ի վերոյ ամենայն ծածկոյթ

քեզ ալս համբարձի զանձն իմ։
ասա զանձն ծառայի քո զի ա-
զատակեցի զօր հանապազ ու-րախ
ողորմեա ինձ ալս զի առ քեզ ե-
սո զի քեզ յուսացայ։
Ա՛ւդ։ Ակնց ըմբռնայս քո ալժ իմ
քեզ ալս համբարձեր զնա։
զարմացան ասո ամ զինու հաճու-
անուշան քո զի օրհնեացես դու
պարծեացին ի քեզ սիրելիք
ալս քո երկիւղիւ քով։
Ա՛ւդ։ Երկիր պագից ի տաճար
իմ միշ եղեր յոյժ։
Օրհնեա անձն իմ զալս ասա ալժ
երկրի։
ոտն զնատա ակնարգեա զերեսս
Ա՛ւդ։ Ազաքես զազի քո և ատա-
գիշ։ Ա՛ւդ։ Ի ծնողացն ։
ձգիլ, ձգ, առմոսան և փառ էին։ ուրեմն
Հոգւոյ գալստեան տաւղին օրն ճիշդ։

Հիշեա տէր զշաւիղն և զամ
ատանակ կտակի սրբութեանդ զոր
ետ մեզ ի հանգիստ քո դու և
Տէրն մեր ի հանգիստ քո դու
Թիւդ խմոց։

Նայեցար առէս և լուար առ
Համբերելով համբերի տուն և
պանաց ի կատոյդ և ի տեղի
շտ։ Հան զիս ի դժոխ տատա
նոր զի սքանչելիս արար։
Օրհնեցեք զեր յօրհնութիւն
զերկուքին այ մերոյ։
Տէրն ամ ծագէ երկիր
բեա սատանեցաւ երկիր։
Ժողովուրդք որ նստիս ի քրօ
ջն թագաւորեաց բարիացան
դանի ոտից նր զի նա է
մեր երկիր պատրէք պատուհան
էլն։ Լատրդր արարիեք զեր ա

թուրքե քո։

դու՝ ու տատմանակ կատակի սըրտ
ըդ տէր տէր ի հանգիստ քո։ ։դէյ

Վերսիոնական՝ ֆոֆնէ։

Նորա։

Ի քաղաք այ մերոյ ի լեռատն այբ
Ա՛ծծ է այր ու օրհնեալ է յոյժ
քո ։ ի մէջ ժողովրդեան քո
տեան ընկալաք այծ զողորմութի՛ն
Հոգիւնէ։

ի սրտի խուրամ։
դարութի՛ն, խօսի զձմարտութի՛ն
Ո՞ր գնայ անբիծ գործէ զար
ալբ քո։
կամ ով բնակեացի ի լեռան
Տէր ով կացցէ ի խորանի քում
Վերսիոնէն։

Հեղուսքի նորա։

Ցոյց տուր ինձ քո ճանապարհները, Տէր,
եւ քո շաւիղները սորվեցուր ինձ։
Ուղղորդէ զիս քո ճշմարտութեան մէջ
եւ սորվեցուր ինձ, որովհետեւ դուն
ես իմ փրկութեան Աստուածը։
Քեզի կը սպասեմ օրը ամբողջ։
Յիշէ, Տէր, քու ողորմութիւնները
եւ քու գթութիւնները,
որոնք յաւիտենական են։
Մի՛ յիշեր իմ մեղքերուս
եւ իմ յանցանքներուս համար,
այլ քու ողորմութեան համեմատ
յիշէ զիս, Տէր, քու բարութեան համար։
Բարի եւ ուղիղ է Տէրը,
ուստի մեղաւորներուն ճամբան կը սորվեցնէ։
Խոնարհները կ՚առաջնորդէ դէպի արդարութիւն
եւ խոնարհներուն կը սորվեցնէ իր ճամբան։
Տէրոջ բոլոր ճամբաները
ողորմութիւն եւ ճշմարտութիւն են
անոնց համար, որոնք կը պահեն
իր ուխտն ու վկայութիւնները։
Հանուր Աստուածային Պատարագ

առաջին քան զամ յարկան
նոր սիրտ տար զդրունս սիօնի
խմունք նր ի լեառն տէր ։ եղէ
օրհնեա զքո սիօն ։ շէն
ուխտեա երուսաղէմ զտեր ։ եղէ
Թիւն նորա ։
ոյր ի քո յաւիտեան ի ողորմու
Յոստովան եղերուք տան քո քոյ
եղիցուք ի սմա ։
եկայք ցնծացուք և ուրախ
գէք ։ յաւր ի զոր արար տէր
ի մեզ ։
զմեզ քաղցրացար և գթացար
ջերմեցեր և աւերեցեր
աղեղան ։
ընդ զի տպրեացին յերեսաց
եղէ ։ տուր երկիւղած
ինձ անդադրու արարեր ողորմեա

ամենայն մարմին եկեսցէ
: Տէր ողորմեսցի քեզ տէր ի
յերուսաղէմ :
ի սիօն եւ քեզ տացին աղօթք
քո ամ յեզ վայելէ օրհնութիւն ։
Հաստատեսցի երուսաղէմ :
բազում :
երկիր ։ ուրախ եղիցին կղզիք
Տէր թագաւորեաց ցնծասցէ
ժողովուրդք զփառս նր :
դարուն ին եւ տեսցեն ամ
Պատմեսցեն երկինք զարդ
շմ : զի սքանչելիս արար :
օրհնեցէք զնր յօրհնուն նոր
փրկութիւն ։ մեր մերոյ :
Տէրն ամ ծագք երկրի ։ ։
ահաւադիկ քաղաքդ ։ ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վն քո
յակոբայ :

Հրեշտակներ նորա։

Գիշեր տեր զաւրութիւն եւ զամ
ենայն զաւրութիւն նորա։

Գովեցէք զնա արեգակ եւ լուսին
գովեցէք զնա ամենայն աստեղք լուսոյ։

Գովեցէք զնա երկինք երկնից եւ ջուր
որ ի վերոյ քան զերկինս է։

Թող թէ անուն տեառն գովեսցին
զի նա ասաց եւ եղեն նոքա հրամայեաց
եւ ստեղծան։

Կացոյց զնոսա յաւիտեան եւ յաւիտեան
հաստատութիւն։

Օրհնեցէք զտէր յերկրէ վիշապք
եւ ամենայն անդունդք։

Հուր կարկուտ ձիւն սառն
հողմ փոթորկեալ որ զբանս նորա առնէ։

Լերինք եւ ամենայն բլուրք
պտուղ փայտաստուղ եւ ամենայն
մայրիք։

Գազանք եւ ամենայն անասունք
սողունք եւ թռչունք թեւաւորք։

Թագաւորք երկրի եւ ամենայն ազգք
իշխանք եւ ամենայն դատաւորք երկրի։

Երիտասարդք եւ կոյսք
ծերք ընդ պատանիս օրհնեսցեն
զանուն տեառն։

Զի բարձրացաւ անուն նորա միայն
խոստովանութիւն նորա յերկինս եւ յերկիր։

Եւ բարձրացոյց զեղջիւր ազգի իւրոց
օրհնութիւն ամենայն սրբոց նորա
որդւոց Իսրայէլի ժողովրդեան մերձաւորի նորա։

բանս իւր ու արդար ի յամե
փոխ։ Չհաւատարիմ ի ում յամ
յաղուէ միմչև յաղէ։
յաւիտենից ու տէրութիւն քո
ընթայութիւն քո առ ընթայութիւն ամ
Հոխոխատոհոյ երնու-շրիւն։

ես խոնարհ եղէ յոյժ։
Հաւատացի զոր ես խօսեցայ ու
նոյ քո։
քո եմ ծառայ ես որդի աղախ
սրբեց իւրոց ի՛ ար ես ծառայ
Պ առուէական ի առաջի ան մահ
Հոմօրէն մարխուտոց։

առաջի քո։
տուէ կարեացի ու դիշերի
Տէր ա՛ծ փրկութեան իմոյ ի
մահու։
ի խաչարի ու ի տառապ
Դէմն զիս ի քէզի ներկնուա՛մ
Մաման ի վիրտն։

արար։

Հոր՝ զի աքանչելիս
Օրհնեցէք զՅոր յօրհնուածի
զինչուելոյ ով մերոյ։
Տեսին ամ ծագք երկրի։ դար։
բէս սահանեցաւ երկիր։
Ժողովուրդք որ նստիս ի քրօ
Տէր Թագաւորեաց բարկացան
նի ոտից նր զի սբ է։
մեր երկիր պագէք պատուճանդա
Դարձր արարիչք զնր ամ
աղաղակեցի զօրհնութիւնդ։
Ողորմեա ինձ Աստ՝ զի առքեզ
որ ի քեզ յուսացայ։
Կեցո զծառայս քո ամ իմ
դու զարդարն Աստ։
անուանդ քո. զի օրհնեցեա
Պարծեացին ի քեզ սիրելիք
քո երկիւղիւ քո Աստ։
Երկիր պագից ի տաճար սբ
նայն գործս իւր։

Մեսեբի։ Աչդեց էշլեի։

Յարձո զիս ար ի մեզաց իմոց
և զամենայն անօրէնութիւս իմ
քաւեա յինէն։
Ողորմեա ինձ աստ ըստ մեծի ողոր
մութեան քումմ ըստ բազում
գթութենէ քումմ քաւեա զանօրէ
նութիւնս իմ։

Էշլի։ Այրանի ամենեցուն ոյք
երկընչին ի տանէ և գնան ի ճա
նապարհս նորա։
Օ՜ վաստակս ձեռաց քոց կե՜
րիցես երանի ե քեզ և բարի
եղիցիս։

Էշլի։ Ա՜ի թողուր զիս ար աստ
իմ և մի իբացեայ առնիր յինէն
հայեաց յօգնել ինձ ար փրկու
թեան իմոյ։

Տէր առաջի քո է ամենայն ցան
կութիւն իմ։

Էշլի։ Ա՜ի ընկենուր զիս ար ի

Ազատիցեք աս ամ երկիր
քեզ և ամենայն առաջելոցն քեզ։
Ոգի՛ Ա՛ստուած երկիր պատցեն
Յոյսով ելեալ մեծ և անուն ձեր։
և յիսուսիէ մեծ և անուն ձեր։
Յոյսովն ե՛ւ հրեշտաւորեալ ամ.
շուրջ եղբ գնասցէ։
Այ մեղայ ամենակալան ողբ
Ալեաս դինք և կատարեցեք սէն
Աղօթ ին-ուկեկ։
կեցո զինս։
մաւթէ քուշ և յիրաւունս զո
Հայեաց խոնարհ լուր ինչ ողոր
խոստուն ատա զինս։
Ամէն ի՛մ առալի զո ան լսանի քուշ
քուշ վրկեա և ապրեցո զինս։
Ա՛երջնացին խնդրուածք
ցից յայելեան յաղթարուժք
զօրութէ խոյ մի թողուր զինս։
Ա՛ֆեզ ան յուսացայ մի ամաչէ
Թամանակս ծերուէ ի պակասիլ

Digitized by Google

ոչ գոյ բաշ։

զօրութիւն նը, խմաստութիւնե նը
Ա։ի՛ դու ես աւր մեր, և մեծ ես դու
աւր զօրհնութիւն։

Տէր ամ օրհնեալ, օրհնեալ ես
տեառն մեր։

նեցիք և սաղմոս ասացիք
Ա։ի՛ օրհնեցիք զամ մեր, օր
զանուն նորա։

օրհնեցիք զտեր և օրհնեցիք
Օրհնեցիք զամ երկիր,
թիւն նոր։

Ա։ի՛ օրհնեցիք զամ յօրհնու
բան իմ։

ժամ օրհնութիւն նորա ի բե
Օրհնեցիք զամ յամ ժամ յամ
ի միասին։

եւ բարձր արտացուք զանուն նը
Ա։ի՛ դու ես արարիք զամ ամ մեր
տուք զփառս օրհնութիւնե նը։

սաղմոս ասացիք անուանն նը և

Հոգւոյ ։

մութիւն

րին ի զի յայիսուհան ի ողոր

Աստուածան եղերութ ան զի թա

եղիցուք ի տա ։

Հկայք ցնծացուք և ուրախ

։ յաւր ի զոր արար տէր ։ Ալլ

յերուսաղէմ ։

ի սիօն և քեզ տացին աղօթք

Քեզ վայելէ օրհնութի ած

ջելի արդարութք ։

Ալուրբ ի տաճար քո ըսքան

ցընծութեան ։

աղաղակեցէք առ ած ի ձայն

տափս հարէք ամ հեթանոսաք

մերում տաղտա առացէք ։

առաղտա առացէք թագաւորին

Ալաղտա առացէք ամ մերում ։

օրհնութիւն ։

առաղտա ամ մերում քաղցր եղիցի

Օրհնեցէք զտէր զի բարի ի

լեռն յորովայնի · ճշմարիտ վէր
ցեղալ սէգ ստեփանոս · և ընտ
րեալ ուղղափառ սուրբ գօրա
նայ զքեզ ։
դէ յառաջ քան զարուսեակ ծագ
ի վայելչութիւն սէգ քոյ յարգան
օծեալ սէր ի քաղաքի դաւթի ։
տեառնս որդին · որ ի յաւուրս քան զյաւիտ
յօր ծնաւ սր ի հօրէ
ծննդեան առաջին աւուրն ։

Ա

նատցի քեզ ։
և զօրութիւն բարձրելոյն հովա
ոդին սէր երկեսից ի քեզ ։
ծնող ճրագալուցի ։
լուսոյնի քո ։
նայս · և օրհնեալ է պտուղ ո
քեզ օրհնեալ ես դու ի կա
ւրամ լեր բերկրեալդ սէր ը
Աչէն-իսայ ճաշու աւետաց ածածկին ։

ՄՂՄ. Հաստատեցաւ ի վերայ վիմի
տաւտասանացն ի կայելոյ ի տէր
Հան զիս ի գերեզմանէս
ՀԱՆԴԵՐՁ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻՆ ՆԵՐ։

ՀԱՐՑ առաքի ասն. պատասխանէր
ցիս թարգմանչին կոչեցեալին.
տաւտասանացն մարդա
ՄԱՆՈՒԿ ՄԱՐԴԱՐԱՆԻՆ ՔՈՒ։

ԿԱՆԱՑԱ. ու օրհնեալ է պատուղ
ՈՒՐ ՔՈՒ ՕՐՀՆԵԱԼ ԵՍ ԴՈՒ ի
ՀԱՆԱՑԱ ՀԵՐ ԵՐԵՐԿՐԵԼԻ
ՊԱՀԱՊԱՆԻՉ ՔՈՒ։

ՊԱՀԱՊԱՆԻՉ ԱՂԱՂԱԿԻՆ
ՏԱՐԵԼ ԵՂԵՒ ԲԱՆԻՆ ԱՅՍ. ԵՒ ԼՍԵԼ
ՀԱՏՈՒԱԾՈՅ ԵՐԿՐԱՓԱԿԻՆ. ԱՍԱՑԱ
ՀԱՏՈՒԱԾՈՅ ՊԱՀԱՊԱՆԻՉ ՔՈՒ։

ՆՈՑԱՆ ՊԱՀԱՒԱԿ։

ՂԵՆ. ի քէ ընկալար զգեստուրդ
ԿԱՅ. սիրոյ և առաքեաց առաքո

Յաղ մեր երևեցաւ մեզ
ծագումն արդարութեան։

Քրիստոս ի մեռելոց յարեաւ, ի մեռելոց։

Քրիստոսանշաւիղ գալստեան իւրոյ, ի մեռելոց։

Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։

Ո՛վ Տէր, արձակեայ զծառայս քո
ի խաղաղութեան՝ որպէս բանն քո՝ վասն
զի տեսին աչք մեր զփրկու-
թիւն դիւր զոր պատրաստեցեր յերեսս
ամենայն ազգաց։ Եւ օրհնեալ է պատուա-
կան քո։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։

Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։

Հայր մեր որ յերկինս։

Ընդունելի առաջի քո ամենայնի
ստեղծուածոյ քում, զոր ընդունեալ
ի մարդկանէ՝ ընդ ամենայնի ստեղծուածս
քո ընդունիս զանապական զոհս
զայս։ Եւ

Պատմի զբան իւր յակուբայ զար-
քումբ։
Ընդառնոն հողմք և գնասցեն
Եւ ածէ զբան իւր և հալէ զնա
տուաջի ցրտոյ նր և կարկ կեալ։
Եւ իմանէ զատուն ոմն պատառ
որպէս փուշի ցանեաց։
Գնէ ոչխարն ոմն զատ և զմեզ
վաղ ընթանան պատգամք նր։
Եւ ածէ զբան իւր յերկիր վաղ
նոյ լցոյց զբեզ։
Զուրկի պարարտութեամբ ցորե
Ա՛ռզ զատկանոս գո ի խառա
ո օձհնեաց զորդիս գո ի՛ գ
ցոյ ի զօրացոյց զնիզս դրանց գոց
։ Օ՛ր օրհնեա զաշ գո սիօն
։ Վաղվաղ երթասցէմ զբր
։ ձեր։
Ա՛ջողեսցի ինձ և հզօրաց գոլսոսն
խաչ մինչև յանկիւնս սերմանոյ։
արարիչ ստօնս ուրախութիւն կան

դարուքիւն և զիրաւունս իւ-
րայիվ։
Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց որ
և զդատաստանս իւր ոչ յայտ
նեաց նոցա։

էջն։ Վասվեա՛ գիտ երեան 158։
Եվն։ Տո՛ր ի զօրութիւն քումմ ու-
րախ եղիցի թագաւորն. ի փրկ
կութիւն քումմ ցնծասցի յոյժ։
Ո՛ ցանկութիւն սրտի նր եառար
նմա՝ և զկամս շրթանց նր ոչ ար
գելեր ի նմանէ։
Ժամանս արարեր զնա յօրհնու
թիւն քաղցրութիւն քո. և եդեր
ի գլուխ նորա պսակ ի քարե
պատուականէ։
Կեանս խնդրեաց ի քէն. և ե
տուր նմա ընդ երկայն աւուրս
յաւիտեանս յաւիտենից։
Մե՛ծ են փառք նր ի փրկութիւն
քումմ. զվառս և զմեծ վայել

Ո՜վ կամ
խորհեցան զհարհմանդ զոր ոչ
Աստուածեցան ի քէն չարութիւն
մարդկանէ։
Եւ զաշակ նոցա յոյսդ-ւոց ի
Փոխեա նմի յերկիրէ կոխման
պնոսա։
Ցուցէ զնա, և հաւր կերիցէ
Տէր բարկութիւնք իւրով խռովմամբ
ժամանակի երեսաց քոց։
Վկեցես զնա ոսկ հնոց հրոյ ի
սուրիս քո։
Վատի չէուն զո ի վէր Թշնամի
սասանեսցի։
յոդորմութիւնէ բարձրելոյն նա մի
Ապաւէնոր յուսացիր ի տէր
երեսաց քոց։
արասցես զնա յուրախութեան
առանց յաչխատենից, և ուրախ
Տացես զնա յօրհնութիւն յաչխ
էութի դիցես ի վէր նորա։

արդարութեամբ։
Եւ զի՞նչ է մարդ որ ընտրեցեր զնա եւ ծանուցեր զնա
զքեզ։ Եւ զի՞նչ է որդի մարդոյ զի այցելու լինիս նմա։
Զի զոր ինչ արարեր ի սկզբանէ աշխարհի՝ ի մարդկանէ
արարեր զնոսա։ Եւ զամենայն ինչ ստեղծեր ի մարդկան
համար, եւ զերկինս ի մարդկան համար հաստատեցեր։
Եւ զամենայն ինչ ի ծառայութիւն մարդկան արարեր։
Եւ զամենայն ինչ ի մարդկան համար ստեղծեր։ Եւ
զամենայն ինչ ի մարդկան համար հաստատեցեր։ Եւ
զամենայն ինչ ի ծառայութիւն մարդկան արարեր։
Զի՞նչ է մարդ որ ընտրեցեր զնա եւ ծանուցեր զնա
զքեզ։ Եւ զի՞նչ է որդի մարդոյ զի այցելու լինիս նմա։
Զի զոր ինչ արարեր ի սկզբանէ աշխարհի՝ ի մարդկանէ
արարեր զնոսա։ Եւ զամենայն ինչ ստեղծեր ի մարդկան
համար, եւ զերկինս ի մարդկան համար հաստատեցեր։
Եւ զամենայն ինչ ի ծառայութիւն մարդկան արարեր։
Եւ զամենայն ինչ ի մարդկան համար ստեղծեր։ Եւ
զամենայն ինչ ի մարդկան համար հաստատեցեր։ Եւ
զամենայն ինչ ի ծառայութիւն մարդկան արարեր։

Աղօթել ենք զուարթ եղիցի քոյր
զամ արարեր զարմանիս ենք։
Ո՛հ օհո ենք արբեցուցեր, եւ քա
նասա արարեր զկերակուր ենք զի
այսպէս ի պատրաստուիլն։
Վերան ալ լի եղեւ ջուրբ. պատ
արարեր զմեծուիլն նորա։
արբեցուցեր զնա, եւ բազում
զուրճասացին. հայեցար յերկիր
Ցերկս առաջօտու՝ ընդ երեկոյ
նաց քոց։
կիցեն բնակիչք երկրի ի նշան
Խռովեսցին հեթանոսք. եւ եր
ծուցանէ։
Խռովեցուցանէ ըզմեծուիլն
ծուիս. եւ զձայն ակեաց նոր ցայ
խրամ. եւ զսեղեակ ղզօրուին.
պատրաստեր զերկինս զօրուիք
հեռի։
Ամ ծագաց երկրի եւ որ ի ծով
Լուր մեզ ծեզ փրկիչ մեր. յոյս

Ո՞ չառնուս ապիհամարհեալ ի մերձաւորաց զոք ոչ արար ։
Ախատինս ի մերձաւորաց իւրոյ ընկերի իւրում
Այլ ոչ ինչ ինդալ մերձաւորեաց լեզուաց ի սրտի իւրում։
Այլ գնայ անբիծ գործէ զարդարութիւն
լեառն նը քո ։
քում կամ ով բնակեսցի ի խորանի
ցեն ։
րեան աղաղակեսցեն և օրհնութիւնք գան
և զգեցցին խոյք մաքուր ։
Այլ զգեցցին պարարտութիւնք
անապատի ։
քաղցրութիւնք քոյ ։
նորա ։ օրհնեսցի պսակ տարւոյ

Չէ լի եղէն զբօսանք ծուխու։
Վճայնէ Ջուրց բաղմաց ըստան
թեանց։
Եւ յարիցեն գետք ի գնացս իւ
բարձին գետք զճոյնս իւրեանց
Վերբերան գետք սէր. և սա
ի սկզբանէ յաւիտենից գու ես։
Հնացի. պատրաստ է աթոռ քո
Չստատեաց զնա մի առաջ
ընդ միջ իւր էած։
Զուի զլեռսն զգեցաւ ամր զօրու
թեամբ զգեցաւ զաշխարհ
Թագաւորեաց զվայրել
անեացն յաւիտեան։
Նու որ զայս արտացէ նա մի տա
և կաշառս ի վէր իրաւանց ոչ առ
արծաթ իւր ի վարձու ոչ տայ
իրաւամբ ոչ ստէ։
առնէ. որ երդնու ընդ ընկերի
Իրկիւղած ան փառաւորս
ուսկի նր չարաբարձն։

ոչ գիտեր լուծել։
Ըհն եգիպտացոց · լեզու զոր
Ընդ նմա · ոչ երաներ նա յերկ
Այլ կայսրին յովսեփու զոր եդ
Խրատուն են այ յաւիտեան։
Չքամանն է այս խոստովել · և
Նաց ձերոց։
Յաւուր նշանաւորին սարեկա՞
Փող հարէք ի գլուխս ամսոց ·
Ձայն քաղցրութեան։
Թիւն սաղմոս ասացէք նմա ի
Դէզէք սաղմոս և տուք օրհնու
Յակոբայ։
Կան ի ձեր աղաղակեցէք առ այժ
Հնձացէք առ այժ օգնա՞
Ընդ երկայն աւուրս։
Տան քուա վայելէ սրբութիւն այս
Յայժ հաւատացաք։
Ձուկն · վկայութեանց քոց մեք
Աքանչելի են դու տէր ի քար

Խարեմ Թողէ զնա երթալ զհետ նայեցցէ։
Յոտովուրդ իմ ոչ լսեաւ ձայնի իմոյ. և խոյանէլ չկոս ինչ ոչ
բաց զբերան քո և լցից զայն։
զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց
Ահա եմ տէր ած քո որ հանի
ցես դու այ օտարի։
Ա՛ի՛ ևս երկնապազանի
ժամայնք. և մի՛ երկիւղասցի
ցես ինձ։
Յոտովուրդ իմ ոչ լսեաւ ձայնի իմոյ. և խոյանէլ թէ լսէի
ռակուէեան։
Ի գաղտնութէ մերկին. և փոր
ձեցի զքեզ՝ ի վէր ջուրցն հակաց
և փրկեցի զքեզ. լսեայ քեզ
Ինեղուէէ կարդացեր առիս
ի ծառայէլոյ։
Եւ զձեռս նր յորթ և
նըս նր. և զձեռս նր յորթ և
Լսեաց արար՝ ի բերանոյ զիմիկու

Ո՛ւ. "Համբարձեք իշխանք զդռ-
ունս ձեր և մտցե՛ք թագաւոր փառաց։
Դրունք յաւիտենից և մտցե՛ք
թագաւոր փառաց։ Համբարձին
զդուռնս ձեր ի վեր. Համբարձին
դուռնք յաւիտենից և մտցե՛ք
թագաւոր փառաց։

Համբարձեալ յ՚ի քոյ աւուրցդ։

Ցոյց Նոցա։

Ակերակրեաց զնա ի պարարտուէ
ցորենոյ. և ի վէմ մեղր յագե-
ցուցանոյ։ Ոչինամիք ան ստեղին նմա. և
եղիցին ժամանակք նոցա յՀՆԻ։
Ոչինամիք ան ստեղին նմա. և
ձեռն իմ։
Վէր ներգաց նր արիեալ էր զգ-
րեալ էր իմ զԻշնամիս նր. և՚ի
Արդեւս զոչ ինչ խոնարհ արա
պարհս իմ դնացեալ էր։
Էր ինձ, կամ խորայելի զձանա-
Արթե ժողովրդեան իմոյ լսել
նոքա ըլ կամս անձանց իւրեանց։
կամաց իւրեանց. ի գնացեն

ցուցացու պիտ. արդարութիւնդ մեր
Գրէտ։ Ա ։ այսպէս ու՞ր ասի կրկ
Ծառանէիցէ այն ուրախութիւն
Գրէտ։ Արդեօք այն երկ ետու
կիւշմեր ։
առատաձեռնութիւն այն ինչ փոխ
Գրէտ։ Ակայդ ցնծասցուք ի սա
քանոյն պէս ամ զօրութիւնք նոյ
Հաստատեցան ։ ու հոգեւոր քե
երկիր ։ ու քանդիր սա երկինք
Ա զարմանալի ։ ահ ի երեք
հրեշտակապետն ։
։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Շամ ։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Ահա ։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Երէ ։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Գշի ։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Գշի ։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Շամ ։ "ես համբարձեալ իշխանաք զե
Ո՞ վանդ տեսա ի 18 յերեսն ։ Ո

էջ։ Յարձրութիւք լերանց նր
որ հաճեցայ։

տան դա է որդի իմ սիրելի ընդ
նոցա. ձայն եղիւ յամպոյն որ
ասէ վայրապարոյր հովանւոյ լինէր
թեան քո։

Տոպանային։

Ընդ որ ի հանդիստ քո. դու
և տապանակ կտակին սրբու
խոստովանին։

զջաց. և զտէր յաղեբռացն
շէջ։ Երկեղիցիս օրհնեցէք
զՅեհովա Նարա։
ու։ Յիշեա տէր զԴաւիթ՝ և
իմ զի խոստվեցաւ ոսկերք իմ։
Հանդ եմ ես. թժկիւեա զանձն
եղէ։ Պղծեա ինձ որ՝ զի հիւ
զանձն իմ։
քոյ՝ հանցես ի ինեղութենէ

թէան քո։

դու և առապանակ կուսակի սրբուհի
քո։ Գէր։ Ա՛ստի սու ի հանդիստ քո
առաքեալդ քո։

կանայս։ և օրհնեալ է պտուղ
ընդ քեզ օրհնեալ ես դու ի
Գէր։ Ա՛ւրախ լեր բերկրեալդ սու
պարուսեակ ծնող զքեզ։

զքոց յարգանդէ յառաջ քան
զքեզ յարգանդէ ի վայրկեանէն սեզ
դիմ. որ է օծեալ սու ի քահանայից
յառաջ քան զյաւիտեանս որ
Գէր։ Յոյս ծնաւ սու ի հօրէ
նին ինն ամսուն։

Աւետիս ճաղս վերափոխման աշուղ
արարչին մերոյ։

Գէր։ Ա՛մպ լուսա՛ն ոսկ ի վերոյ։
ցուք և լացցուք առաջի տեառն
երկայք երկիրպագցուք նմա անկ
և զյաւանաք՝ ձեռք նր ստեղծին
էն. նր է ծով և նա արար զնա

Տէր զօրութեց՝ ցանկայ եւ հոգի
Իմ սիրելի են յարկք քո
Տէր Աստուած զօրութեանց՝ թագաւոր իմ եւ Աստուած իմ։
Երանի՛ բնակողաց տանդ քոց՝ յաւիտեանս
Կ՚օրհնեսցեն զքեզ։ Երանի՛ մարդոյ որոյ
Զօրութիւն է ի քեզ՝ ճանապարհք ի սրտի նոցա։
Որ անցանելով ի հովիտ արտասուաց՝ զտեղի
Դիցեն զայն աղբիւրս։ Զի օրհնութեամբ տացէ
Օրէնսդիր զօրութեանցն՝ երթեալ ի զօրութենէ
Ի զօրութիւն։ Երեւեսցի Աստուած աստուածոց ի Սիովն առաջի Տեառն։
Տէր Աստուած զօրութեանց՝ լո՛ւր աղաչանս իմ
Ունկնդի՛ր լեր Աստուած Յակոբայ։
Պաշտպա՛ն մեր եղիր Աստուած
Եւ հայեցի՛ երեսս Քրիստոսի քո։
Զի քաջագործեաց ինն իշխանս իւր
Յաղթութեամբ զինեալ զինուորաց։
Յակոբիմոյ Եանիսոյ։

Լոյս ընդ հատեալ ի ժամ։

Ի վերուստ սիօնի. ժամանակ գիշատ
ոյ ։ Ա ։ ու յարուցեալ գիշատ
ոյ ։ Ա ։

Յարութեան ըստ հոգնին։

Սրտիկս մեղուց։

ասաց. և հետեւ ուրախութիւն
Հայնեցար առ մեզ լոյս երե
կոյ։

Վարագոյ խոչի։

ասիկ կենդանի։

Ալ սիրելիք ուն յարիք քո առ
զօրութեց. ցանկայ և փափագի
անձն իմ ի դուռ քիթ քո. սիրա
իմ և մարմին իմ ցնծացեն առ
ենդանի։

Ենդեցուց։

Ալ փրկեցան սիրելիք քո.
ձեռս աջով քով և լուր մեզ։
Ալ սիրելիք ուն յարիք քո առ
զօրութեց. ցանկայ և փափագի
անձն իմ ի դուռ քիթ քո. սիրա
իմ և մարմին իմ ցնծացեն առ
ասիկ կենդանի։

Ա՛ր ինչ՝ ի՞նչ ես ասես ինձ ըզ-ամօթս ա՛ր ես ի՛նձ ։
Ես ի թագաւորն խըրատնց ։

Ո՛ւր՝ որդիք ախօյի ցնծասցին՝ ո՛ւր՝ ծնողք նոցա ։
Ո՛ւրախ եղիցին ի տեսլեան ։

Ո՛ւրախ եղիցին ի քեզ ։
Ո՛ւրախ եղիցին ի քեզ

թեսցին ինչ առ ինքեանս։

Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։

Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։

Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։

Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։

Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։

Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։ Ո՛վ ոք որ ինչ ընտրեսցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն, եւ մի՛ ոք ինչ կրասցի ընդ մեզ ի մեծ ժամուն։

դ։ Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան
քաղցր և ուղիղ ես։
քառասնորդ քո. զի յիշեցի զառաջին
օրհնեցից։
կա։ Մեղս մանկութեանս իմոյ
և զանգիտութիւնս մի յիշեր այլ
քառասնորդ քո. զի ողորմութեանդ
խոստովանութեան ասկերպ իմ։
գ։ Ողորմեա ինձ տէր զի հիւանդ
եմ ես բժշկեա զանձն իմ զի
հեզն յոյժ։
գ։ Ո՞ է անուշան քո տէր քաշ
քառասնորդ քո. զի ողորմութեանդ
իմ հեցո զիս տէր ըստ բազում
քոյում։
գ։ Դասրձ տէր՝ և փրկեա զանձն
իմ հեցո զիս տէր ըստ ողորմութեանդ
քոյ։
գ։ Միրտ իմ խռովեցաւ յիս.
և երկիւղ մահու անկաւ ի վրայ
իմ։

ուղղութ արտից ի վեր ուխտութիւն։
։ Այս ծագումն արդարոց
։ Ո՛վ ի քրիստոնէից
հոգւոյ և մարմնոյ ցաւոցն ի հանգիստ խնդ-
։ Պարծանացին սիրեցն փառաւոր
նախ ներողութիւն։
։ Վերակացու ի նոյ ի ժամ-
։ Փրկութիւն արդարոց ի տունն
։ Այլ յայրիտեան պահէ զնա։
ընդ վայր հարկանէ սիրէ խոր։
։ Ո՛վ սիրէ զիրաւունս և
։ Ատոմիստաց ըստ ֆոյնիկ։

Յերկրին կենդանեաց։
Այլ զոմ ոս յոյս և քաջին իմ
։ Ազգակիցի առաքելոյ և առա-
ոսկի ի վերոյ։
։ Ո՛վ մեղս մանկութիւն իմոյ և՚
անտես առներ։
տուռն զպարծս չէուաց քոց մի՚

Ո՛վ Հայր ողորմութեան ամենայնի Աստուած եւ Տէր ողորմութեան եւ մխիթարութեան, որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորի, այլ զի դարձեալ ապրեսցի, եւ զի ոչ ոք կորնչեսցի ի քէն, այլ ամենեքեան ապաշխարութեան հասանիցեն. Դու ինքնին, Տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայից քոց, որ ի քեզ յուսացեալ են, եւ ի մեղս մահու ոչ ոք գտցի. այլ ամենեքեան ի քէն կեցուցեալ, ի քեզ հաւատացեալ, եւ զքեզ սիրեցեալ, եւ զպատուիրանս քո կատարեալ, արժանի լիցուք ամենեքեան ի հանգիստ քո մտանել, ի տեղի ուր ոչ է ցաւ, ոչ տրտմութիւն, ոչ հեծութիւն, ոչ հառաչանք, այլ անդադար կեցուցանես զսուրբս քո, ուր ամենայն ուրախութիւն եւ զուարճութիւն է առաջի քո, ընդ Քրիստոսի քում, որ է Տէր մեր եւ Աստուած մեր, եւ ընդ Սուրբ Հոգւոյդ, որ է Տէր եւ կենդանարար, որ ի քեզ հանգչի, եւ ընդ քեզ է Աստուած, եւ ընդ Որդւոյդ միաբանի, եւ ընդ նմա թագաւորէ, եւ ընդ նմա ի մի Աստուածութեան երկրպագութիւն ընդունի, ի հաւիտեանս հաւիտենից. Ամէն։

Ողորմեա մեզ, Տէր, ողորմեա մեզ, Տէր, ողորմեա մեզ, Տէր

Ո՞վ ոսկի, իմաստնական, գնասցես ու
Ի մանուկ մարգարեի բարձր
Յովհաննու կաթողիկոսին Հայոց։

Որ ելար ամպ քուրմի
Ի լոյս ճշմարիտ հաւատոյ
Ի դիւթական մոլորեալ կուռքերէն
Յովհաննու կաթողիկոսին Հայոց
եւ Վրաց։

Գաւոն ես դու որ բառնայ զմեզ
Ի մահուանէ, ազատակեր տաս մեզ
Զքեզնէն, առատակեր տաս մեզ
Քանին ես։ Ո՛վ լուսեղ զահաւոր
Երկնատեզեր։ ով տաղաւոր երգ
Հուրէ՛ն ի յորովայնէ յորովայն
Պարսպեալ յովհաննէս զար-
Յովհաննու կաթողիկոսին։

Ամ զօրութիւնք նոյ։
Տուցան։ Ո՛հ զուարճալի բերանով նը
Ո՛վ բանիւք ամն երկինք հաստա-

խօսք Նոցա։

Եւ մինչ ի ծածուկ աշխարհին ոմն
Լսէր զամ երկիր եւ բարբառ ոչն
Ոտին։

Թէպէտեւ ատելութեան եւ տանջանաց
Ամ ազգս ազգաց ։
Երկիր · եւ յիշեցին անուն Քո Տէր
Ացուսցես զինս իշխանաց Քոց ամ
Ահեղացն ատելոց ։

Ուղեցաք զնացս իմ ·
տեաց ի վեր վիմի զատս իմ · եւ
Հաստատ ի ձոր ի տումն · ի ձորս
ձոյ ահան զիս ի գերեզման ատելոցն
Երեմիաց մարգարէին ։

Եւ զայր յաղերսացն իմէն
Հուսկ ելեցիս օրհնեցեր զքաջ ·
Համօրէն մարգարէից ։

պարտ ոտրա ։ պատրաստել զճանա
Տալի աղ · ոչ պատրաստեալ

Մախթոցեցոց։

Երեսունից օրհնեսցին զքեզ։ Տայ ոսկի ան. յաշխատեանս յայ
լուսնէ, յանուն ան. ոսկի քննակեալ ուն
ծգնօթոց և սուրիսոց։

ցնծասցեն։

դատուիլն և ընդ քո ցնծալով
Տիրոջ հոգոյ։

հայեցաւ առիս և լուաւ աղօ
ամբերելով համբերի ան. և
գլխովն նոսոչէին։

դատուիլն և զերաշունս իջիլ
Պատմէ զբան իւր յակոբայ զար
նախատիցն։

հեզութիւն նորա։
Երջանիկ սուրբ զաշխարհի և զամ
Դաւթի ևոյնոյսկ։

ՀԱՑ ԼՄՈՑ ։

ՁԱԵՂԱՆ · ԱԿՆ ՅԱՆԴԻՄԱՆ ՆԵՂ
ՊԱՏՐԱՍՏ ԱՐԱԲԵՐ ԱՌԱՋԻ ԻՄ
ՄԵՑԻ ՀԻՆԳՇԱԲԱՆԻ ։

Ո՛ Հոգիք մեք ըէ հուր և ըէ ջուր
և հաներ զմեզ ի՛ հանգիստ ։
Հոգիք մեք ըէ հուր և ըէ ջուր
ԿՈՒՍԱՆԻՑ ԱՆ ԵՐԻՑ ԷԻՏՈՑՆ ։

ՅՈՅԺ ։

ԿՈՒԼԹԵԱՆ ՔՈՒՄ ՅՆԾԱՑՔ
ԵՂԻՑԻ ԹԱԳԱՒՈՐՆ · Ի ՓԻԼՐ
Ի՛ ԶՕՐՈՒԹԵՔ ՔՈՒՄ ՈՒՐԱԽ ՆՉ

ԹՈՓՈՒՈՐԱՑ ։

ՅՆՉ ։

ՅՆՉ ։

ՁԻՆ ՆՄԱ ։

ՀՇԵՏՆԻ · ԵՒ ՎՆԿԵՐԱՑ ՆՈՐԱ ՏԱՐ
ՏԱՐՑԻՆ ԹԱԳԱՒՈՐԻ ԿՈՒԱՆՔ
ԴԱՐԵԱԼ ԵՒ ԱԱՃՈՒՇԵԱԼ ։
Ի՛ ՀԱՆԴԵՐՁԱ ՈՍԿԵՀՈՒՏԱ ՁԱՐ
ԱՑՑԵ ԴՇԽՈՒ ԸՆԴԱՅՄԻ ՔՈՒՄՄԷ
ԿՈՒՍԱՆՈՑ ։

Ա՛ծ ընկերի իւրում նենդութիւն։
Յանձն իւր. և ոչ երդուցեալ
ոչինչ. որ ոչ հաս զինանութիւն
Ար ալ և չհաւաք և անբիծ սրտի
կացցէ՝ ի տէրունի սրբութենէ նոր։
Որ ալ և չհաւաք զարեան ճան. կամ ընդ
պատուական եարի նմա. ի վերայ դեռատոց
մանկանց եարի նմա. ի վերայ ծովու հիմ
նա՛ ինքն ի վերայ ծովու հիմ
և ամ բնակիչք նորա։
Ցն և երկիր լինի իւրով. ց
Թագաւոր փառաց։
դրունք յաւիտենից՝ և մտցէ
Համբարձէք ի վեր. համբարձէք
Ա՛մբարձէք իշխանք զդրունս
Համբարձման։
Ընդ երեկոյս հանգիցէն լա
լիք յատաւօտու եղիցի ուրա
խութիւն։

Ա յգ ու յ։

✣

✣

✣

ՅՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ՁՕՐՈՒԹԵՑ. ՈՈՒ ԽՆԴՆ Ե ԹԱԳԱՒՈՐ ՓԱՌԱՑ, ՈՐ ՅՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ՄԻՆՉ Ե ՈՒԱ ԹԱԳԱՒՈՐ ՓԱՌԱՑ, ՈՐ ՅՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ՝ ԵՒ ՄՈՑԻ ԹԱԳԱՒՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ՁԵՐ Ի ՎԵՐ ՀԱՄԲԱՐՁԻՆ ԴՐՈՒՆՔ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ՝ ԵՒ ՄՈՑԻ ԹԱԳԱՒՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ՀԱՄԲԱՐՁԿՔ ԽՇԱՆՔ ԶԳՈՒՇՈՆ ՁԵՐ Ի ՎԵՐ ՀԱՄԲԱՐՁԻՆ ԴՐՈՒՆՔ

ՅՀԶՈՐ Ի ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ։

ՀԱՄԲԱՐՁԿՔ ԽՇԱՆՔ ԶԳՈՒՇՈՆ

ՅՈՐ ՀԶՈՐ ՁՕՐՈՒԹՔ ԽՐՈՎ. ՅՈՐ ՄԻՆՉ Ե ՈՒԱ ԹԱԳԱՒՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ԹԱԳԱՒՈՐ ՓԱՌԱՑ։

ԴՐՈՒՆՔ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ՝ ԵՒ ՄՈՑԻՔ

ՁԵՐ Ի ՎԵՐ. ՀԱՄԲԱՐՁԻՆ ԴՐ

ՀԱՄԲԱՐՁԿՔ ԽՇԱՆՔ ԶԳՈՒՇՈՆ

ՅԱ ՅԱԿՈԲԱՅ։

ԽՆԴՐԻՆ ՏԵՍԱՆԷՐ ՀԵՐՈՍ

ՈՐ ՅՈՐ ՓԱՌԱՑ։ ՅԱ ԱՂՔ Ե ՈՐ ԽՆԴՐԻՆ ՁԱՅՆ

ԶՈՂՈՄՈՒԹԻՆ ՅԱՅ ՓՐԿԷՔ ԽՈՐՀՈՒՐԴՍ։

ՄԱ ՄՈՑԻՆ ՁՕՐՈՒԹԻՆ Ի ՅՈՒՆՔ։

Ծրա լուսիկս ։ ի Ո՛ւ զաղաղմա՝
գատուածեան վաստակել ի ձա
մեզ միաբան միով հայաստան
տեսութեան նը ։ Այլ նա ասացի
յաւէտ ժամ մոգն առաջի մեծի
մեր ։ Նշոյթ, մեր և խնդրուած
ցանցաման մեր ։ աղօթեցայ ի մէ
ձաձա սրտիկ մերոց ։ Թողեր
հաց մերոց ։ Ինկալցի զնորդը
արատեցե լուսիկ ձայնի աղաչա՝
ի Ո՛ ի արժանի ընդունելութեան
ժամուտ պաշտաման և աղօթից ։
ի, ի միակէն մերմե կէ փ ի,
ցուած և խնդրուածոյ ինանե ա
ի Ո՛ ու հայաստամ աղաչե՝
։ Տէր ողորմեա
ա) Ա՛ր ու խաղաղութե զնր ա՛։
ի) Ամէն մեք միութեաց որ կա՛։
։
ա) Որհնեա տէր

։ ամէնամնին, ասէ Տիւոտոսէ։
չ ընկերոջ ղուէնտոսն և ձե

ա) Աշ երկիր պագեացուք ։
դ) Աչք ընդ հոգւոյդ քոյմ ։
ք) Ապ զի արժա՞ ։ Աստաղաղ՞ ։
ո) Օրհնեա տէր ։
դ) Ցէր ողորմեա՝ Տէր ողորմեա՝ Տէր ո՛ ։
ո) Ողորմեաց մեզ՝ Տէր Աստ մեր ։
դ) Պրեղ Տնդ յանձն եղիցուք ։
ո) Ո՛ անձինըս մեր և ըզմիմեա՞ ։
դ) Ցէր ողորմեա ։
ա) Աբ՛ և ա մխաբան վ՛ն ճշմա՞ ։
դ) Ընորհեա տէր ։
ո) Ո՛ ոբեյ խաչին մեծ և կար՞ ։
դ) Ընորհեա տէր ։
ո) Ո՛ քաւութի՛ և զթողութի՞ ։
դ) Ընորհեա տէր ։
ո) Ո՛ հրշակ խաղաղութե պա՞ ։
դ) Ընորհեա տէր ։
ո) Ո՛ ժամ նբ պտրդիս և զա՞ ։
դ) Ակեցո տէր ։
ո) Ո՛ ինչ զի մեր ։ տէրն ամենա՞ ։
Թեան զընորհսն իւր արասցէ

✣

✣✣

✣✣✣

✣✣✣✣

✣✣✣✣✣

✣✣✣✣✣✣

զերդ[ա]ս Հոդևոտս։

դեղմիւռը ձայնիւդ քաղցրութիւնը
ա) Աղմուս առացէք ասն ու մերոյ.
բառամ. ալբ ալբ ալբ ալբ զօրութեց։
գիտն և ասէն անհանգիստ բար
նայիլն զօրութիւնն անուրևոյիք. եր
իւն փրկչական. ինչ առաջի երկ
դ) Ամարին ասրտնական. և ար
ցի յաճախին ալբ խորհուրդս։
խարազաց և անմաքրից մերձե
թերահաւատից. և մի ոք յատաշ
ո) Ամ ոք յերեխայից. մի ոք ի
գ) Ցր աշ օրհնեացէ զամանդ։
ո) Օրհնեա աէր ։
ք) Խաղաղութիւնք քով քս փր։
դ) Ալէլուիա քոյ աէր ։

վան քո աթոռացոցս յանձն
առեալ ի յերկնայինացըն
անճառելի բանըդ առաքեսցես
հրանիւթս քառակերպեանս
ի վերայ նըստոիս ի կատու
զի կերցուսցէ զանձինս մեր։

❋ Ա՛ղաչանք հինգշաբթին։

յաւէտ։ Եւ ընդ մարդկան շըրջեցար
յաւէտ։ Եւ ընդ մարդկան շըրջեցար
յաւէտ։ Եւ ընդ մարդկան շըրջեցար

ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ձեռահաս։ Իբր զինուորութիւնդ
Աստուածային սուրեդ մաշ ու
թափեաց։ ❋ Մատիկասաց

հանդուցեր զՀոդիս նոցա։
Ո՛վ աստուածաւորեալ, ի
տուցուք լըզպատարագս։ Հայ
ՀԱՆԱՀԱՆԴ՝ զի հաւատով մա
յրաքայութեանդ երկնից
գիս նոցա ի թիւր սրբեց քոց
պատարագս։ Իբր համարեա զՀո
րընկալ հայր ընդ մարդասէր լըզ
իշատակի հանգուցեալսդն Ա
։ ❋ Պահպ ՆՆԼՅՆԵՆԱ

տէր զօրութեանց։
դականաց, սուրբ սուրբ սուրբ
զօրհնութիւն։ Այնուհետև խոստով
մարդկանէ հաճեցար ընդունել
կրեալ պաշտօն լըզեզ տէր, ո՛վ
երբ բիւրեղեայ բիւրուց հրեշտա
տակապետից կան առաջի քո։

ասասանալ։

խոտիտ զերծ լինի ի ցաւոց, այլ ի հոգեկան ուրախութենէ։ Եւ զի հոգեկանն օր լինի ի ցաւ

(ա) օրհնեա տէր

Թէ անդ։

Մեռանիլ ի քում սիրոյդ

Ա՛ր մ՛ոռա ես մեռ բարեխօս։ Ա՛ր մ՛ոռա ես մեռ բարեխօս։

ա) Անապատին հարարեք այնպիսի
ես գոն յարեւելից կողմն։*

դ) Խոտհնդուաւոր կերպարան
հնձք։

ա) Որք ըղձալովքդ։
յընթանալ զձանապարհըս խոր։
դ) Ոչ ցընծայնա այլ հրեսկայ
նոր յառաջատուկ խումբ։

ա) Յարեւու կհար ըզ խորան
ես գոն խնկարկել ի նէ խոհ-ըդն։
դ) Անարմին տէրտէրական. ևայ։
ա) Ա՛ի ոք յերթեխայից. մի ոք"։
ըստ խոհդոց ուշոյն կոնգնեալ։

Յոյնիմ գոլիցն երգեն շնբհաւորելին,
Սաղմոս առացէք տեառն այ մի"։

ես առկուժ կոչնէ։

Տէր աշ օրհնեացէ զամենեսեան։

Յորժամ փոխանոյն ասէ։

ԱՎՂ Է ասա Թագաւոր փառաց ։
Եւ պատասխանի ինձ ու հոգայնէ ։
Թագաւորն փառաց ։
Քանզի յաւիտենից ։ եւ մոգէ
չէր ի վէր ։ համբարձցին դը
Համբարձէք իշխանք ձեր ուրուանա
պատուականէմք ։
Եւ գան յանապատ խոյանին ։ ու քաղ
ձոյլ ոհուէր խոյհրդոյն ասասցէ հան
Եւ գան յանապատ խոյանին ։ ու քաղ
Լիբաց դընեւով ըզդուրծս ։
դ) ամենայն ըզկենդանատականըս
Տրեն ի փառան լեռնէ ։
ա) Ձէ ի հարուածոյ եկեսցէ ։ ու
Եւ գան ի հարուածոյն ։

Թիւնա մատուցանեմք ։
Թեն ։ զերեքտասներեան օրհնու
դ) Ձէ կենդանատարար երրորդու
ընդ արեւելս ։
որ ընտի յերկինից յերկինա

որ զանոյգս ես տիւր։ Ա՛ի խոշտիւր
կացցուք յաղօթս առաջի. ես։
զի՞ ես ոչ հայեաստիւ ի սրբուէ
ձեր։
Տէր ողորմեա ։
զի՞ ես ոչ խաւարեցե՛ք զաչս ա՛ ։
Ա՛ստեղծ։
Օրհնեա՛ երկեա՛ անուշամբ տան ։
թաղէրեան տեսիլ
ատիճատին ։ ես խոշկինե՛ ։ էլ ես
ե գուզ-ես-ատ ։ ես առես ։ էլ ես-ատ
* ես պատատիճին էլ ես-ատ տէր

ա) Ա՛ա ինքն ե թատիրոր փոց
ընծայեա՛ երեսն ի ընկատ
դ) Ար զերեշտակացն հնդհատոն
ե տա զօրութեանց ։
զ) Ա՛ւդ ա՛ա թատիրոր փառաց
ա) Չամբարձէք իշխանք զդրսե՛ ։
դեղացան ընդունիցիմ ։
դ) Ասէր ես զի զատիրոր տաք
տա կատօղ ի պատերազմի ։
տա հզօր զօրութեամբ իւրով ։

դ) Աշակի քո աղ .
ա) Աշտուծոյ երկիրպաշտութ .
դ) Այր ընդ հոգւոյդ քոմ .
գ) Ձ Նորհօք ևմար՝ Ասաղա՝ .
ա) Ողհնեա աղ .
դ) Աւեցո աղ և ողորմեա .

և ողորմուացի :

և փրկչին մի քի . կնեցուսցե
առնգամ գալստեան նոն մերոյ
Ցաչուր յայտնութեն և՛ մի
ցուք զողորմութեն ըզնորհս :
ռաջին նբոյ սերմանուս այ . և գրա
րութեն : Ասացութ յաղօթս տ
տաւելեալ ևմ գործովք քո
չաւորվ : Ի ձեռ սիրով լի՛ և
աաիս սրտիւ . կատարեալ հա
ղիզ վարուք . պարզ մըտօք . մ
և մի թերահաւատութեն . այլ ու
և խաբէութեն : Ա՛ի երկմտութ
խորամանկութեն . մի պատրանօք
և գայթակղութեն . մի նենգութ

Տեսէք բազմաշուքն արքայն
Սողոմոն. նոր սեղանոյս արքայական:
Ո՞րք հաւատով կայք յանդիման
Սոսկալի ահեղ տեսլեան ի հնդիւնի ծովին:
Ահաւասիկ ահագին թեւանն
Տուք օրհնութիւն ի մի բերան:
Արդ պաշտօնեայք բարձեալ զձայն
Սիրն ըստ հանուրըս սիւռեցաւ:
Թնդիւնամուխիւնըն հեռացաւ
Համբոյրըս յօդ լսման տրուաւ:
Ակնդետեցիս միանձն ես զև
Նոր ողջունի հրաման տրուաւ:
Խաղաղութեան ձայն հընչեցաւ
Որ էնն ահ աստ բազմեցաւ:
Ո՞ւր ի մէջ մեր յայտնեցաւ
Հրեղէն ահագին ուրուական
Կարօղ հաղորդիլ ահագին խորհրդոյս՝ առ դրունս եկեք և աղօթեցեք:
Ողջոյն տուք միմեանց ի համբոյր սրբութեան. և որք ոչ կարէք համբուրել՝ ողջոյն տուք միմեանց ի համբոյր

Ա

Ձեր աշխարհն երկիւղէ։
Իմեր ընծայեցուցէք ի պիտիս
խմաստութէն և զգուշութեամբ։
ա) Ի զգուստս ըզգեստուն՝ սա
գ) Ը նմոյկ՝ սեր՝ և աշխարհն։
ա) Ո՛չ տեր
և պատասխան օրհնութէն։
դ) Աղօթս և խոստովանութէն
տան գաւն այ։
ա) Պատասխան ջն մասէն անա-
դ) Ո՞ւ քեզ աստուածս։
Նայեցարուք ըզգուշութէն։
կացցուք. բարւոյ կացցուք. և
ա) Ո՛չիւ կացցուք. երկիւղիւ
զ ընծայեսց քոց սա փառըդ քեզ։
Ա՛նդ հրշեկացն օրհնեմք զքեզ։
մեղ զթութէն քո քաւեցո։
լոյս Ո՛ղջոյնս սեր մի յիշեցո։
հեղոյն։ և պատասխիմք զայս ոտ
դ) Ո և երս համաստնամք զաչս ու
հշուրջ պատել զօրք վերնակաւն։

ձուկս • օրհնեալ որ երկիր ու
ոզք քո • օրհնութիւնն ի քար
ի իւն երկինք ու երկիր վա՜
Ալուլ ալ ալ ալ զօրութեց•
հակին ու ասեն ։
ցըն պար առեալ ձայնիւ եղա՜
խանութիք վերին պատուհան
բեզ • դուքան քերօքեզ • ու իշ
վէն զօրութիք ։ Ասրսին սերօ
ու զկուշտալն գյարութիւնդ քո գո
մատուցանեմք քեզ քե ։ Ալրով
միշտ ընդ ամ տեղիս գոհութի
ա) Այր զաստղդ վրիուքիե որ
տրփող ու խրտչին ասեն չոգս ։
* Իսկ՝ ի հանդիսիս ասացին, ամեն գինի

ք) Այր ընդ սերօքեան ու ըլ քե ։
ա) Ո՛հնեա տէր ։
դ) Շժեան ու խրաշ ։
լորով արտիւ ։
ա) Այր գոհացարուք զինեն բո՜
դ) Ալնիմք տուքեզ ամեն ամունիկ ։

գ) Խաղաղութիւն ընդ ամենայն ։
ա) Օրհնեա տէր ։
էմք ընդ քեզ սուրբ սրբոց մեր ։
ընդ քեզ. գոհանամք ընդ քեզ ուրա-
սու. օրհնեմք ընդ քեզ. գովեմք
դ) Յամենայնի օրհնեալ ես
գ) Այլ ղբոյս ի քոյոց քեզ մա՛
ա) Օրհնեա տէր ։
բանաւոր հօտի ։
աղաչեմք ընդ քեզ ողորմեա քո
մերոց. հեղմամբ արեան նո՛.
վե՛ մեր պարտապան պարտեաց
որ զսրտիւդ քո ետուր ի մահ
դ) Ալմէն ։ Այլ երկնաւո՛ր
գ) Ընդ քեզ ի սմանկ ամենե՛
դ) Ալմէն ։
ս) Օրհնեա տէր ։
դ) Ալմէն ։
գ) Ընդ կերդ այս ի մար՛
ս) Օրհնեա տէր
ովսաննայ ի բարձունս ։
գալոցդ ես անուամբ տեառն ։

դ) Յիշեա տէր և ողորմեա ։
ք) Ի՞նչ ես ուզում որ անեմ քեզ համար։"
պ) Օրհնեա տէր ։
ՀԵՂՄԱՄԲ ԱՐԵԱՆ ԱՍԱՑ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ
ՄԵՐ ՆԱՀԱՊԵՏԻՆ ։
ՉԵՄՔ ԸՂՔԵՂ ՀԱՆԴԻՊ ԶՀՈԳԻՍ
ՀԵՂՄԱՄԲ ԱՐԵԱՆ ԱՍԱՑ ԱՂԱ-
ՆԻՑ ԿԱՏԱՐԵՍ Ի ՁԵՌՔՍ ՄԵՐ ։
ԶԱՍՐՀՈՒՐԴ ։ ԻՋԵԱԼ Ի ՅԵՐԿԸ
դ) Յոգի՛ այ՝ որ զփառակից քո
ք) Արդեօք դի՞ր եղիցի սա ամե՞"։
պ) Օրհնեա տէր ։
ԵՒ ՄԱՂԱՓԵՄՔ ԸՂՔԵՂ ՈՂՈՐՄԱԾ ա՜
ՀԵՂՄԱՄԲ ԱՐԵԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ Ի
ՏՈՒԹԻՆ ։ ՀԱՅ ԿԵՆԱՑ ԲԱՇԽԱԻ Ի
ՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳԵԱԼ ՀՕՐ Ի ՀԱՅ
դ) Ա՛ռաջի քոյ տէր ։ Արդ ա՛յ
ո) Աստուածոյ երկիւղած եղիցուք ։
դ) Ա՛յժմ ընդ հոգւոյդ քումմ ։

ՊԱՀ

ասո զՀՀՇՀՂՆ կատարեցաք. եւ՚՚
մարտիրոսին (այս անուն՝ ասոր
իւ տրուի) որպէս եւ ամենայն
կն. հայրապետին. առաքելոյն
ՀՂՆ (մարգարէ) եւ աճապարանաց
: Ա՚ուածն սրբոյ Հոգւոյ ասաս՝

դ) Փառք յարուցեալ քոյ տէր
թուլներն քի երկիրպագանեմք
րեալ հրաշալի եւ աճապարդ յա՚
Յարութենէ քումէ եւ փառաւո՚
: Յարութենէ քումէ:

դ) Ընծեալ տէր եւ ողորմած
տակ ի՚ւնձ պատասխանդ ապաշխե՚մք
: գաց. եւ ամ տէր. Լուեայ մեզ
ցանց. ուղղամիտ սարկաւա՚
քեալ ծայրագոյն եպիսկոպոսաց. երկ
տաց. մարտիրոսաց. մարտիրոսաց
վարդապետաց. մարգարէից
Ա՚ղաքելոց տէր. Ա՚ղաչեալ
: նոյն ասացէք՝

Սուքիասեանի յոլհոյի ոչխարին՝ յետ՝ ❋

Պօ-
ղոսի, Հնոյն
Աստուածայնոյ Յովհաննու Աւետարանչին եւ Աստուածաբանին
ա) Խանձնոցեալսն սրբոց.
դ) Ցիշեա տէր եւ ողորմեա։
հայաստանեայց, եղիցի յիշա՛։
Գրիգորիսեանց եւ Գրիգորիսեանցն
Հոգեւոր եւ Հոգեւորականացն
սեան Տաթեւացեացն։ սրբոց
նեցեան եւ Գրիգորի եւ Սահակ
կլայեցեան։ Յովհաննու որոն
րի նարեկացեան, եւ Գրիգո
պայ վարդապետին, եւ Գրիգո
րիսի, Կերասխի, Սահակայ,
Գանձակեցի եւ Խաթայ։ Ա՛ռաջ
Թանխի, Յուսկանեն, Գրիգո
սաւորչին։ Ա՛րիստակիսի, Վ՛ր
ռաքեւոցն, եւ Գրիգորի Լու
Ագաթանգեղոսի եւ Խորենացւոյն
առաջին լուսաւորչացն սրբոց։
ա) Ա՛ռաջնորդացն մերոց եւ
դ) Ցիշեա տէր եւ ողորմեա։
ա) Ա՛ռաքեալսն եւ աշակերտեալսն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։
Ա՛ստուածայնոյ Պօղոսի, Հնոյն

դ) Յիշեա տէր և ողորմեա ։
ա) Ի ապաւորաց հաւատացելոց
սէր։ Աբդիսուս. Կոստանդիա
նոսի Տրդատայ և Թեոդոսիոյ ։
և ամ՛ սէր և բարեպաշտ Թագա
ւորաց և ամ՛ասէր իշխանաց. Ք՛։
դ) Յիշեա տէր և ողորմեա ։
ա) Ընդհանուր ամ՛ հաւատացեալ
ոց Ի՛ք։ Ա՛մէն և Կանանց.
Ծերոց և Տղայոց. և ամ՛ հաւա
տաւոր և արբուն Ի՛ք
հաւակի հաւատով և սրբութի՛ք
Ի՛ք ներկեցելոցն. Եղի՛։
դ) Յիշեա տէր և ողորմեա ։
Պօղոս, Մակարիոս, Օնուփրիոսի
Ներսէս Մարկոսի, Արապիոնի,
Ներսէսի, Աբրոնի, Եփաթրի,
Պարսամայ ։ Յօհաննիսեանց և
Սիմէոնեանց, սրբոց Ոսկեանց և
Սուքիասեանց. և ամենայն սրբ։
Տարց և Ա՛շակերտելոց նոցին
ընդ ոտիեզերս. Եղի՛։

ա) Օրհնեա տէր
Հոգւով սրբով քո զմեզ, զի լիցուք
զօրութեամբ եւ զիմաստութեամբ
եւ զհանճարով, եւ զգիտութեամբ
եւ զերկիւղածութեամբ, եւ զհամբերութեամբ
եւ զողորմութեամբ, եւ զհեզութեամբ
եւ զսիրով, եւ զհաւատով, եւ զյուսով
եւ զերկայնմտութեամբ, եւ զպատուով
եւ զխոնարհութեամբ, եւ զանձնուրաց
եւ զանսասանութեամբ, եւ զանխոնջ
եւ զանդուլ, եւ զանդադար
եւ զանձանձրոյթ, եւ զանդիմանելի
եւ զանարատ, եւ զանշարժ
եւ զանշրջելի, եւ զանսխալելի
եւ զանշեղելի, եւ զանսայթաքելի
եւ զանսասանելի, եւ զանդրդուելի
եւ զանդողդոջելի, եւ զանդիւրելի
եւ զանդիւրանալի, եւ զանդիւրանալի
եւ զանդիւրանալի, եւ զանդիւրանալի
եւ զանդիւրանալի, եւ զանդիւրանալ

ա) Ո՞ր մասունքներ են ընծայուած Ս. Ներսէսի եկեղեցւոյ Վաղարշապատ։
բ) Ո՞ր եղբայրն է ոսկերազարդ Աւետարանը նուիրած Ս. Ներսէսի եկեղեցւոյ։
գ) Ո՞ր ընդ հոգեւոյդ քոյր։
դ) Տէր ողորմեա։
ե) Ո՞ր հաւատացեալ ընդ ա՛։
զ) Ո՞ր մտեալ ընդ հիւանդ եղբայրն իւրում ի տուն նորա։
է) Տէր ողորմեա։
ը) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
թ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
ժ) Տէր ողորմեա։
ժա) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
ժբ) Տէր ողորմեա։
ժգ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
ժդ) Տէր ողորմեա։
ժե) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
ժզ) Տէր ողորմեա։
ժէ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
ժը) Տէր ողորմեա։
ժթ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
ի) Տէր ողորմեա։
իա) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
իբ) Տէր ողորմեա։
իգ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
իդ) Տէր ողորմեա։
իե) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
իզ) Տէր ողորմեա։
իէ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
իը) Տէր ողորմեա։
իթ) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։
լ) Տէր ողորմեա։
լա) Ո՞ր ընդ ամենայն սրբոց քոց ի յաւիտեանս։

ս) Աղօթեցէք մեզ համ ձեր ամէն մեր"։
դ) Ինչպէս անդին եղիցուք։
ս) Ո՛վ անձինըս մեր և ըղձումն"։
դ) Տէր ողորմեա։
ս) Երբ և մենք մեռանիմ վն ձգմա"։
դ) Տէր ողորմեա։
դերձ ամ սրբուածք յիշեալ, զ"։
նըմն զմիշտ կոյսն մարիամ՝ հանն
ս) Ո՛ ամենասրբուհի ընծայեցիր
դ) Կեցո՛ ձեր և ողորմեա։
հեռ զմեզ ձեր քոյին չնորհիւք։
ս) Ընկալ կեցո՛ և ողորմեա, և սպա
դ) Տէր ողորմեա։
սրբոց՝ զձեր աղաչեսցուք։
զընտրեա և զպարգեւս հոգւոյն
փոխանակին առաքեսցէ առ մեզ
մանալի խոր մատուցարանն, ըզ
լաւ զսա ինձ յերկնային և յմի
ս) Այլ զի այր ամօթ մեր ոչ ընկալ
դ) Տէր ողորմեա։
զնոցա՝ զձեր աղաչեսցուք։

դ) Ա՜խ ...
ա) Օրհնեա՛ տէր
բ) Օրհնեալ հայր սրբ սա՛ զՀ՚։
դ) Ա՛խ ախտ ախտ ախտ ...
ա) Օրհնեա՛ տէր
բ) Ի՛նչ ես ասում ինձ համարձա՛։
դ) Չէ՛ որ մեր որ յերկինսդ։
ա) Օրհնեա՛ տէր
բ) Օ՛ի քո՛ւ սո՛ւր։ Խաղաղո՛ւ։
դ) Ի՛նչ ընդ հոգւոյդ քո՛ւմ
ա) Ի՜նչ երկիւղալիք սուրբ
դ) Ա՛ռաջին քոյ սուրբ
* Քահանայն խոնարհի՝ եւ ասէնայն քո-
ղարկեսցէն խոնարհին ՚ի վայր։ Եւ սուր
հաւատն ցոյնէ։
ա) Օրհնեա՛ սուրբ
բ) Ա՛ստուածդ ինչ մեղա՛։
գ) Պատասխանի՛ն
դ) Ա՛խտայն սրբ. մեայն սուրբ յա՛ր քո՛ւ
՚ի փառա՛ս հօր. Ա՛մէն։
ա) Օրհնեա՛ սուրբ
բ) Ա՛մէն
գ) Օրհնեա՛ հայր սրբ սո՛ւրբ Հ՚։
դ) Ա՛մէն

դրա հոգևորս։ Օ՛ ի սմա վայրե՞
դպիրդ ձայնիր քաղցրությբ զեր
Աղաղս առացէք սուն այլ մերոյ
լուէք ասելիսն։

ա) Օրհնեա տէր
բ) Օրհնեալ հոգիդ սբա աջ կէ՞։
գ) Ո՛չ կէն
դ) Ո՛չ կէն ։ Ձայր սբա · Ողորմիդ
սբա · Հոգիդ սբա ։ Օրհնութիւն
հօր և որդւոյ և սբց հոգւոյն ։
Ո՛չ ժամ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից Ո՛չ կէն ։
գ) Ո՛չ սբա ի սբա պատուական՞։

Եւ խոչինդէ տաճկոցն ակնդէ, ի սբ
վերայ ծոցվերբեանն և փառնոց, ի սբ
ոեզանն. և տարչէն չ վարդվոյն. և տա-
լուէ ասելիսն։

ա) Օրհնեա տէր
բ) Օրհնեալ հոգիդ սբա աջ կէ՞։
գ) Ո՛չ կէն
դ) Ո՛չ կէն ։ Ձայր սբա · Ողորմիդ
սբա · Հոգիդ սբա ։ Օրհնութիւն
հօր և որդւոյ և սբց հոգւոյն ։
Ո՛չ ժամ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից Ո՛չ կէն ։
գ) Ո՛չ սբա ի սբա պատուական՞։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

Եւ գիտէին զամենայն մարդիկ զի մարգարէ է, եւ զբանս նորա ընդունէին իբրեւ զբանս մարգարէի։ Օրհնեցէք զՏէր, սուրբք նորա, զի ոչ պակասիցէ երկիւղածաց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հաւատացեալք նորա, զի հաւատարիմ գտանի ամենայն հաւատացելոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ընտրեալք նորա, զի ընտրեցեալ է ամենայն ընտրելոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն սուրբք նորա, զի սուրբ է ամենայն սրբոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հոգիք նորա, զի հոգի է ամենայն հոգեաց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն մարդիկ նորա, զի մարդասէր է ամենայն մարդկան։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ազգք նորա, զի ազգ է ամենայն ազգաց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ժողովուրդք նորա, զի ժողովուրդ է ամենայն ժողովրդոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ծառայք նորա, զի ծառայ է ամենայն ծառայից։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հնազանդք նորա, զի հնազանդ է ամենայն հնազանդելոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հաւատացեալք նորա, զի հաւատարիմ գտանի ամենայն հաւատացելոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ընտրեալք նորա, զի ընտրեցեալ է ամենայն ընտրելոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն սուրբք նորա, զի սուրբ է ամենայն սրբոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հոգիք նորա, զի հոգի է ամենայն հոգեաց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն մարդիկ նորա, զի մարդասէր է ամենայն մարդկան։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ազգք նորա, զի ազգ է ամենայն ազգաց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ժողովուրդք նորա, զի ժողովուրդ է ամենայն ժողովրդոց։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն ծառայք նորա, զի ծառայ է ամենայն ծառայից։ Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հնազանդք նորա, զի հնազանդ է ամենայն հնազանդելոց։

Եւ զամենայն ինչ որ ասացեալ է մարգարէին՝ ամենայնիւ կատարեցաւ։ Եւ ոչ ոք կարէ զբանս նորա ջնջել, զի ամենայն ինչ որ ասաց՝ կատարեցաւ։ Եւ ոչ ոք կարէ զբանս նորա ջնջել, զի ամենայն ինչ որ ասաց՝ կատարեցաւ։

Եւ զամենայն ինչ որ ասացեալ է մարգարէին՝ ամենայնիւ կատարեցաւ։ Եւ ոչ ոք կարէ զբանս նորա ջնջել, զի ամենայն ինչ որ ասաց՝ կատարեցաւ։ Եւ ոչ ոք կարէ զբանս նորա ջնջել, զի ամենայն ինչ որ ասաց՝ կատարեցաւ։

կերակրոտվեր ըզմեզ։

Նուիր մեզ, փառք ի բարձունս
քեռ ի մեզ ըզհոդուստ քո զօրէ
պազ կերակրես ըզմեզ. առատ
կերակրոտվեր ըզմեզ։ Ալրո հանա
ես զարիւն. փառք ի բարձունսն
տէր. Ձայակեալ զմարմին քո
եւ զարիւն քո ցանկալի ի (դ
դնէրն երգեն։

❋ Դադարեալ խորհրդոյն. Ե՛
(ե ամէն ըստ ինքեան։

տեառն։

ՀԱՂՈՐԴԵՑԱՐՈՒՔ։

ռաջ մատիք եւ սրբութեամբ
Երկիւղիւ եւ հաւատով մեր
կոտոփն խորհի էութիւն յոյնիւ։

❋ Ե՛ խորհրդոյն ասեն յոյնիւ։

որ
ղուռ միւսայիդ անմահա կան ։
և առաքաւոռ դէրսարգա կան ։
Ա՛այր հայաստայ ուր հարանարան
ա՛այր հայաստայ ուր հարանարան ։

Հոգւոյդին արծանաւորէն, գալիրն երգէն
հանգոյն գլուխ ոսկեայ ։ Ես յարքայ
խորհրդոյս՝ ինչքա կատարեցի տա՛
Իսկ ատաճար գալիրն եղանակէն տալս

և կենաց անձանց մերոց ։
Լուծանել ի մեղաց այսորհի ։
Հաշտեալ ընդարմինդ և զա՛
կան աբեղայդ քոյ ։
Վահանաւոր ընդեղէն ար ար
ցարուք ։
կան խորհրդոյս զանկ դահա՛
Յանմահ յանարատ և յանապա՛
յաճախին սուրբ յերկնային
Այր ուս հայաստայ ընկալեալ
Այր ուս խաղաղութե զեր ալ ։
❋ Ես սարկաւագին տալոկ ։

որ զարդարեց զքեզ անվախճան։
Երկնէր երկինք դու հրաշական.
փառաց ի փառըս բարձրական.
որ զմեզ ծնանիս լուսոյ նըմման.
աւազանաւն որդիս կան։
Պաշխես զհայըն մաքրես կան.
զարիւնդ ըմպել տաս առակին.
Հանես ի վէր դէր աստի ձան.
խմանալեացն անձոկա կան։
*Լակայք որդիք նոր սիօնի.
մատիք առ ՏԵՐ մեր սըրբութիք.
ճաշակեցէք և տեսէք. զի քաղ
ցըրե՜ն ՏԵՐ մեր զօրութիք։
Լա՜ բաժանեաց ըզյորդան կան.
դու զծով մեզաց աշխարհական.
Ընդմա յերաս մեծ զօրա կան.
զքեզ ՏԵՐ յո՜ հօր էա կան։
Ձինն օրինակ քեզ և նըր ման.
դու խորանին դերադրա կան.
Նա խորտակեաց զդրունս անդ-
մանդ. դու դըժոխոց զդրունս
ի հիմանց։

Հայտատացեալք ցնծացեք։

Քրիստոս մարմնին երևեաւ. ասն յիւ
քէ. առատատիպս մեղ բաշխէ.
Հայտատացեալք ցնծացեք։

այսօր քոյ տեառնմեմք.
երկաբանել սաղմոսեմք.
ողորմիկս մատուցանեմք.
Տէր պատարագի հաղորդեսջիք։

Եւ անընդատ միշտ յաւիտեան։
այժմ եւ յաւէտ եւ յատպա գալն.
հարբ եւ հոգեառվքն միա բան.
Ով որ օրհնեալ է յաւիտեան.
բառնայ ըզմեղս աշխարհի։
եւ առատ ի մեզ պատարագ.
որ ընդ քեզ հօրըն բազ միւ.
Սուրբ քո անուն առատ շաց։
ծածկել խոնհրդըն մեծ յայտնի.
քաժակս արիւն նորոյ ուխտի.
Տէրդ այս մարմին է քրիստոսի.

տեսան։ գ. տնգամ։

յայտըմ հետե մինչեւ յաւիտ-
դ) Աղեցի անուն ետն օրհնեալ (դ
ք) Աստ օրհնեա զայնոսիկ՝ ոյք։
ա) Օրհնեա տէր ։

* Եւ՝ իւիոյ տողին՝ ասէ սարկաւագին։

մարմնով։ հաւա՛։
եղև անզօր։ ցնծացեալք հոգւովք
Տացից գոհութիւն այսօր։ սրտիւ
կիր խոնարհեցաւ։ հա՛։
մեզ հաշտեցաւ։ յերկնից յեր
Աստ պատարագ մատուցաւ։ ած ըն
մեզ լեցի։ հաւա՛։
րոտացն գնդի։ մանն եւ քաժինն
Աւետեալ պսակ երեւի։ մարտի
զաց թագաւորի։ հաւա՛։
ռեցաւ առ մարդիկ։ եղև մե
Աղօրմութին երկնային։ սիրը
հաք ողջացաք։ հաւա՛։
զարձացաք խնդացաք։ հիւանդ
Ի ուսով լցաք բերկրեցաք։

Բանակիք հրեշտակաց ահն շուրջ
Թէ ասէս փրկեաց զսա։
Եւ ասէ լուիր սմա. յայտ նեղուր
Այս աղքատ կարդաց առ ինր
Եւ երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։
Ասացիք առ ինր և առէք զլոյս
Յայտ նեղուէք իմմէ փրկեաց զիս։
Անդրեցի՛ ինձանէ և լըսաւ ինձ
Նոցա խնդասին։
Եւ բարձր արասցուք զանուն
Ես ասացիք լըսուեր ինձ
ուրախ եղիցին։
իմ. լըսիցեն հեզք և
տէր պարծեսցի անձն
ըսդրն, երգեն ասմ։

Ե՛ւ ի բերան իմ։
Օրհնեաւ՛ք երեսուք ի չն։
Յայտ ժամ օրհնութիւն նորա
Օրհնեցից զինր յայտ ժամ
Ասացուք օրինաց և մար։

նեղնգուածքն։

Եւ շրթունքք քո մի՛ խօսեսցին զըղ
ծուեցո՛ զնեզու քո ի չարութենէ ։
ի թարութեան ։

սիրէ զաւուրս իւր տեսանել
Ով է մարդ որ կամի զկեանս ։
սուցից ձեզ ։

րուք ինձ ։ և զերկիւղն տա ու՞
Կայք որդեակք իմ և լուա՛
ամ քարութենէն ։

զեր , մի՛ պակասեցի՛ ինոցանէ
քաղցեան ։ բայց ոչք խնդրեն
Ա ւծամեծք աղքատացան և
կիւաշածաց նուա ։

զի ոչ ինչ է պակասութիւն եր
Երկերուք ի նէ՝ ամ ոչք նոր
յուսայ ի նա ։

ցըն է աւր ։ երանեալ է այր որ
Աշակերտեք առ ձեզ զի քաղ
պահէն զնուա ։

են զերկիւղածութիւք իւրով

Վիրկ ասը զանձինս ծառայից իւր
որ առաւ զարդասին՝ զղջացեալ։
Ա Տ Ո Ւ Մ Ե Ղ Ա Ց Ո Ւ Ց Չ Ա Ր Ե Ա Ց
ցանկ մի՛ վիշտեսցի։
Զամ ողկոյզսն նոցա · և մի՛ ի նոսա
չամ վիրկ զնոսա · և պահէ
Լաստում նեղուիք են արդարոց
նարտկա հոգւովք կեցուցանէ։
Մշտնջա՛ ե՛ն սրտիք · և ըզկոր
Ա Ւ Ե Ր Ե Ա Ն Ա Ս Ա Ն Ո Ւ Մ Ի Կ Ո Ր Ք
նց վիրկեաց զնոսա։
Ասը լուսոյ նց · յամ նեղուիք
Ա Ր Դ Ա Ր Ա Ց Ի Ն Ա Ր Դ Ա Ր Ք Ն Ա Ւ Ա ՚ Ր
կրս նոցա։
Ա Ա Տ Ա Կ Ո Ւ Ի Ե Ր Կ Ի Ր Ք Ը Զ Կ Ի Շ Ա Տ Ա
Հ Ա Ր Թ Ա Ն Ա Ս Ը Զ Ա Ր Ա Ա Ն Ա Ց
կանչ նր վի՛ր աղօթից նց։
Ն Ա Հ Ա Տ Ե Ա Ն Ն Ր Վ Ի՛ Ր Ա Ր Դ Ա Ս Ա Ց Ո Ւ Ց Ի Չ
ի՛ր ։ խնդրեաւ զնաւաղուքն ի
Ա Ռ Ա Ւ Ե Լ Ե Ա Վ Ի՛ Շ Ա Ր Ի Ք Ե Ա Ա Ր Ա Ր Ի Ք
ե՛ն ։

Աշխ

Այս աղքատիկս որ միշտ առ
մի յանօթ լեզի։
Ներձեցարուք ի տեր ի լոյսն
քարի. երեսք ձեր յաւիտեան
զիս չայտի։
Ետնէ խնդրեցի և լուաւ ձայ
նի. խրկեաց ի նեղութենանց
բարձր Երկնցի։
Ահա արարիք ընդէս զտէրն
ամենի. և նոր անուն նոր միշտ
ուրախասցին։
Ցաղ ի վշտման պատրաստեին։
Նձն իմ յամ ժամ ի տէր
պարծեսցի. լսեսցեալ
դասքըն հեզոց յոյժ
Ա՜ստ ամէն։

տեանըս յաւիտենից. ամէն։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգ
ւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւի
յոսացեալ են ի նա։
րոց. մի զղջասցին ամէն ոմք

Աղերսատարդք և ծերք և աշմ
կինէն ուսարուք։
Լուարուք՝ զան և զերկիւղն տեղ
Աչօք առիս սրդեակք և ինձ
նա ոչ տեսանէ։
Խոյց սր սրտի մօք զայծ մշտ
հանդերձ՝ պակասուիլի բարեաց
առնել զնա լիւծ։
Ո՛վ մեծուիլի ընչիցն ունայն
եւ սուտ է՝ փուիլ աղքատանայ
նա մի ունիցի։
Լաւ սր զերկիւղն տեղ ունի ի
սրտի. պակասուիլի բարեաց
նա մի ունիցի։
Ո՛վ մեծուիլի ընչիցն ունայն
եւ սուտ է՝ փուիլ աղքատանայ
նա մի ունիցի։
Լաւ սր զերկիւղն տեղ ունի ի
սրտի. պակասուիլի բարեաց
նա մի ունիցի։

ՀԻՆ

կն և յաւէտ։

բառնամ զ՚այլ եւս ինդկունն փրան
զդեղութիւնքն արեւարուց կարի
կեցուցանէ նա։

մերձ է նոյ ի վիճակս հոգւոյ
ասել ոչ մարհեալ արտիւք տէր
փրկչաւանաց զնուռա։

լուր նոյ. փրկեաց և զանառակն
Աստուածին արուարքն առ սեր ի
զհիշատակ նոյ ջնջէ և յերկրէ։
Ներեաց սա և վէր չարուգործից է
ի տալոյից նոյ վտանգեաց էր։
Տէր և վէր սեռ քառոտհայեց է
սիրտ խոտեալ է։
կատարէ. գնա զհետ սիրոյ որ
փախիր դու և չարէն զբարին
հոգին և ինդուգութիւն։
չարութիւն. շրթունք չէր զուտ
և ի երկրպագութիւն Ո՚
առնել քարոզէ։
ոչ. սիրէք զթշնամս չեր ոտ-

հանց։ եւ սկսաւ յայնժամ ի սմանէ
լուացանել զնոսա ըստ սովորութեան
իւրոյ։ զոր ոչ կարացին ուսուցիչքն
նորա ընդունել։ զի մի՛ ինոցա՛նէ ոչ
ինչ կորիցէ։ Ապա մեկնաբանեալ
յայժմ ջարդ։ զարդարն աւուր
յաւուրսն զերծեալ։
Ո՛ անձինս ծառայից իւրոց ա՛ր
ժարկէ։ եւ ար յոտսայ ինչ ան՛
զերծ ածցէ։

Հոգեկան պէնսիոնատէի քառօրեայ։
Ալոյն եւ նմանն գիտ 83 երեսն։

Հոգեկան սբ ածմանէ
քառօրեայ։

Յաւար ժողովեաւ արդ
բոյնն ի՛ միմեանէն։ եւ
ոչ ի՛ սուրբ ուխտ երդն
ե՛ս սբ՛ կուսանքն։

ՏԻՐ

տեղեւոյն խորհրդեան, տեսանէ՞ր
թէ ո՞նդ վճռեցուցեալ ու սրբ՞
քեան ո՞նդ վճռեցուցեալ կրօ՞ն
մըտանելով կրօ՞ն ա՞ս
տեղեւոյն խորհրդեան՝ ա՞ն
ղի՞ն կատօքն ի՞վ՞ր հանդիսար
ձեալ կերկինն՝ մըտանելով
կերկնային խորա՞նան ընդ ի՞մա
տուն կոնտանան՝ ա՞ւդ մի՞ա՛։

Ա՞յսօր ընդ բաղմացեալ քրի՞
քեան ո՞նդ վճռեցուցեալ սրբ՞
քեան մըտանելով կրօ՞ն ա՞ս
տեղեւոյն խորհրդեան՝ տեսանե՞ր

ղն օ՞ւրհնեալ ա՞ս ամի՞նօրհ՞
նեալ ի՞ կանայս։

Ա՞յսօր դնելով ըզնոր կոյսն
ա՞ւդրա՞նըն դեղեզմանին՝
սպասելի՞ն ևակն ունէին տես՞
ուըն ի՞նչ ի՞նդի՞ն դալոյ դեր
ի՞վերոյ տեսեալ զարարիչն ի՞
կեա՞ր բա՞ղում հրեշտակօք՝ ա՞յ
նոցա միաձայն՛՛։

Ա՞յսօր տեսեալ ըզնո՞ր կոյսն
Թուսցեա՞լ յօդս՝ ևամպե
ղե՞ն կատօքն ի՞վ՞ր հանդիսար
ձեա՞լ յերկինն՝ մըտանելով
երկնային խորա՞նան ընդ ի՞մա
տուն կոնտանան՝ ա՞ւդ մի՞ա՛։

Ա՞յսօր ընդ բաղմացեալ քրի՞
քեան ո՞նդ վճռեցուցեալ սրբ՞
քեան մըտանելով կրօ՞ն ա՞ս
տեղեւոյն խորհրդեան՝ տեսանե՞ր

ՅՈՎ ՎԵՐԱՄԲԱՐՁԵՑԱ ԻՄՄԱՆՈՒԷԼ

Յով վերամբարձեցաւ Իմմանուէլ
Ի նոյն ժամուն ի ձեռն հրեշտակին
Ի Գաբրիէլ ի ձեռն Տիրամօր
Ի Մարիամ ի ձեռն Հոգւոյն
Ի Սուրբ ի ձեռն Հօրն
Ի Յովսէփ ի ձեռն Որդւոյն
Ի Յիսուս ի ձեռն Խաչին
Ի Խաչ ի ձեռն Յարութեան
Ի Յարութիւն ի ձեռն Համբարձման
Ի Համբարձումն ի ձեռն Աստուածութեան
Ի Աստուածութիւն ի ձեռն Մարդկութեան
Ի Մարդկութիւն ի ձեռն Հոգւոյն
Ի Հոգի ի ձեռն Սրբութեան
Ի Սրբութիւն ի ձեռն Ամենասրբոյն
Ի Ամենասրբոյն ի ձեռն Ամենայնի
Ի Ամենայն ի ձեռն Ամենեցուն
Ի Ամենեքեան

ցան՝

տատան ալք առ ի գէն մըխրտուե՛
նատանն՝ հոգիդ դատու երկո՛
մամբ. երեւեցար ի վեր
ա՛րատիւրլի հոգմոյ նըմ՛ման՝
տո՛ն շաբաթ։

Հոգիոնք սուրբն պենտեկոստէին. ոմն

ղանիլ զմօ՛ր քոյ՝. վայն։

խըմբեըլով գիշատակ կուտայ՝ ա՛
նըւագելմբ քեզ հոլելըզ՝ նոր
լնդ հրաբուն սերոիցն. սո՛ նա՛
թե ու յա՛ւէ ժաքար հընչմամբ.
լ՛յաոր յուսապատար խոնդու՛
ուիցն պառնել հանըրդա. վայն։
յերեւելի ըղգայութեցս ա՛նգա՛
խոխալ ի՛տելի դերակայիցն՝.
ա՛նմարմի՛ն զըւարթնոցն սմ
բակն մարմնոյն ա՛ծամօ՛ր կուտա՛
```
```

նարիւեա՛ն շնորհօք. Հոգի՛ սո
զանին յետասուայ հա՛նգեւար եղօ
ՄԴ Ա՛ր՝ ի վերայ բնդհանուր գա՛ւա
Ա՛յսօր երկնայինքն գիտ 84 ե՛։
քո՛ զարդարեաց. մա՛ք։
զատա՛կելոյն՝ եօթնեւա՛կ շնորհօք
տատեաց. տր՛նաես ՚ի նմա եղ
նեաց՝ եօթըն սեռամբ քո՛ հաս
դեաց. զեկեղեցի նոր զոր շի
ակնքըն զանգա՛ծս նոր քո՛ յօ
Ակո՛ն ՚ի սիրոյ զա՛ղդդ առաքեաց՝
հուր ոգեւոց մարդկան. մա՛ք։
տուր ոգեւորեա՛ն զաղդդ անհիւթա՛կան՝ պարգեւս
տես զնո՛սա հիշատակաբար. ընդ ար
դարութե՛ւ ընդ մեղաց՝ ու՛ր էր չա՛
րին դա՛տաստանաց. բացեր ըզ
դանձդ անհիւթա՛կան՝ պարգեւս
Լո՛կեր յերկիր ա՛ծաբար՝ դա՛
Ու՛ր ՚ի վերայ բնդհանուր գա՛ւա՛ն
զանին յետասուայ հա՛նգեւար եղօ
նարիւեա՛ն շնորհօք. Հոգի՛ սո

տուժոյ ի խորհրդոյն. հոգի հեզութիւն և զօրութիւն. հոգի իմաստութիւն և գիտութիւն. հոգի երկիւղ աջ պաշտութիւն. ա՛յ պատճա՛ռ էնոյ հոգւոյ ասէ մեզ տալոյ մուրհակ՝ ի քոյ պարտականացդ։ Այր զգուշակեա՛լքն քո ես տայցեա՛ց հրեից օծուա՛ցն ի՛ քէն ոն մարմնոյն. սահ՛ հոգի սո՛ն ի վերայ իմ. զոր ի՛ տնօրինութեանքն խոնարհութեա՛ն ընդունելոցեա՛լ սո՛ր վայոն ի՛ր զբան մարգարէին. այլա՛։ Այր զատաքո՛ւածն ատ ի՛ հօրէ՝ և ի՛ հոգ ուղղ բան ոն ի՛ յաշխատարհ մարգարէ՛ երկի՛ր ոն ծա՛նուցիր. զոր ի՛դէ մա՛ց մարգացեալքն բաղձացեալ ի՛ր ատ մարգութիւն՝ սո՛ր սա ատ՛ քեզա՛ց զի՛ս ի՛ հոգի՛ նարտ. այլա՛։

✠✠✠

✠✠

Ի Սէյ ծննդեան Քրիս-
տոսի։

ՈՒրհնուրդ մեծ և
ընծայեցիլ ուր յայ
սմ աւուր յայտ
նեցուն՝ հնչիւնքն երգուն ընդ հրեշ
տակս տանն աւետիս ընդ
Ելիսաբէթ նոր ամբոյ, ի բեր թիլ
հնչիւնք քաղաքի. սրտիւք մարդ
կան օրհնեցեք զԱրք. զի վանեցին
մեր մարմնացաւ։ Ի հնչմանէ ելի ն
երկնի և երկրի ի խոնարհարձուրա
պատուեցաւ՝ ոչ մեկնուելով ի հօ
րէ Աստուծոյ այլ ինն քաղաքեցաւ։
Ի յաւր ցնծան երկինք ի
վերուստ մեծ պատգծոյ աչե
առ օք՝ և արարած ամենայն
զգեցան հանդերձ փրկուԹե՛
Ի յաւր յայտնի ընծայեցաւ

քեր որդին ՝այ. և՝ հրեղինաց
բազմութիւնքն յերկնից յերկիր
վայր իջեալ։ Եւ՝ այսօր հովուաց
տեսեալ զարդարութիւն արե-
գական. և ընդ հրեշտակս երգել
նոքօ փառք ի բարձունս ՝այ ։
+ Եւ՝ հօրդ ծագեցար լուսաւո-
րել զարարածս. ա՝ լուսարութիւն
արեգական ես դու փառք քեզ։
Ընդունար ի յայրի՛ն ընծայեցար
բեթղեհեմ. ա՛։ Հովուաց յայտ
նեցար երկրպագեալ ի մոգուցն
ա՛ր։ Ընդ մեզ երգեցուք ոդր
ի կուսէն մարմնացար. ար՛։
գՀ Որհնեալ զքեզ հակի՛ց բա-
նել հօր. ող հիր յաւուրջ քան
զյաւիտեանս. և երկիր ի փրը-
կութի՛ն ստեղծուածոց քոց.
ըզքեզ օրհնեմք ասէ հայրըն
մերոյ։ Ընդունար ի կուսէ ան-

ՀԱՅՐԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՐԱՆ

Ա՛ռ զսուրբ Աւետարանդ եւ ի ձեռն քո ի
ձեռն ամենայն ուղղափառ քրիստոնէից
տուր զերդումն։ Եւ ասասցէ Տէրն։ Ո՛վ
անձամբ ուխտաւոր եղբայր, ես ոչ ունիմ
զսուրբ Աւետարանդ, այլ ունիմ զսուրբ
Աւետարանդ ի սրտի իմում, եւ ի հոգւոյ
իմում երդնում զքեզ, զի ոչ ուրանամ
զՔրիստոս, եւ ոչ զհաւատս քրիստոնէից։
Եւ ասասցէ Տէրն։ Ո՛վ անձամբ ուխտաւոր
եղբայր, ես ունիմ զսուրբ Աւետարանդ
ի սրտի իմում, եւ ի հոգւոյ իմում երդնում
զքեզ, զի ոչ ուրանամ զՔրիստոս, եւ ոչ
զհաւատս քրիստոնէից։ Ա՛յլ զի՞նչ ունիս
ի սրտի քում, եւ ի հոգւոյ քում երդնում
զքեզ։ Ասասցէ Տէրն։ Ես ունիմ զսուրբ
Աւետարանդ ի սրտի իմում, եւ ի հոգւոյ
իմում երդնում զքեզ, զի ոչ ուրանամ
զՔրիստոս, եւ ոչ զհաւատս քրիստոնէից։
Ա՛յլ զի՞նչ ունիս ի սրտի քում, եւ ի հոգւոյ
քում երդնում զքեզ։ Ասասցէ Տէրն։ Ես
ունիմ զսուրբ Աւետարանդ ի սրտի իմում,
եւ ի հոգւոյ իմում երդնում զքեզ, զի ոչ
ուրանամ զՔրիստոս, եւ ոչ զհաւատս
քրիստոնէից։ Ա՛յլ զի՞նչ ունիս ի սրտի
քում, եւ ի հոգւոյ քում երդնում զքեզ։
Ասասցէ Տէրն։ Ես ունիմ զսուրբ Աւետա-
րանդ ի սրտի իմում, եւ ի հոգւոյ իմում
երդնում զքեզ, զի ոչ ուրանամ զՔրիստոս,
եւ ոչ զհաւատս քրիստոնէից։ Ա՛յլ զի՞նչ
ունիս ի սրտի քում, եւ ի հոգւոյ քում
երդնում զքեզ։ Ասասցէ Տէրն։ Ես ունիմ
զսուրբ Աւետարանդ ի սրտի իմում, եւ ի
հոգւոյ իմում երդնում զքեզ, զի ոչ ուրա-
նամ զՔրիստոս, եւ ոչ զհաւատս քրիստո-
նէից։ Ա՛յլ զի՞նչ ունիս ի սրտի քում, եւ
ի հոգւոյ քում երդնում զքեզ։ Ասասցէ
Տէրն։ Ես ունիմ զսուրբ Աւետարանդ ի

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԻՍ ԵՍ ԵՐԿՐԻ ԵՄ ԵՎ ՉԿԱՅ ԱՌԱՋԻ ՔԵԶ ՈՉ ՈՔ ԱՅԼ ՈՉ ՈՔ ԿՐՆԱՅ ՔԱՆԶԻ ՄԻ ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԻՍ ԵՍ ԵՐԿՐԻ ԵՄ ԵՎ ՉԿԱՅ ԱՌԱՋԻ ՔԵԶ ՈՉ ՈՔ ԱՅԼ ՈՉ ՈՔ ԿՐՆԱՅ ՔԱՆԶԻ ՄԻ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԻՍ ԵՍ ԵՐԿՐԻ ԵՄ ԵՎ ՉԿԱՅ ԱՌԱՋԻ ՔԵԶ ՈՉ ՈՔ ԱՅԼ ՈՉ ՈՔ ԿՐՆԱՅ ՔԱՆԶԻ ՄԻ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԻՍ ԵՍ ԵՐԿՐԻ ԵՄ ԵՎ ՉԿԱՅ ԱՌԱՋԻ ՔԵԶ ՈՉ ՈՔ ԱՅԼ ՈՉ ՈՔ ԿՐՆԱՅ ՔԱՆԶԻ ՄԻ

Ա՛ստուածային եւ կենսատուական կ՚ուխտէ հօր քան զինք մեծ. ըստ
քո "իմ ձեռքերանէն մեծ է հայրս ինձմէ : Ա՛ր
ամենայն ինչ մարմնոյ անձատապէս ի
ձեռն հոգւոյ ի մարդկութիւնս իւր : Ա՛ր
զանխտիցըն բարձեր ըստ դաւա-
պարտութիւնն ք՚ս եղեալ.
ըստ քո "ձեռք բարձ":
Ա՛ուրբ ընծայական՝ օրհնու-
թեամբ մեծացուցանեմք : Ա՛ստ
ուսեալ հրեշտակն աւետարեր
գնէր, ըստ ընտրեալ լուսակիցն ի տէր
բերկրութեամբ. քանզի այր ոմն
տկար կոչեցաւ :

ՅՈՒՂԱՐԿ

ուրա՝ ի մեռելոց, ինչ
սայն անմահ յաւերժական. քեզ
աւետիք խնդութեան հարան
ի յերկիր եկեղեցի. օրհնեա
ի ձայն ցնծութեամբ զիւրաքանչիւր
սիօն։ Ալէլուիա անձամբ լսոյն
ի տաճար աստուածութեանդ զմանուկն
կուսնդրա քո աստուածարեա՝ ե-
րանաւոյն քանզի յարեաւ լոյս
քո քրիստոս. օրհնեալ խաչատրեան
անգիւտութեանդ հայածեցար երկ
րեալ ծայրեամբ
լոյս գիտութեան յարուցեալն
ի մեռելոց քրիստոս. օրհնեալ
+ Ալէլուիա զաւակի մեր զենումդ
քրիստոսէ արուցդ եւ ասէ
ցնծութեամբ. նուագեցուք հնչուն

Յ. Յայոր Հրեշտակք յերկնից ի՛ր
թիկն քո՛ւն զմիջոց աշխարհ Հայր։
Ա. Ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք ոչ ոք
աղաչանաց ընդ երկնայնոցն
պարեսպեալ գաւիթն պատուական։
Յ. Յայոր ձեռ պաշտօնեայք
կատարեցեալք ի քէն. պատուեա՛ զհարս
տուն. քո՛ յայր։ Ա. Յայոր նոքա ինքն
ասեն. քո՛ յայր։ Յ. Յայոր նոքա ինքն
զարհուրելի ոգեղէնքն քառասնիւ ասեն
տուն. քո՛ յայր։ Ա. Յայոր Հրեշտակքն
լիամբոխ։ Յ. Յայոր Հրեշտակքն
թիկ մեռելոց պատրաստ. քո՛ յայրեա՛
ծայն պաշտօնէից յերկայն գոչեսցէ
եւ ասէ կանոնացըն քառասնիւ ասեն
զարհուրելի ոգեղէնքն յերկնից ինչեա՛ր
տուն. քո՛ յայր։ Ա. Յայոր Հրեշտակքն
լիամբոխ։ Յ. Յայոր Հրեշտակքն
թիկ մեռելոց պատրաստ. քո՛ յայրեա՛

ջեալ տան զուեստի՝ս մարդկան.
յարեաւ խաչելեան և յարոյց
ըզձե՝զ ընդ ինքեան. ասէ ց
Ա՛ռեր օրհնեցէք ի քաւարն ա՛
րարէք ըզնա յաւիտեան: Ա՛յ
օր ասէն մեր յարեաւ ի կայք
պարեացն՝ք ի հրեշտակս յաղ
թական երգով օրհնեցէք և
բար՛: Ա՛յսօր սիւն լուսոյ ծա՛
գեաց ընդ ուկերևցոյն յարեցեալն
ի մեռելոց քո՛ս. օրհնե՛:
Ա՛ծածկեն տագնապ լուսոյ՝ որ
մարմնով պարապելոյ անձատա՛
բար ծընար ըզբանն աստ՛ց.
զքե՛զ բարեբանեմ վերծացու՛
ցանե՛մք: Ա՛րդա լեր և բերկ
րեա՛ մարդ ուկոյս. քանզի ծը
նեա՛ն ի կուսէ՝ այսօր վճարեա
տին յարուն՝թե ծընաւ ի կոյս
գերեզմանէն. զքե՛զ: Ցնծա՛յ

ու զուարճացնի՛ր հոգին իմ յերկրի
սէրդ երկնից. քանզի այսօր երկի
նայեցար ինձ՝ առանց քեզ զի
յուսացեալ յայրուձիւն մահուն
ելից. այսօր ընդպատեր ք՛ զարմանացան
հրեշտակք քո. զքեզ բա՛":

Ա՛յսօր ընդ ամենայն սրբոց քոց
արեւանցդ օրհնութիւն անբա՛ն
զաւանցըդ զենմանց՝ պարգեւե՛
ցեր մեզ զաւրդ այլ զարիւնդ
քո միրիամա՛ն: Ա՛յսօր ընդ ամե
նայն ազատութե՛ ազատե
ցեր ընդ երեսաւոր. պրոտուղ
իւնդ եանձեցեր ամենայն ե անդրա
նիկ մեռելոց:

Ա՛յսօր հրեշտակք ի բարձունս
ուրախանային ընդ մարդկան՝

ոմն ինձ ասէ յերկնից տան զայ
էութիւն չեմ. զընծայսդ այսօր
քո յարեաւ ի մեռելոց։
Ո՛յսօր զուարթանան իմ վիճակն՝
խոնհերեերից ես կանացն միոմեր
ձայնիւ ցնծութեամբ պատմել ա՜
շակերտացն առեալ ցնծացեր
այսօր՝ քո։ Ո՛յսօր վիճակն հայ
էառնէ ի յօհանեսէ սիրելոյ
ընդ հակառակս ընթացեալ ի
գերեզմանն յարուցելոյն. զար
առաւօտ պատմիչին՝ քո յա՛։
Ո՛յսօր ուրբք զուարճացեալքդ
պայծառատեսցին ծնկիւս. ընդ
հաշտութեան այ վիճակաց սրկ
ցուրբ գիւրեր սիրով ի միասո՛
գոչեսցուք՝ քո յա՛։

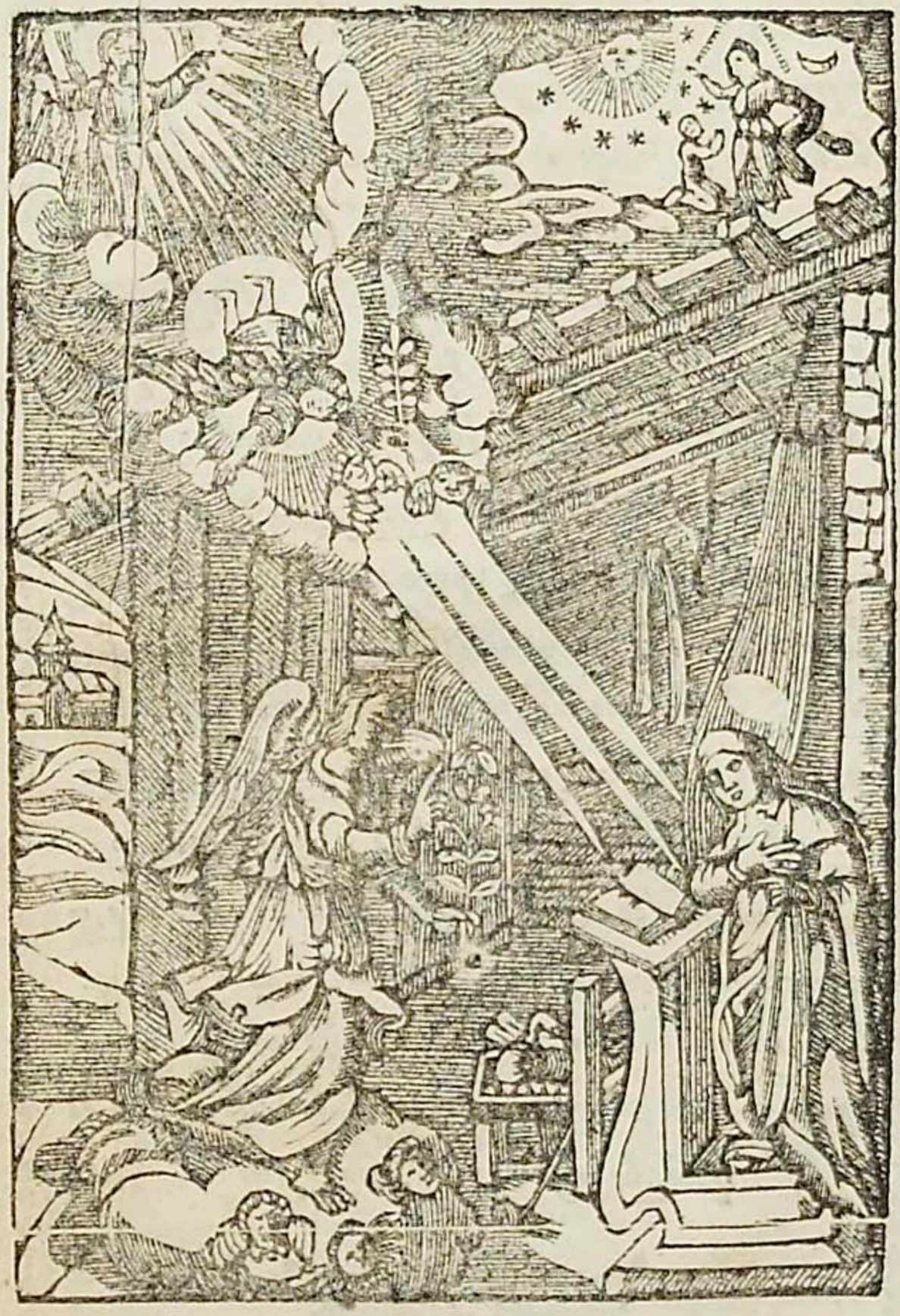

Եւ յաւուրն վեցերորդի առաք
զհրեշտակն ի մայրն։ Ղուկաս. I. 26.

Տուն Աբե-
ռեաց · Ա

Ի ՍԿԶԲՆԱՒՈՐ

քեզ Ա՜ր
լիամ զոր
գաբրիէլ
սկզբնաւո՛ր
ռեաց · ա՜ր

էհեռխ աւեռխ աւեռխ քեզ
մարիամ աւեռխ ։

Բանաւո՛ր տաճար եղեր դու
երկնաւո՛ր թագաւորին · ուրախ
լեր ուրախ լեր ուրախ լեր կոյս
մարիամ ուրախ լեր ։

Դերասանը դուրս գալիս թագաւորին։

Ո՛չ երեխա տայր արքունիքոյն.
կապերտըն գաղտնիք։

Ո՛չ երեխա առաքեցաւ. հրեշտա-
ղեկին գոյացութիւն։

Ո՛չ երեխա յայտնեալ էր. ի՛ն Տ-
ծագածին էութենէ։

Ո՛չ երեխա լոյս հօր ծագեալ. ի՛ն
Տէր յայտնեցաւ։

Երեխա մեծ խորհրդով
խորհուրդ ծածկեալ

Տող ութերեքաց։ Ե

Պաղեստինի գերդաստանէն գերեց-
կայքն տաճար մաքուր. աննման
աննմանն աննմանի. կոյս մարիամ
աննման։

Պաուլոս երէց դրախտին կե-
նաց դուստր խմաստուն մօրն
Եւայի մայր լուսոյ մայր լուսոյ
լուսոյ։

Տուղ ութերեւոյ։ գ

Անեղին տաճար. բանիին բարեբար. գերադոյն գովելի սիրամայր. դու յաւիտեան լերուսիդ. կր կր կր սիրամայր որ զիս ծնար։

Երգեաց գաբրիէլ. զանաղող մանուկ. մարմնացաւ ի քէն սիրամայր. ի յանբիծ կուսէ. կր կր կր։

Պատգաւորին մայր. ժառանգորդ երեր. ի քո միածնէն հայցեա սիրամայր լոյսն ի քէզ ծագէ. կր կր կր։

Աղերսագիր խնամէ. ծածկութիւնդ ծածկէ. կեցո՛ ի չարէ սիրամայր հովանաւորէ. կր կր կր։

Տուղ Աւետեաց։ դ

Ոսկեայտ բերկրանաց հրեշտ ճառական հնչմամբ. քեզ

Ի ՀԱՆԴԵՍՍ ՀՈԳԵՒՈՐԻ ԵՒ
ՏՈՂ ՈՒՂԵՒՈՐԻ։

Ջ ԱՒԴՈՒՏՈՒՈՔԸՆ ՀՐԱՇԱՑ
կին. բնաւին յարգանդ
նէր կուսին. նախ ի հոգւոյն
մաքրեալ հոգին. յօր զօրու
թեան օծմանին։

Ա ՀԱ ԱՐԱՐՈՂԱԿԱՆ ԱՆՄԱՀ ՏՐՆԿԱՅՆ
տեղի. վայր գալարաբեր. հօր
ծագածին ծաղկայն։
Ա Ի ԵՐԱՅՆ ՔՐՕՓԷԻՑ ՀՈՒԱՊ ՄԱՔՐԱ
կան վարուք. աղծոտ անեղին
անուանելի լուսոյն։
Ա ՔԱՆՉԵԼԻ ՀՐԱՇԱՒՔ. ծառ երկ
նաւղէշ ծաղկեալ. անմահ խընձ
ձորոյն անուշահոտ պըտղոյն։

Ո՞վ յաւէտ տօն է ծընընդեան աւետիս. ա՛ն վերայ և յայտնութիւնէ աւետիս։ Ո՞վ յաւէտ արեւն արդարութեան. ա՛։ երեւեցաւ ի մէջ մարդկան. ա՛։ Ո՞վ յաւէտ նոր կոյսն առաքինեան. ա՛։ ծնաւ երեք ըզանմահ արքայն. ա՛։ Ո՞վ յաւէտ հրեշտակք յերկինից լինեան ա՛։ եւ մեզ օրհնեն զանմահ արքայն ա՛։ Ո՞վ յաւէտ դիմաւորեցան ա՛։ զհովիւքն պահել անցեալ զոչխարս. և զիմա առեալ ըստուգապէս։

Ո՞վ այս խառնուածն ըսքանչելի ա՛։ ել մարդ բնութիւնէ խառնեի. ոչ կնութիւնն միտիոխի. և ո՛չ ձեռակերտարարեի։

ծննդեան։ Ջ

Ոյաւ տօն է ծընընդեան աւետիս. ա՛ն վերայ և յայտնութիւնէ աւետիս։ Ո՞վ յաւէտ արեւն արդարութեան. ա՛։ երեւեցաւ ի մէջ մարդկան. ա՛։ Ո՞վ յաւէտ նոր կոյսն անաւրինեան. ա՛։ ծնաւ երեք ըզանմահ արքայն. ա՛։ Ո՞վ յաւէտ հրեշտակք յերկինից լինեան ա՛։ եւ մեզ օրհնեն զանմահ արքայն ա՛։ Ո՞վ յաւէտ դիմաւորեցան ա՛։ զհովիւքն պահել անցեալ զոչխարս. և զիմա առեալ ըստուգապէս։

Ասկի՝ կնդրուկ զըմռուռ նման՝ ո՛
աղք ՚ի սաթայ և յարտաքայ՝ աՀե՛
Ա՛րեւն Պատարագ և Պիտոյ՝ ո՛
որ երեքեանքն անուանին՝ աՀ՛՛:
Ա՛հա երեք աղքայ եկին՝ աՀե՛՛
ոք պատարագ ըներցեն նոքա՝ ո՛:
Ա՛ղ ՚ի սաթայ և յարտաքայ՝ աՀ՛՛
կատարեցաւ յոյժ գերտնակ՝ ո՛:
Ո՛ր սացեր նախատուշակ՝ ո՛՛
հնչէա զքնարն քո և խայտաւ՝ ո՛:
Ցնծա՛ ցնծա դաւիթ աղքայ՝ ո՛՛
և զմարեկնին որ անկէղ կայ՝ ո՛:
Ա՛ովհէս արի՛ տէս լըսինա՝ ո՛՛
շատ քրնեւցին և չիմացան՝ ա՛՛:
Ո՛ստն տեսին և զարմացան՝ ո՛՛
յոլով դասիւք և շատ իշխանք՝ ո՛:
Ա՛ռաջ թագաւոր ժողովեցան՝ ո՛՛
երեւեցաւ ՚ի հընդկաստան՝ աՀ՛՛:
Ա՛ստղ մի պայծառ և պատՀեն՝ ո՛՛
և աղաւնեանքն ուրախացան՝ ա՛:
Ա՛ռաջ էարքն կաւրհեցան՝ աՀ՛՛

ուանին երեք ազնիւ ընծայ՝ ա՛։
Պակին զպատուին արքայական՝ ա՛
կընդրուկն լզգաստ ածուեն՝ ա՛։
Օ՜ ըմուան որ էր անապական՝ ա՛
նըշան թաղման և յարուն թէ՝ ա՛։
Ներկուտասան հազար էին՝ ա՛ե՛
յերուսաղէմ քաղաք մըտին՝ ա՛։
Ամէն աստղին գիտցըն տեսին՝ ա՛
ուանէր ըղմէր ետն Հերովդէսին՝ ա՛։
Երուսաղէմ դըղըդեցաւ՝ ա՛։
երբ զարհուրմըն լսեցին՝ ա՛ե՛։
Ցարմէ կալեալ Հերովդէսին՝ ա՛
միահաց ըղջար ձեռքն Հինոսին՝ ա՛։
Ինչէ խոհատէ տուն դարպասին՝
սրտեր բազում վընաս նոցին՝ ա՛։
Ա՛պա սիրուէ արձակեցան՝ ա՛ե՛
Հերովդէս հետ դնացին՝ ա՛։
Աստղին և խընդացին՝ ա՛ե՛տես
զնուճագարանըն հընչէին՝ ա՛։
Տեսին Ցովսէփ և Մարիամ, ա՛
յահէ նոյ փախուստ առին՝ ա՛ե՛։

Առաջնաձաշակ պըտղոյն. մահուան առաջին մարդոյն. եղեր անիծից լուծիչ. մայր մանուկելի աբե կոյս: Բանն որ ի հօրէ էր լոյս. իջեալ ի յերկնից մեզ յոյս. ի քէն մարմնացաւ աբե կոյս. մայր մանու": Պատճ անապականն աբե կոյս. կեռնաց ապաւէնն և յոյս. սրտվբէ հոգեղէնն և լոյս. մայր մանու": Պատուոն արուեստեան դրախտին. ծաղօղ մուածնին բանին ոսկեղու վերհագոյն երկին. մայր մանու՝ հել աբե կոյս:

Երկինք երկնից լսացէք արտասուեք և երկնայինք դուք խաղաղութեցեք ի քեզնէ

կն կընդրուկ ու հալուճէա. եկել
պատ ի հընդկաց երուսաղէմ. ու
Աւետ թադաւորքըն տաքոյ.
Նոտատուղծեալ վերատին։

Նոտատուղծեալ վերատին.
ինն. նորատուղծեալ վերատին.
վիաճին. որ գընուԹիս մարդկայ
ծադին. ծնաւ զտրդին
աղիկ պայծառ ծուխայ

ծննդեան։

ու ետ ըզգեղ ծանուցեալ։
էացն աւետիս տրէեալ. զտրդի
կուսէն ած քարոզեալ. արքայ
ի յերկնից ելջեալ ու անդ հուլ
ծանուցեալ. զօրք անմարմնոցն
հետ զերկրպադուԹիւնըն մեղ
Երեք արքայք ատ գեղ խոնար
ատաատ մօրէն մարմնացեալ։
կեալ ի կուսէն ծընեալ մայր
ատրան ի մարին տեսեք որդ է

բերին քեզ ընծայ. եկեալ։
Երկրպագեալ նմա կուսիդ. ամէն
օրհնեալ ծընողիդ. որ ծնաւ այն
քին մարգարիտ. մարմնով զնա
ճշմարիտ. երկնաւորաց բաղձալ
ի՛ւդ. երկնաւորաց բաղձալիդ։

Ծննդեան։ Ը

Այր կոյս ի՛ յայրէն.
կոյս և զուարճանայր.
կամէր ծընանիլ զկեանս
ազդի մարդկան։
Այսորէն ծընանէր. զկեանս ազդի
մարդկան. զեակիցըն հօր զե
կեալ կենաստուս վերկին։
Այծաւկնատեսիլ. կարմրացայտ
ամպոյն կացեալ սիւն լուսոյ.
կանգնեալ ի յերկնուստ։
Արեւուր խորհրդին. կանչէն ի
յերկնից. կենարար ծընաւ կե
ցուցիչ մարդկան։
Աւետ մի ի գընդէն. կարգ մի ի

Թլփէն. կանչէն առ Տուիծան.
կարեւոր գոչմամբ։

Ծննդեան։ Թ

Երջանկութիւնք այսօր մեք
Հոգեպէս ուրախութիւն մա-
քուր ու կուսական. զի Ծնաւ
փրկիչ մեր աւր քն. որդի դաւ
Թի աբրահամու. աւետիս քեզ
Տայր մեր աղամ. աւետիս քեզ
մայր մեր եւայ. աւետիս դուստր
եւայի կոյս մարիամ։
Խընդան հոգեւոր նահատակք
եւ զուարճանան ու նահապետք.
զոր առաքին կատարեցաւ. ած
յերկինից երեւեցաւ. աւետիս
ձեզ մեծ նահապետք. աւետիս
ձեզ մեծ մարգարէք. աւետիս
քեզ երջանիկ մայրըդ աստուած։

Ծննդեան։ ժ

Անեղական լոյսն ի հօրէ
ու ծագեցաւ. կա-

Յայնժամ կոչեաց զերկոտասանսն իւր եւ
տուեալ նոցա զիշխանութիւն ի վերայ
դեւոց, զի հանիցեն զնոսա, եւ բժշկեսցեն
զամենայն ախտս եւ զամենայն հիւանդու-
թիւնս։ Եւ զանունս առաքելոցն սոցա
ասէ։ Նախ զՍիմոն որ կոչեցաւ Պետրոս,
եւ զԱնդրէաս եղբայր նորա, եւ զՅակոբոս
զորդի Զեբեդեայ, եւ զՅովհաննէս եղբայր
Յակոբայ, եւ զանուանս նոցա կոչեաց
անուանս որդոցն Ամենայնի։ Զի ոչ
միայն զանուանս նոցա կոչեաց, այլ եւ
զանուանս հարցն նոցա։ Զի Սիմոն որ
կոչեցաւ Պետրոս, ոչ միայն Սիմոն կոչե-
ցաւ, այլ եւ Սիմոն Յովնանու։ Եւ Յա-
կոբոս ոչ միայն Յակոբոս Զեբեդեայ, այլ
եւ Յակոբոս Զեբեդեայ Սողոմեայ։ Եւ
Յովհաննէս ոչ միայն Յովհաննէս Զեբե-
դեայ, այլ եւ Յովհաննէս Զեբեդեայ Սո-
ղոմեայ։ Եւ Թադէոս ոչ միայն Թադէոս
Յակոբայ, այլ եւ Թադէոս Յակոբայ Ալ-
փեայ։ Եւ Յակոբոս ոչ միայն Յակոբոս
Ալփեայ, այլ եւ Յակոբոս Ալփեայ Յա-
կոբայ։ Եւ Սիմոն Կանանացի ոչ միայն
Սիմոն Կանանացի, այլ եւ Սիմոն Կանա-
նացի Յակոբայ։ Եւ Յուդաս Իսկարիովտ-
ացի ոչ միայն Յուդաս Իսկարիովտացի,
այլ եւ Յուդաս Իսկարիովտացի Սիմոնի։
Զի ոչ միայն զանուանս նոցա կոչեաց,
այլ եւ զանուանս հարցն նոցա։ Զի
զանուանս հարցն նոցա կոչեաց անուանս
որդոցն Ամենայնի։ Զի ոչ միայն զանուանս
նոցա կոչեաց, այլ եւ զանուանս հարցն
նոցա։ Զի զանուանս հարցն նոցա կոչեաց
անուանս որդոցն Ամենայնի։ Զի ոչ միայն
զանուանս նոցա կոչեաց, այլ եւ զանուանս
հարցն նոցա։ Զի զանուանս հարցն նոցա
կոչեաց անուանս որդոցն Ամենայնի։ Զի
ոչ միայն զանուանս նոցա կոչեաց, այլ եւ
զանուանս հարցն նոցա։ Զի զանուանս
հարցն նոցա կոչեաց անուանս որդոցն
Ամենայնի։ Զի ոչ միայն զանուանս նոցա
կոչեաց, այլ եւ զանուանս հարցն նոցա։
Զի

մաքրութեան. առ ի մաքրել
զաղտից մարդկան:
Ով կարապետդն վկայէ.
գառն այլ վերացայ ինէ.
թէ սա է բանն խոհըղբաանէ.
զոր ծանուցեալ յորովայն նէ.
Այլ տուր անդրէն այն առ-
ակ. ի յորդանան իջանել ակ.
և մկրտիչդն վերջ կայ ակ.
առեղծուածն ինքեան մկրտել:

Զայն ապաւէն ունոյն ապա-
ստ այրդիացէ. ի կու-
սէն ածն և մարդ նոր
խաղանեցաւ. երրակի անձառա-
պէս. յոյժ վիպացաւ. և բնութիւն
երկաքանչիւր ոչ չինուեցաւ:
Պատեալքն ի մի լուծ բնութեց
էրաժանեցաւ. և յերկուցդն մի
ութի ոչ քակտեցաւ. սա ածն
նոյն է և մարդ որ մեզ ցուցաւ

ՀԱՐՑԵՑԱՒ։

ԼՒՉ ՏՆ ԵԼԻ ՀՕՐԷ ՈՉ ՄԵԿՆԵ-
ՑԱՒ. ԵԼԱՒ ՀԱՅՐ ԵՒ ՅԱՇԽԱՐՀԷ
ՈՉ ՀԵՌԱՑԱՒ. ԱՒԱԼ ԽՕՍԷՎՆ Ա-
ԴԱՄՅ ԲԱՒԵՒԵՑԱՒ. ՃԱՇԱԿԵՑԱ
ԸՆԿԱՒ ՄԱՐՄՆԱՎՈՐՔՆ ԸՆԴԵՑԱՒ.

ԳԼՈՒԽ Գ

ԱՂՋԱՆ ԸՆ ՔԵԶ ՄԱՐԻԱՄ
ՄԱՅՐ ԱՅ ՀԱՅՏՈՒԱՄ. ԱԻ
ԸՆԿԱՒՈՒԹԻՆ ՅԱՅԺ ԸՆԴԱՄ.
ՀՈԳԵՒՈՒԼԱ ԵՒԱՄ ԵՒ ՍԱՐՍԻԱՄ։

ՈՂՋԱՆ ԸՆ ՔԵԶ ԹԱԳՈՒՀԻ. ՄԱՅՐ
ՇԱՂԱԽԻՆ ՔԻ. ՊԱՐԶ ԵՒ ՄԱՔՈՒՐ
ՀԱՒԵՐԺ ԲԱՐՁՈՂ ԵՐԿԱՆՑՆ ԼԱՅԻ։
ԱՂՁԱԻՆ ԲՈՒՐԱՍՏԱՆ ԱՊԱՐԱՆԷՁ
ՓԱԿԵԱԼ Ի ՇՈՒՇԱՆ. ԲՈՂԲՈՂ Ւ
ՍՈՒՆԿ ԱՊԱՇԱՆ. ԴՈՒՍՏՐ ԼԱՅԻ
ԱՆՆԱՐԱՆ։

ԱՂՁԱՒԻՆ ՀՆԱՐՀԱՒՑ. ԿՈՅՍ ԱՆԱ
ՐԱՏ ԵՒ ԱՆԲԺՇ. ԱՁ ՈՐԴՈՅՆ ՏԸ

ծննդեան։ դ

Արդիք նոր սիօնի. երկք
տեսակք ի բերկրութեան.
ահա տեսակք դուք ի յայ
տին երկնիրապետիք թագաւորին։
Ընդ հովիւն երդեցիկք. և ընդ
մոգուցն երկնիրապետիք. ահա
զոսկին թագաւորին զխոստնկին
այլ հօր միայնոյ։

Որում փառք և գոհութի՛ւն. և
հանապազ փառաստութի՛ւն. յաւի
տեանս յաւիտենից ամէն ասել
ի համայնից։

ծննդեան։ ե

Կրեցեալ զարդ գոյից ստեղ
ծօղն գայր հասանէր ի
յորդանան. յորդանան
յորդահոսեալ շրջան առեալ

Ի վերից գայր հասանէր. դառ
նայր ի ծոմն արեւելից արեւելք
վայելեցուցին. զառակի ձաձանչ
նըշմար լուսոյ։

Ծննդեան։ ԺԶ

Ուրբաթ մանկանց մա
նուկ ցուցաւ. և հինն
աւուրցըն տալայացաւ.
ի յանդաման մըտաւ եղաւ ի
հրեշտակաց վառաստրեցաւ։
Ի ստեղըն լոյսըն ծանուցաւ.
և ի մոգուցըն պատուեցաւ. խոր
հըրդ-ապիկս ընծայեցաւ. կընդը
նուկ և զըմրուխտ։
Բացօթեայից հովիւըն յայտնել
ած յիսուս և սը օծեալ. այն
որ հովիւներըն պէղ. ոտ խաշինն
առաջնորդէր։
Աւետարերեցաւ կաթին ի մօրէ. ի
հուսկանն աբ լսաւեն. որ զա
րա

տարած լու կերակրէ. քանայ ըղ
ձեռն և լցուցանէ։

ծննդեան ժէ

Տունկ անմահութիւն՝ քոյր
բոլոցար նը կոյս. ծաղ
կաբար ծընար՝ զանմահ
պըտուղն ծնար։

Լծեմ շնչական՝ կենաց պտուղ
նը կոյս. ինքն ծադեցաւ՝ նոր
արեգական կայ։

Նաւից արքային՝ մայր և ծընող
նը կոյս. զու ծընար մարմնով
զանձառն աստ կայ։

Ընկնաւամ ծաղիկ՝ նոր յայտնե
ցար նը կոյս. զկայրածինն ծա
ղիկ՝ բոլբոլցեր զկայ։

Նաւիկ մայրն եմ՝ զոր ցընծա
ցաւ նը կոյս. զի ծնար ցնծու
ղի արտրածոց զկայ։

Ընձեղին տաճար՝ և առագաստ
նը կոյս. հին աւետրցն ինքն՝

նոր մարմնացաւ յն։

Քրև կատարեցաւ՝ իսմք արար
էին աբ կոյս. զբնութիս ապատեաց
քև արարիչն յն։

Երկնից ուրբային՝ մայր և ծը
նօղ աբ կոյս. մանուէլն ած՝ քև
մարմնացաւ յն։

Ասող լուսափայլ ցուցար մո
գուց աբ կոյս. և՝ի գերկրէս քոյ՝
բազմեալ մանուկն յն։

Հառն զմրուաեայ՝ անուշա
հոտ աբ կոյս. բերեր կնդբուկն
՝ի քէն ծընաւ յն։

Աբ հարան անեղին՝ դու կոչե
ցար աբ կոյս. զիւր աբ միածինն
մարմնով ծընար զյիսուս։

Ջուղայեցւոյ։ Ը

Ոյսօր ձայնըն հայրա
կան յերկնից լսէաւ
հոգեյաւնական սէրեցեալ
որդւոյ վկայ. այ յորդորե գե
որ

յարդարէ զեւտ յարդանան. ա՜ տ
ձեւտաւոր ձայնիւ երգէր. մեծ
կարապետն յովհաննէս։

Աւ՜յսօր ուր հոգին ինձեալ. աղաչ
նակերտ անխուիթելոյն. հրեղէն
լուսոյ յայտնեալ ինքեղ ուր
յարդանան. ա յարդարէ զեւտ
յարդարէ"։

Աւ՜յսօր կարապետն յովհաննէս
խոստացեր ցընծայր տեառնեւոյ.
զնծ որդին ինչմամբ ի ջուրն.
ա յարդարէ զեւտ յարդարէ
զեւտ յարդանան. աւ՜ետա"։

Ջրօհնէաց։ Թ.

Ա՛ի զարմանալի. խոր՜
հուրդ այս մեծ յայտ
նեալ. զարարիչն նոր
ի յարդանան ներկեալ։
Ամեր մկրտեցաւ. ի ծառայէն
իւրմէ. ջառնոյր կարապետն.
ընդ ուրանձն։

Ընդդէմ անաւրէնից լսելոյ. փախստուա-
կան դառնալոյ. վերստին առ վեր-
ուստ. պատուամատոյց լինելոյ։
Պատուիրէ մի զարհուրիլ. քան արա-
րիչն է մեծ. եւ կռուել մխիթարեալ
եւ լսելանաւ լցեալ պատրաստի։
Ցնծ յաուրհնեաց. ամենակէն ի
կուրն. հանդերձ յոյժ հանուտ
փրկուս ի գերեան եմուտս։

ՏԵՒՈՂ ՀՆԴ ՈՒՐԱԽԻՆ Ի
ու փրկուց Թագաւոր.
այսօր եկեալ յընծայու-
մըն. կատարելոյ զօրէնս.
քառասնօրեայ գալստեամբն։
Օ՜ որ մարգարէն եւայր. յառա-
ջագոյն գուշակեաց. յերկիր քա-
րաքն. սիմէօնի ծերունեացն։
Ընձային հրամանաւքն. կայր ծե-
րացեալ ի տաճարն. ոչ տեսա-
նէր նա զմանկն. մինչեւ տեսցէ
նա զօծեալն։

Բարբառ երկնի գալստեան. և
ահագին որոտման. տաճարա-
պետն քո. որ յերկնայուսն եր
եկեալ։

ծոդիսոփոփին։ ԻՆ
յաղ ցերծան արա-
րած. խրախճանական
օրհնութիւնք. երկինք
երկիր պար առեալ. ծաւալս ծա-
փի հարկանեն։
Ոյլք ամ կենդանեաց. վերնա-
կառիցն բնութեց. նոյն և մարդ
կան պետութեց հանդերձ ստո
րայնոց դասուց։
Ո՞յաղ ի լերանցն սիոն. նար
դոան ըզհոտն իւր բուրեաց.
վարդ վառ ի վառ երկին ի քուն.
յորդան հարմիր մանուշակ։
Ի լերանն ցերծայ ձիթենեաց.
ծառք և ծաղիկունք և շուշանք
ըզմեծախայն օրհնէին. միաբերիկ

Ծուխ խունկ։ ԻԲ

ստուար յաւիտանակ նոր լոյս ըստ զաքարիայ սըրբոյ։ մանկունք ընդառաջ ելին Քրիստոսի հրեշտականաց երգով։

Ոստոս արմաւենեաց առեալ. տերև ձիթենեաց բերեալ. ծեր քըն գոչէին ընտրեալ. վերինն զօրացն երգակից եալ։

Օրհնեալ որ եկիր և գաս. բարձրեալ Թագաւոր հրեշտ. ընդ նոսին և մեք տացուք. նըբ էր գալստեանդ ըմփռուս։

Պոխանակ ոստոց ծառոց. զձեռ ուաց տարածումըն մեր. գոչել քեզ Քրիստոս վերնոցն. ովսաննա օրհնեալ եկեալ։

✣✣✣

✣✣

Եկեղեցի կանգնեալ խոր-
ան. գումբէթեն քարձր
երկնից ներսեան. խաչն
ի վեր տրուսեակեան. ջրից ծա-
գեան գաւառս կան։
Ունի քահանայք ուսումնական.
և վարդապետք աստուածաբան.
հոգեւոր ուսան և վարժել ցան.
գիտութեամբ ան լցեալ ցան։
Ունի երախայք մկրտուած ցան.
յաւազանէն որդեծած ցան.
անդ թողութիւն արժանաւ ցան.
մարմոյ և արեան հաղորդեցան։
Ունի ուրախ ուրախութեան. ամուս
նութեան արեւցան. ձեռ խոր
հրդով իմաստնացան. հոգւով
ընդ քո միացան։

Ալեղա ուր կանգնեալ է
եկեղեցի և պարկ. լեռ
ներ և ձորեր. ծաղկունք
և ծառք. ամենայն ինչ
ի միասին. ուրախ
ութեան և ցնծութեան
տեղի։

մանկունս քո ժողովէ. ՚ի յօրհ
նութիւն հրաբիրէ։

Ուրախացիր և ցընծա. զբեր
ձացիր և բերկրեա. զքո պատա
պատ զարդարեա. ահա թագա
ւոր քո գայ։

Երդէ դըշխոյ պանծալի. երդ
նոր և զարմանալի. հայրն ըզ
գեցեաւ ծիրանի. դուստրըմ վէ
րին սիոնի։

Փեսայն եկեալ քո ՚ի դրունս.
զքեզ զարդարէ յոսկեհուռս.
պըսակ եդեալ ՚ի գլուխս. կազ
մեալ նոր ականակուռս։

Եւ ելից-ոյ։ Ի

Ոյ շինեալ քաղաք պատ
ճառական. ցանկալի զը
նարմնոց և որդւոց
մարդկան. ըզքեզ նորոգեաց
գաւիթ մեծ արքայն. ով երկ
քաղաքդ աննման։

Ա՜նմահ արքայիդ ես դու քրիստոս կարան. որդուդդ այ տեղ տօնես
ըհանութիւնէ. աղինք այժ գալ ի քեզ ցանկան. ալէ:
Ամարին երկնից համաձեւական. առ դիմս առաջից ի հաստատութիւնէ. եւ կենդանակերպացն երկաստասան. ալէ երեսաւորէմ քառակող աննըման:

ԵՒԵՂԵՑՈՑ: Ի Զ

Ես եմ գեղեցիկ դուստր եւայի եմ. ահա նա հարան իմ ցանկալի սիրով կատարեալ ընդ միաբանին:
Ա՜րմանեալ եղէօր արդին իմ այ ծառան արքունից եղանց. ահա նա եւ լեառն կընդերկին հատ նար թոսի եւ զերմերուխ:
Ձայն եղբօր արդուդդն խառնդա՜ զատեալ սիրով լեցեալ. ահա նա գեղեղ գովելի մանուկ անհատ

անժամանակ։

Եւ ի մի սիրել եւ միաբան
Հարան ի մայրեաց լիբանանէ.
ահա նա խայտայր խընծորով
զիս պատեցէք տարեալ մուծէք
ի տուն գինւոյ։

Յոյս-Լեւոն։ Ի

Ոչէր հրեշտակն առ վի
մին. վ՚ն յարուԹեան
յՆին. կանայք դուք
զի զարհուրիք. լարով խնդրէք
զկենդանին։

Պարտուն յաԹոռ հօր բազմեալ
նա ի խաչին բարձրացեալ. ոսկ
լզմարդ ծարաւեալ դառըն զի
նեաւ լզմայրեալ։

Վտապանի տրքնեցաւ. արԹուն
բնուԹի լատացաւ. աժ և մարդ
ծանուցաւ. մեզ փրկուԹիւն
յայտնեցաւ։

Գալեալ գնդին պետրոսեան.

տաւ աւետիս յարուԹԵ. գալիլի
այ էր սահման. անդ էր երԹալ
ասէ պայման։

ՅովՀաննէս. ԻԸ

Աստքեն Հրէաիան. էին
պահապան. ասէ գերեզ
մանին որ երԹաբ մար
միոն անընդման։

Քահանայապետն ջար. երԹին զմատ
նեհար. եԹէ անհնար որ ջը
կայր. գողանալոյ ձար։

Ուղարկեցին եկին. զկնունկս ա
նոյշ բերին. ողբալով լային
պար առեալ շուրջ զգերեզ
մանաւէն։

Տեսեալ սհապին. զհրեշտակն ՚ի
վերին որ ձայնէր նոր զի խրատ
րեք զմեռեալ կենդանին։

Ովատեսեալ հիրիմ. առանց մե
ռելին. վարշամակ ծալեալ ո
կրսաւ. առանց մեռելին։

արձեալ յայտնի այլանդ
ման. առ ծովակին սիրե-
լեան. ցուցեալ զարծով
քեան հրաշալեան. զինքն ՚ի բնու-
թիւն արարչական։

Ձլիւանց ծովուն հրամայելով.
յուսկեան նոցա ըմբռնելով.
և նորատունկ հայց առնելով.
զձուկն ՚ի կրակին խորովելով։
Եւ ընդ նոսին ճաշակելով.
զիւր յարութիւնն բանալով.
զաչերսրտոց երիս հարցանելով.
զուարճութիւնն քաւելով։
Եւ զնա հետ իւր հրճելով. զար
ձարանօք խաչակնքելով. և զյո-
հաննէս յաւէտ սիրով. առաց
պահել բանիւն իւրով։

Եկեալ մարիամ մագդա-
ղենացին յայն առաւօ-
տին միաշաբաթին։

Ա՛ռեալ և տեսին զքարուն-
եան տեղին. ունայն՝ ի մարմնոյն յի-
սուսէ։

Ա՛րտասուօք լային հառաչմամբ
սրտին. զի ոչ էր մարմինն ի
գերեզմանին։

Տեսեալ զբաբուննին ի մէջ պար-
տիզին. և կարծիս առին այն
պարտիզպանին։

Տեսեալ բաբուննին. զարտա-
սուս նորին. ձայնեաց մարիամ
զի էաս զվերնադանին։

Ա՛նայնոյ փրկչին. յո՛ միածնին
ընդ հօր և հոգւոյն սուցուք միշտ
ըզփառս։

✣✣✣

✣✣

Յոթ-Ըեան : ԼՍ

գերեզման յարուցեալդ անմահին. այսօր գոչէր հրեշտակն երկնային. յա՛ռնչիր քո զարթեալ քո ի կոյս գերեզմանէն ի լոյս գերեզմանէն։

Պահապանքըն զարհուրեցան ի յահէն. քանզի ի կոյս ի նորա ծոց տապանէն. յարեաւ քո զարթեալ քո ի կոյս գերեզմանէն ի լոյս գերեզմանէն։

Ա՛ռ սէր վիմին նըստեալ գոչէր հրաշալին խաչելեալքըն քարոզել լուծ ծանրին յարեաւ քո զարթեալ քո ի նոյն գերեզմանէն ի կոյս գերեզմանէն։

Յոթ-Ըեան : ԼԲ

նմին աւետ կուսական. յեմաւուսայ ճանապարհ հին. կըղեոպասից միոջ եր

երթային. խօսակցելու քո
ընդ նոսին։

Նմանօթս եւտուր յօթևանին.
՚ի բեւկանել ընդ հացին. անտես
եղեալ յաչաց նոցին. ճրմլեալ
սրտիւք վարանէին։

Նոքա՛ եւ հինգ զանճառելին. զոր
ծածկեալ տեսիլ քո բաղձային.
եւ ճրմլեացն սիրտ իմ յանձին.
յիշմամբ սիրոյ քո երկնային.
Յայսմ հովտեա տրտմականին.
եւս ՚ի մերում դընել յերկին. զի
ուխտեցեր մեզ միածին. զար
քայութիւնդ քո վերին։

Յոթ-Լեռն։ ԼԳ.

Ամին աւետար այսու՝ զի
մաց. յայտնէ երկուցդն
կղեոպասնց. ըզսիրտս նոցա
նչ էհարց. եւ ըզմտերիմս
կշտամբեաց։

Նմանեսիս կարգաւ ոյսոսմբաց.

զամ մի ինքեան նա գուշակեաց. զի բեկանել հացին յայտնեաց. և նոյն ժամայն զինքն ծածկեաց: Եւ մինչ դարձան և պատմեցին առաքելոցն մեռանելն. միաշաբաթի յերեկոյին. եմուտ միակերակ առնոսին:

Եւ նստեալ ընթրեաց ընդ միմեանս զհոգին զայն որ կորոյս մարդն առաջին խշխան արար երկինի երկրին. թողուլ ըզմեղս մարդկային:

Յոթնեկեան: ԼԴ

Աղաւնեակն արտասուօք լցեալ ըզբարձրն արտասուեաց. զմեռելոցն կենդանատուն ոգի ըզմեռեալ. ոգի ըզմեռեալ: Ա՛ղբատ հուր թափեալ անուշեան. զերեսս անոյշ բերելն. կենդրուկ և զմատուռ հալուէ. կենդանատու միրհէլն. կենդանատու":

Յաղթեալն մարմնով յերկրի.

զմահ մեռուցանէ. անմահըն միւ
ռաւ վէս մեր զի զմեզ յարուսցէ
զի զմեզ յարուսցէ։
Աստի և զոհարթութիւնք լինէալ
լուսաւիայլ ծագմամբ. խընդու-
թիւ տային մարդկան. զաւետիս
կենաց. զաւետիս կե՛։

Յորդիէն։ Ա

Հաւուն հաւուն արթնիա՛
ցեալ. դիտեցուք զնո՛
թանուտս։

Զայնէր ձայնէր տատրա կինն.
սիրատարնուդ սիրե լոյն։
Դարձէր դարձէր տումնացիդ.
ընդ վիմին հուկա նեաւ։
Ահ հարտուհի՛ ի՛նչ լե լսանց.
ընծոց ի՛նչ դաշտաց այծեմանց։
Ահեալ հեհեալ տաւա կինն։
յերկրային բերթե լինն։
Ա՛յսօր այսօր անթատամ. ծաղ
կեցաւ լուսա միայլ։

Ալելուիա, ալելուիա, յաւետ ալելուիա։
Ի յայդմին կեդրօն ընդ
Ո՛վ յոյժ այժմ հրեշտակապետն
աւետեր զի խընդ։

Յարո-ԼԵԱՆ։ ԼԶ

Պարհամաս մադդաղենի
ցուցցէ նըմանն պարտիզ
պանի։ կարծեր ըզնա
ան յուսաւոլ։ բարձաղ մարմնոյն
տիրականի։

Ձանաղըս տայր ընտել ձայնով
Ի յանուշանէ զնա կոչելով։ զոր
մարիամ բաղձմամբ սիրով։ հը
պետ Ի նա վիախքելով։

Ա՛ւա արդելու զնա աւելով։ մի'
ապրձենար զպալի գլխով։ զի
չեմ եղեալ առ հայր ամպով։ ա՜
զամային զգեցեալ մարմնով։

Ո՛վ յերկնային ծառըն կենաց
նախ ապտուղքն են վերձակաց
ու՛ջ ևայ ձգմամբ ձեռաց։ որ

Հան զաղաւամ յանձնաւ միաւաւց։

Յոթն-ըեան։ Լէ

Ուխաշաբաթ օր Հանգըս տեան. կանայքն Աիմն ՝ի գերեզման. և տղեայն արտասուէակաւ. խընդրել զյն անապակաւ։

Զայնեաց Հրեշտակն ուրախա՜ կն. զայն որ եդին ՝ի գերեզման ձեղ աւետիս յարեաւ միեաւյն. դրունք դժոխոց խորտակեցան։ Պարհասեանքն ուրախացան. և յոյժ միշտ դոհացան. առ աշակերտ սըն անդրէն դարձան. տալ աւետ՜ տիս միւս յարուԹեան։

Պետրոս երեալ և նըն յօհան. նորա եկին ՝ի գերեզման. տեսին զկըտաւէն և զարմացան. և զան՜ դուխն ՀոլանԹեան։

+++

++

Պարիսամ մատեղութենին վրա
երդ՝ ի մէջ պատուհանին և
հանդիսարան՝ այն. ասէ
ին ևս ոչ կին ին ևս ոչ
ևս ին ևս կամ ոչ հանդուրժեա ցաւ
ջատին մի՛ ևս մի՛ ևս մի՛ ևս ոչ
եմ ողորմին մեռանիմ։
Սաղմոսաթախտ արմատին, բեհե
ռեցայ՝ ի միայնին. կընդգեալ կոյս
գերութեանին, յարեայ կամօք
հօր վերին. ին՛ ևս ին՛։

ՅԱՐՈՒԼԵՒՈՆ։ ԼԹ

Յայն առաջօտին. միաշա
բաթին. ևս առաւիւղ հր
րեշտակին հր նստել՝ ի վէմ վիմին։
Քաղցրութիւն բարբառեր. ոչ կամ
նանց դաւին. յարեաւ տէր
յարեաւ մարիամ. մի ևս գո
զորդին։
Արթեալ պատուհասդ. գընդին
ժո՛ղ 272 պետս

պետրոսին. երթիցեն լեառն ի
գալիլեայ. ժամադրեալ տեղին.
Տեսեալ մարիամ. զնորն ի պար-
տիզին. ոչընաւրով ձայնէր պար-
տիզպան. ուր է իմ որդին.
Տերն բարեբաներ. էր կուսաց
դուռ կին. եաս եմ քո որդին զոր
եդին. ի գերեզմանին.

Յարութեան. Խ

Այնժամ սիրով տիրուկան.
ըզցեալ կանանց խընդուս
թեամբ. գան առ պետ-
րոս յուդանեան. և սիրեցեալըն
յօհան.

Պատմեն զտեսիլն ահագին. ըզ
լուսափայլ հրեշտակին. որք ա-
չեռօք գոչէին. երթ և յարեաւ
կենդանին.

Ա՛ւետել յընթացըս վիմին. ի գե-
րեզմանն անմահին. և յարուցեալ
սիրելին. խանդուղատեր ի վիմին.

Յոյս-ի-ն: Խա

Յարեաւ ածելն հրաշանալս.
մեծաւ փառօք ածա-
պէս. զեզ աւետուիս ծըլ
նունդք ադամայ. յաղթեաց
տուիծըն հզօրապէս:
Ա՞ւյսօր յարեաւ ՚ուրըն փառաց.
ոչ մարգարէն գուշակեաց. ըզ
կատեցեալն յաւիտենից. ՚ի
մահուընէ զնուայ փրկեաց:
Զայն աւետեաց ուրախալի.
տայր գաբրիէլ հրեշտակն զինող
յարութիե հընչեցուցեալ. աւե
տիս տայր նոր սիոնի:
Յարեաւ քո յանշարժ վիմէն.
ոչ ծընաւ ՚ի կոյս մօրէն. նոյնպա
յարեաւ զերեզմանէն առեալ
մարմնոյն ՚ի նա կուսէն:

Յոյս-ի-ն: Խգ.

Յարեաւ յաւուր երրորդ
դին. գոչէր հրեշտակն
՚ի

Տուրն. իբր ըզմեռեալ լինէին.
իբր ըզմեռեալ լինէին։

Եւ զի քահանայապետն երթայր. զտե-
սիլեն աՀեղ պատմէին. քրիստոս
յարեաւ կենդանին. միրհեաց
զդերեալն ի բանտին. միրհեաց
զդերեալն ի բանտին։

Եայն սուրբ կանայքն որ եկին.
ի գերեզմանն անմահին. զանու-
շահոտ խունկ բերին. յօծել
զմեռեալ կենդանին. յօծել
զմեռեալ կենդանին։

Յարութեան։ Խգ

Որ ծալիկ պայծառ ցու-
ցաւ. այսօր ի նմա զե-
րեզմանէն։

Երիւնազարդ հոգւոցըն տուն-
կանանչացան կենդանութե։

Ընտիկան լուսոյ առաւօտք. ի
հոգևոր գարնան վերթռեալ։

Արդարեւ մեռեալքն վասն մեր. յա
րոյց ընկերս զանկեաղ քնութենէն:
Արձակեալ լոյս յարութենէ. ի խա
ւարի ստուերաց մահու:
Աւետառնացեալ սրտմտութենին. նըս
տեր միայնամեայ վէր վիճին:
Ի՛ւձայն քաղցր փոխեր կանանց.
յարեաւ խոչեանն յոտ ած:
Ակայք ոտսէք ըզգեերեզմանն.
յաճախին մարմնոյն ունայն:

Յորս-ԲԵՒՆ: ԽԴ

Ըստեալ կանայքն ողբայ
ին. առ գերեզմանն
անմահին:
Արեւելուկ հրեշտակին. ձայն ա
ւետեաց լսեին:
Ումից մաքրից անձկալին. զոր
տապանաւ ծածկէին:
Արդարկ յարեաւ սիրելին. զբը
նութիւն յարոյց մարդկային:
Արկիւզալից լինէին. պահապա
նա

Նոյեմբեր 30։

Ասէ առնացեալ արուեստին. Նոյ
տէր ՚ի վերայ վիմին։
Ալեաց լինելոյ յերկիւղէն. փո՛
ղէր կանանց տարակուսին։

Յունուար 1։ Խե

Ձարդեալ ՚ի ծովէ վէմ երկ
րաւոր. յերկից լսվէմն
Հոգեւոր. այլ յատա՛
ծոյն երջանիկ աւետարանչաց
յերկրէ լոյսն երկնաւոր։
Ինկոյս մօրէ ծընեալ մարմնով
լուսաւորիչն ոչ խախտելով. ՚ի
կոյս յերկրէ նոյն յառնելով ու
գինքն ամբողջ իսկ պահելով։
Ո՛ր զօրականն ընդնա տեսեալ.
դառք գինուորացն երկեն մեռեալ
ըզ հափարիչ վէմն բարձեալ։
ահեղ լուսով վերանստեալ։
Զայն աւետեաց կանանց երկեր
նըման փողոց հընչմամբ գոչէր։

յարեաւ խաչեալն զոր խընդրեք • մի՛ զարհուրիք այլ խընդացէք։

Յոյժ ուրախ եղեալ զայս լուեալ ի պարտիզապան • ասաց ցնա տարան • զյո՞ր միջոցն որ կարծեմ լմեալ դու ես նըման։

Ա՛ի տէր դու ով կիր • ես եմ կենդանին • ել և տես զտեղին զոր խոցեցաք • ազատն ինչ կին։

Ա՛ի տէր ցաւ ադին • յարեաւ կենդանին • մեռեալն ի՛ խաչին զոր սատկն գերեզման եդին։

Ա՛ի տէր մարիամ • մադդաղենացի • ես եմ միածինն որ յարեայ ի՛ գերեզմանին։

Դադարձիր և դընայ • առ եղբ տի՛ տուհին • ասէ տես ես կենդանի եմ տեսայ • ես ըզքո

ոդին։

Յարութիւն : Խէ

Տասն վկայք այսօր յայտ
նեաց թէ ճշմարիտ յա՜
րեաւ ած . այսու պէրէայեան
յանդիմանեաց . և մեղ հաւա՜
տալ հաստատեաց :

Նախ վարշամակն որ էր ծալած
երկրորդ պատանքն եդեալ ի՛բաց
երրորդ կընիքքն մատանեաց .
ասքա գոչեն թէ յարեաւ ած :
Ձորս երեւումն հրեշտակաց .
հինգ ի տեղին թաւիւր մընաց
վեց ըզփախստուստն ընդոծորաց
յանդիմանիչք հակառակաց :
Նօթքն շարժումն արարած .
ութն զյարութիւնն ժեռեալ .
որ զարծաթն կիշառոց . տասն
երեւումն եմմուսացւոց :

Նոր կէտիէ : Խը

Այսօր նոր արեւ հարեալ .
ի նորահրաշ արեգակ

Ո՛վ լուցուածդ տիգին ջուռամբ
իմ սուրս
զոր գտանելով. զկոտրուածն ած
շահիլով. առատակերաց
գալով. որ հաճոտաց շո
երանելոյ. որ հանգուցեալ
Նոր Կիրակէին. Խա

քո յարուած՝ ի մե՛։
Ես յարեայ առաջած յարեայ
քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց.
տակառակ տերն գաբրիէլ. Հրե՛շ։
Ա՛յսօր նոր երգով գոչէ. Հրե՛շ
ծի աւետրն նորոգման. մե՛։
Ա՛յսօր նոր մեզ առաւօտ. մե՛։
նորոգութիւն յաւիտենից. ի՛նո՛։
Ա՛յսօր նոր մեզ յարուիր. ի՛
լոյսն ի վերինն երէմ. լոյսն։
Ա՛յսօր նոր վարդ վառեցաւ.
ի՛նորատուկ բուրաստանէ. ի՛։
Ա՛յսօր նոր շուշան ծաղկեաւ.
նէ. ի՛նորահրաշ արեգականէ.

ղեռս նրման ձայնակից է. և յօհան
Պետրոս ելեալ քարոզէ. ա՛ռ
քեզ պրատակէ:
այսօր ցընծայ և պարէ. քո՛ ըզ
դրշիսդ յաշխարհէ.
երկիրէ. բերկրեալ
երանի լեր հարան ի՛
ծ

Աշխարհաբառն ինչպէս է.

և յարուցեա ոչ միտիսխատ.
թէ նոյն մարմին եմ ոսկերաց.
զոր յարուցեալ վե՛ր իւր առաց.
Ա՛խկիսէ բանն ընդէմ չարեաց.
կան նախ ո՛չ առեր.
և չար ոմըն կարծէր. առնուցո՛
ի՛ նուճաստից վարուցո՛ղն էր. ոմն
Ոչ յարութիւն ա՛յլասիսխէր. կամ
վանեալ. զայն որ ի՛ խաչէն
բեւեռեալ:
յարուցեալ. եւ ա՛ծ խոստո
ասեալ. ի՛նձէն մարմինն որ

յ՚յոթներորդ հօր։

Ո՛վ երանի արդարոց ընտրեցեալ՝ որ
ելից պարուց. ածեալ յ՚երկինս
յ՚ոսկեհանդերձ հօր։

Ո՛վ երանի արդարոց ընտրեցեալ՝ որ
բաշխեցաք պարգեւս մարդկան։
ելանել յ՚բարձունս գերեցաք
ըզգեստուն՝ ի բարձունս գերեցաք
հանել յ՚ի խարխափունս գերեցաք
մարդկան ժողովէ. յ՚ի հարանիս
հրաբխէն։

Համբարձման։ ձն

Այսօր անդրանիկ հօր
մկրտին տրդին. յեր
կինս ալանայր ադամայ
ին կերտին։

Ելեալ յ՚ի բարձունս գերեցաք
ըզգեստուն՝ ի բարձունս գերեցաք
բաշխեցաք պարգեւս մարդկան։
ելանել յ՚բարձունս գերեցաք
ըզգեստուն՝ ի բարձունս գերեցաք
մարդկան ժողովէ. յ՚ի հարանիս
հրաբխէն։

Ո՛վ երանի արդարոց ընտրեցեալ՝ որ
ելից պարուց. ածեալ յ՚երկինս
յ՚ոսկեհանդերձ հօր։

Աբանչացեր վերնոց հոգեղինաց
զուարթնոց. ասէին ցմիմեանս
ով է սուքայդ փառաց։

Հոմիլիայն. ԾԲ

Ընկերկինըս վերացեր.
վերայ Թևոց հովմոց ե
լեալ. նովին մարմնովըն
համբարձեալ. որով վերեալն
ե յարուցեալ։
Ահե զաւետիս հօր ըսկոդին.
խոստանայիր չնորհել նոցին. և
օրհնելով ար ըզնոսին. վերհամ
բարձար փառօք յերկինս։
Ահե ըզբնութիլըս մարդկային.
զար չարն արար անդընդային.
բարձրացուցեր գեր ի վերոյ.
քան ըզբնութիլն հրեշտակին։
Ալհրեշտակաց ե պատուիրեալ.
բառնալ չեռամբ վեր համբար
ձեալ երեքօրեայ նա յարուցեր
և ուսան եկըն վերկալեալ։

ԾԳ

Զհինց Թագաւորն այսօր
փառօք մըտանէ.
Աւրեամբ կարմրագոյն
ներկեալ զմարմինըն մաքուր.
Խաչունեացն պետն յիւ. օծեալ
միածինն.
Պատմամբ հինացոյց զվէրինան.
փառօք տեսուԹէ.
Ահուի սարսափմամբ լըցեալ.
Ջոկք հոգեվինաց.
Պարուք ցընծուԹէ երգեն.
զերդըս սրբասաց.
Նոր մեք երգակցեալ նոցին.
հընչմամբ օրհնուԹէ.
Տացուք գոհուԹի յաւէտ ըզ
երրորդուԹեան.

Հոգւոյ գոլսոյն. ծնո-
ռամբինիմ աշ լըհոյր.
անծին անեղ և անըս-
կիզ

կիրակէն. խոստովանիմ ես զայդ զոր դին անժամանակ հօր միածին. խոստովանիմ ես զհոգին. ի բնութենէ հօր անքննելին. եւ յարեակ անձամբ երրորդութի. միասնական էութի.

Ա՛ր էութի եւ մի բնութի. մի սուրբական իշխանութի. հայր է ծընօղ որդի ծընունդ. հոգին ինչպէս ի բնութէ.

Ըստ մարմնական ծննդեան նմանն. զի է աննիւթ եւ պարզական. եւ ոչ այլեւս հոսման հանգոյն. զոր անմարմին բղխեալն հոգւոյն.

Հոգւոյ գալստեան. ծե

Իշուտ էին աներ բնութի բնաբուխութեան. անեղին անմահութի հետեւեցան. խորին խորհուրդ անծին անուն պարփակեցան. եւ որդւոյ ծընեալութինն ոչ ճառեցան.

Եւ հիւսեցուք զքաղցրեղէնս եղանակ. վայելչաբար հիւս երից անձանց. ձկնոտին եւ ձկնեցեալին. եւ բոլոր խեցեղէն մեր հոգւոյն. Արիւն զիմաց միոյ բնութիւն. հօր եւ մօրն եւ մեր հոգւոյն. որոյ աջակերտք եմք քերովբէիք. եւ վէց թեւեան զաւրեն սրովբէիք. Հիւսեալ զերեք աջն ի միմեանս. սրով ձանաւաւ եկեղեցի. յոր հաշ

ան մարդկան. եւ հոսման որդւոյ աստուծոյ ոչ պատմեցան.

Ինձ զիարդ երթեալ եւ միգոլ ձանուցան. քայց թէ զինչ է քո բնութիւնդ ոչ յայտնեցան: Ի՞ արարածք պատմեն ըզպարծս որ հացան. անմարմինք եւ մարմնոյ նախանձք որ գոյացան:

Հաճաստայ Էլեկիպատիէ · Նոցին
Ձայնիբ վիտաբանէ ։

Տէր և աճ զհայր քարոզեմք և
հօր զորդի ու դաւանեմք · վէ
հին հոգւոյ բղխումն առեմք · ան
հատ գոլով՝ի միջնէ սրտէմք ։

Վէրտվոսէն ։ ծէ

Uյսօր ցընծայ լեառնըն
Թաւիւր և զուարճանայ
ևծրն հերմոն · քանզի
լոյսն աճայեն · այսօր ծագեաց
այն ուր լերինն · այ ցընծայ այ
ցընծայ · ցնծայ ցնծայ լեառն
Թաւիւր և զուարճանայ ։

Uյսօր Թաւիւր լեառն ուռճայ
ցեաւ · լուսաւորիչ ծաղիւմբ լը
ցեաւ · քանզի յն մարմնուլ ծաղ
կեաւ · զադամային փառսըն ցու
ցեաւ · այ ցընն ։

Uյսօր հոդիբ հուշան հոսիւին ·
և հոգ հոդիբ դէմ առիւին · քան

ՀՈՂԻՈՒՆ ԹԸ

Զի ՉՈՒԼՈՒՆ ԱԾՈՒՅԻՆ. ԻՄԱՑԱԼ ՅՈՂ
ՊԷՏ ԱՅՆ ԴԱՏԱՒՈՐԻՆ. ԱՄ:

ԱՅՍ ՄԻԱԾԻՆ ԱԾԵՐ ԵԱՆ. ԻՄԱՑԱԼ ՅԵՐԿԻՆԻՑ ԱՌՆԱՆԼ
ՄԱՆ. ՈՒՐԱՆ Չ'ԻՆՁԵՒԻՆ ՈՍ
ԿԵՆԱԼՄԱՆ. ԱՍԱՍՏԻԿ ՍԵՒԱԿԸՆ Ա
ՀԵՒԱԿԱՆ.

ՈՐՈՎ ՀԱՐՒԱՑԱԼ ՁԵՐԿԻՐԸՆ ԶԱՅՆ.
ՀՐՆՉԵՑԱՑ ՅԱՆԴՈՒՆԴ ՁԱՅՆ ՈՐՈՍ
ՄԱՆ. ԵՒ Չ'ԻՆՁԵՆ ԱՀԵՒԱԿԱՆ.
ԱՆԴԱՐԱՍԱՒԵՏԸՔ ԱՐԱՍԵՑԱՆ:

ԱՒՐ ԸՆԴ ՁԱՅՆԻՆ ԱՀԵՂ ԹՆԴԱՄԱՆ
ՁԵՒՔ ՍԱՄՓԱՐԻՆ ԱՍ ԿԱՅԱՑԱՆ. ՅԵ
ՈՎ ՉԻՆԵԱԼ ՁԵՒՐԱ ՀՈՒԻՍԱԼԱՒԱՆ
ՁԴԱՅԱՆԱՒԱՆՑԸՆ ԱՊԱՍՏՈՂԱԿԱՆ:

Ա Ձ ՈՂՈՐԿԻ ՁԵՐԱՓՈԽՈՒՆ: ԹԱ
ՄԻՆ ՕՐՀՆԱԼԱ ՍՐԲԱՒՀԻ.
ԴԱՍՏԸՐ ԱՂՔԵՂ ԼՍԱՍԱ
ՔԱՅԻ. ՂՔԵՂ ԼՍԱՍԱ

ցան Հարան երկինի. մայր և ծը
նօղ յի.

Բարբառեցան քաղցրաձայն.
մարգարէքն ամենեքեան. ի պըտ
ղոյ արդարութեան. բուսանի
ծառ անմրման.

Պճեղմըն ծաժկոյթ սրբուհի.
ի կալըն գեղեցկանեան. ցօղոյն
դու ընդունարան. յերկինից որ
ի քեզ լիջան.

Վերափոխման. Կ

Այսօր գաբրիէլ Հրեշ
տակապետն եկեալ.
բերեալ զբարեբան պր
տակ յաղթօղ կուսին.

Այսօր կոչեցեալ բոլորիցըն
տէր. զտաճար բարձրելոյն և
զբնակարան բանին.

Այսօր հրաբիլմամբ հոգւոյն
ժառանգեցան. դասք առաքելոցն
և խմաստուն կուսից.

Ձ յսոր խոնարհեալ անմարմնա-
կան դասուք. միածին որդին
առ կուսութեանցըն մայր.

Վերափոխումն: ԿԱ

Ուրախ տաճար. բարձ
րելոյն անձառ. գանձ
անապականի մարիամ.
զրահաւ ճաղիւօք լըցեալ:
Երկին լուսեղէն. զարդարեալ
իրիկէն. էական բանին օթևա-
նան. ընտրեալդ ի բիւրեղէն:
Ճոխ ալքայականի. ճաւանդ որդ
բնականի. խնկատիպ ծըխնար մարի
ամ. զլոյս էիցս համայն:
Լուսոյն խընդալի. ճաղիկ զուարճ
ձալի. կընդրուկ և հարճ մարի
ամ. հարսն և թագուհի:

Վերափոխումն: ԿԲ

Ընձաւեին խոտան. բանին
բնականան. գովեալ
մարիամ աըրդուհի.

դու վարդ անթառամ։
Այս իսկ չէմ արժան. զքեզ առ
նուլ բերան. ի քեզ երանի ոմն
ասիցէ. ընտիր մարիամ։
Աղաչում ի վերին. ժառանգդարձ
ուիցէ. ի քեզ պատգամիմ տալ
Թագ. լոյս տուր իմ ակին։
Խորհուրդ հաստատուն. ծառ ան
մահ պըտղոյն. կոյս ածածին
մարիամ. հան զիս ի դժոխոյն։
Ձըմեռն բարեխաւս. զամպատար պայ
ծառ լոյս. ձկմարիտ աբեղ կոյս դու
վն վեր. մաղթեա առ յն։

Վերափոխման։ կգ

Ածածին մայր լուսոյ.
տաճար բանին այ. զայծ
ընդ վերձ հաշտուցո.
ածածին մայր լուսոյ։
Բարձօղ երկեր անմահին. ու բոլ
նահապետն հօր բանին. ծընար
զարդին միածին. մայր լուսոյ
ածածին։

Պատմեմք ըզքեզ մարիամ. պա-
տանաւոք առաքեզդ. առ ոտս
անկեալ եմ և լամ. ածած-
մարիամ:

Պատ քերդուածք հոտիդքեն. դու
սերդուածք մարմնեդքեն. նը և ան
բիծ քան զհրեշտակն. ածած-
մարիամ:

Վերծոխոհան. կդ

Ուրբ լուսատուս. բաժակ
կենսատուս. գերապանծ
լուսով. դու մայր այ:
Նորեւթեան լոյս. զարմանալի քոյս
երանելի կոյս. ընկերակից լոյս
յոյս:
Պատ ես պարծանաց. ժառան
գաւորկենաց. խմանալի հաց. լու
սատուս մրտաց:
Զև քո սոսկալի. գամպար լու
սալի. հուլ վարդով ՚ի լի. մայ
րըդ հրաշալի:

Ընկերն ծառերն ներման
ես պրտուղդու քաղց
րահամ ես զբարի պը
տուղ բերեալ ես. ածածին մե
ղայ քեզ։

Դու հոգանիւթ սրսվբէ ես.
հարան ի յերկրէ յերկինս ես.
զանձ մարմնով ծընեալ ես. ած
ածին մեղայ քեզ։

Դու յորդառատ աղբիւր ես.
ծարաւեցող արբուանն ես. մե
ղաւորաց քաւիչ ես. ածածին
մեղայ քեզ։

Դու լուսեղէն տաճար ես. ո
վհատատ խորան ես. դու մար
գարէտ անդին ես ածածին մե
ղայ քեզ։

Յովհէնոյ Կոստանդ։ ԿԶ

Ընծայեցեալն հրաշափառ
պատարագօք գոհանայ
ին.

լին. յամակիմ ամուսինս յոգին.
անմոռաց երգեր յուսամ կրկին։
Քահանայից գասքն օրհնէին.
հնչէր յաշխատիս անուշն նորին
և ժողովուրդքն երգակցէին.
ի մէջ առեալ գուշակէին։
Օ՛ պարիսպս երանելին. առեալ
կարգեր ի տաճարին. զձիշմար
տութին յօրինակին. ըղձեանդ
նի տաճար բանին։
Տղայական յանկ հասակին. հր
շտահաք բերեալ կերակրէին.
աղաչնակերպ երևէին. յերկ
նից ելեալ ի տաճարին։

Նոճիսպասեաց խումբ։ կէ

Ուն հայեաստ սեղան
կրկէին նոք երկնային
մանանային. անծախա
պէս ի քեզ բաշխին. մարմն
արիւն կենդանարարին։

ի քեզ հոսի իւղն օրհնութե.

Ուներ մարդին որդիք մարդկան ։

Հրճուելին ընդ մեզ հրեշտակք ։

Ասացեալ է մեզ ի Տեառնէ զի ոչ ինչ
եթող ի նմա անձառ խոնարհութեան
իւրոյ բացի մարմնոյն զոր առ ի մարդկանէ ։

Ընդ մեզ հրեշտակք ։

Ասացեալ է մեզ ի Տեառնէ զի ոչ ինչ
եթող ի նմա անձառ խոնարհութեան
իւրոյ բացի մարմնոյն զոր առ ի մարդկանէ ։

Ընդ մեզ հրեշտակք ։

Ուներ մարդին հօր միածին
բանիւատարած ։ այսօր
երեսաց կամաւ ի խաչ
ելոյ ի մահ անձառ ։ խոնարհութեամբ
ի խաչն անձառ ։ խոնարհութեամբ
բերեալ բանիւք ի յաւուրսին
ազգ ի մարդկան ։

Ձնարաւէրացաւ ամն ի խաչին ոմն
բանիւատարած ։ այն որ առաւր զանիւ

նոա ծուլ գեղեցիկ. սամարացի
ւոյն ջուր խընդրելով աղբիւրըն
եաւ. այն որ արբոյց տիեզերաց
զանմահութիւն։

Ի երկն խաւնեաւ ընդ քացախ
զինուձարին. արբուցանէր անմահ
եաւ թադաւորին. և բարձրա-
գոչ ձայնիւ զոչէր տէրն ի խաչին.
զելի երկին և աւանդեր աւ"։

Խոչէ։ կթ

Ճաճին կոյսըն մարի-
ամ. կայր առ խաչին
իւրոյ միածնին. հե-
ղայր արտօսր կըսկըծմամբ սըր
տին. և զայս առէր ձայնս ողբ
ալով. այ ոհ, այ ոհ, ըզգթեղ ի
խաչ տեառդիս. հազար երկուկ
մօրդ այրած սրտիս։

Ողբեաւ ողբեաւ յն իմ որդեկ
աչացըս լոյս մօրըս քո կուսի.
իմ միածին զաւակն անպարտական.

ընդ որ մեղաց կայա այժմ՝ի հատ
ցին. այ ոհ։

Ողոմած Տէրս զբանդըն հրեշտա
կին. Տէրս զտրտղեակս յաթոռ
ըն դաւթի. այլ կայա՝ի հայհոյ
անաց վիտուաց. կաթիլմի չըտ
նա դու կարօտած. այ ոհ՛՛։

Խոչէ։ ՀԱ

Ես ձայն գառիւծուն ա
ռամ. ինչե՞ որ գոչէր
՝ի քառաթևինն։

Ի քառաթևինն գոչէր. ՝ի քա
ձայն առնէր ՝ի սանդարամետան։
Ո՞ր սանդարամետն այն. և սան.
՝ի գողման երեսն աստանէր։
Ո՞հերդ ձայնս որ ես լսէայ. ահ.
Ես քակէ զամուրս զոր ունիմ։
Ո՞ւմուրս իմ քակել կաս՞. զա.
գերեզմ առնել գերեզմարձ։
Վերեսն երանի առում. գե.
որ երկեն ՝ի յառն առիւծուն։

Աչեն ՚ի նահանջումն երեւեցաւ. ծաղկեալ ՚ի դը
րախտն աճապարանք մը
խիթարուիչ եղև սերմայ. նահա՛
գուշակ հօրն ադամայ. մեք ՚ի
յայն վայրն եմք յուսացեալ.
յոր տէր յն բեւեռեցաւ. և խո՛
նարհեալ երկրպագեմք. աճեն
կալ տէր նշանին։

՚Ի յերկրպագումն երեւեցաւ խա՛
չեն նոյեայ նահապետին. առեալ
հրամանն կազմեալ տապան. օրհ
նակաւ տէր խաչին. մեք ՚ի՚։

՚Ի յերկրպագումն երեւեցաւ. աբ
րահամու հօրն հաւատոյ. որ միտ
խառնակ խոհականի. խոյն կախե՛
ցաւ ՚ի տարեկայ. մեք ՚ի՚։

Աւխիկ մի պայծառ տեսի
անուրման. ՚ի յայն խաչա

Ո՛վ Աստուած ամենակալ, որ զերկինս եւ զերկիր ստեղծեր ես, եւ զամենայն զոր կամեցար արարեր ես, եւ զմարդ ի հողոյ շինեցեր ես, եւ ի կենդանի հոգի արարեր ես, եւ ի դրախտ հաներ ես, եւ պատուիրեր ես նմա զի մի՛ ուտիցէ ի պտղոյ ծառոյն գիտութեան բարւոյ եւ չարի, զոր ինքն ուտել կամեցաւ, եւ զքեզ ոչ լուաւ, եւ ի դրախտէն հանեցաւ, եւ ի մահ մեղաց մատնեցաւ, եւ ի դժոխս իջեալ, զամենայն հոգիս մարդկան ի մահ մեղաց մատնեցին, եւ ի դժոխս իջին, եւ ի տանջանս մնացին, եւ ոչ ոք կարաց ելանել ի դժոխոց, եւ ոչ ոք կարաց մտանել ի դրախտ, մինչեւ եկն Քրիստոս Որդի քո միածին, եւ ազատեաց զմարդկան ազգս ի մահ մեղաց, եւ ի դժոխոց, եւ ի տանջանաց, եւ ի դրախտ հանեաց զամենայն հոգիս հաւատացելոց անուան քո սրբոյ, եւ ի տանջանաց ազատեցին, եւ ի դրախտ հանեցին

ղմրդ լինիլ քուս աւղանին. կե
նաց հացիդ յորմէ ասէիմ. և ըմ
պելոյդ քուս ծարաւիմ։
Որ մաքրեցեր յաւազանին. մա
քուր ձեռօք զոտըս նոցին. և
ուսուցեր զևռնարհուքի. զոր
նախ քանիւ յայնժամ յիրին։
Լ ըւա և զիմ սիրդըն ջարին.
աղաչանօք սրբոց գնդին. և ըզ
գլնացս ուղեա զոտին. խոնար
հուքե ելիւք յերկին։

Վարագոյ խոչի։ Հդ

Պատկեալ իսուսի զիւաւոր զը
չարճանայ. ապահրաշ
լեառըն վարագոյ։
Ա՝ղուճանակից լերկնըն սիրոյ.
ապաւէրձ լեառըն վարագոյ։
Պատել սիրով կոչմամբ գալիլեայ.
ժողովարան լեառըն վարագոյ։
Ա՝ֆատարձ գրախտին ադինոյ.
տեղ և նըմանն լեառըն վարագոյ։

Պաւլեա Համայն լերին Թափո-
րայ. Լուսապայծառ լեառնըն
վարադայ։

Գլուխ ԽԷ. Հե

Այսօր երդիւ դալ դշխոյ
ին. մօրն արքային հնդ-
նակային. այն հրեղինէ
մեծ Թագուհին. մօրըն կոյ-
տանդիանոսին։

Եկին ի քաղաքըն Հրէաստան.
յերուսաղէմըն պանծալին. խըն
դիր արար սրբոյ խաչին. այն
կենսատու կենաց վայելին։
Երբ խոշտանգեաց զաղդըն Հրէ
ին. այն տիրասպան ներհակօ-
րին. ի գտուցանել լըզխայտ խաչին
զբարձօղըն մեր կենարարին։
Նոքա միաբան մատուցին. զյու-
դա որդի մօր աննային. զերկօր
որդի ստեփաննոսին. նախասըր
կայ սարկաւագին։

Ունել անմահ Թագաւո-
րին յոբ զինաւորութ. ա-
մենաթե երկրպագութիւն
լսափառաւորութ. քարե-
բանութ ան
լուելի խոհականին. ընդ ո՞ր
հայցեալ զձեզ առաջելովք զօրք երկ
նայինք։

Պաշտպանի դասք իննեակի ե-
րիս կարգեալք. և քան զամի
ջս համարոյ պերասանցեալք.
դուք պահապան լերուք ընդեմ
այսոց չարաց. ապատելով զմեզ
յինոցին չար մոլորմանաց։

Երկրաւորաց ազգի մարդկան
նախախնամօրք. և՛ յոր քարի գոր
ծըս հոգւոյ առաջնորդօրք.
զձեզ առաջելովք առաջնորդել
մեզ՛ի քարին. և խնամանել
զպարծըս չարեաց մեր
ներհակին։

Յովհաննու հիւրէին: Հե
նամարմնացըն հրեղինաց
մարմնով հաղորդ եղե
յով Հանդէս. քանին
քարոզ մեծի լուսոյն նախա
տեսող:

Պարտեան գուշակ յերկրի մե
րում քաղցրախօսիկ ձայն տատ
րակի. դրախտին հոգւոց աճա
տուն առաքանող քուր մաք
րութեան:

Երկնաւորին ճանապարհի յա
ռաջ ընթաց աւետաւոր. զօրա
կան քաջաւորին նախամարտիկ
յառապարհին:

Ճանապարհի վայրաբնակեալ ան
մարմնական վարուք մաքրեալ.
նոր հեղհեղաս հոգւով
լըցեալ կրկին
աղանց արձան
կանգնեալ:

Յօհաննու Ոսկէբե՛ր. Հր
ու ՚ր՚ց յոլհանննէս ևր
կըրպատօղ վրկչին. կա՛
րսպեու բանին և մար
գարէ նորին.

Պատ ՚ի կապանաց հօրն արձակօղ
լուսոյ ին. յոլհաննէս շնորհք
և ճշմն յանապատին.

Պատ կերակրէ՛ր մարմն և ՚ն՚ղը
վայրի. վարդ քո հրեշտակաց
զգեստ քո բաւև ուրախ.

Պատ նըմանեալ ՚ն արնեալ ՚ի
՚ր՚ց այրին. և քեզ խոստակից
հայրն և նորին հոգին.

Պատ մըկըրտեցեր զՅԾն ամն.
որ մարմին հատ վասըն նախատա
տեղծին.

Յօհաննու Ոսկէբե՛ր. Հա
օհաննէս մե՛ծ մարգա՛
րէ. երկրպատօղ յար
գանդէ. որ գոլեցար

ոչ ոք է ։

Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ո՞ր մարդ կրնայ ըսել թէ սիրտս մաքուր է ։ կամ թէ մեղքէ ազատ եմ ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։ Ամէն մարդ մեղանչեր է ։

Աղաւտանօք ամէն ամէնին. անապական և միշտ կու սին, և յոյժ հանճարու կարապետութին. յանապատէ քար քառ ձայնին.

Ի՛ւրաքանչիւր մարդու դատին. մարգարէից որք առաջին. որք ըստ հաւատս հռոմուդէ արքին. և ըստ հանուր՝ մեզ արքուցին.

Ի՛շխարհաքառց գերատունին. և կենդանեաց անշարժ վիմին. և նօթոց ընտրեալ բանին. անձայ ուրեքաց տեառնտողին.

Մարդու արդուցըն զերծուիթին. որք ի վերուստ որոտացին. և անդրկի քուս խաչակցին և մատ թէն քարող բանին.

Դասի Եպիփ. 20

Ամէն ընտրեալ վերայ որդի յոյսիս. քառ

Ի՛նչ ուրեմն դատաստանեցար. վերկայ
առեւտրանոցս նախատեսիկ։
Բերեա՛ լուռեա՛ ժուժեա՛. ոչ
կարեմ մինչ յարուցայ. համ
նախատեսիկն. քարոզ
ացան. յայտնեցաւ ոչ
Արտասանք յերկնից հն

Սոեփաննոսէ. 2ՌՈՒ

Ո՛ր զնըմանաւելի նորին ՚ի քեզ
բերելով. զոր չարչարակից նը
մա և փառաց հաղորդ։
Ձանդէս ուսկալի ցուցեր դէմ
բեհտարայ. քոյին Հրեղնաւելէ
յաղթօղ դաս գերասար ներմա։
Ի՛նմարթեաց զօրաց վարուց քոց
խոկ նըմանել. միշտ և հանապազ
ի պահս և յաղօթս ՀրեղնեալՀ
Ար ոչ հօտիս ընտրեալ հովիւ ու
ոչ ոչ յակօբ. ի հովուապետուն
վերակ վերկէն յոհ։

յաղթօղ դու յայտնեցար. ող
կոյզ վաղահաս ձմրեցար. համ.
Ի ցայգն ծագեցաւ ի յերկինից.
բնակատեին զամք հրանիւթից.
իննեակ վերին զաստուց խմբից՝:
Աղերմուխքն աճապին. յայտնի
տեսեր դու ի յերկին. զյիսուս
ընդաջմէ հակցին. համ.
Ի՞նդացեալոցս խնայեա. առ
ար յա բարեխօսեա. յանքուն
որդանցն ազատեա. համ:
Սրտաբեկեալ առքեղ գային.
սրտմտեալ քարկոծ առնէին.
ըզվերջին յի խնդրէին. համ:

Սեբաստոս: 27

Ստեփաննոս քաղցրիկ
տատրակ. նբ զընծարնեան
անուն պրտակ. գեղեց
կացար անօրինակ. քայց նե՛ր կե՛
ցար արեան գունակ. ան յի՛
քաջ նահատակ. այգուոյ նորին

ատաու բըժինչ Հոգւոց. վէրք
Տաճօղք բանաւոր Հօտիս կէն
ւոտ անկանիմք սրբոցդ. ի մեղաց
լուծէք զտօնօղդ։
Հայեաց ի խաչէդ և լուծման իշխանք. առ
քեալ ժողովուրդըս ձեր. որ
բուցէք ի ջրոյն կենաց։
Արքանիկ անօձք ընտրեալք.
նօղք Հոգւոց. ըղպատ
պէտսն Տ ոչնչոյ։ Զդ
ատատիմք առ ձեզ ընտ
րեալք. գեղք առուգա
ղան Հոգեւոր ձեր. որ
ղանաց երեր պատառ. այսօր ա
րեալ արիւնահատ. տերեւաթափ
լեալ խիտու ծառ. լըցեալ ե
րեր քարեայ կարկատ։
Ո՞րիւնդ ըստատպայծառ. որ
փայլեցար որպէս վարդ վառ. ան
մեղադոյն ոսկ ըղձուտ. չար գա
ղանաց երեր պատառ. այսօր ա
րեալ արիւնահատ. տերեւաթափ
լեալ խիտու ծառ. լըցեալ ե
րեր քարեայ կարկատ։
Ո՞րիւնդ ըստատպայծառ. որ
փայլեցար որպէս վարդ վառ. ան
մեղադոյն ոսկ ըղձուտ. չար գա

Ա

ՊԵՏՐՈՍ Ա ՊՕՂՈՍ: ԶԵ
ետրոս ու պօղոս քրիս
տոնէից պարծանք.
ՄԵԾ է ՁԵՐ ՀԱՆԴԷՊ
այսօր ի հռօմ քաղաք:
Ուրք հալածելոյ ղէշնաամին ա՞
րաք. ի յարեւելից ի յարեւմուտս
հասէք:
Յաղթօղք ի մարտի ի յաւուրնին
ՄԵԾ է. կոխեալ զսատանայ մեզ
ի կոխան ետուք:
Պատուք լուսոյ լցիք ըզտիեզե-
րըս պայծառ. քրիստոսէք
Ճար գԵՐՅ:
վերածիք զմեզ ի խա
ղաղացին դարձեալ.
Խաբուսիք չնարհօք լըցեալք.
բարբառք յերկիր տարածեալք
զաշակերտեալ լոց անձինս. հալըլդ
Ձեզ առնեմք ի վառս:

Ար ըլյա յարմնուայն վառեալ ոդիքն որոտման։ որդւոց սիօնի ծագեն աւետարանաւն։

Սիրելիք զսիրոյն բաժակն ըմպել խոստացան։ մըկըրտիլ ա՞ րեամբ ընդնոյն կամաւ յանձն առին։

Լ՚ն միշտ ի՛յէն ծընեալ։ մար մնով ծընանի։ զոր քարոզքն բա՞ նին տեսին և շօշափեցին։

Սիրատարին զանջօքն անկեալ։ զանկիզանօղ բոցոյն։ զոր ա՛ի լերինն Թաւօր տեսեալ թըմ բեցան։

Ամակատրական անուանց վե՞ րացատ։ յորդւոց զե՞ բեթեայ վոխեալ յորդիսն որոտման։

ԶՒ

ԵԼծակցութիւն գործոյ
Թումայի առաքելոյ։
Ի հայր կաւտարել զին
Թացա։ վհոխան Թադէի լինիլ։
Աստուծոյն տէրտունեան ոսկիւրք
Ընտրեալք ի հոգւոյն սրբոյ։
Մաքուր երամակի Քրիստոս տուիք
Լոյս ծագեալ հայոց։
Սուրբ առաքելոցս հայցմամբ։
Ի մեզ հայեաց քաղցրութիւն։ յո
Թագաւորելդ մեր քեզ փառս
Երկեւցուք յաւէտ։
Ոտիք երկնագնաց եղեալ։ յոր
գայ ի սիրոյ ընտրեալ ոգիք քար
գուղխաւոր փայլեալ անդէն
գկատարումն առեալ։

ԶԸ

Եղիշոյ։

Ա

ղէն։ Հիւսիս քարոզ տաշ
նոց կեր

կերտին. նոր զգաստս երանելին.
քոյին քներդ երանուհի։
Տեառն յի դուք սիրելիք. հայ
ցեա անձանց մեր կեանս բարի.
միջնորդութիւք ձեր լղճալի. ո՞
ղորմութիւն տալ աշխարհի։
Անիկոդիմոս մեծդ երանեալ.
դամասկինէ մըտաւարժեալ. քաջ
մինասպատ աշակերտեալ. քո
դերատեսքըդ վըկայեալ։
Որ նախ բարուս եւ սրբութեամբ.
ամէն որ տամբ զնորն ընկալար.
կարճահասակըդ զաքէոս. այրոյն
որդի տիմոթէոս։

Ս. ԳԱՅԼՈՍԻ. ՀԹ

Այցմամբ մարդուր յո՞
րովայնին. երբեմն մը
գարէին. և քրտնքովն
տեսանողին. զտէրդ ի վերայ
քարար գետին։
Յովսէ բարուդ սերմանողին.

և ամուսնոյ քարոզելոյն. մկրտոյ
զծնունդ քո տեսցես. Ի քեզ
գահկիս տուն եկեալ։
Ես յուսեալ ողբ երգակին. որ
Ի դիմս իմ վայ տայր անձին. և
աբդիւս հոգեկրօղին. ընդ որս
նաեւ գովեսցին։
Ի մբակումայ զարմանալոյն. պա-
տուհասեալ զաղաւնեալն. ա-
ռեալ բերկր ձայն ի գերեզմն։

Յօհաննու մտքգործին։ Ղ.

Ղիմուիմ քոյին. ողորմ
ածեալ նորին. ներումն ի
քառաքին։
Ցուսանոյ ձայնին նոքա լսեցին
զատաչեալն։
Ընդ ես ատեցին. և անարգե-
ցին. երես դարձուցին։
Ցաճ դիմեցին. վերայ աստցին
և արտասուեցին։

Պահըս պահեցին. աղօթս արա
րին. զիւր հաշուեկցուցին։
Օ՛ ցասումն անցուցին. յետ ե՛
րեք օրին. որ պինաս պահեցին։
Մոաղաւ՛որ նոցին. խըրոխտան և
արին. տարաբաղ հնազանդին։
Թրձադգած լինին. մոխրաթա՛
ւալին. արտասո՛ւք թացին։

Հայրապետաց։ ՂԱ

Այրապետաց հանուրց
աղուին. վարդապետաց
ուղիղ բանին որ զզ
քեզ ուղի հօր միաձին. խոս
տովանիլ մեղ ուսուցին։
Սպասաւորաց նը խորհըրդոյն.
յինանեակ դասուց եկեղեցւոյն.
համանմանեաց վերնադունից.
վառատրողացն անձանց երից։
Նաև նոցունց ոյք են յերկինս
հայցմամբն ուղեա զիս մոլե
գինս. ոյք և վասն իմ քեզ պա՛

զատին. անտես չառնել զիմս
ծրա ձեռին։

Ի գնատիսի ուծոյ։ Ղբ

գնատիս ոս մանուկ բա-
րի. ասըն գլուխցն իսկ
արժանի. անմարմնական
դասուն վերին. մարմնով երե-
գեր գովելի։

Ո՞ր ըղձել ի գիրկն հաւ. օրհ
նեաց ընեցոյց մարդկան սրբեալ
որով և զոս հանդիսացեալ. սի
րովնարին նահատակեալ։
Ա յօհաննու ձեռնադրեցար. և
յանտիոք հաստատեցար. իգնա-
տիոս պատուական հայր. քարե
խօսեա ընդ մեր անդատար։
Կիւրեղեցոյ ըզբ ծաւալումն. յա-
րեւելից եկեալ ծադումն. ա-
ծառ կատարեալ յանտիոքէ. ի
հռոմ որ ի յարե-
մուտս։

Երէք ոչ ծուլանայ։ Ղ.Դ

այն բանն որ էր ծը
նունդըն Հօր. եւ ըն
մարմին յարուսյայն Մօր։
Ա՛ըշմարտանալս մեռանիլ մարմնով.
զի ապրեցուք մեք նով։
Ա՛նմահ բնութիւնն ածայինն. մե
ռանիլ մահկանացուինն։
Իբր մահացուն խաւանեալ՝ ի նմին
եղեւ անմահ ընդ անմահին։
Ոչ ոմն անմահ ոմըն մեռեալ. զի
այս յերկուս են բաժանեալ։
Ա՛յլ որ անմահն նոյն եւ մեռեալ
եւ որ մեռեալն անմահ մնացեալ։
Իբր մեք լիցուք անդրդուժելի.
՝ի հաւատոցըս քո. դաւանե
լով հոգւով եւ մարդի. եւ միտքն
սուրբ յայտի։

Ի՛սաւրդէին։ Ղ.Դ

արձրացիր դըշխոյ փա
ռաք յօր յիշատակէ.

զամեն արեգական ծագիցն.
զամեն արեգական ծագիցն. Օ՛
ի ծագելոյ զարեգական մինչ
ի մտանել նորա. Օրհնեալ է
անուն քո Տէր։

Ի ծագելոյ զարեգական մինչ
ի մտանել նորա. Օրհնեալ է
անուն քո Տէր։

Ալլելուիա։ Օրհնեցէք զՏէր
ամենայն հեթանոսք. գովեցէք
զնա ամենայն ազգք. Օ՛
զի զօրացաւ ողորմութիւն նորա
ի մեզ. եւ ճշմարտութիւն Տեառն
կեցուցանէ յաւիտեան։

Ալլելուիա։ Օրհնեցէք զՏէր
ամենայն հեթանոսք. գովեցէք
զնա ամենայն ազգք. Օ՛
զի զօրացաւ ողորմութիւն նորա
ի մեզ. եւ ճշմարտութիւն Տեառն
կեցուցանէ յաւիտեան։

Ես լսեցի զձայն նոցա. ի
ես լսեցի զձայն նոցա. ծա՜
ղիկ դեղձոյ մեզ յարուցանէ։
Ալլելուիա։ Ալլելուիա։ Ես

պետրոսեան հօտին հալածեաց։
Օրհնեալ մաքուր հարսին. օրհ
նեալ մաքուր հարսին. աւետս
տայր միաւորելոյն։
Ո՛վ արիթիր զուարթութեան անուն,
զարիթիր զուարթութեան անուն. և
զարիւն զի մրեալ ի մեզանից։
Ո՛ր ոք ննջեսցէ ի գիւղ. ասի
ոք ննջեսցէ ի գիւղ. լուսաւոր
լոյս քո ղրկեա։
Ոչ՝ ոչ՝ ոչ. Ա՛ստուածածնայ. կոյսըն
պատուական. սըրբուհուդ
նըմանեայ։
Հրեշտակն սեռնատան. ի կաղնիս հա
կան. ձի ընկնացուկան։
Սայ է ախոյեան. հինն և գլուխ
անկեան. աղաւուոյն աղուհան։
Սուքա բարձրական. փայլակնանըմ
ման. հարսըն քեզ լոյս տան։
Սուքա դըրնապան. զդաստ տալ
նոյ

նահան. Հարսին քում դրան.
Արքա արուեստական. բարեբաւ հըն
չահան. քո զ դալստեանդ.
Ելակ աբեղ եպիսկան. շաղիան առ
թահան. քո զ ընծայեցան.

Մեծիւոց-ոյն. Ղ. Ե

Ուխտ արարի սիրածին. հօրն
երկնաւորին. ընտրեալ
ի յերկրի աբ յակօբ.
քրօբէ մարգարէին.
Ասահին վերընթաց. կամաւ յօ
ժարեաց. աբ հայրեղէ հոգւոյ
աբ յակօբ. յաղէն պարթեւաց.
Ի նշանարութեաց նրման. մարգարէ
նիւ թահան. ձրդնաւորս ամբիծ
աբ յակօբ. ցանկալի մարդկան.
Ոչ հոլիւ բարի. որդւոց սէ
ուելի. յայ ընտրեալ հայրապետ.
աւետ քրիստոսի.

+++

++

Ե ՀԿԻՑ Հանուրց եկե-
ղեցեաց. քանզի և
կարդ ունէց մանկանց.
խաբօղ կենաց անցուդարձս գնա-
գնեմբարձ մեծով ապրեա.
Ո՛ւ մարդիկ ձգնեալ մարմնով
զամբս բազում աշխատելով.
ոչ մեր Տայր քո ապրուցինն Ը
գեմ կացեր բեզնարին.
Խաբեան քանիւ յոյժ զօրաւոր.
որպես ըզմեր Հայրն ըզպետրոս.
հարշարեալ անօրինաբար. զնարեալ
կարգեալ ոչ օրինաբար.
Դասուց վերնոցըն հրեղինաց.
գեր մեռանիլ ի վերջին գարս.
առաքեց ոչ գերեզմին. Հոյակա-
ուսոյց ետուաւ մարգին.

Ն Ե Մ Ե Ս Ի Ս . Ղ. Թ

Ի՛ր Հօրէ ծնեալ բա-
րի. ետուաւ մարգին գար-

գործ. առնել պետուղ հրա-
շալի. և բարեկենդան ծաղիկ լի.
և բարեկենդան ծաղ":

Երեսէս յաւիտ խոստանալ. և
մարգարէ առնուել. յորովայնի
ընտրելով. զկնի անոր աշխարհի
առելով. զկնի անոր աշ":

Սուրբ հայր ըղձեց ազատիլ.
առ ոտս անկեալ հառաչէմք.
յանձն արարաւք ըզկնի անոր վեր
ի վերայանաց զմեզ վերս կոչ.
ի վերձա":

Ստեփանոս Դպրոցական:

URախ երկրքին առքայ
ընտրեալ եկեղեցւոյ
առաք լուծեալ:
Ո՛ բանին աւետարն պատառեալ.
զիմաստութիւնն ուրմանեալ:
Անուկս ուշիմքս ժողովեալ.
նոր դպրութիւն այնու վարժելոյ:
Որ թարգմանիչ հոգւոյն եղեալ.

ժողովս. պատուհասելոյ հրաշագործիմք
Աւրեամբ զի փրկեալ մարդուս
նոյնն վանեալ։
զարիւս հեղուածոյ զհերձուածոյ
Աւղղութիւնք հաճոյ ըստ ոյ գտար
զարիւն արեան նոյնն։
փրկչին. փոխան գործոյ հեղեր
Ար սիրով արտին հարար ի սէր
պետս պետրոս։
Հանդէս ասոյն գո խոստո՜
խացեալ ասելովք. հայր
և վարդապետս նոր հայրա՜
պետ։ ՃՁ
տատեալք։
ղեալ և մատնելին զայրագ հաս
Ո՞յ է մահս դատիմ և՜
յեկեղեցիս հայոց բերեալ։
Ասպա մեղս թևօք բարձեալ.
զիմաստութենէ ծաղիկն առեալ։
Հանճարոցդ քաղաքն երիցեալ.
ոչ պրտղաս ինոյն վարժեալ։

յօր կատարման ձեռաց։

Ինն ամ յաղթութեն աղէքսանդրու
կացեալ. ինն օր ի բանտին ընդ
աբխտոլոմայ ձրգնեալ։

Կաւ-դէն հայոցապետին։ ՃԸ

յօր և մեք ցընծամք
տօնիւս յիշատակի
աւետից նոցին. ընդ
յուդայի նա անուանին. որդւոյ
նորա նա կիւրեղին։
Տօնեմք ըղտօն նա կիւրեղին.
ուծ աբան վարդապետին. պատրի
արդի նա քաղաքին. սքանչելա-
գործ հայրապետին։
Ընթերցուիածոցըն կարդացին.
կոչման գերոց արտարտին. ա-
ւետ պահոցս օրինադրին. ամէն
ազգաց քրիստոնէից։
Աղաւհացից պահս որ ելաւ. ան
յիւղօրէն սահմանեցաւ. այլ ի
կիւրեղ հաստատեցաւ. և պըն
դաձոյն քարոզեցաւ։ 324

Ասիէթեւնիւ ՃԳ.

Արհրդացն ՅաճախինՀրեղաճուք անձատխորհին խնամատուն Հոգ
զարթափեա սիրելեաց ՅԵՃ վար
դապետ։

Վասնիմն եկեղեցւոյ. զիմաստունս
երկնից հաւատացար. սիրեցեալ
աշակերտին զաւետարանն առ
ընկալար։

Յետաճինն սրբոյ կուսէն. զեմն
խորհուրդն առ ընկալար. Հայրա՜
պետ նոր յօհաննէս. շնորհօք
Հոգւոյն խնամատարացար։

ՅԵՃ քաղաքին կոստանդնուպ
սրբոյ փառաց Թագ ահարկու.
անտխրութեայ ՅԵՃ ձոխութիւն քրիս
տոնէից պայծառութիւն։

Բոլսեցի ՃԴ

Աբուն հայրապետաց. արիա
լուս հայրապետ. արի

զանթիւ հրաշից գործըս ցու-
ցեալ.

Ընդ ամենայն հայրապետին. ձե-
ռնադրեաց հայր զիմա-
նան երկնից հաւատա-
ցար. յաճախին սէր կու-
սէն. զեմփորոնն ըզգեաւ արկար:
Երբեմն հաստատեցար վանից ցուցար
սիրեն հաւատոյ հաստատեցար.
զանթիւ հրաշից գործըս ցու-
ցեալ.

Թողութիւն մեղաց:

Տէր բանիլիոս բարեխօսեա առ
տէր. զի մեզ չնարհեսցէ ըզ
տա առ մեզ երկայնմտութիւնն:
Հոգեայդ. դարձուցեր զբժխնչին
ապաստարանին:
Ես ի յաւէտեանս քո սրբազան
յայտնի. հանդէր ի վերայ մեզ
Աղաչաւ զօրութիւք Հոգին լինել
քահանայապետս:
Ներեա տեսեր. անբիծ և մաքուր
Վառ և զանազան հոմիւք յայտ
նոսաց քակտիչ լեր սաղմոսից:

ցեալ. մարմնաւորացդ զերազան
ցեալ։

Անկողային հրաշիւք վիպեալ.
և բղմեռեալսըն յարուցեալ. պէս
պէս վերշուայ ժուժկալեցեր.
Հայրապետացըն վեհ ցուցար։
Զմիւռն ներման փրկչին յայտնել
զանձնեցեր հօտին վեր եդեալ նմ
կողայս վարուք մաքրեալ. ևկե
ղեցոյ սիւն հաստատեալ։

Յովհաննու երուսաղէմայ. ձջ
բատաճ յաթոռ կիպրոս
կրզրկին. կոստանդինոս
ձեծ քաղաքին. լուսաւ
ջհամբաւն յովհաննիսին. արծա
թաստր հայրապետին։

Յերուսաղէմ նե քաղաքի. յո
թոռ մերոյն տն յի. էր յովհան
նէս յայնմ ատենի. յաթոռ
սրբոյն յակոբոսի։

Վասն եպիսկոպոսին կիպրացին.

յանդիմանէ զնա արժանի. վ՚ն
բարուցըն տըմարդի. արծաթա՞
սէրն յօհաննիսի։

Օ՛ ինչըա՞ն ներ տայ ալքատաց. ա՛ր
քաց չայրեաց կարօտեալց. ըզնա
հարեալ շուրթբ աչաց. և կու՞
րութբ երկու ականց։

ՂՒԱՆԵԱՆՑ. ՃԸ

Հանդէս տօնի ձեր
բախտացեալ ցընծամբ.
հարբ և վարդապետութբ
եկեղեցւոյ մանկունբ։

Ո՞րեւամբ քի վրկեալ մարդուր
ճարտարբ. պար առեալ հրճուխմբ
յօր կատարման ձերոյ։

Որով սիրով արտի. հարայբ ի՛
սէր վրկչին. վիճանակ ձեր հե
ղեբ զարիւն արեան նր։

Օ՛ արդիւս հաւատոյ ըղձեօք ծը
նեալ մանկունբ նախ ընծայեցիբ
անօրինաց սըրոյ։

Խորքըդ միութեացդ ըզկնի-
ութեան յերկինս առ այնմ
ում նըշէր նախ ըզմանկուն-
եւսուք։

Ոսկեան։ ՃԸ

Ասուրբ սակի քահանայդ
նահելի. ճրագնաւորս նա-
հատակ պանծալի. մարտի
րոս ընկերօքդ գովելի. բարե-
խոս վըս մեր քինի։

Հանդիսական գործք սքեսյն Թա-
գէն. որ քարոզէր բանիկն յի-
գէն. զոր առացն սրտարիք անվեհեր.
նա զվայրենի արդեւնեաց պեր-
ճալի։

Մարգարտաւոր նա ըղձեալ ի հոգի.
որ ջերմով նըշանակ եղիցի. ընդ
հոգւոյն հայրն անուղ եւ արդի
ըղձեալ ընտրեաց յիւր
տեղի հան
գըստի։

ՀԱՅ

Հայ ազգ. ուրեք ընդդէմ
Թաւիշաքար ցանկասէր ի տեսանել
դղեակ։

Ասոմն։ ՃԻ.

Ընձամրիք խոնարհիմք ի
ծընդեան Քրիստոս քո ուր ընդ
հայր անտօն զարդ անա-
պատ։

ծգնաւորօքն անապատ-
տին. հետևողաց կե-
նաց ձայնին. տուր ինձ
թողուլ զսէր աշխարհին. վա-
ոխելոյ քո երկնային։
Նոր բարձողաց յուսալ խաչին.
մեռա և զիս քոյո աշխարհին. և
քո ըզկնի ընթացողին. զվնասա
ուղեա իմոյ զոտին։
Պաղատանօք մեծ անտօնին. հե-
ղինակի ընդ երամին. և այք նո-
վաւ յայս կարգ եկին. սինդև
այժմոյս և ուրք լինին։

Ա՛մպոց նմանեալ. թեթեւագնաց
եղեալ. ուխտ հայր։
Թռչունց նըմանեալ եւ բանաւոր
ծիծառանց. ուխտ հայր։
Գիշերից նըմանեալ սպիտակաղ
գեաւ ստեալ. ուխտ հայր։
Ոտներըս վիմաց դու ջահ լու
սոյ եղեր. ուխտ հայր անուանդ
զարդ անապատի։

Ստեփանոսի։ ՃԻԱ

Երջանիկ հոգիսահրաշ. ե
րանելին նբ աստիճաս։
Յաբրահամեան զարմէն
բուսեալ նբ յարմատոց շառա
ւիղեալ։
Ա՛րիական հոգւով մըրցեալ.
ընդ բերկար պատերազմեալ։
Սա յարքունուստ գոլով պատ
ուեալ. նիզակակից շապհոյ
եղեալ։
Ընդ սամեռնայ ի հայս եկեալ. ան

ԲԱՐԻՆ։

ՀԱՐՒԹԵԱՒ ՅԱՆՁԻՆ ԳՈՒՇԵԱՒ
Ա ՄՈՒԱՆԱՑԵԱԼՔՆ ԸՍՏ ՕՐԻՆԻՆ.
ԵՒ ՁԳՆԱՀԱՐՔՆ ՈՐՔ ԱՌԱՆՁԻՆ.
ԵՒ ԱՄԻՆԱՅՆ ՈՐՔ ԸՍՏ ԿԱՐԳԻՆ.
ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔՆ ՀԱՆԴԻՊԵԱԼ։
ՅԵՒՐԱՏԱՅ ՅԱԿՈՒՆՆ ՀԱՍԵԱԼ։
ԵՒ ԱՒՐԻՆ ՀԵՏՑԸՆ ՀԵՏԵՒԵԱԼ.
ԹԱԴԷՈՍԻ ԱՇԱԿԵՐՏԱՑ։
ԱՀԱԿԵՐՏԵԱԼ ՄԲԵՑ ՈՍԿԵԱՆՑ.
ՀԱՒԱ ՀՆԱՐՀԱՑԸՆ ՀԱՆԴԻՊԵԱԼ։

ԱՅՍՔԸՆ ՄԱՔՈՒՐ ԹԱԳԻՒ
ԱԼԷՄՆԻՆ. ՈՐՔ ՎԵՐԱՒԻՒ
ԸՆ ՔԱՀԵՑԻՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ
ՆՐԱՆ ԾԱԳԻՆ. ՎԱՅԼԻՆ ՀԱՆԳԱՅՆ
ԱՐՈՒԱԵՒԻՆ։
ՊԷՏՔԷ ՎԱՌՕՔ ԶԱՆԱԶԱՆԵԻՆ.
ԸՍՏ ԱԱՌԵԼԱՑՆ ՈՐՔ ԵՆ ՅԵՐԿԻՆ.
ԽՐԱԽԱՆՉԻՒՐ ԱՐԴԱՐ ՄԱՀԻՆ.
ԱՌՑԻՆ Ի ՔԷՆ ՁԵՌ ԳՈՐ-
ԾԵՑԻՆ։
Ա ՄՈՒԱՆԱՑԵԱԼՔՆ ԸՍՏ ՕՐԻՆԻՆ.
ՀՈՎԻՆ ՀԱՐՒԹԵԱՒ ՅԱՆՁԻՆ ԳՈՒՇԵԱՒ
ԲԱՐԻՆ։

Ի ՍՈՒԲԲԱԹՈՆ Ի ՃԺԴ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ՂՈՒԿԱՍԻ ԳԼՈՒԽ ԺԸ

Եւ ահաւասիկ էր մարդ մի առաջի նորա հիւանդ ջրադեղեցեալ։ Եւ առեալ Յիսուս՝ բժշկեաց զնա, եւ արձակեաց զնա։ Եւ պատասխանի ետ առ նոսա՝ եւ ասէ։ Որ ոք յձէնջ իջանիցէ որդի կամ եզն իւր ի ջուր, եւ ոչ անդէն հանիցէ զնա յաւուր շաբաթու։ Եւ ոչ կարէին դարձեալ պատասխանի տալ նմա զայսոսիկ։

Ի ՍՈՒԲԲԱԹՈՆ Ի ՃԺԴ

Ի ՍԿԶԲԱՆ ՂՈՒԿԱՍԻ ԳԼՈՒԽ ԺԸ

Եւ ասէր առակս ցնոսա՝ զի տեսանէր զկոչեցեալսն զի զաթոռս ընտրէին առաջի։ Ասէ ցնոսա՝ Յորժամ կոչիցիս ի հարսանիս, մի նստիր յաթոռ առաջին, գուցէ եկեալ ոք պատուականագոյն քան զքեզ կոչեսցէ նա։ Եւ եկեալ որ զքեզ եւ զնա կոչեցեալ է՝ ասիցէ քեզ՝ Տուր տեղի սմա։ Եւ յայնժամ սկսցես ամաչել՝ երթալ նստել յետնում աթոռ։ Այլ յորժամ կոչիցիս՝ երթ նստիր յետնում աթոռ, զի եկեալ որ զքեզ կոչեցեալ է՝ ասիցէ քեզ՝ Ընկեր, ելի՛ վերագոյն։ Յայնժամ պատիւ լիցի քեզ առաջի ամենայն հանդիսականաց ընդ քեզ։ Զի ամենայն որ զանձն իւր բարձրացուցանէ՝ խոնարհեսցի, եւ որ զանձն իւր խոնարհեցուցանէ՝ բարձրասցի։

բատու գաւազանաւն զերկիրս
Արկնից Թագաւորն երկար խը
ոհեան Հայոց մեծաց տըրդատա
ցուցաւ առ բըռնաւորա
մըտեալ զիա ընդ ոտիւքն ի
ներսեայ ի հարսանեացն։

Թագաւորաց ՃԻԲ

Ի ԱՐՔՆԻՑ ԹԱԳԱՒՈՐՆ ԵՐԿԱՐ ԽԸ ՈՀԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ՄԵԾԱՑ ՏՐԴԱՏԱ։

Ցուցաւ առ բռնաւորա
մըտեալ զիա ընդ ոտիւքն ի
ներսեայ ի հարսանեացն։

Ա՛րիւք երկաթ ի հուր քաշեալ.
տուեալ աւետիս ամենեցուն. զի
Հարսանիքն են ինձ այսօր. երկայն
տեսեալ զիս հարսնացեալ։
Վաղ հարկ է յօրինեցիկ. կարմիր
արեամբ պատկեցիկ. և յատա՜
գաստ նը հարսանեաց. զիս տօ՜
նեսուրհուրկեցիկ։

Ա՛խակամ ընդ հուխտիմ. վերկայ
ուհին գայիանէ. մեղ ետուա՜
տուք յարութիւն. տանըս հայոց
ի լատինէ։

Լատինէ. հայոց մեծաց յարու՜
մըտեւ։

Թագաւորն, որով ծանոյց զինքն
քրիստոնեայ։
Թամից Հայկազանց երբեմն տէրն
և Թագաւորն, յանբանից դար
ձաւ բնութիւն, փոխարկեաւ
խոզ անուտի։
Սատա բարեբարին, մեղ տիրու
թէ եղև պատճառս զի՛ ինձ տէրն
կապեցին, կապեալ մեղօք ար
ձակեցան։

Երբոր Քրիստոս ինձ ծա-
ւր արդար գոռոզ ար
քայն և ամբարտաւան,
զիարդ խոնարհեաւ
անձն խոզանձև մարմնով։
Որ զարքունական պատիւ ունի
մարդ ճանաչաւ, այժմ անասնե
զին դիմօք զտուխքըն վարէր։
Այլ պատկառանօք ընդդէմ
արքայն էաղերսէր բանիւ ասե
լէ յանկայր, և ոչ հասանէր։

Ծուռեր առ՝ի խոնարհ կրկնել
նրա փափաքեր և ձևն անպատ
շաճ կամաց ոչ օժանդակէր։
Օ՜ երբեմն տարակոյսն մխայն ար
տասուքն յայտնէր. և յախտակ
ցաւիւն ըմպեն ինքեան ըս
տիպէր։

Իշխանաց Սահակ, ձիւ
եռան իշխանքեն մեր
ցանկալի. խրատանց որ
դիքըն՝ի տղոյ հասակի.
տուգըն տիրեաց մեզ խարեէլի.
լաց էաղաղակըն մեծ հուաքելի։
Սադոն սիրած մեծն ապատանի
գոված էարի յամէն հանդիսի.
զաչերդ բաց քան զդամասկոսի
տես ըզպատեառս՝ի յերեքմանի։
Օ՜ էկեղեցիքս՝ի մեծ վըտանգի
և զքահանայքս՝ի տարտարոսի ըզ
խուխտուբուղան յարեան հալա
ձի. զիւր անունըն պատուէրն՝ի
հոգի։

Մարտիրոսաց: Ճիր
անդուրժելով չարչա-
րանաց. զիւրաքանչիւր
բանաւորաց. ոչ երկիւ-
ղեալ՝ի սպառնալեաց. հրոյ և
ժանիցըն գազանաց:

Ո՛յրանձն առին ըղձոց վիրաց.
զհատուածն ատից այլ և ձեռաց.
հեղմամբ արեանց պատուհասիա-
նաց. ատացան ըզփառս պար-
ծանաց:

Սուրբն արդեամբք ճեղաւորաց.
խնայեա զթաց ամբոխ փառաց.
դասակից եղով ընդ երջանկաց. և
զերկնայինս վայելողաց:

Մանիան ԹԷՔՂ: Ճիր
րթուն զուարթուն.
Բանին բանաւոր ծիծ
ուռուն:

Պարնան աւէտ տիս.
Պուրխտին գոյն զգոյն ծոլիուն

Աւրհնեալ ցնծութիւնք մանկունք.
Ես երեսայ գնա ցիւք.
Ա՛ւա դու խոյտայիք մանկունք.
Ես ծնա նէր.
Ուղիղ բերթողին մանկունք.
Աղուեսեայ գինի ցիւք.
Ա՛մպարանման գրա գունք.
Չայն քաղցրութիւն շարք.
Որ լուսաշուխիլ բուրմունք.
Արմիր տերև ունք.
Ծառ ծաղկաքաղիկ մանկունք.
Խընկարեր իւ բանց.
Ի ձայ լուսակարիսէ աստղունք.
Ա՛ի ժամ գիշե րի.
Ծաղիկ ձեր ի ծառ է՛իտունք.
Ծերեցունք թուա էուք.
Ինարեք լուսակայ մանկունք.
Ա՛նուշ կընձա կան.
Օ արմին զանազան մըրգունք.
Ա՛ր քաղցրագա շակ.

Ողորմեա՛ Աստուած ամենակալ Տէր հայրապետ
եւ ստեղծիչ ամենայնի. զոր ընտրեցեր զՔեզ
ծառայ ի սուրբ աթոռ առաքելոյն Թադէոսի.
զոր եւ զիշխանութիւն կապելոյ եւ արձակելոյ
տուեր նմա. զոր եւ զիշխանութիւն կապելոյ
եւ արձակելոյ տուեր նմա. զոր եւ զիշխանութիւն
կապելոյ եւ արձակելոյ տուեր նմա. զոր եւ
զիշխանութիւն կապելոյ եւ արձակելոյ տուեր
նմա. զոր եւ զիշխանութիւն կապելոյ եւ

Ողջոյն ՚ի ընտրեալ հաւատաց
րիմ մեծն ՚ի զօրականս երա՛։
Ա ՚ստուած ՚ի հոգւոյ ՚ի սէր ան
մահ բանին. մեծ առաքինին.
երանելին վահան։
Նահատակն ստեղծողին որդւոյն
անեղացն. մաքուր պաշտօնեին
երանելին վահան։
Ա՚րարչին էից բաստղծ կամակա
տար. ճշմարիտ հաւատս երա՚
նելին վահան։

Սէր առաքեաց. ՚ի
ՐԱ նահատակ ստոմ ընտ
րեալ. և զօրավար զօ՚
րաց կարգեալ։
Ընդ քեզ բազում նիզակակիցք
նո՚ նահատակք հանդիսացեալք։
Որք վարդապոն արեամբ ներ
կեալք. զարքայութիւնն ժա՚
ռանգեալք։
Որք ջերմնայնն լոյսըն տեսեալ

և պրատիաց արժանացեալ։
Սուրբ հանդիսին համանմանեալ.
զի լզձայ աչօք տեսեալ։
Ընդ առումայ վարդս ընտրեալ.
որ էր արդի իւր սիրեցեալ։
Ընդնա առաւ յատաջ ածեալ. եւ
՚ի զենուամբն մատուցեալ։

Սբ՚յն ոսքեաւ։ ձիգ

Քրիստոսէ հանդիսից հրաշալի. նեղութենաց հատոյց հրաշալեալք քո. քաջաբարձօղ յուս լզխատչն յոյժ։ Ով մանկունք սրբատեսիլք սիօնի քաղցրութեամբ հրնչեցեք զառաքելոյն յիշեցմամբ արդարոցըս տօնի. գովեցեք լզպատճառըն բարի։ Քրիստ վերկայն և զինուորըն գոլի. նա սարդիս հրճուանօք մեծ ծարի. հարազատ մարտիրոս իւր որդի. արդ ընդ հօրն ՚ի տօնիս պատուեսցի։

Տէր բարեբար հօր միածին. յոր քո որդի կուսին. ա՛ղաչանօք սբ. մինասին. եր մոգինեաւ և գլաբոսին։

Ոսք վե՛ր քո զարիւնս հեղին. կամաւն խրեանց զմահ յանձն առին. խաւար բանտիւք արգե՛լանին. լուսաւորեա զխաւարս անձին։

Ձառեալ լերզուսաւ սբ. մինասին զիմս արագեա բանիւ քոյին. հաւատամբ կոճից ոտից Թաւթին. զիմս փուլթացս առ՚ի բարին։

Ձայցմամբ սրբոյ նահատակին. կարըստագիւտ սբ. մինասին. եր պիսկոպոս երմոգինին. և գրաբան գոսի դպրապետին։

Գնդապետ չըթվալին։ Ճիե

ռաբոյս ծաղիկ վառաց։

Տես մօրըս նախընթաց. իմ դէ-
ղեսարց. մակաբոյծ մրուրաց։
Սկսաւ ասել բանս ողբանաց ալէ-
տըղայն իւր գերդաստանաց. կիսա-
ղեա զիա. ով մայրս, է,
Տեսար զիա ծնողին զաղէտս
Լրացն՝ ուրախութիւնէ օրհ-
Հիւծախտ և յուշիկ։ ՃՒՋ

վերնայս պատահարելոյ։

Զոր ծնողին զաղէտս
գէտս քեզ մըշակեալ. բազում
բարեացն հօր սրբեալ. գէտ
Սրտիդ յօդեալ և կուշտացեալ քիչ
յորդոյն ծաւալեալ։

տարածեալ. զմայրըն ծծկեալ
զեալ. գամրաց առ կայտր ուռ
ատր ծանրագոյն վիճակ պար-
Օ՛ խոչ քո և զերծ քեր բերգեալ
վերմանգիծ գրատ։

գէտս յանձին տարած ալեալ ըղ
նուր ընդ քո վերշտաց. գէտ

Աբրահամ մօրըս լոյս աչաց. ըր
դահատար սիրտն իմ սրտաց. զոյգ
ընթանամք յերկիր բարեաց. զոր
պատրաստեաց տէր սիրելեաց։
Մի՛ կիրակս մանուկ ազատ նը
և մաքուր և անարատ. յախտից
մեղաց հատակե՛ զնա. անփորձ
բարեաց գտել և անահատ։

Սէր տոռոսանից ձիւն

Ո՞ փառաց թագաւորդ.
փառաբերեալդ՝ զը-
նարինոց։
Ն՞ահաբեկ կարդամք մարդասէր.
որ պըտակիչդ ես սրբոց։
Ո՞ռտինական մաղթանօք. յե-
րեսս անկեալ աղաչեմք։
Ն՞ախնազօր զօրութեաբդ. ըզմեզ
փրկեա՛ զ՝ի չարեաց։
Սոցին սրբոցդ աղօթիւք. զսրտց
ցաւեալք զյիշատակս։
Ո՛ր զդաւնաշունդ սիկ օթոյն.

ծագմամբ վաստաց քոց լուծեր։
Լուխիթ շնորհաց ոբ հոգոյդ.
լայծ ըղձից մեր կատարես.
Տէր ընտրելոց մաղթանօք. և
ամենայն քոց սրբոց։

Աստուածն. ձայն

Ո հայրդ ամենակալ մա՛
նաւակի ոսկեայ ոտն մեծ
մեա. առ հայ". հացակից
վարձկանաց սե գանակից արժանի
արա. մեզայ մեզայ աոր մեզայ
մեզայ աոր ինձ ողորմեա։
Աւյրն եղեալ հոգիս յատոկ մար
ձեռայ յաղթահարեցայ. այ". ոչ
առնելոյ ինձ դատ միտքըս իմ
զբարկեալ հոգոյդ վհրուբար. մե".
Աւյ դու արա ինձ դատ ոսկ աոր
յաւ իմ զբարկեալ հոգոյդ. այլ". և
տուր ինձ վիանալ ընդ միաւոյնէդ
իմ այրի հոգոյդ. մե".
Վերափոխեդ սրբոյ այրի եղեալ

Ի շաւուղէ սուրբ հոգւոյ հնձել զքուլան
զոր ծրիւմս ի ծուլանհիւթ. զեր
առնէր անփոյթ. զիա
րեզուն. նայեաց և մի՛
ար եղեալ և օտարացայ. ի քէն
մարի եղեալ և օտարացայ. ի մեծ
լամերժեցայ. վեղայ վեղայ տեր
վեղայ վեղայ տեր ինձ ողորմեա։
Յուրբեղ սրբոց աջ ամենօրհ
նեալ աբբ երուսաղեմի. զմեղօք
մեռեալ հոգիս կենդանացո քեզ
ի բնակութեն. վեղայ վեղայ տեր
վեղայ վեղայ տեր ինձ ողորմեա։
Աւրքեզ ունիմք միջնորդ զմա
րիամ կոյսըն սիրաժին. նորին
աղաչանօք զիս ազատել ի հրոյ
դժոխենին. վեղայ մի՛։

Ընտրութիւն. ձուն

Բարեաց պատճառ տեր քա
րեզուն. նայեաց և մի՛
առնէր անփոյթ. զիա
ար եղեալ և օտարացայ. ի քէն
լամերժեցայ. վեղայ վեղայ տեր
վեղայ վեղայ տեր ինձ ողորմեա։
Յուրբեղ սրբոց աջ ամենօրհ
նեալ աբբ երուսաղեմի. զմեղօք
մեռեալ հոգիս կենդանացո քեզ
ի բնակութեն. վեղայ վեղայ տեր
վեղայ վեղայ տեր ինձ ողորմեա։
Աւրքեզ ունիմք միջնորդ զմա
րիամ կոյսըն սիրաժին. նորին
աղաչանօք զիս ազատել ի հրոյ
դժոխենին. վեղայ մի՛։

Պանկատ ունիմ առ Քեզ
թագաւոր իմ յիս քո.
պանկատ ու" զոր ըսես
առաւոտուց զԱստուած հարեւ առաւ
խոց և քոս. մեղայ մեղայ ար ու
ղայ մեղայ ար ինձ ողորմեա:
Բուռեալ Հոգիս մարգեալ մխիթար
Հոգուալ մեղօք ըսարաչար. ըսաւ.
Ի մեղս եմ խիստ յօժար ևի
բարի գործոց ապիկար. մե":
Ինծանընդունէնք մօրըս մեղօք ան
ցեալ է աւուրքս ամէն. ի ծննդ
ախտիւ եմ շաղախեալ և հեռա
ցեալ

յիմ անձին և յօտարին. իմ վա-
ճառ անիրաւօ՛ի յերկուսին. ի՛ հո-
գոյն ոխակալութիւն զիմն ածին.
ուստի ածէ՛ք զոխակալութիւն
իւրական իշխան զիմն ածին. ըստ
իրականի իշխանի զիմն ածին. և
ստեղծէ՛ք կարգել զմարմին. և
ածուածի գոլով մասին. որպէս
հելլանվրեպ լզկարդ նոցին:
յերկուցունց կացեալ մէջին. պա-
րամանել չափով զմարմին. և
վերակրե՛լ բանիւ զհոգին. և
նաբար տալ ըստ կարգին:

Տճխոեսին: ՃՒԱ

արձեալ ուրնուեա հայ-
տարիմ մարմնոյ հոգւոյ
մարք անմահին զիւրա-
քանչիւր պետս նոցին. տեսօրի
վերակրե՛լ բանիւ զհոգին. և
պարմանել չափով զմարմին. և
յերկուցունց կացեալ մէջին. պա-
հելլանվրեպ լզկարդ նոցին:
ածուածի գոլով մասին. որպէս
ստեղծեալ կարգել զմարմին. և
իրականի իշխան զհոգին. ըստ
նախատիպ քո պատկերին:

ցիեալ ի սրբութիւնէն. վերջ:
Պատրաստ չարն յինէն ըմպեր
բութիւն որ յաւետանէն. գո՛.
և ես նորին խաբմամբ օտարա-
ցայ յարքայութենէն. վերջ:

տուր քեզ օրինակին. նրման եղիցայ
անիրաւին։

ՊաՀոց։ ՃԻԲ

Քի ոչ արժան եմ քու-
րայդ. և ոչ ոսկի քեզ
Հրուշակուրձիմ. այլ եմ
անարդ ընդ կատարին. որ ՚ի
պարզելըն կուրընչիմ։
ԿՀԵ ոչ եմ վեմ յեզը ՚ի ծովին.
որ ՚ի յալեացն անշարժ պահին.
և ոչ արմատ ծառոց խորին. որ
՚ի Հողմոց ոչ տատապալին։
Ա՞յլ եմ նրման քեզ կենալնաՀին.
տարաբերութեամբ ՚ի միջ ծովին.
կամ Հողմամարտ խըրուիչ խոտին.
՚ի ժամանակս աշնանային։
Ա՞րդ մի տանիր ՚ի միտգումդ.
որ ոչ միտգես զոք երկրածին.
զի քո անմուրձ գոլով էարին.
միտքիմք ՚ի միջն որպէս
աւին։

Աստղիկ իբրտիւց տեր ա-
ռանձին տեսող գործոց
և խորհրդոցդին. ի փորձ
մերոց առ սիրելին. պատարա-
գիդ ջերմ զամբարդին։

Արթնա՛ ի մեծ բարձրըդ երկին.
ի գողգոլթայ ոտն առին. բառնալ
ըզպիտոյս աղջակիդին, իւր միած
նին աղջախտակին։

Օ՛ որ և հանեա՛լ ի տեղանին. ոտն
ըզքեզ տեր ի խաչին. բուռըն
հարեա՛լ ի տուսերին. և մերձ
եղեալ պարանոցին։

Ա՛հնչ ի վերուստ հնչեա՛լ ձայ
նին. թէ մի՛ մերձեր ի պատանին
այլ հայեաջիր յայլոց ձեռին. կա՛
խեալ ըզհոյն ի տարեկին։

ալօթեալ ի տաճարին.
րնտաբար միարիսեցին.

դնեք առաջի զգործեալ բարին.
ամենատես աչաց քոյին:
Ընդպատասխանեալ յիմար հոգին.
առ հեռաւոր ազգ մարդկային.
և՛ի վեր վերձաւորին. աղօթակից
մաքառաւորին:
Ա՜խտ զինչ առնեմ խմուտս անձին. ախտասիրին գոլտրովին.
բարեաց գործոց հեզւադունին.
չարեաց մասանց ժողովողին:
Ո՞րան զմաքառաւորն եմ գլուխ ի՛ կոր. զքեզ ապաչեմ իմ թագաւոր.
ընծայ քաւեա եմ մեղաւոր.
զպատուխս անձին իմոյ գոլտր:

Ցո-լբաւն վն տրամ. ձև ե դամոյ տուղծօղն ե՝ կհետ յիւր պատկերն՝ ի տես. տղամոյ ձայն տրէ՛ւալ տղամ դու ուր ե՝ ես. ասէ դքո ձայնդ լըսէ՛ մատնեցայ եմ՝ ես. զանգիտ վերկ եմ՝ չամօթուլ

ման ցուցոյ ինձ մեռելոց այ
սու։ այլ չէ տեղ մեռելոց այ
լ՝ի դրախտին մեղք դուս մե՞
ցեր պատուոյն դուս կերար։ արի
բեցար։ պատուհասին ջահե՞
լ՝ւթաղ քեզ ատամ դուս կր խա՞
փահեալ թագուոյ ես։

Յանկ։

Ստեղեդեաց կարգն սկսի. 15.
Ժամամուտաց կարգն սկսի 36.
Ձ՛աշու շնկնի սաղմոսց կար 56.
Ձ՛աշու շարականաց կարգն 61.
Ձ՛աշու սղմոց նախ՝ զգիր 138.
Ստեաեդեաց կարգն սկսի 151.
Ձ՛աշու սղմոց յետ գլխոյ 155.
Սրբասացութեց կարգն 187.
Հոմիան պինդէն՝ ըստ օրին։
"Ասէն ևհնման հօր ևորդ" 83.
Հոմիան ոչ ամծծնի ըստ օրին։
Ա՛յսօր ժողովեալ սիք 220.
Հոմիան պինդէն՝ երէց տալնէցն։
Սաղաաւիթեր ի հոգմոյ նը 223.
Ա՛յսօր երկնայինքն ուրա 84.
Ար՝ի վե բոլեալ գա՛ա 224.
Հոմիան նոխտաօ՝ ձննդեան ճրագ՝։
Խորհուրդ մեծ և սքան 226.
Հոմիան նոխտաօհն չտի ճրագ՝։
Ա՛յսօր յարեաւ՝ի մեռե 231.

Բանկ.

Աբեաւոց:

Ի յերեսս քեզ մարիամ 237.
Ի յերեսս ամէն խորհրդով 238.
Ի ներքին տաճար բանին 239.
Պատմեաստ քեռ իկրանաց հրճ 239.
Ի՛չ աչեւտեօքըն հրեշտա 240.

Սբ. Ծննդեան:

Ի յաւր տօն ի ծննդեան 241.
Ի հաջնաձաշակ պատրոյն 244.
Իրկինք երկնից իմաց ա՞ 244.
Ծառիկ պայծառ ծովայրին 245.
Այր կոյս ի յայրին կայր 246.
Երգուն ինք այսօր մեք հո 247.
Բանեզական լոյս ի հօրէ 247.
Բայնժամ իսկ գայ ի յար 248.
Ա՛ռըն ադամ հնոյն ադա 249.
Ալէլոյն ընդ քեզ մարիամ 250.
Մրդիք նոր սիօնի երկիք 251.
Սկրտեցուսըդ գոյից ըս 251.
Ստեղծօղ մանկանց մա 252.

Տունկ անմահութեան խոզ 253.

Քրտինեաց.

Աղօթք Հայրն Հայրական 254.
Աղաչանաւոր խորհուրդ 255.

Տեառնընդ առաջին.

Քան միառաց Թագաւորն 256.

Ծոյիոչտբէին.

Աղօթք ցնծան արտարածք 257.
Արտեաւ յաւետական նուագ 258.

Երեքեցոյ.

Ակնարկեցի կանդնեալ խոտ 259.
Այլեւս ոչ կարծուիկն 259.
Ոչ էին շինեալ քաղաք պատ 260.
Աւետ եմ գերեցիկ դուռ 261.

Յարութեան.

Պարէր հրեշտակն առ վիմ 262.
Պատքըն հրեական էին 263.
Պատրեալ յայտնի այլանը 264.
Ակնեալ մարիամ մագդաղենէ 265.
Ալգերեզմանն յարուցեալն 266.
Ձանձին աչուր կիրակէին 266.

Ի ամին աւուր այլում դէմ 267։
Ի անդայ արտասուօք լայ 268։
Ձաւուն հաւուն արիր 269։
Ա՛ր իմում մադդաղէնի 270։
Ա՛ ինաշարթի օր հանդերս 271։
Ա՛ր իմ մադդաղէնին 272։
Յայն առաւօտին միաշաբ 272։
Յայնժամ սիրով տիրական 273։
Յարեաւ ձայն հրաշալի 274։
Յարեաւ յաւուր երրորդ 274։
Ո՛ր ծաղիկ պայծառ ցու 275։
Ա՛րտասուալ կանայքն ոմ 276։
Ա՛ երդեցողաց վէմն երկ 277։
Ի պատուհանն առաւ ուր 278։
Տասն վերկայ այսօր կայս 279։

Նոր հիմնէին։

Ա՛յսօր նոր արև յարեալ 279։
Յրա ուն ուն աւուր գար 280։

Աշխատասիրութեան հիմնէին։

Ա՛րան լեր հարան ի յերկ 281։

Համբուրման։
Ի՛նչսոր սուտ համբոյկիդ հօտ մը 282։
Ինչ՝ ի՛մ յիշողութեա՛ն վերա 283։
Մեծահարուստ հիւանդին։
Ի՛նչ էհին թադաւո՛րդն այսօր 284։
Հոփոյց գոլտոհան։
Խոստովանիմ ես ըզհայր 284։
Ա՛ինշա՛ էիմ անեղ բնութի՛ւն 285։
Ա՛որ հիւսուածո՛ւք պատիլ 286։
Վարպետին։
Ի՛նչսոր ցընծայ լեառնդն 287։
Հոգիսին։
Ա՛ոտ մրուծին ես ըզդա՛ն քան 288։
Վէմափոխման ու ապաշնին։
Ի՛միօրհնեալ սրբուհի՛ 288։
Ի՛նչսոր գաբրիէլ հրեշտա՛ 289։
Ի՛նդառատ տաճար բարձրե՛ 290։
Ի՛նձատին խոտան բանին 290։
Ի՛ձածին մայր լուսոյ տա՛ 291։
Ի՛րե լուսաւոր. քաժակ 292։
Խընկին ծառին նըմանե՛ 293։

Յովհիւմոց Լուսնոյն։
Անընբիրելին հրճուէնին 293։
Նոճոիոոեաց խոչէ։
Սիւնն հաճատոց սեղան 294։
Խոչ վերոյին։
Անհաղորդին հօր սիրածին 295։
Ճաճին կոյսըն մարիամ 296։
Իւս ձայն զաւրեցուն ա 297։
Լսաչն Անանիանուամն երևեե 298։
Հաճիկ մի պոյծաու տեսի 298։
Որ զիրկական խորհուրդ 299։
Վարոգոց խոչին։
Ա յայրեցողեղ միաւորք զը 300։
Գիւա խոչին։
Անյաոր եղև գալ դշխոյին 301։
Հրեղէնոյ։
Անհեղ անմահ Թագաւորին 302։
Յօհաննու ոկոչին։
Անմարմնոցըն հրեղինաց 303։
Պաու նը յովհաննէս եր 304։
Ընօհաննէս սեծ մարգարէ 304։

Երիտասարդի առաքինութիւն։
Պատասխանօք աշխատչինին 306։
Դուքի և յոհնէսի։
Յակոբոս ընտրեալ վկայ 306։
Սուբիանոսի։
Պերպետուայ յերկնից հն 307։
Լատեփանոս քաղցրիկ 308։
Ազարոսի և պօղոսի։
Պատասխմբ առ չէզ ընտ 309։
Պետրոս և պօղոս քրիս 310։
Ոգեշունչ սրտմտոն։
Ահա լայս յարութեանդ վառ 311։
Թոմէոսի և էմմաուսի։
Ո՛ւրախակցութիւն գործոյ 312։
Երկնաւորին։
Ընդ պօղոսի վաստակողին 312։
Մոգերէն։
Հայցմամբ մարդուր յոտս 313։
Յօհաննու մոգերէն։
Պերթութիւք քոյին տղոյ 314։

Հոյլոպէտաց։

315։ Ձայրասպէտաց Հանուրց ազ

Իփնասիսան ՝ծծոպիէաց Հոյլոպէտին։

316։ Ինդնատիոս մանուկ բարկ

Եւնց ՝ի ժողովին։

317։ Ասոյն բանն որ էր ծրկուս

Գալիլեայ ը-սաջորդչին։

317։ Տարձրացիր դըշխոյ վիս

318։ Ինչ՛ել արեւս արև ծա

Ոլբոց ի Քրսոսնկն։

319։ Պարիզորիս աղուէսան կոյ

Յովհաց Ծիկնոցաց։

320։ Ա՛նձատ միաժ[illegible] Հօր երկ

321։ Ա՛ր Հոգւոյ Հանուրց եկեղեց

Մուծին նէրսէսի։

321։ Որ՛ի Հօրէ ծնունդ բարկ

Ստհծոյ ի Ոսբօծոց։

322։ Ա՛րդ երկոքին սոքայ ընտ

Պետրոսի Հայրապետին։

323։ Ինհանդէս սոցին քո խրա

✠✠

Կի-ւրէ Հայրապետին։
Ի՞նչսր կ՚ելլէ ցնծամբ 324։
Յօհաննու ասիէբեպոկին։
Խորհրդոցն ածային խոր 325։
Բոլսոյ Հեսոբոց-ոցն։
Պաբսունեաց պարծանք և 325։
Նիկոմեդիոյ Հայրապետին։
Ալվիմեն եկեղեցւոյ գիմա 326։
Յօհաննու էրզոռումցւոյ Հոգբոյ։
Ասրսաւբ յաղթող կիմարս 327։
Ղևոնդեոնց տօհանոցէն։
Ինհանդէս տօնի ձեր լսա 328։
Ոսկեան տօհանոցէն։
Սբբ ոսկի քահանայդ նա 329։
Ճգնաւորաց։
Ալբգնաւբոցն անապատին 330։
Անտոնի մեծագործին։
Ի՞նձամբ խոնարհիմք չ՚ո 330։
Սոփիոսոնց։
Աբքանիկ հոգևհաղթ եղա 331։

Աղաւնոյ.
Աղաւնիքն մաքուր թռչունք 330.
Հաւնիկներէն.
Հաւնիկ լուսոյ արեւէ 333.
Հարճանիկ հոգեհանգրուանի 333.
Թռչունէն.
Հանգրուանի տեսիլ եւ գերեզման 334.
Տգեղաձոյ կենդանիներէն.
Կրճ տրդատայ գազանազարհուրելն 335.
Իշխանացն սահմանք եւ հմայութիւնք.
Ա՛ետան իշխանքըն մեր 336.
Մարմնոյ.
Ձանգուրմէ երկայն ջարդարան 337.
Մանկանց բերկրութեան.
Արքունք զուարճութունք 337.
Թէոդոսեան եւ ներկեւոյան.
Սատանայարար մեծ թագաւ 339.
Վահանոյ գունդեանցն.
Յարձակօղ զօրութիւն վերնոյ 339.
Առաջնոյ շքախմբի.
Մէ նահատակ աւտամ ընտ 340.

Սուգ եւ ողբալի։
Ո՛վ լսելոյ հանդիսից հրա 341։
Մինասայ ողբալի։
Տէր բարեբար հօր միածին 342։
Գէորգայ ողբալի։
Բանեալ ըզկիրըս տանջա 342։
Կիրակոսի Երզնկացւոյ։
Տեսեալ ծնողին զաղէտս 343։
Սբոյ Թոմայեանի։
Ո՞ր միտաց թագաւորդ 344։
Պօհոյ։
Ո՛ւր հայրդ աղաղակեմ ա 345։
Բարեաց պատճառ տէր 346։
Վանկատ ունիմ ասել 347։
Պարձեալ անուես հայեա 348։
Օ՛ի ոչ արժան եմ քու 349։
Ստեղծիչ սրտից ետր առան 350։
Օրինաւոր միարեցին ա 350։
Ո՛ւրամայ ստեղծօղն եկել 351։

Ա Ղ Ո Տ Ի

ՓՈՐՐՈՒԿ ԳԻՆ ԶՔՐՈՆ։

Հանէաքեցեալ համա
ռօտութար ըն պատշա
ճի աւուր մեծ սո
նից Տրունականաց
և ամ սրբոց։

Ո երանին տալեալ
ի նմանէ Թուականիս
մերոյ։

Օ՛ր որ կամի՝ ուսցի
զպոյնս սոցին. զի
երգել կարելիցէ նոր
ուխտ ի պատ
ման պատարագի։

Ասանձարրապատ ՚ի յայրին ՚ի լեալ.
այն որ ըզմայս փառաց ըզգեցեալ։

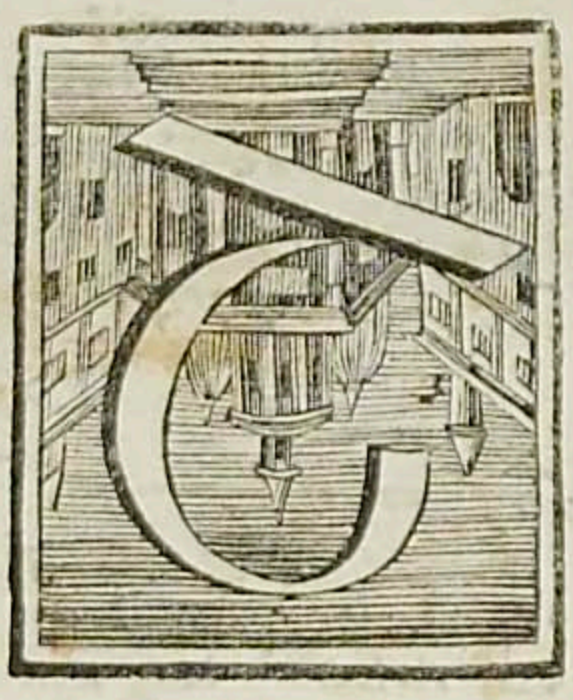

ՄՈՒՏՔԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԿԱՄ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ

ՀԻՄՆԱՐԿԵԱԼ Ի ՄԵԾԱՊԱՏԻՒ ՏԷՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ՀԱՅՈՑ

ԱՄԵՆԱՅՆ ՍՐԲՈՅ ԵՐԿՐԻՆ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ ՅԱՄՍԱԿԱՆ ՏԱՐԻՆ ՌՈՄԷԱԿԱՆ ՏՈՄԱՐՈՎ

ՃԴՂԱ ՌՈՄԷԱԿԱՆ ՏՈՄԱՐՈՎ

ՏՊԱՐԱՆԻՆ ՍՐԲՈՅ ՀԱՐՑԱՆ ՅԱԿՈԲԱՅ ՅԱՄՍԱԿԱՆ ՏԱՐԻՆ ՌՈՄԷԱԿԱՆ ՏՈՄԱՐՈՎ

ՃԴՂԱ ՌՈՄԷԱԿԱՆ ՏՈՄԱՐՈՎ

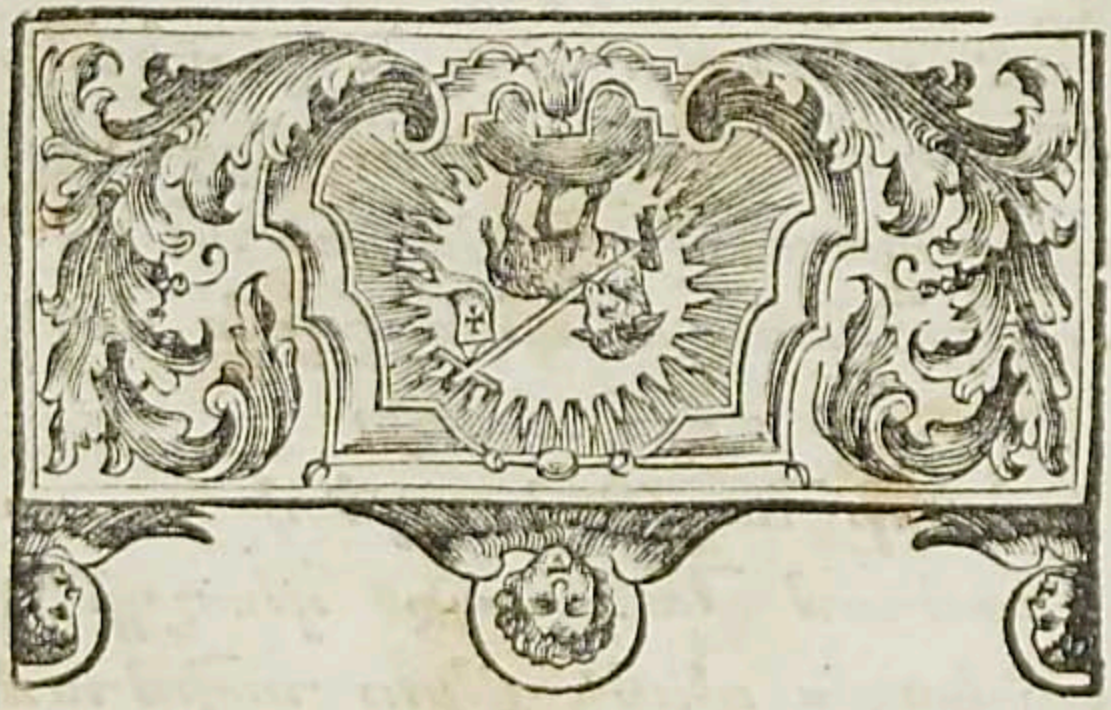

ՏՊԱԳՐԵԱԼ Ի ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱՏԱՆԻՍ ՍՐԲՈՅ ԼԱՄԲՐՈՆԻ ՅԱՄՍԱԿԱՆ ՏԱՐԻՆ ՌՈՄԷԱԿԱՆ ՏՈՄԱՐՈՎ ՃԴՂԱ ՌՈՄԷԱԿԱՆ ՏՈՄԱՐՈՎ

բուրվառ ոսկի հրոյն աճեակաւն։
Ելանէր ծխովքն բուրուա-
ռաւն. ի ձեռն հրեշտակին
առաքելական։
Որ պանծալի այս արարչական.
յոր լուսաճոխութեանն հաստատուեցաւն։
Պատկեր ջրհորդ դարուն խոր
հրոյ հեան. ուր աճեստիս քո
գուշակեցան։
Ինչպէս շաբաթիս կատարման.
դու ճաշեստիս առեր յրդուէ։
Բարեխօսեա որդւոյդ միածնի՝
մեզ այց առնել յաչխարհս ահե-
լի, Աղաչէմք։

Գոնչ աճողոնոնելոն ճրո-
գոլոցին։ Բ

Ամարդ եղեր յերկրի.
ան[illegible]մանելի. չանհատանելի։
Պատ գաբրիէլ. ի նազարէթ
ժամանակի. ի վերջին
ամի. ի լրումն աւետի։
Ընդ եղեր յերկրի.
ան[illegible]մանելի. չանհատանելի։
Պատ գաբրիէլ. ի նազարէթ
ժամանակի. ի վերջին
ամի. ի լրումն աւետի։

ԱՂԱՂԵՄՔ։

Ընդունել զերդումս բանական միջ
նորոգութիւնք կուսին ըղձական.
Ընկալ զերդումս բանական միջ
շնորհս. ծառն ի քէն ծաղիկ։
Պահպանին բանալ. վերստուին
ամենայն զոր կոյս տիրուհի
ունի ընդ քեզ լեցի։
Ունիս անուն քեզ կոյս տիրուհի
ողջոյն սրտիւ։
Պատճէր սրխարալ և հիանալ.
ամենայն զարմանալ և զարմանալ։
Ողջոյն քեզ կոյս տիրուհի.
ողջոյն քեզ կոյս տիրուհի։

Գոնէ անդրէանն քէն։ գ

ադեղ պարծանաց. թա-
գաւոր զօրաց. թա-
գաւոր յաղթութեան։
Ընկալաւ զերդումս բանական.
մեռացած. անքակ միացած։
Պատուհասեալ ի մոգաց. զմեռած
և պատած. զմահ քո գուշակած։
Ընտրեալ ի բազմաց. անդրմանդ
ամենայն զերդումս բանական.

հետեւեալ։

Ասկի կընդրուկ եղջիւրս քար գեալ. յերկրպագութիւն փրկչին տալ։

Ոսկի կընդրուկ եղջիւրս տէր տալ։

Ասոյ պատճառս աստուն երեւեալ. արեւելեան մոգուցըն տե

ցեալ։

Ուստի պատճառս յայտին լինել ասոյ որ լզուցս փառացն լզե

ցեալ։

Ասոյ ընկալ զերկրպագութիւն մոգուցն։

Ասոյ ընկալ զերկրպագութիւն բանականացն, Ա՛ղաչեմք։

Գոյ ցննդեան ։Ի։ Դ

Ամաց խրմբից արքայն խոնարհեալ. Ա՛ի կուռ

սէն մարմին լզգեցեալ։

Ասոյ ընկալ զերկրպագութիւն բանականացն, Ա՛ղաչեմք։

Ասոյ ընկալ զերկրպագութիւն մարդկանց։ Ա՛ղաչեմք։

Ասոյ ընկալ զերկրպագութիւն հոգւոցն։ Ա՛ղաչեմք։

Ասոյ ընկալ զերկրպագութիւն ամենայն արարածոց։ Ա՛ղաչեմք։

ասուսին · այնպէս ասաւին ։
Ա՛ռ և զպիտերիչէին · մեռոյ յի
հապետուին · հօրն աբրահամին ։
Պատ հրոյդ ուխտին · մեծ նոա
տէին · զամբոյան յուծօրին ։
Պատ օրինացըն հին · որ թըլխա
ւոր յոհաննէս · յի յուդէացոց
գաւիզ ծնաւ ։ ե

Ար յուդէացոց աշխարհէն · ա
ռաջին ծնընդուն ։ յի
ւոր ծնընդուն · յի
ասուսի վըրիչէին ։

ղէա · Ա՛ռաջէմք ։

Ղեւա ընդունիլ պատարագ քա
հանայապետ քան
զամենայն ազգայ և ամ ըզգեզ ծանուցեալ ։
Ա՛ռաջին կուսին ամ քարոզեալ Ո՛չ
ոք ամենայն ի յերկինս ։
տես տըրեալ ։
Ա՛ռ և զանուշ հոգւոյն սուրբ Ո՛չ
ոք ծանուցեալ ։
Հեաւ · զերկրպագութիւնըն ամ
Ա՛ռաք ազգայք ամ քեզ խոնարհ

Ա՛ռ զորդիդ քո զմիածին զոր սիրես զԻսահակ, եւ գնա ի
վայրն տեսլեան, եւ մատո զնա անդ ողջակէզ ի
վերայ միոյ լերանցն զոր ասացից քեզ: Եւ յարեաւ
Աբրահամ ի կանուխ առաւօտուն, եւ ածեալ
զձիս իւր, եւ առեալ զերկուս պատանիս ընդ
նմա, եւ զՍամուէլ զորդի իւր, եւ ճեղքեալ
փայտս ողջակիզին, եւ գնաց յերկիրն զոր
ասաց նմա Աստուած: Յաւուրն երրորդի
համբարձեալ զաչս իւր, եւ ետես զտեղին
հեռուստից: Եւ ասէ ցերկուս պատանիսն
որ ընդ նմա. Կացէք դուք ընդ էշն, եւ
ես եւ տղայն երթիցուք մինչեւ ցայնմ
կողմն, եւ երկիր պագցուք, եւ դարձցուք
առ ձեզ: Առ Աբրահամ զփայտս ողջակիզին,
եւ եդ ի վերայ Իսահակայ որդւոյ իւրոյ, եւ
ինքն ետ ի ձեռն իւր զհուր եւ զդանակ, եւ
երկոքեան միանգամ գնացին: Եւ ասէ Իսահակ
ցհայրն իւր զԱբրահամ, եւ ասէ. Հայր իմ,
եւ նա ասէ. Ահա ես, որդեակ: Եւ ասէ
Իսահակ. Ահա հուր եւ փայտ, եւ ո՞ւր է
գառն ողջակիզին: Եւ ասէ Աբրահամ. Աստուած
տեսցէ գառն ողջակիզին, որդեակ: Եւ գնային
երկոքեան միանգամ: Եւ եկին յերկիրն զոր
ասաց նմա Աստուած, եւ շինեաց անդ
Աբրահամ զսեղանն, եւ եդ զփայտսն ի վերայ
սեղանոյն, եւ կապեաց զորդի իւր զԻսահակ,
եւ եդ զնա ի վերայ սեղանոյն ի վերայ
փայտիցն: Եւ յարկանել Աբրահամ զձեռն
իւր, առնուլ զդանակն զոհել զորդի իւր,

Օրհնեալ ելեալ ի մերկութիւն
մեզ մարդասէր. աղաչեմք։

Եղոնէ էօն էսթէնտոնին։ Ո
րդա յաւէժական. եր
գեմք բանական. երկ
ցեալ միական։
Աստուածութեան անեղական. ձեւս անձեւա
կան. և անկերպարան։
Յարութեացական. յարուցեալ
ձակեան. յար անշարժական։
Ձ յարժեալ տիրական. գարձ ա
րուեցական. ըզմարդն անձնիշխան։
Ո՞ի զարմարեցական. զայն ըզպատ
էիրան. պահեցեալ բնական։
Ո՞հա կերցո զմեզ սա և արդա
րացո յայս սբ կիւրակէ յա
չուրս տէրունի, Աղաչեմք։
Ախչան ցանկալի. զգրախտն
ար յադեննի. տընկեցեր նախկին։
Ադամայից տեղի. ուրք էն ի
մարմնի. գարծուիք հաճեցիր։

Որինոք մարտի. յաղթեաց իշ
խան. արդար երեւի։
Ընդ ամեն. այդրանօր յայտ
նի մըտաց. անկեալ ի պարտուց։
Ընդ այն անասնոց. անբան ան
պիտի. այլ լոյս միշտ վառի։
Ընդ այն ամենայն. ոչ ի ոք ջարհատի. հանդիսաւոր
խաղալիք. պատուական անծորելի։
Ընդ այնպիսի վայելչալի. ծառք ան
յերկրի. բարձրաբերձ բեմբի։
Ընդ նա յերկինի. այլ հաստատ

Ամենայն ինչ. մերոց մոռացեալ.
Հոգւոյն եղկելի:
Բախտումըն սրտին. քարքաշ մէ
ձայն. ձի տուն ոտըմի:

Ո՞վ
լսանէ. աշխատհակալն:
Ուզեմ մըխըթան. յերկնէց վըր
կայ. ոտն սիրել:
Կոզումըն վարդ. յանապատ
տեղ. սիւռնաբա տըգնի:
Լ՚ակիզը աշխարհ. կատարած
վերջի. օրս այս տէրունի:
Ո՞հա կերցո ղմեզ տը ու արդա-
րացո յայս պէս կիւրակէ յա-
շըխարհ տէրունի:

Ո՞ղջմէք:

Ո՞ւր իմաստ յայտնի. նոյն զար
մանալի. նոյն ու հրաշալի:
Պահս ի սիտնի. կանօնաւ զը
նի. երկնքս յիւրակի:
Օ՛ի ջարն ու քարի. երկուքս այս
պարծի. ու պահօք քաւի:
Ամենայն յի. մերոց մոռացեալ.
հոգւոյն եղկելի:
Բախտումըն սրտի. քարքաշ մէ
ձայն. ձի տուն ոտըմի:

Աղաւորեալ ծընողաց յայտ-
նեալ. ընդ ամենայն մարդ-
կան։ Թէոդորոս մար-
դեալ։ Խոհականութիւն վերա-
կացու ընդ ամենայն երա-
նելեաց։ Գաղիանոս պսակ-
ուի։

Ի հայ կերցի զմեզ տեր և արդա-
րացոյ յայս ամ ի կիւրակէի յա-
ւուրս սուրբ նահատակացն։

Ի ՎԱՐԴԱՆ։

Ի հայ կերցի զմեզ տեր և".

Ի ՎԱՐԴԱՆ։

Ի ՀԱՏԱՐԱԳ ԱՌԱՔԵԼԱՑ։

Ի հայ կերցի զմեզ տեր և".

Ի ՎԱՐԴԱՆ։

Ի ՀԱՏԱՐԱԳ ԱՌԱՔԵԼԱՑ։

Ո՛ր ոք ի թաղումն. սկսեալ ընդ
առաջ խաչին. զհանգուցեալն
ի բառնալ վերայ. ապա զերեսս
նորա ի ծածկել. եւ զերեսս
նորա ի բանալ

Ընտ

Բոնի ինչ կամի գործեսցէ։ Ա
ու վայն մեռանիլն որդիին։
որ ոչ կամի գործել զկամս
ծառային։

Ան էին. Ի լուսոն առանձին։
Աստց թէ առնին. ըզտաղաչա-
րին. յանուն երեքին։
Ար ան յիսուսին. մի եղիայիկն.
և մի մովսէսին։
Որ գուշակէին. պահոց խորհր-
դին. երից յիսանակին։
Արձա այս՝ ըմարմնին. ըն հոգ-
ւոյ՝ ամառնին. մրտաց՝ ձմե-
րայնին։
Օ ի ջուրն եւ բարին. երիւքս այս
գործին. և պահօք քաւէին։
Արմատն՝ յիսուսին. մրտաց՝
մովսէսին. հոգւոյն՝ եղիայիկն։
Ահա կեցցի զմեզ որ և արդա-
րացոյ յայս սբ կիւրակէի յա-
ւուրս տէրունի, Ա՚ղաչեմք։

լին որ էր կորուսեալ։

Գոնէ էլևս ևս ինչ ասեմ։ ա-
ռաջի եղեալ ի հոգւոյ ինձ
դիր եկեալ. վասն ոչխար-
ին որ կորեաւ։ Ընտրեաց յաղագ հրէական տան
պանծալին։ զհուդայն կիւրեղ այրըն
մին. զհուդայն կիւրեղ այրըն
Ո՞նա որ գերտաւ զհայէն աճա-
խոյին։ յահէ սատանայ մեծ դեղ
Նախիկուպոս եղեալ բաղձալին.
զհուդայն փոխեալ յանուն կիւ-
րեղին։
Սրտաբեկեալ ջարդն անդնդոյ՝
լին. Ը յայտնութիւնէ կենսատու
խաչին։
Գերեալ անօթ իւր մեքենային.
զհուլիանոս կորնթատեան որդին։
Բարեխօսութիւնէ սիգս ըղձական՝
արժանացո՛ ըզմեզ քոյ՛ութիւնէ,
Ն՚ղաչէմք։

Եկեալ սատանային, որ ի սրտի նորա
էր, ի Յուդա Սիմոնի Ծիրեայ, որ մատնեսցէ
զնա նոցա։ Եւ նա գնաց խոսեցաւ ընդ
քահանայապետսն եւ ընդ հրամանատարսն
զի մատնեսցէ զնա նոցա։ Եւ նոքա ուրա-
խացեալ խոստացան տալ նմա արծաթ։
Եւ նա հաւանեցաւ եւ էր խնդրէր զժամ
յարմար մատնելոյ զնա առանց բազմու-
թեան։ Եկն ժամ խմորոցն եւ մատուցին
աշակերտքն առ Յիսուս եւ ասեն ցնա։
Ուր կամիս զի պատրաստեսցուք քեզ
զպասքայ ուտել։ Եւ նա առաքեաց զերկուս
ի նոցանէ եւ ասէ ցնոսա։ Երթայք ի քա-
ղաքն եւ ահա մարդ մի ելանէ ընդ առաջ
ձեր ջրով կուժ բարձեալ, հետեւեցարուք
նմա ուր մտանիցէ ասացէք տանուտե-
րին տանն եւ ասասցէ քեզ ուսուցիչն
ասէ, ուր է սենեակ իմ ուր զպասքայ
ուտիցեմ ընդ աշակերտս իմ։ Եւ նա ցու-
ցէ ձեզ վերնատուն մեծ գրուած եւ
պատրաստ, անդ պատրաստեցէք մեզ։
Եւ գնացեալ աշակերտքն եկին ի քաղաքն
եւ գտին որպէս ասաց նոցա եւ պատ-
րաստեցին զպասքայ։ Եւ երեկոյին եկն
ինքն եւ տասն աշակերտքն նորա։ Եւ
մինչդեռ ուտէին ասաց Յիսուս, Ամէն
ասեմ ձեզ զի մի ոք ի ձէնջ մատնիչ է
զիս։ Եւ նոքա տրտմեցան յոյժ եւ սկսան
ասել ցնա ոք ամենեցուն, Միթէ ես եմ
Տէր։ Եւ նա պատասխանի ետ եւ ասէ,
Որ ինձ հետ ձեռն արկանէ ի պնակն
ի սեղանոյ, նա մատնիչ է զիս։ Եւ որդի
մարդոյ երթայ որպէս գրեալ է վասն
նորա, բայց վա՛յ այնմ մարդոյ որ զորդի
մարդոյ մատնեսցէ, լաւ էր նմա եթէ ոչ
ծնեալ լինէր մարդն այն։ Եւ ուտելոյ
նոցա առ Յիսուս առեալ հաց եւ օրհնեալ
բեկանէր եւ տայր աշակերտացն եւ ասէ,
Առէք կերէք, զայս է մարմին իմ։ Եւ
առեալ զբաժակն եւ շնորհակալ եղեալ
ետ նոցա եւ ասէ, Արբէք ի սմանէ ամե-
նեքեան։ Զի զայս է արիւն իմ նորոյ
կտակարանին, որ վասն բազմաց հե-
ղուլոց է ի թողութիւն մեղաց։ Եւ ասեմ
ձեզ զի ոչ արբից ի սմանէ յայսմհետէ
մինչեւ յաւուրն յորում զնա նոր արբից
ընդ ձեզ ի թագաւորութեան հօրն իմոյ։
Եւ երգեալ գնացին ի լեառն Ձիթենեաց։

գոնէ չուտուտ հիւսիսի։ ժգ
այր մեծատունմատակ
ոհատին. որ ապանէր
զբուհերն ու զծխրա-
նին։

Աղտուտ մեղեալ. եպիսկոպոսին.
արժանեալ։

Խակ եպիսկոպոսին. մրտեալ՝ ինոա
ձին. եկին՝ ի պատճառսն։

Աղտուտ մեղեալ. ՚ի նոր քահանայ-
՚ի փորձ յօհանին։

Որ նա ընկալեալ. զեպիսկոպոսն
պատուհեալ. և յոյժ մեծարեալ։
Որ զամուր փոխեալ. զանօթն
որ բերեալ. ՚ի սեղանն եդեալ։
Յարծաթոյ կազմեալ. և ոսկեջր
րեալ. պայծառացուցեալ։
Որ այն սերն առեալ. և յոյժ
զարմացեալ. և հնարս խմացեալ։
Խարեխաստութեամբ սեղա ըղձակիան՝
արժանացոյ ըզմեզ քաւութեն,
Ն՚ըզհչեմք։

Ա

ւետարանն սիրելոյն Յո-
ճեալ. ըստ քառասնորդին
և արիացեալ։

ԺԲ

Գլուխ ըստ Յովհաննէս սուրբ աւետարանիչ։

Երեսս տէրունի, Նազարէթեայ։
Լսացին յայտ ըստ կիւրակէի յո-
րում կերպ զմեզ ըստ և արդա-
րացոյ։
Նշոյլ կենցաղ հայելին կա-
տարեալ։ և միշտնոյց հայելին կա-
տարեալ։ Նշոյլ մեծութեան դերասան կայր ան
զատար կոչեալ։
Նշոյլ մեծութեան դերասան կայր ան
ցաւոյդնեալ։ այն ստեղծութիւնն որ
Նաեալ առատանալոյ անձամբ
և պատկեր Նւ առաքեալ բոցին։
Նշոյլ Նշոյլ և դերծոխս ոչ ստերմադին։
մատին։
Որ վախճանին Նշոյս առաստա-
գին։ արտաբերիեաց ըզնա տերտե-
ր Որ վախճանին Նշոյս առաստա-
և վերակացուացր Նշոյլ անկոտրին։
Ստորագրեալ ըմպեր զէնին։

Ար ուչ առներ ուղիղ դատաս-
տան։

Գառնչ հինգե՛ւ հերուկին, ժե
ալս դատաչոր անիրաւու
թե։ Ի քաղաքի ուրուանդ
արժանացյո՛ւ ըզմեզ քաւութե,
Ի՞նշեմք։

Պարեխաւսութիք սբցո ըղձական՝
արժանացո՛ւ ըզմեզ քաւութե,
և մեռուլ։

Ի բանտանին անկեալ
տըշեալ։ Ի բանտանին անկեալ
և մեռուլ։

Ար ոմն յերեքից մանկանցն ը
նեկուել։ զկապուտասդանիքըն
կարմրացուցեալ։

Օ՜ ջուր ծովակին՝ արիւնիքըն
նեկուել։ զկապուտասդանիքըն
կարմրացուցեալ։

Օ՜ մարմինք սբցոյն պատառեալ։
առուս առուս զարիւնըն հոսեալ։

Օ՜ մարմինք սբցոյն պատառեալ։
առուս առուս զարիւնըն հոսեալ։

Ձլուեունային օրըն սառնացեալ։
սաստիկ ցրտիւ զկիճըն սառուց
ցեալ։

Ձլուեունային օրըն սառնացեալ։
սաստիկ ցրտիւ զկիճըն սառուց
ցեալ։

Ի դըժընդակ օդոյն սառուցեալ։
և ըզմիմեանըս քաջալերեալ։

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ա՛ռաջին ամենայն ուրախութեանց եւ յաղթահարութեանց է ուրախութիւն յաղթահարութեան զոր ունի մարդ ընդ մեղս եւ ընդ սատանայ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Եւ զայս ուրախութիւն ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։

Ուրախութիւն յաղթահարութեան

Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։ Ա՛յլ ուրախութիւն յաղթահարութեան է ուրախութիւն զոր ունի մարդ ընդ ամենայն չարիս որ կայ ի մարդկանէ, զոր ոչ ոք կարէ ի մարդկանէ առնուլ, եթէ ոչ միայն ինքն ի մարդկանէ։

Ֆառնչ ընչն գրիգորի ըստաւերդչին մտա-
ւորին Հայոց, ի Լիւսաւորչէ։ ԺԴ.

Ուրախ եղեալ Պետրոս, Նազիանզացի՝ որ ասացն յայտ եւ կիւրակէի յա-
ռաջի Հոգեգալստեանն։

Ուրախ կեցի՛ զմեզ սեր եւ ասրտա-
ղանդութեան։

Տեսեալ միրիկեին զբնութիւնն մարդկայինն, ստուիչ ծանեալ ըզփիսարիսեցին։

Ա՛հա կեցի՛ զմեզ սեր եւ ասրտա-
ղանդութեան։

Ուրախ եղեալ Պետրոս, Նազիանզացի՝ որ ասացն յայտ եւ կիւրակէի յա-
ռաջի Հոգեգալստեանն։

Ֆառնչ ընչն գրիգորի ըստաւերդչին մտա-
ւորին Հայոց, ի Լիւսաւորչէ։ ԺԴ.

կեալ։

Զանգիայն վարագ բանիւք բժշկել
զանձկալեալ։ Եւ ի ժահահոտ վիրապէն եւ ի
ծագեալ։

Քան լոյս պայծառ հայոցըս
զմոռացեալ։ Եւ մարմնով էին սուգ
քըն լըցեալ։

Տեսաք այսօր լըզ֊քեզ զար
դարեալ։ Աշխարհն շնորհօ
եւ ի վիրապէն։

Կացեալանդէն ի քարեբից միջին։
Ներեքտասան ամօք վշտապին։
եւ արկանել ի խոր վիրապին։
Ընտոյ յինշեալ զչարիս անակին։
Չարչարանաց երկոտասանին։
Ի կատարումն երկուց ամենին։
տրդատ անուն մեծ թագաւորին։
Ար և մըտեալ ի սիրտ արքային։
քաջացար դէմ բերելարի։
Չարչարանօք քո անուանելի։ ար
ի մարմնի։

Ո՛վ Ցոյն ազգաւոր նորին. զուա-
դալին. սրեան հօր քոյին։
Լուսանդ դաւթին. ցեղէդ յու-
դայ։ Ո՛վ Ցոյն ազգաւոր նորին. զուա-
քոյին. յերկրսուդ գալստեանին։
Ո՛վ Ցոյն հարազատին. քո մարգարէ
ին. ոչ դանիէլին։
Ո՛վ Ցոյն ազգաւոր նորին. զուա-
քոյին. ասա մարգարէին։
Ո՛վ դարուստ քոկրկին. գուշակե
ցիր հօտին։
Ո՛վ Ցոյն ազգաւոր նորին. զուա-
քոյին. դաւթի հօր քոյին։

Գոնչ վիճակուած հիւսիսին. ժո-
ռովել խորհրդոցին. ամ-
ից տեսողին. զոր գուշա-
կեցին։

Ո՛վ Ցոյն ազգաւոր նորին. զուա-
քոյին. դաւթի հօր քոյին։

Քարեխօսուհի՛ մեզի դրիստոսի՛
զմեզ ընկալցիս պատարագ ամ-
նի, Աշխարհիդ։

Քարեխօսուհի՛ մեզի դրիստոսի՛
ասացեալ։

Ընտրեալ. լուսաւորիչ հայոց

անցեալ. մեռեալին կոտրեալ։ Աարկայ առացեալ. այս էրես օր
առօրեայ. ընդմիշտ գոհացեալ։ Աղուկն արտասուելեալ. առ հայր
ցեալ. ընդ տապանն երկեալ։ Յիշատակացեալ. սրտի ուխտի հար
ցանել. ու՞ր մահ մատնի։ Ահա զոր սիրեիր. ոչ առաջ հի
տակի. վէմ գազարի։ Աղերս մատեալ. առ աւրն ա՜
ղաւթեալ։ Ընդ սեղանոյն երկեալ. ի ձեռն քահանային
Ընդ հայր կեցցի զմեզ աւր ու աւրէ՜
նարին. գանձիկ մեծին։
Ընդ հօրէ քոյրին. վիպէ լուսոյ
տային։
Բուսան ախտիկն. յօր կաստա՜

Ա՛ւ պատասխանել. թէ հաւատացեալ. ընփոփեալ տեսեալ։ Եւ ձայն ամբարձեալ. գազարեցուցեալ. զմեռեալն յարուցեալ։ Մարդիքն կապեալ. ձեռօքն պատեալ. երիզապընդեալ։ Յե հրամայեալ. զպատանարն լուծեալ. և թողուլ երթալ։ Օգնեա՛ մեզ՝ ինեղութե՛ան մեր սուրբ աստուածածին, Աղաչեմք։

Գոհ ե՛ս, ծոյլուկս՝ ի թ
ե՛ ա՛ծ վատաց. եղեր
հաց կենաց. և ջուր
ծարաւեաց։

Յաղով գոմարաց. աստիկ ա՛մ
բոլոցաց. ազգաց և ազանց։
Գան քեզ նախընթաց. տան
վատըս վատաց. գոլեստ գըդ
ւանաց։
Ներկըն ոսա չիթենեաց. տղայ
քըն արմաւենեաց. հանդերձ
տարածած։

Ես

և գիրկս արկեալ ասէին ահ։ ես
Եւ ոչ վայ ձրիքեր ոսկեայ ոսկեաւ։
ասէր։ Ո՞վ տայ ինձ հայեր յոսկին
մայր։ Ո՞վ ինձ հայեր յոսկին
յատակմամբ յոսկեայ։
Քահանան։ մայր մկատնին
խոշեալ սրբոտաբեկ և մի

Գոնչ ա՛ա գ-ա՛ա ։ ւ

Էուրա տէրունի, Ո՞ղջեմք։
բացո յայս աբ կիւրակէի յա-
Ո՞հա կեցո զմեզ աբ և արդա-
տե գլխաց. և զաս ողորմած։
Պաւլեան առաքոաց. եկիր
տէրանց. զաւրքայդ հրեղինաց։
Որհնեն սըրբոաց. ըզսրբդ
բարձանց. քե զարքայդ փառաց։
Զայնս ովսաննայոյց. և փառս ի
թանակաց։
Զիւղսըն տէրեաց. քե զ յաղ
Պան բարձեալ բազկաց. ըզ

ԻՆ

ԵՆԱԿԱՆ ԼԱՅՆ ԱՅՍՕՐ
ԾԱՂԵԱԼ. ՅՈՐԹԱՄ ՓԼԸ
ԿԻՉԸՆ ՄԵՐ ՅԱՐՈՒՑԵԱԼ։
ԽՈՂԱՔԵՐԻՑ ԿԱՆԱՆՑՆ ԵՐԿԵԱԼ.
ԸՍՏՐՏՄՈՒԹԻՆ ՆԵՑ ՓԱՐԱՏԵԱԼ։
ՅԵՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԱՆ Ի ՎԻՍԻՆ ՆՐԱ
ՏԵԱԼ. ԵՒ ՉՅԱՐՈՒԹԻՆ ԱՒՂՈՒՏԱ-
ԼՈՒԱՆԵԱԼ։

ԱՅՍՕՐ ՀԻՋԱՐ Ի ՏՈՒԱՆԵԼՈՅ։

Ա՛Յ ԳԵՂԵՑԻԿ ԱՂԵՐ ԾՈՎԱՅԻՆ.
Ա՛Յ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԳԼՈՒԽՈՒ ԴԱՆԴԱՂ
ՀԵՐ. ԽՈՆԱՐՀԵՑԱՐ ՈՒԶ ՄՏԵԼՈՅ։
Ա՛Յ ՈՍԿԵԹԵԼ ՄՕՏՈՒՑ ՎԱՐԴԱ-
ԳՈՅՆ. ԴՈՒ ԿԱՐՄՐԱՑԱՐ ՈՐՊԷՍ
ՅՈՐԴԱՆՈՅ։

Օ՜Հ ՆԵԱՐ ԵԿԵԱԼԷ Ի ԿԱՄԱՐՈՒՆ
ՀԱՐՏԱՐԱՆՆ ԱՅԾ ԱՆՄԱՀ,

Ա՜ՂԱՂԵՄՔ։

Գ.ՈՒՆՑ ՊԱՒՒ, ՈՐ, ՅԱՒԵՏՆԵՆ ՀՒ։

Ա՛ռ աշակերտասէրն պատմել միտ՝ թաղ. մեռանելոց դասուն սի՛ր ընդհատել։

Ա՛դաչնել լերինն գընալ. և ընդայն տեսցեն յատաջել։

Ա՛նդադար ձայնիւքն բերկրեալ. մի խնամբեղքն և ուրախացեալ։

Ա՛շակերտացն աւետիս տըւեալ. և խնդութեան ձայն միաբան ցուցեալ։

Ա՛հա կեցո՛ զմեզ տէր և արդա՛ տացո՛ յայս մեր հիւրասիրէն յաւիտեանս։

Ա՛ՄԷն։

Ուրախ եղիցին երկինք և երկիր. ծովն և որ լցեալ է նովաւ. անդ լեռնաբնակքն և ամենայն որ ինչ ի նոսա է. ցընծա։

Ա՛յս սիօն գոչեա. զմարդիկս ժողովեա՛. ձեմս առեալ պարեա։

Ա՛ զդրտնս խոտոց բանտին խոր
ստակաբար բանըդ վըր
կայեաւ. սոդոմօնի մը
ծին կատարեաւ։

Գոնչ յոտս-ընէսն։ Ի Դ

Ո՛վ հոգին ատամայ. և զմտաւոց
նր. գերեալ վիճանայ։
Վախճեալ յուդասիմայ. զպետուտիւք
բռատրայ. սրեամբ կարմրանայ։

Գոնչ յոտս-ընէսն։ Ի Գ

Ո՛վ զայս ցընծալի. այսօր
զուարճալի. օրս այս
խընդալի։
Ա՛զգ քրիստոնէի. համօրէն
երգուի. տուք ես յաշխարհի։
Ո՛վ ի լոյս ինջանի. յերկնի. յա՛
տուԹե յարիկ։
Ո՛վ զոր նա գերիգոտի. հայցամաւ
բըն վառի. յայտ առնի։
Մրտիչ ճըշմարտուի. աստն հաստակի
Թե նա յոյ յերկիր։

Գոնչ յոտս-ընէսն։ Ի Դ

Ա՛զգ ռաքելոց բանըդ վը
կայեալ. առաքեալ մը
ծին կատարեալ։
Ո՛վ հոգին ատամայ. և զմտաւոց

Ես ամենեցուն ձայն ու
լսելի. տայր գաբրիէլ
հրեշտակ. զայս իսուսիոյ կապեալ
սրբոյ արձակեաց։

Գոնչ յօրինեաց։ Իզ

Ես խոստովանիմ. և ապաշխա-
րիմ. վերայ առեցի։
Ես հաստատեալ պահիմ. և արթուն կացի։
Ասէ եղև ազօլիմ. սրբութեամբ
պատիմ. անուշան քուրմ կարի։
Օ՜ երգս քո դաւճանիմ. և երկերս
նոյն. հօր քուրմ աւետանդիմ։
Որ իջեր ի հոգի. յերկինքս հա-
ցո՛ ազատիմ։

Գոնչ յօրինեաց։ Իե

Անգնեա զմեզ կարօղ.
հազդուրեա միրհօղ. կե-
նաց ազատօղ։
Ամէն ասեմ զքեզ լաւչեալ։
Զարտմունիկն նոյ փարատեալ.
Զաստուածեղէն կանանցն երևեալ։
Զաստուածն այսօր յարուցեալ.
սրբոյ արձակեալ։

որ դըշխոյ բերկրած.
նար թագիւ պըճնած.
նար լուսով վառած։
Սէ մայրըդ կենաց. այսօր խըն
դացած. եւ ուրախացած։
Ն՚ահուձն որ ննջեաց. այսօր
զարթուցած. ձէ՚ի յօտարաց։
Ն՚ահ՚ի յիւր կամաց. ինքն իւն
քեամբ զօրեաց. զքունըն թօ
թափեաց։
Օ՜ ձորքըն հրեղինաց. աւետաւո
թեաց. կան քեզ
՚ի յոտաց։

Արդարև մահին, զի շնորհեցաւ
ձեզ ուրախութիւն։
Ուրախացիր կոյսըդ տիրածին.
այսօր յարեաւ վիճածին որդին։
Ուրախացիր նոր ամածին. այսօր
յարեաւ կուսածին որդին։
Ուրախացիր ծընօղ անմահին. այ
սօր յարեաւ անդրանիկ որդին։

Տասնեակ մարիամըն մագդա-
ղենեւոց. լայր արտասուօք
ընծայըն վիաուաց։
Բերեալ զանոյշ իւղըն խըն
կանաց. ուր թաղեցար ամբըղ
ծարձանց։
Ինչ երեշտակին ձայնէն աւետեց.
զարհուրեցան դատք զինաւորաց։
Ասք ընթացան ի գոյժ լսելոքաց
եղեւ յարեաւ նա ոսկ առաց։

Ցամից որ ընտրեալ. աստէն
ժողովեալ. Հիսաշտօն
կանգնեալ։
Ո՛ յարուցեալն օրհնեալ. յիւ-
րոց պատուէրեալ. կիրակի եղեալ։
Ար նա յարուցեալ. կանանցն
երեւեալ. ու մրխիթարեալ։
Ա՛նց պատուիրեալ. առ եղբարսն
երթեալ. զաւետիսըն տալ։
Ամ յայս կիրակիս. տէրունի
օրիս միաշաբաթիս։
Յարուցեալ պատուիս. ևմիա-
ռանիս. ասծդ ամենիս։
Երկուշաբաթի օրհնիս մարդկանէ
դոլիս. ու երկրպագիս։
Ա՛ղմերս ընկալցիս. պաղստանոս
արտիս. յայս կիրակէիս։
Ա՛հա կեցցի զմեզ տէր ու արդա-
րացո յայս աբ կիրակէի յա-
Հուրս տէրունի. Ա՛զաւրեմք։

Զի յարեաւ զդլխոյս աւետեաց. և զդեղուի մահուան ազատեաց։

Զի յարեաւ զգեաւրն հալածելոյ զիւրան յանցանաց նախնեացըն քաւեաց։

Զի յարեաւ մեզ յոյս պարգեւեաց. և յարութիւն կենաց պատրաստեաց։

Զի յարեաւ մեզ կեանս հաստատեաց. և զօրութիւնն մահու խափանեաց։

Ա՛ր աստ յարեայց. վարձատրելոյց. և արդ բարձրացայց։

Երկայն ձայնեաց. զքաղցունկն զաստուածն։ ըզմոնըն փառաց։

Մուխս գուշակեաց. գաւիթ վկայեաց. գանձիկ յայտնեաց։

գուշակեաց։

Բերեաւ ասէ. մարգա-
րէն գոչեաց. յառաջ
քան զծնանիլն։ Գոնէ նոր հերծուածք, ոչ
արեամբ սրբոյ. այլ ջրով սրբութեան։

Արդ այն զի կոչէ. կարմիր կերա-
կի. և յոյժ պատշաճի։
Արդ ոչ կարմրին ոչ ինչ ախորհ։
Արդ ոչ կարմրին ոչ ինչ ախորհ։

Կոչէն խոցածն. արեամբն յի-
թուամայէ. նոր առաքելն։
Ո՞վ ի այսօր հերկին. ձեռքըն
մեր անբանին. այս նոր կերպակին։
Ո՞վ աստի կրկնակին. կար-
ծակ այսօր կոչէ. առ նոր կին
տակին. խորհրդովք ի լին։
Գոնէ նոր հերծուածք, ոչ
խորտակեաց. Ազաչեմք։
Ո՞վ հիմունքըն քակեաց. զդը-
րունըն փրշրեաց. պնիգըն
հուպ յայտնեաց. զդրժոխըն
կիզեաց։

Ո՞վ հուրըն խորհրդեաց. զբար
հուպի յայտնեաց. զդրժոխըն
կիզեաց։

դրօք մըտեալ. ոչ երեւեալ։
Արկին տուն եկեալ. վախեալ
յարուցեալ. ու հաւատացեալ։
Ա՛ինչ այսօր տեսեալ. ըզայսրն
տացեալ. քանի՛ ուխտ եդեալ։
Ա՛այլոցն ասացեալ. նա չհաւա՛
ռաքեալ. յոյժ ամ տրն եկեալ։
Ա՛ի ո՛նդ ո՛չ երեալ. Թուա՛մա
մայի պատմեալ։

Ամից սրբեսցեալ. ըզ
տրն որ տեսեալ. Թու
գոն՛ն նա էիսկի։ Ա՛ի

բաժեալ. զաղերըն քարշեալ։
Ա՛ի խաչին պըրկեալ. զձեռսըն տա
մարեալ. արար զերկրպարձ։
Օ՛ ըրբս ժողովեալ. բամբս գու
մարեալ. ա՛ի կատըս նըստած։
Օ՛ էանեըն ասաց. յաթոռոյն
փառաց. ըզկատարած։

Ձայնիւ նըւագեալ. տաճարդ
եաւ երգեալ. քընարիւ պատ
ուեալ։

Ի գլխոցման կոչել. յանուանէ
ձայնել. և զիսովքն ցուցեալ։
Ար անդէն մրխեալ. զմատուն
սրն առաքեաւն. և հաւատացեալ։
Ահա կեցցի զմեզ տէր և արդա-
րացի յայս տէր կիւրակէի յա-
ւուրս տէրունի, Ի զաշէմք։

Գոնչ նոր ներսիէին։ Ղ

Պատարագ մարմնոյն ի կուսէ։
Պակեալ վիմալ ի գերեզմանէ.
անշարժ լզինութիք մատանւոյն
պահէ։

Ոտ ծընաւ ի կոյս յարգանդէ. և
զիւրաքանչիւր ծնողին ոչ խախտէ։
Ադամայէս յարեաւ ի կընդիեալ
վիմէ. որ համատիպ վիմեանց
վրկայէ։

Ա զաւրեալեայ ժամադիր առնէ.
և զաշակերտան անդէն տեսանէ։

Աչխուժո՛ւ հերսիեին, լը
տեղաց վայտի տեղի
տըմնիարան. որ կատու
ցար ի մէջի մարդկան:
Ախթեղ երկաւ անմահից արքայն.
ոյլ լուսամբ խորան արքուն է:
Պատ անեղին տեղի հանդըս-
տեան. վատաց բանին միշտ ըն
դունարան:
Երկնաբուրաց զօրաց բնակարան.
ուր և սպասեն մարմնոյ փրկիկան:
Ալելեան տաճան խուղ աբրա-
համեան. ընծահրաշ մուխտի
խորան:
Պատ վիհապոյն տանըն արքուն.
այն տաճարին վեց սոդոմոնեան:
Ախթեղ ուրխմբ ըզմիտս և ըզբան.
զիշեր մրթոյ և զհոգւոյս մոլթան:
Ալ լուսամբխ խորան արքուն
է. տեղան տիրականն և վեմ
պատուական:

գայ։

Թագաւորին

նայ. տէր զօրութեանց

Այսօր հրեղէն փառօք համբառ

ադամայ։

մայ. ձմրեաւ ի խաչն ըզմեզ

Էրնձան հարեալ ի յերկուս

բռասալայ։

գայ. զգեստին կարմիր երբ ի

Այեն այս միլ սր դիմեաւ ու

լզբանն աջ միացեալ ինամ։

Տէառնէին կերպիչն ադամայ.

ստակային հարցանել զնա։

Կիանային ընդ գերագոյն

տուել ինչ։

Տաւեալ վերնոց զանմահից

արքայ. ու զարմացան ընդ

գալուստ հոմբռնչմանն էր։

Ուրհ հանդերձեալ ի, զալստեմք։

բուրմ տէրունի, Ազաւնեմք։

ռացոյ յայս աւր կիրակէի յա՜

Այս կերցոյ զմեզ աւր ու արդա՜

Օրհնեալ սէր քո ածային, որ
զլթացար յաղէտս մարդկային,
Աղաչեմք։

Ա՛ղաչեմք զԱստուածածին Մարիամ, զի
բնակարան սրբութեան եղեալ. հրեշտա
կին ընտրեալ. գրիգորն
արթնացեալ։
Յերկնայնոցն եկեալ. նրման
պաշտպանեալ. և ապաւէնարեալ։
Ուրբան անդ կացեալ. ի վերայն
արկեալ. գրիգորն երանեալ։
Լոկ մին օր անցեալ. հրեշտակն
ուշ եկեալ. որ նման ծառայեալ։
Ի աղէն որ եկեալ. նա հարցա
քննեալ. զպատճառն իմացեալ։
Օ՛ որ նա առացեալ. թէ այսօր
եղեալ. տուն հանդիսացեալ։
Աստուն մեր ընտրեալ. զի
տէրն մարմնացեալ։
Ի մեր դառն
կենալ։

Ընկեր լեզեանս մաղթաւէտ, քան
զեհեսուէ զօրացդ երկուէտ,
Ընդ ամենայն ազգս ազատ
Ի ձեռն քո ելից ի գերութեան։

Գանձ պէնոէիսոպէին։ Խ

Ուղղանարար քրիստոնեայ ի հօրէ. հոգին յաւուրջ
Հոգեգալստեան։

Ա՛ռաջին մարգարէ Հոգին սուրբ
Ի ձեռն Յովելի ասաց
Զի յետ ամաց ի վերջին ժամանակս
Ես հոգիս իմ ի վերայ ամենայն մարմնոյ
Կենդանի ածից։ Եւ որդիք ձեր
Եւ դուստերք ձեր մարգարէասցին։
Եւ ծերք ձեր երազս տեսցեն։
Եւ պատանիք ձեր տեսիլս տեսցեն։
Եւ ի ծառայս իմ եւ ի սպասաւորս իմ
Ի տղայս եւ ի տղայոցս հոգիս իմ
Ածից յաւուրս յայնոսիկ։ Եւ
Ա՛յսօր զկնի ամենայնի ի ձեռն
Ս. Հոգւոյն զիւրաքանչիւրս
Ընդունիմք։ Եւ զամենայն
Զիւրաքանչիւրոցն ի մեզ
Ա՛ռ մարգարէութիւն
Ընդունիմք։ Եւ
Զաշխարհակին շինուածքն զարդ
Ա՛ռ մարդկան ողջունիմք։
Զի ամենայնիւ ի ձեռն
Հոգւոյն սրբոյ
Ընդունիմք։

Ընկալ զգնութիւր քանիս մաղթա
նաց՝ եւ մաքրեա զմեզ ի մեղաց,
Աղաչեմք։

Տիրոջ աղախին եղէր։ Ով
ածարդ երկնային. տուն
քնային. տեղի անմա
հին։

Պուտտրը սիօնին. դրշհայդ
իեւսային. Հարան աճդային։
Հաստատեալ վիմին. առաքե լոյ
ին. եւ մարգարէին։
Ինկողէ փրկչին. շինեալ յարկ
նորին. զօրէն եւային։
Յարդման խորհրդոդին. իեւսայ
քնին. Հարան առաքաստին։
Տէառն ոսոնատեղին. ակն աղիւ
սակին. գոյն շափխուղայն։
Սրբոյ խորանին. նոր տապա
նակին. ոսկի սափորին։
Պահեա զմեզ շնորհիւ քոյին՝
ածարդ երկնային, Աղաչեմք։

Գոնէ այլակերպութեանդ, խո
խարհուրդ խորին.
բանիւ պետրոսին.
հաւատով վկային։
Օ՜ որ ի թաւիծին. մինչ ըն ան
էին. ի լեառն առանձին։
Ասաց թէ շինին. ըզտաղաւար
րին յանուն երեքին։
Ահն ան յայնի. մին եղիայի.
և մին մովսէսին։
Որ գուշակէին. պահոց խորհուր
դին. երեք յինանակին։
Արձա այս ըն մարմին. ըն հոգւոյ
ամառնին. մըտաց ձմերայնին։
Օ՜ ի ջարն և բարին. երիւքս այս
գործին. և պահօք քաւին։
Անարմնոյս յայնի. մըտաց մովսէ
սին. հոգւոյն եղեայի։
Ահա կեցո զմեզ տէր և արդա
րացո յայս սբ կիւրակէ յա
ւուրս տեառնէ, Աղաչեմք։

Գոնէ վերջապէս։ Խօ-
սեալ ամբ ոն յայտնեալ
զիսորհուրդըն խորին։
աշակերտացն իւր սըր
բոյ գնդին։

Չանկ գնա՛ ի Թաբօր լերին։ զե
րես ընտրեալսն ի միջոյ նոցին։
Օ՛ պետրոս որ վէմն էր ուղղեալ
Հաւատոյն։ զմեծն յօհաննէս
և զեղբայր նորին։

Աղօթից ընդ զիսաւս նախասահեալ
ծին։ զոր մերկացեալ էր մար
դըն առաջին։

Ի՛մպ լուսաւորս հոգևանաւորեալ։
նա առաքեալքըն զսիսի հարել։
կայեալ։ գ՛ոչ որդի իմ այս՝
կերպեալ։

Որհնեալ ես մարգացեալ՝ և
կեանք մեզ յայտնեալ,

Ի՛ղաչեմք։

ոյս ՝ի լուսոյ անձըն գիմա
ւոր · որդի եվեր կու
սին կամաւոր ։

Ա՛յսօր իջեր զօրօքդ երկնա՝
ւոր · ՝ի պատիւ մօր քոյին
փառաւոր ։

Օ՝ հոգին մաքուր վերափո լու՝
սաւոր · աւանդեցեր փառօք
հրաշալաւոր ։

Նո՛ր յարիսարհէ աստի առցա՝
ւոր · գնա փոխեցեր մարմնով
փառաւոր ։

Բանից սրբոց գունդն աշակե՛ր
տեալ · զայծ ընկալ մարմինըն
բարձեալ ։

Բարեխօսութիւբ կուսին ըղձա՝
լիան՝ արժանացո՛ ըզմեզ քաւու
թե՛ , Ա՛ղաչեմք ։

✣✣

գոնէ վերափոխման սբ-ս-ոյ աջոյ-
ն ին: ևն

Ամից մեզ դուռդ աշխ-
կերտել զայծ ընկալ
մարմնոյն բարձեալ:
Պետասամանի ձորն յայն գնացեր
զայծային գանձն ամփոփեալ:
Աւխոնիա ումն յանդգնեալ. և
ի դադալ կուսին չերմնարկեալ:
Առակ անարատ մարմնին երանեալ.
աւետագուշ կուսին սրբասնեալ:
Ծարեք նմուքեայ բնութիւք շուշ
կապեալ. և բանական հոգւոյն
միացեալ:
Մեյ կուսին այսօր բաժանեալ
և հրամանաց արարչին երեալ:
Ո՛հ հոգին յն ուրդին խոր առեալ
Ո՛ի յերկինս վեր հմբարձեալ:
Պարեհասուքեայ սե աշխատնին.
վեց այց առնել յաւուրն սհտ-

գին. Ա՛զատիք:

գոնէ ըմբռնութիւն։ Ի՞նչ
որբեկեալ սիրտ եւ ողորմելի
հրաշալիք. կատարեալ
ակամբք տուրբ երկիւղ
տէրունի։

Վերանորհնեալ կոյս անապական.
ածամայր տաճար տիրական։
Ձերբազ լուսոյ Հոգի արիւնական.
բուրվառ ոսկի հրոյն ածական։
Վարդ վառեալ հուրըն վերնական.
որ ի թագուհացդ ի Թագաւորէն
կան. այն որ փայլեաց
լուսաւորել զաշխարհս անմահ
մարդկան։
Վարդն ծաղկեալ արեւն անապական.
ուստի բուրեաց հոտն
անմահութիւնէ։
Վեհարի ծաղկեալ բուրաստանն
տեղի փառաց ածբ երկնորդութիւնէ։
Վարդ ծաղկեալ վարդն անապական.
Հակերեցւոյս մեր Հաստատուի.

մանկանց եր մնալ անուսան։
Բարեխօսութիւնք եր ասծածնին.
մեղայց առնել յաւուրն ահա-
գին. Ալելուիա։

Գոնէ խոչ վերծալն. խե-
նձառելի վիսառաց տե-
տոլին. նեղբեռոլական
բան վերն խաչին։
Յիմարութիւնէ և ձառ խաչին.
հրեից ազդին և հեթանոսին։
Որ բարձրացաւ ի գողգոթային
ի նահատօրըն մեր տապանին։
Տօնախմբօղք յայս նուիրակատու
տեսեք զյն բազմեալ ի խաչին։
Երբ աղերսին գոչմամբ յաստե-
նին. պաղատեացուք առ տէրն
ամենից։
Օրհնեալ ես վիայտ փրկութե.
նըշան յաղթութե. Ալելուիա։
Պատարտրըն մին. յն միածին.
ձառագայթ ոսկին։

Ա՛ղաչեմք։

Հայրապետական աթոռոյ մերոյ Հայոց՝ ի քեզ ունի,
Թարեխաւսեա՛ անբաժանութեամբ ընդ միմեանս։
Ընդ Աթոռակից Տեառն մերոյ Յիսուսի.
Ընդ ամենայնէ՛ն սրբոց առաքելոց։
Ընդ մարգարէից եւ ընդ ամենայն պաշտօնեայս.
Ընդ վերնոյն հնչեալ ընդ ամենայն պաշտօնեայս։
Ընդ վերնոյն հնչեալ ընդ ամենայն պաշտօնեայս։
Ընդ վերնոյն հնչեալ ընդ ամենայն պաշտօնեայս։

Ա՛ղաչեմք։

Ի՛ մեծ ժողովրդեանդ ընդ ամենայն ազգս
Թարեխաւսեա՛ ի վերջ աղերսութեան։
Ի՛ զիւրայոց ընդ խաչին. առեալ
Ի՛ զիւրայոց ընդ խաչին. առեալ
Ի՛ զիւրայոց ընդ խաչին. առեալ

Ա՛ղաչեմք։

Գոնէ հաւատովքս սրբոյ խաչին։

ԻՐ

արեգակեւրայեան տեղւոյն տեսակաւն. անմահական գառնութեան եւ հացի։

Ա՛ղաչեմք։

Ա՛ղաչեմք։

գոնէ երեսոյն խուչին։ Եւ
յ խաչըն փայլեալ.
յերկինից ցոլացեալ.
բազմաց երեւեալ։
Ընդ առաւօտն ելեալ. յորեալ
ձագեալ. և ձառագայթեալ։
Ժամս երեք կացեալ. գոլոր-
թայ կառեալ. բոցըն ցոլացեալ։
Ի գլխոյն տարածեալ. և զլեառըն
լըցեալ. ձիւնիւն կոչեալ։
Սաստիկ սրնարացեալ. մարդիկ
զարհուրեալ. սիրտքն ձայն
տրիւեալ։
Բաղաքն դղրդեալ. լի մի գու
մարեալ. և մատրանն եկեալ։
Ընդ խաչն օրհնեալ. բանիւ
դերասուեալ. քաղցրագոյն
գոլեալ։
Ո՞հ ընկալ զերկրպագութիւն
խաչիդ քրիստոսի,
Ո՞ղջոյն մեզ։

Ո՛վ ճառ խաչիդ մեծի պատ-
ճառ ես դու.
Ես քո պատուհասիդ ծառայ:
Պատուհասիդ քո ծանր ես ինձ
համար.
Ես ի քեզ հանգչել կամիմ:
Ես ի քեզ ապրիլ կամիմ.
Ես ի քեզ մեռանել կամիմ:
Ես ի քեզ ննջել կամիմ.
Ես ի քեզ յարուցեալ կամիմ:
Ես ի քեզ փառաւորեալ կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն բարութիւն
գործել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն չարութիւն
ատել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ունել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ թողուլ
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ տալ
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ առնել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ կրել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ համբե-
րել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ընդու-
նել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ուրա-
խանալ կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ տրտմել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ լալ
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ողբալ
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ուրա-
խանալ կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ցնծալ
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ցանկա-
նալ կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ակն-
կալել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ հաւա-
տալ կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ յուսալ
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ սիրել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ երկե-
րել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ խոստո-
վանել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ապաշ-
խարել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ուղղել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ կատա-
րել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ մեռանել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ յարու-
ցանել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ փառա-
ւորել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ բարե-
պաշտել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ երկրպա-
գել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ծառա-
յել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ պաշտել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ սիրել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ երկե-
րել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ խոստո-
վանել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ապաշ-
խարել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ուղղել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ կատա-
րել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ մեռանել
կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ յարու-
ցանել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ փառա-
ւորել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ բարե-
պաշտել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ երկրպա-
գել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ ծառա-
յել կամիմ:
Ես ի քեզ ամենայն ինչ պաշտել
կամիմ:

ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԱՑ ԱՇԽԱՐՀԻ ԵՐԵՎԱՆ։

Հրեշտակապետաց դասուց պատուական ծառայութիւնք առ մարդիկ։

Հրեշտակապետք ծառայեն Աստուծոյ, ուրախանան ի ծառայութեան, եւ ուրախ լինին ի փառաւորութեան նորա։ Ոչ միայն ի մարդկանց ուրախանան, այլ եւ ի հրեշտակաց։ Ուրախ լինին ի մարդկանց, զի ի մարդկանց ելանեն զոհք եւ պատարագք, եւ ի մարդկանց ելանեն ոգիք սրբոց, որ ընդ հրեշտակս լինին։ Ուրախ լինին ի հրեշտակաց, զի հրեշտակք ծառայեն մարդկան

Ա՛ՀԱ Գաբրիէլ պետն վէր
նակաց. և Ա՛ԽՍԻԵԼՆՈՒԻՆ Հա՜
մանման:

Ո՛Վ տէր և տացես մարդկան պա՜
հապան. յայսմհետե մինչև
յաւիտեան:

Բարեխօսութիւք դասուն վերնա՜
կան՝ պահէ՛ զմեզ յաւիտեան
ասասան, Ա՛ՄԷՆ:

Գանձ ծննդեան յովհաննու Դիտէին:

ԾԳ

ԵԳՆԱՑ կուսին. երա՜
կունք հասանին. եղի
ատքեթին:

Ա՛ստա ծընանի. մայր կարապե՜
տին. ըզձայն բարբառին:

Ալթ աւետիք անցին. ծնընդեան
տըղային. թըլփատել եկին:

Աւրէնս կամէին. յանուն հօր նո
րին. զաքարիային:

Եւ մայր տըղային. նըմ կարա՜

պետին. ուչ ետ թոյլ նոյին։
Ա՛ինչև ակնեցին. ծեր քահա
նային. զաքարիային։
Եւ խնդրեալ նորին. տախտակ
ուր գրելին. զանուն տըղային։
Յովհաննէս եդին. զանուն նո
րա ծնեալին. ու չինուհ անուանեին։
Ա՛պա արձակին. կապ լեզուի
նորին. կուշմամբ զաւետակին։
ԲարեխօսուԹէ քոյին միրտի՛
զմեզ ընկալցիս պատարագ քա
նի, Ա՛ղաչեմք։

Գոնչ գլխոտման ցավհոննու խոթոթե
ին։ ծԴ

Ամից բաղմուԹի. այն
հրաշափառակին. յայն
բաղմականին։
Յորժամ ետես. զեղբուխ մը
կըրտչին. նե կարապետին։
Ո՛ աղաղակ բարձին. և անդէն
լացին. և հառաչեցին։

Աղուկ առացին. և վայ կարդաց-
ցին. այն պիղծ հերովդէին։
Օ՛ օրն անիծեցին. և նորզուվէցին
զայն չար իշխանին։

Գոնէ գվիտոտմոն յօհաննու-
հոտոէն. ծո։

Ի՛ սկ բարբառոյն ձայն.
կայր նա՛ ի դոյլմանն.
յահ և՛ ի սասան։
Տէր չէմ բաւական. քումդ
բարձրութիւնէ. և անհասութիւնէ։
Արկինք չըբաւանան. զհուրդ
աճմական. և անքըննական։
Յովհաննէս ծառայն. դարձաւ
՛ի միտուան. և՛ ի հրեշտաստան։
Յարժամ որ հատին. զգլուխ
կարապետին. մեծ մարգարէին։
Աշակերտքն եկին. առին և
բարձին. գնա և թաղեցին։
Ասէ հաճեսարին. այն ձայնէ
բանին. նէ կարապետին։

յոլն երանելոյ։

ցուրտեալ. զմեծ նահատակն ըզ
Ընդ քեզ առցես սիջնորդ կը
յայտնեալ։

նբ կարապետ պարծանք մեզ
Ալ երանելոյ եւ փառաւորեալ.

ժողովրդոցդ անեանըն մատամբ ցու
ցեալ։

Գառն ես ըզկնի անուշանալոյ.
լատգրեալ։

Խակ յովհաննէս հոգեւորըն լը
ցեալ. եռեւս զնծայ մարմնով ա

դանան ի լուացումն
եկեալ։

ամէն խմբոյն արքայն
խոնարհեալ. ի յոր

Գոնէ յովհաննու. հրաշագործն կոչեցաւ
անուն։ ծՀ

յովհաննու. Ի՞նչ է մկրտութիւն ապաշխարութեան. յոր
ացոյ. բարեխօսութեամբ նորին
Ինչո՞ւ կոչի զմեզ որ եւ արդա

Կարեհասուածք սուրբ ընծայից ։

Եւ Թադէոսըն Հայաստանեայց ։

Կարդացուածք ընթերցուածոյ առաքելոյ մարտից

արժանացոյ ընդունել քաւութիւն, ։ Ղազարէմք ։

Կարդումն ընթերցուածոյ ճշմարիտ ընծայիցն

վերատեսչին ։

Թուեցին յերկին յերկինըս ։ Յերկիր յերկինըս

Կարդումն մրուաց մարդկան զար

համարին ։

Կարեհասուածք ընծայից ։ սուրբ ալկեաց Հոգւոյ

Կարդումն ընծայիցն զոհացու

նին կենաց երկնից քաւարարիչ ։ մա

տուցանիցէ ։ քահանայ

օրինակ բանիւ բարեաց

ասէ կիրակէոս աթո

ռոյն կիլիկիոյ ։ դուք

Գոնէ երկուս, ասաց ։ Ղազարէմք ։

Կարեհասուածք ընծայից ։

զմեզ ընկալցին սուրբ հոգին ։ Ղազարէմք ։

Վիլիպպոս ՚ի հատուկ վերին յԵ-
սրեն թուսոյ հրնդկաց վա-
ճառաց ։

Ով մատնիչ քարոզըդ կենաց ։
յակօբ աւիւնըդ միջապետաց ։
Ով շրմաւոն եղեայրըդ փոթոր որ
յարդարոյն յոլովութիւն ծրնաց ։
Պատարագ ընդ մեռոնոյ ։
պօղոս քարոզըդ հեթանոսաց ։

Ղազարէ ։

Գոնչ երիտասարդ տաւտէ ։ ծր
լսեալ անուանդ նոր ե-
կանելոց ։ առաքելոցդ
աշխատասիրաց ։
Ոսկի ընդ ոսկոսըս սիւնազերաց ։
քարոզելոցին ըզբանըն կենաց ։
Պետրոս ընտրեալ գերեսխըն
բազմաց ։ և անդրկեաս յատուկ
կոչեցաւծ ։
Սբեն յակոբոս նախկին վերիայ
եաց ։ և յօհաննէս յոյժ սիրած ։

Բարեխոսութիւնդ՝ առաքեալ մա-
րտիրոս. և Թադէոսըն հայաստա-
նեայց։
Սբըն Թուման հընդկաց վաճա-
ռած. և փիլիպպոս հապաշըտա-
նոց։
Բակուր ալիւանըն միջագետաց.
և մատթէոս քարոզըն կիւնաց։
Ա՛ռաջըն յուդա՝ ղեբէոս կո-
չած. և շըմաւոն եղբայրըն շը
նորհաց։
Սբն յակոբոս արդար անուա-
նած. ան յի եղբայր կոչեցած։
Պատասխան ընդ վետասանաց.
ոչոլոս քարոզըն հեթանոսաց։
Բարեխոսութիւնք նո՛ր առաքե՛լոց՝
ողորմեա՛ մեր քո արեամբ գնե-
լոցս, Ա՛ղաչե՛մք։

✝✝✝✝

✝✝✝

✝✝

ցեալ. Ի յոսկեհիւս ըմ մարգեայ
Տեառն յիսուսի եղբայր սիրե
ծընեալ։

Ցաւ ընտրեալ. առաքելոց գաւառն
ընծայեալ. Ո՛վ ի շնորհեցաւ քեզ ինեայն
պա ոչ առաջաւոր կազմեալ։
Հրամայեալ սիօն պերճացեալ.
նաւեալ։
չեալ. առաքուեցեր երկա արքա
Հռոմ քաղաքացի լինիլ ահաւեալ։
Ձեր մախատ եւ ցուպ հոսիւ
Ձեր յայտնաւեալ.
ւեալ։
ուխտ յաղթող դաւիթի զօրա
Վերջանիկ օծեալ թագաւեալ.
ութեան խմբաւեալ։
աւեալ. ալ յիշատակ
յաօր վիպեալ օր քո լու
յիսուս աստուած։ ծն
գանչ քաւիլ մոլեալին ի

Ար ինձ խոհեմութիւն ճշմարտութեան ։ Ես
քեզ եմ ստեղծեալ ։ Մարդասիրութիւնք հնձին են ։
Ես եմ ճշմարտութիւն ։ Իմ է խրատ եւ իմաստ ։
Ես եմ հանճար ։ Իմ է զօրութիւն ։ Ես եմ
ամենայն գիտութեան տէր ։ Ես եմ որ թագաւորս
կը թագաւորեցուցանեմ ։ Եւ իշխանք կը հրամայեն
արդարութիւն ։ Ես եմ որ սիրեցեալս իմ կը սի-
րեմ ։ Եւ որ զիս կանուխ կը գտանէ ։ Ես եմ
երկայնութիւն աւուրց ։ Ես եմ հարստութիւն ։
Եւ փառք ։ Ես եմ որ ունայնացուցանեմ զգան-
ձարանս նոցա որ զիս կը ատեն ։ Եւ լեցուցա-
նեմ զտունս նոցա որ զիս կը սիրեն ։ Ես եմ
որ ուղիղ կը գործեմ զճանապարհս արդարու-
թեան ։ Ես եմ որ կը քալեմ ի մէջ ճշմարտու-
թեան ։ Որ զիս կը գտանեն կը գտանեն կեանք ։
Եւ կը ստանան շնորհս ի Տեառնէ ։ Բայց որ
մեղանչեն ընդդէմ ինձ կը վնասեն անձանց
իւրեանց ։ Ամենայն որ զիս կ'ատեն զսէր կը
սիրեն մահու ։

Ես Իմաստութիւն բնակեցուցի զխոհեմութիւն ։
Եւ գտի զգիտութիւն հնարից բարեաց ։ Երկիւղ
Տեառն է ատել զչարն ։ Զհպարտութիւն եւ զամ-
բարտաւանութիւն ։ Եւ զչար ճանապարհ ։ Եւ
զբերան երեսակի ատեցի ։ Խորհուրդ եւ իմաս-
տութիւն իմ է ։ Ես եմ հանճար ։ Իմ է զօրու-
թիւն ։ Ես թագաւորեմ զթագաւորս ։ Եւ իշխան-
քն արդարութիւն հրամայեն ։ Ես սիրեցեալս իմ
սիրեմ ։ Եւ որ զիս կանուխ կը գտանէ ։ Ես եմ
երկայնութիւն աւուրց ։ Ես եմ հարստութիւն ։
Եւ փառք ։ Ես եմ որ ունայնացուցանեմ զգան-
ձարանս նոցա որ զիս կը ատեն ։ Եւ լեցուցա-
նեմ զտունս նոցա որ զիս կը սիրեն ։ Ես եմ
որ ուղիղ կը գործեմ զճանապարհս արդարու-
թեան ։ Ես եմ որ կը քալեմ ի մէջ ճշմարտու-
թեան ։ Որ զիս կը գտանեն կը գտանեն կեանք ։
Եւ կը ստանան շնորհս ի Տեառնէ ։ Բայց որ
մեղանչեն ընդդէմ ինձ կը վնասեն անձանց
իւրեանց ։ Ամենայն որ զիս կ'ատեն զսէր կը
սիրեն մահու ։

Ես Իմաստութիւն բնակեցուցի զխոհեմութիւն ։
Եւ գտի զգիտութիւն հնարից բարեաց ։ Երկիւղ
Տեառն է ատել զչարն ։ Զհպարտութիւն եւ զամ-
բարտաւանութիւն ։ Եւ զչար ճանապարհ ։ Եւ
զբերան երեսակի ատեցի ։ Խորհուրդ եւ իմաս-
տութիւն իմ է ։ Ես եմ հանճար ։ Իմ է զօրու-
թիւն ։ Ես թագաւորեմ զթագաւորս ։ Եւ իշխան-
քն արդարութիւն հրամայեն ։ Ես սիրեցեալս իմ
սիրեմ ։ Եւ որ զիս կանուխ կը գտանէ ։ Ես եմ
երկայնութիւն աւուրց ։ Ես եմ հարստութիւն ։
Եւ փառք ։ Ես եմ որ ունայնացուցանեմ զգան-
ձարանս նոցա որ զիս կը ատեն ։ Եւ լեցուցա-
նեմ զտունս նոցա որ զիս կը սիրեն ։ Ես եմ
որ ուղիղ կը գործեմ զճանապարհս արդարու-
թեան ։ Ես եմ որ կը քալեմ ի մէջ ճշմարտու-
թեան ։ Որ զիս կը գտանեն կը գտանեն կեանք ։
Եւ կը ստանան շնորհս ի Տեառնէ ։ Բայց որ
մեղանչեն ընդդէմ ինձ կը վնասեն անձանց
իւրեանց ։ Ամենայն որ զիս կ'ատեն զսէր կը
սիրեն մահու ։

Ա՛ղաչե՛մք։

Ընդհատ ըղբռոյս մաղթանաց. մի՛շ
նորոգութի՛ն նորին ըղձանաց.

Ա՛ղաչե՛մք։

Ընդհատ ըղբռոյս մաղթանաց. մի՛շ
ըղ ցաւ խոռեան.

Ա՛ղաչե՛մք։

Ո՛վ այն որ երդուար ըղ Դաւիթ ճշմարտութեամբ.
զոր ոչ դարձուսցես զնա. ածուսցէ ի պտղոյ
որովայնի քո ի գահ քո։

Ա՛ղաչե՛մք։

Ա՛յլ ևս աւելո՛ւր ևս զմեզ բարեբարո՛ւսիկ
պտղովքն հայոց մարգարէացո։

Ա՛ղաչե՛մք։

Ո՛վ խոստեցա՛ւ յօրէնս հուրանկան.
տակն։

Ա՛ղաչե՛մք։

Ընդ՝ աստանայ յարգանդ կուսիկ.
Ընդ՝ առաքելի բանըն Հայկազունի։

Ա՛ղաչե՛մք։

Ընդհատ ըղբռոյս մաղթանաց. մի՛շ
նորոգութի՛ն նորին ըղձանաց.

Ա՛ղաչե՛մք։

Ընդհատ ըղբռոյս մաղթանաց. մի՛շ
ըղ ցաւ խոռեան. ի բերդ ողջոյն յետոյ
քաղաքին։

Ա՛ղաչե՛մք։

զամեա ընդունել պատարագ քա-
նի, Ի՞մաչեմք։

Խարեխօսեա առ Տէրն ամենի՛
զամեա ընդունել պատարագ քա-
նի։

Պատկերացարդ վարուցքն
երկնային։

Պատկերացարդ վարուցքն երկնայինն։

Ա՛հա բացեալ կամարն երկնա-
ւոր, եւ կայ յաջմէ ծընօղին։
Աղաչանեալ զարիւնդ ընդ արե-
ան իրկէին, պատակեցար վարուցքն
երկնային։

Ա՛հա բացեալ կամարն երկնա-
ւոր, եւ կայ յաջմէ ծընօղին։
աղաչակեալ Հայր քաղցրագին։
Որ զօրացեալ քոյ Ի յաւուրն
տեառն Հնձանին։

Որ յանձն առեր զչարչարանա
նորին, ճրմլեալ արեամբ յա-
ւուրն Հնձանին։

Պատու վարուհայս պրուտուղդ նը
մին, եւ առեփանոս պրատակ
առաջին։

Ենդանատրտր Ի՞նմահ ոդ
հուզին, որ ճրմլեցաւ
արեամբ Ի խաչին։

Ա

Երամիայ դերնդին. դեր
ետու ընտրեաւ Հօսին.
դահակաւ քոյին։
Պետրոս հրաշալին. վկայն Հա
չատին. ելբայրն անդրկին։
Այդ յակոբոսին. նե յօհաննէ
սին. աշետատրանչին։
Ասաջեաւ վիլիպպին. խոցեաւ
թուման՝ին. այրեաւ մատթէին։
Ա՛ղբ բարդուղիմին. և թադէ
ոսին. յուդայ յակոբին։
Ընկաւ գնըչէրս մաղթանաց.
մկնարդութիւնէ սուին ըղձանաց.
Աղաչեմք։

Գունէ ոգեորն սրտմամբ յոխորտաց
և յօհաննու։ կգ

Ա

Երաշելն դերնդին.
դերասուլ դասին.
դերիմաստ Հօսին։
դերկուսասան
նին.

Ո՛վ Տէր Աստուած մեր, որ ամենայն ինչ
ստեղծեր ես, եւ ամենայն ինչ կարող ես
առնել որ կամիս, եւ ոչ ոք կարէ ընդդի-
մանալ կամաց քոց, որ ամենայն ինչ գի-
տես, եւ ոչ ոք կարէ ծածկել ինչ ի քէն,
որ ամենայն ինչ ի քում ձեռն է, եւ ոչ ոք
կարէ ի քէն խլել զիշխանութիւն քո, որ
ամենայն ինչ ի քում հնարս

Տալով արքային. ըղ առաջեաւ-
թիւ. քար վիրաց ախտին։
Ալլեայր Թադէին. Թումասեան
խորին. ազգեաւ ընկերին։
Աստուծոյ զաւրին. քարոզուղի
մահին. մեծ առաքելին։
Պահ յերկնօր տեղին. ի քարոզ
զրուիլ. հայոց աշխարհին։
Խոկ և յուզայն. հասեալ ի
յորմի. ուր և կատարի։
Ի հաւ ոտիւ. հիւանդն յոմ
սէնի. հօրըն քրիստոսի։
Ալլեայր յակոբի. սիմօն կանա-
նի. յոմնի յոտատոսի։
Պարեհասուիծ ոբ առաքելոցդ
ոտիւմեա տայ քո արեւամբ գնել-
լոցդ, Ամէն։

Գանձ եօթնասուն երիս-
տասնեակ չորս ։ ՀԻԴ ։

Ջեալ ոբ հոգին. յոր
պենտեկոստին. ի
վերնատանին։ 429

Ողորմեա՛ ինձ ով Աստուա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։ Եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Ամէն։

Զանձն իմ ողորմութեամբ կոչեա՛լ։ Հրաշիւք լուցուցեա՛լ։ Յոգին նահատակեա՛լ։ Զհոգիս ողորմեա՛լ։ Եւ զամենայն մեղս թողեա՛լ։ Ամէն։

Ողորմեա՛ ինձ ով Աստուա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։ Եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Ամէն։

Ողորմեա՛ ինձ ով Աստուա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։ Եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Ամէն։

Ա՛ստուած Նորոգիչ. ամբողջ
ճշմարիտ. սուրբ Կոչիչ։
Երեսիւս ընտրեալ. Ի գուբան ըն
կեցեալ. Ի տաճարս մտեալ։
Ոչնչացուցեալ. մանկունքն
ոչ այրեալ. կուռատեսս գերեալ։
Ընդեանս շարժեալ. զաքարն
տեսեալ. մատաքէ ընտրեալ։
Ո՛հա սրբեաց ըզմեզ Ի մեղաց,
բարեխօսութիւնք նոր տեսանողաց,
Ո՛ղջեմք։

րբեալ ըզհոգին. առա
քեալք քոյին. շաշ
կերտք նոցին։
Երեսփոխանին. և դիտողին.
խղնատեսին։
Աղբեւատիսին. և նոր յակո
բին. մեծն աթանասին։
Աստուածաբանին. և կիւրղի
ոսին. շաղիքատանդրոսին։

Աբանէ լազարծին. նիկոդեմոս։
Բարսեղ կեսարին. ածաբանին.
նաև նիւսացին։
Պակխաբանին. նեոմեհեմ մե-
ծին. մեսրոպ մաշտոցին։
Ո՞հա ազատեա ըղմեզ ի մեղաց
բարեխօսութեբ սբ հայրապե-
տաց, Ո՞ղորմեմք։
Զոնդ եկնաւորեա ածուիցէի ի պօղ
նոսդոսի հայբապետաց։ կե
գնատիոսին. վիճա-
կեաւ բարին. ի քէն
սահմանին։
Ալոտիա համբակին. առեալ ի
դըրկին. քո ածային։
Յարբունաց հասակին. եղեալ
սրտային. իգնատիոսին։
Հետեւեալ նորին. սբ յօհաննի
սին. աւետարանչին։
Պօղիկարպոսին. ընկերեալ նը
մին.

ամէս · հոմանուէրս զամ հօտէս ։
Սէրն վէր ամենայն է · տասանուհինդ
հոգեպէս է · ասպն արդելայէս է ։
Ո՛վ ամ սերեբապէս · կենցեաղ
վհուկէս · յաշխարհէս է ։
Սէրն աւիւտակէս · չէ ունադրի
ժուկէս ։
Ես յայս մի ծառէս · չի տէր
տարամատէս · չի լուսաղ
ժուկէս ։ ԿԸ

Գանձ սրտոց ես լեռանց ոսկի ընդ գետս ոսկի
ընտրութիւն ։ կը

Ի ՊՂԱՏՈՒՄ ։

Արժանացո՛ զմեզ քեզ ընդ ամենայն
Բարեխօսութեամբ սուրբ ընտանեացդ
կին · զմիութեան քաղաքին ։
Մօրիկարապետին · հատեալ վիճակ
քին · յաստղեստանին ։
Ար յանտխոքին · չի մեծ քաղա
քին · յաթոռ մատենին ։
Ա՛րժանի լինիլ · օծմանըն քոյ
մին · յաշխարհեստուածին ։

Ոմն շնորհօք զարդա-
րեաց զանձն իւր ի սէր
արուեստից բարւոյ ուրեք ե-
կեալ ի գաւառ մի, գտանէ
զնա։ Եւ

Գտեալ զնա ընդ ձեռն ոմանց, մեծաւ
պատուով ընկալեալ քաւէ,
արժանացու ընծայեալ քաւէ,
Նշանակեալ։

Նշանակեալ ընծայից ընդհանրական՝ ա-
նունք։ Ընծայից մեծաց ընդհանրական՝ ա-
նունք։ Ընծայից ստորագոյն տղոցն։
Սակ ախոյեան։ Հինգ և գրուա-
կան։ Ձի ընթացական։
Ձիոյ ընթացական՝ ի կառավարա-
կան։ Ձիոյ ընթացական։
Ձիոյ ընթացական՝ ի կառավարա-
կան։ Ձիոյ ընթացական։
Ձիոյ ընթացական՝ ի կառավարա-
կան։ Ձիոյ ընթացական։
Ձիոյ ընթացական՝ ի կառավարա-
կան։ Ձիոյ ընթացական։

դասին։

սին. Ի նոյնիսկ ժամ սիրանդա-
վայելեա բանիւ Ի մէջ հանդի-
տանին։

մեղին. Ի հոգևոր նե բուրաս
Ընծայեա պետուդ զանթառա-
շառաչիլեա մարդդ աճայիցն։
Ի յարմատոյ նե լուսաւորչին.
ջարդարեա։

Ո՛ Ի հրեշտակաց քո ողորմա-
ընդն դիմեա։

Աղաչ տապանի տեառնեանն զո
խոկ ոչ փոխեա։

Տէր աբեն յակօբ Ի յայրատե ընտ
րեա։ խարտիատզեաց կարգն
մարտագ ճրագնաւորն ընտրեա։
Ի սաքանչելիս ալ յայտնեա. ու
հայր ու հոգիւն սղոցաց դաւանել։
Ալ Ի հոգոյն նեզ զօրացեա.

Ո՛վ Հանդերձեալ Աստուածութիւն. որ ի
Հանդերձեալ Հանդերձեալսն Հանդերձեալ
ես. Հանդերձեալ Հանդերձեալ Հանդերձեալ
Հանդերձեալ Հանդերձեալ Հանդերձեալ
Հանդերձեալ Հանդերձեալ Հանդերձեալ

երեսակ. իշամբ բազմօրինակ։
Ուշ այրեցաւ յայտնութիւնդ. սա ձեզ
նոտրակ. ծածկոց տու հանգիստ։
Պահեցէք ծոմիկ. աղօտ սատ-
մանակ. անբեր բարուրնակ։
Լուծ վիճակն արկնակ. ջուր մեզնիր
խաչտունակ. իբերիք բարուրնակ։
Պայմեք ծառ շիտակ. ջուրս սատ
նոակատ. անդ հաց իմոլիուրակ։
Կեր մեծ ամպոտքատակ. սերպան ակ
զարշ քաղաքէ. տեսեր հրաշտե-
նակ։
Ախինջերս սարկաւագ. լի վա-
գերանակ։
Հոգւոյ ելից խոհական. ար
տեսօրենակ. սրտիկս
իմ հայր խոհակ. ար
Հոգւոյ։ Հա

Գոնէ ելից խոհական պարկեշտ հոգւոյ
նէ, Աստուածէ։
զամեա ընկալցիս պատասխան քո
Աարելխոսութենէ ելից հերանիւ

Պարբերութիւն սակաւ ընդհատեալ, արժանացոյց ընդունել քաւութիւն։

Ընդհատեալ։

Զոհեցեալ սակաւ ընդհատեալ ընդունելոյ քաւութեան։

ստ հոգին շարժեալ. առնել ազդեալ. հայ գիր յօրինեալ։

Պատգամ աշխատեալ. և ուշ լինել օգտեալ. ձեռն յաջ ձգեալ։ Ինքեան տրտնջեալ. վերօրօք ա զոլջել. ամբարշտակ ան լինել. մատամբ խոտորգրեալ. ի վիմի դրոշմեալ։ Լ՚ոչ ձեռն երևեալ. իբր ի ձեռն դրեալ. ոտիցն գիր յայտնեալ։

Վերօրօք հրամայեալ. գիր վըրայ գծել ուզեալ. ձայնէն տր ձեալ։

Ի պարզեալ կարգել. և դրոշ

ղուն. և վատք մրակին։
Ընդհաս բարձրութի. երեք ե-
ղեալ անկանութիւն։
Ռաւիղ բարձրութի. բա-
րձրեալ անկննին. իր
գոնչ կա ոչ ելոյ լուսին։
Պարբեհասութիւք սրբոց ըղձական՝
արժանացո՛ ըղմեզ քաւութե,
Ընդհանուր։
Ռաւիղ բացեալ. մանկունս ուսու-
ցեալ։
Ընդհատարդի. ի վերջին օրի.
հատիկ ծնանի։
Ընդն օր վախճանի. ի գե-
ղին
ի բերդի. ի վաղարշիերտի։
Պարձեալ գազաղի. ի տարօն
տանի. ի յաշուհշատ թաղի։
Ոսկ լուսոյ կազմի. վերայ գա-
գաղի. մեսրոպայ վեծի։
Որ յոլեսի ներսաի. յարթուս
տէրունի. տասն և մէկ տարի։
Պարբեհասութիւք սրբոց ըղձական՝
արժանացո՛ ըղմեզ քաւութե,
Ընդհանուր։

Ար զհոգին աւերեն. տեսեր ի
տակի. տար աչք ծերութեն։
Ա՛վ զամենայնի. հանդոյն հրեշ
տակի. վատնեաց կամովին։
Կնկինք քաջ բարի. նրման քրիս
տոսի. մատնեաց կամովին։
Ա՛նհուն գովիւն. բառնայ ըղձա
լի. և փափագելի։
Պատուական ոսկի. պերսից ար
քայի. պետրոս քարձաւ
ի ստորոտս սրանցմէ. ուր
պատուական քարինք
գտանին պետրոսի հոյակապեցին և սքնա-

պատումն սուրբ։

Ա՛ղաչէմք։

արժանացուց ըզմեզ քաւութե՛ն,
Բարեխօսութե՛ամբ սուրբ ըղձալիդ՝
թանին. երկնից կամարին։
Պարզօղ վերանին. անսխուն խո
թութեն. անհաս բարձրութի՛ն։
Երկեաւք մխուրթի. կատարելու
թիւն. անմահութի՛ն։
Ար զոս պարծանի. լուսաւորիչ
լուրթի. և անմահութի՛ն։

Գայրատեառց գերագոյն գԼ
ուծեալ. Վեծն յօհան
դարեալ. Ամենայն սրբոց
Բանեզականն լուսոյն զար
գոնչ յոլհովնու ոսիե։ Հզ

ցանոց, Ալելուիա։
Ահա ծագեաւ լզուկա քս վրէց.
անառեաղ ի յաչաց. քաւիչ յան
Ալելուիա։
էալն. սիրով ընկալալն։
Կաճառով բարի. յուսով առն
լն. պահեա ի յերկրի։
Սուրբ զեկեղեցի. անուսանե
գեաւ. ամենայն աղգի։
Տը ուժգ ամենի. բարեաց պար
զեա. արանց ցանկալի։
Տեառըն Պետրոսի. ընԼաբիտ
ղումի. արանց ցանկալի։
Ալելուիա տար լսել. քեղ ունդ
եղեցի. բանիգն աղերսալի։
Ալելուիա գահի. բաղմեալ սիրա
լի. քեղ միայն յայտնի։
Ալելուիա։
յերկրի. ընտրեալ յաթոռի։

Ահա լուսաղէն նբ եկեղեցւոյ. ահա
աբեղայ քո պատուոյ: Յոյժ
ղեցւոյ. տօնէն ըզտօն
յաւր մանկունք նբ եկե
տեսին: Հր

Գանձ սքեսին Բոսուիլ ինսուսյո Հայ
կական Եկեղեցին,

Նշանագիր:

գլխով՝ի մէջ սրբոյդ երկնայինն,
Նահատակութեամբ տանիս բերանին
՝ի կոկիսոն Հայոց յուսարկեաս:
Ընդ հուր աթոռոյն ընդունս սքսուրեաս.
Ո՛ տո թագուհին բարիութեաց
Հատուցեաս: վե յօհաննու ժողով
սրտիդ:
Ամրապնդութիւն տեղի նըմանեաս. ըզ
քուացեաս: զիմ ցանկալիս ընդ
Պատուհասաւոր հոգւովըդ լըցիր.
զիմ ցաւոտ բնութիւնըս վեր ար
Ընդ ամենայն հոգեւորովըդ լըցիր.
հրեշակեաս:
տեաւ. ասկի բերան անուամբ

բանիլիս պարիսպ հաճատոյ։
Ձեռամբ սէյն ի յերեսիդ։
ահեղայ երկրեմ խորհին առաջ։
Ձգազարտանէ խորհուրդն այ. և վար
դատե քարկ հաճատոյ։
Քաւիչ ուրկին ի յախտից
մարմնոյ. վերաց ջարկն ի յոգ
չանալոյ։
Քաւիչ կրնոջեան մեղուցեալ
զնամակ զերծոյն խափու չընջելոյ։
Ո՛ երիտասարդ կարեաւն այդ.
զերծեր նրման տեղն խորհրդոյ։
Ո՛ անդարձ հրէշայն՝ բանիւ քո
լուծոյ. ածեր ի լոյս տեառըն
խաչելոյ։
ՔարեխօսուԹէ սրբոց ըղձակեան՝
արժանացոյ ըզմեզ քաւուԹե,
Ա՛մէն։

Գոնէ նուիրատուի հայրս՝ էր.
ատք հայրապետին. զոր ըզ
բուռնիք բանին. որ ըզ
մեզ ուսուցին։ 443

Ոտից սքանչելին. նիկոլասն ա-
րին. և նոր քեռորդին։
Համանուն նաւին. նիկոլայո-
սին, նաև հայրապետին։
Ի Յաբեանին. սքանչելապատմին.
և ճգնաւորին։
Ի տեսանէ հրաշագեաղ. նաև հայրն
երանեալ. և փառաւորեալ։
Ո՛վ կապեալն արձակեալ. մահո-
ւընդ փրկեալ. զբանտեալսն
ազատեալ։
Ի ծովու հասեալ. նաւսորդաց
օգնեալ. ի վտանգէ զերծեալ։
Ո՛վ ամուսն արձակեալ. և ծը-
նունդ շնորհեալ. զմեռեալս
յարուցեալ։
Ի ստրկավաճառէն նոյն ըղձական՝
փրկեա՛ զմեզ ի նենգութենէ,
Ի՛ զրկեմք։

✣✣✣

✣✣

ՀՑ

Ի ԼՈՒՍԱՒՈՐՉՔԷ ՍՐԲՈՅ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆ՝
ԱՐԺԱՆԱՑԱՒ ԶՄԵԾԴ ՔԱՀՈՒԹԵ,
ՈՐ ՀԱՐԵԱԼ ԱՂՕԹՔԷ ՍՐԲՈՅ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱՆ՝
ԳՈՆԷ ԱՐԷԱ ԱՒԵՏԱՒՈՐՆ։

Ի ԼՈՒՍԱՒՈՐՉՔԷ ՍՐԲՈՅ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆ՝
ԱՐԺԱՆԱՑԱՒ ԶՄԵԾԴ ՔԱՀՈՒԹԵ,
ՈՐ ՀԱՐԵԱԼ ԱՂՕԹՔԷ ՍՐԲՈՅ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱՆ՝
ԳՈՆԷ ԱՐԷԱ ԱՒԵՏԱՒՈՐՆ։

ՀՑ

ԼՈՒՍԱՒՈՐԵԱԼ ԱՆՈՒՆՆԴ ՍՐԲԻՆ
ԵՐԱՄԱՅԻՆ. ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ
ԴԵՐԱԿԱՅ ԴԱՍՆԴԱՅԻՆ։
ԱՅԼՔՆ ՅՈՎՀԱՆԻ ՎԱՅՐԱՑ ՁՈՐԵՑԻՆ.
ՊԱՏՈՒԴ ԽՐԽՅՔՆ ՎԱՆԱՆԴՈՒՑԻՆ։
ՏԷՐՆ ԽՈՍԱԿ ԱՅՆ ԸՆԴՀԱՏՈՒՆԻՆ.
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՑ ԱՐՀԻ ՊԱՆԾԱԼԻՆ։
ԱՌՀԵՂ ԽՐԽՅՆ ԱՅՆ ՄՂԱԿԻԵՑԻՆ.
ԹԱԼԹԻԿ ԱՆՈՒՆ ՔԱՀ ՏՈՒԱՔԻՆԻՆ։
ԽՈՐԻՆ ԴԼԻԿԻՆ ԶԵ ԱԲԴԱՏՀԱՒԻՆ.
ՄԵԾ ՄԱՐԿԱՀԱՏ ՊԱՇՏՕՆԵԱՅ ԱՐԻՆ։
ՈՒՂՂ ԽՈՍՏՈՎԻՑ ԵՂԵՆ ԱՆՄԱՀԻՆ.
ԴՆԴԵՂՈՎ ՎԱՆՁԻՆՈՑ Ի ՎԵՐ ՀՕՏԻՆ։
ՀԱՐԵ ԽՕՏՈՒԹԵՔ ՄԵԾԻՑ ԼՈՒՅՍԱԿԱՆ՝
ԱՐԺԱՆԱՑԱՒ ԶՄԵԾԴ ՔԱՀՈՒԹԵ,

ՈՐ ՀԱՐԵԱԼ ԱՂՕԹՔԷ ՍՐԲՈՅ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱՆ՝
ԳՈՆԷ ԱՐԷԱ ԱՒԵՏԱՒՈՐՆ։

ունելով. ու յայտարար կընդ-
ունելով. Օ՛ դուռ ողորմիա անբաժ. յանձին
խոնհարդով. բարի հաճաւոյ։ Ես հարկեղ հոգւով. մաքուր
սրտիւ. ի քեզ պարծիմ ողորմած Տէր։ Ես
ծառայ։

(՚) Ժանտախտել մեզ միշտ յամառիայ։
Կառաւարտից զհիշատակ սէր։
Կրակուխիմք երգով զուարճասէր սէր։
Ոչ ոք հեռաւ ինք արիւն սէր։
Ոչ ոք հեռաւ ինք արիւն սէր։
Հոգին պիտոյս գոյնս ողորմիայ։
Վհիշատուցիր ախտից տագաս։
ողք հաճաւոյ դիմեն առնեն։
Տէրդ տերանց ինչ ողորմէ՝
մեզ տօնողացս աղօթիւք սուգ,
Վերջեմք։

Գոնչ ընդ հոնչոց ճըէ՛։ Զի
երգազանցելով. գերա-
գոյն գոլով. գերահր
մաշ գործով։
Ես հարկեղ հոգւով. մաքուր
խոնհարդով. բարի հաճաւոյ։
Օ՛ դուռ ողորմիա անբաժ. յանձին
ունելով. ու յայտարար կընդ-

Աղերսանք ի սրբոյն Մարկոսէ. առ
գիշերոյն. յորում ինքն կալաւ։

Ամենաւեր Հարցդ. քոյիցն
յինանեաց. և առաքինեաց։
Ողորմ ձգնաւորաց. և նոր միան
ձանց. և կրօնաւորաց։
Տարբեր գերազանց. համեմատ
զօրաց. անմարմնականաց։
Դիւրաւէրն անդորրած. բերկ
րութիւնն տխրած. տխրութիւնն
բերկրած։
Ագնուիմբ սիրեցս յինմարմին՝ ըղ
մեզս ընկալցիս սատարած բա
նիւ, Աղաչեմք։

Ընկանիկ գընդից ինն. երիք
հազարին. և հինգ հա
րիւրին։

Տարերաւորելոյն. հազարապե
տին. և քերովբէին։
Որ հետեւեցին. կենաց քարո
զին.

զին. աւետարանին։
Անբանից վիճակն. որդւոյ կենդանին.
մեծ առաքելին։
Բերկրութեան խնդին. անգալ տիեզե-
րին. և անդէն կացին։
Անդէն հինն եղին. և հաստա-
տեցին. զկրօնաւորութիւնն։
Յորոց անուանին. և երանե-
լին. անտօն մեծատզուին։
Որ յեկեղեցին. լըսեաւ հրա-
մանին. աւետարանին։
Ծոմ ողջ կամցին. զկենաս յա-
ւիտեանս. առա աղբատասացին։
Նա ապա լինին. ժառանգաւոր
վերին. արքայարանին։
Նարեկացութիւն սրբոյ ըղձալի
զեղա ընկալոյս պատարագ քա-
նի, Ամէն։

Գանձ սրբոյ Ներսիսեան։ 29.

Ամէն որ ընտրել. խոտով
շատացեալ. բաւականացել։

Ո՞ւրացին օր մերձենալ. վախճանելոյն
մօտենալ. կատարած հասնելոյ։
Աւուքիւս տեսնել. ազատ մի
երթալ. յամանաց հնկնել։
Ո՞ւնն հասնել. արեամբ թա-
թաւել. գինեխառն երթալ։
Լսկնա յրուցեալ. զերգարանըն
կոչել. զերասելն պատմել։
Ո՞ւ ժամայն երկեալ. բառնահոյ
հասնել. որ զրախտ անուշնել։
Քառաջ խոստացեալ. պատիւն
առացեալ. տրք ոչ հաւանիլ։
Ո՞պա ջարբարեալ. զինն և տան
չեալ. երեսոյ հրով այրել։
Ո՞պա սրով զենեալ. և այնպէս
թողեալ. զինն և գնացեալ։
Ո՞մբ հերացեալ. ժամանակ տա
ցեալ. կատանդին թաղեալ։
Ո՞հ ընկալ զերգրեալ մեր ջնջին,
մկնատուքն աղօթից նոցին,
Ո՞զեմբ։

Ամենայն ոք որ ի Քրիստոս կամի հաւատալ եւ
զանապատումն սիրով յաշխարհին բնակեալ
՝ի կուսին։
Այսոքա այս գովելի, գումարդ ա-
ռագաստին, երեսալ արժանի։
Անդուխտ մեծապէս, զուստ
երն արքայի, սանատրուկ էարն։
Թեկղ յիկոնացի, հաւատով
քարի, առաքելուհի։
Պետրոսեայ կուսի, եւ եփրոսի
նի, եւ անաստասի։
Նիւմիւմ ցանկալի, վտուվատ
գովելի, եւ մարիանի։
Նը գինեայ կուսի, եւ մանու-
շակի, եւ յուլիանի։
Նուխիմեն արի ընդ գայիանի,
մանէ եւնունի։
Նահապետք ազգիդ քոյ ընդ մեղաց,
բարեխօսութիւնք նոցա կուսանաց,
Նշանեմք։

Աստուածոյ ծագէ. արեգն
յուրեմէ. արեգն ի
յանձինէ։

Ո՛ հրաւիրեմ զՀոգին
հրաւառէ. զմարմինըդ փուլէ։
Ձար կայտարըդ լըսէ. դիսակիտա
նէ. չ՚ի խնդիր երկնէ։
Լոկ գալիանէ. առեալ զՀուին
սիմէ. յարեւելս դիմէ։
Լ՚նտի յառաջէ. ուր Հոգւոց
վանքն է. պատիւերըդ փայտէ։
Լ՚նտի եկանէ. ի տոսափ ժամա
նէ. ուր վարագ լեառն է։
Ձէ անդ ամիսիմէ. զնոր նըշանդ
ար է. ի կեղեցւոյ փայտէ։
Լինիցի ըզբանս մաղթանաց՝ քո
րեխօսութեամբ նոցա Հուին
Յեսանց, Լ՚զաչէմք։

+++

++

Գոնէ ապաշխարեմ: Զշաբաթուն երկնայինն. բանից մարդկայինն. աղբիւրս արցունս:

Յաւուրն հոգեգալստեան. զարդեալ արքայութեան. զաբեղայս յուրհատեան: Երեսս քաղաքին. յովհաննէս. յովհաննէս. յաւարտ-ատենին: Ընդ հասեալ թադէ. աւետարանէ. և լուսաւորչէ: Յերամ մրիկըտուէ. շնորհօք բեր ժրկիւէ. ոգի յաւազանէ: Բարեխաւսութիւնք աղբ թագաւորին՝ երկին երկիւղած զմեզ ոգոյդ մի ածին, յաշխարհէ:

Գոնէ արտասուս. Զերգ հոգեխինդի. և գայլոնէ. թագաւորի մուհի:

Ով պատճառ լինէ. հայոց հաւատոյ. և վերացց ազգի:

Ընդ սրտիս սրտին. Հեռանամք
դիմումն. Ամբ լուսաւորչին։
Յերկրաւոր մրրկութեան. յոյժ հանդերձ
կոչի. լոյս կատար կապի։
Նաւս աշխէնի. Թադեոսեան
ազգի. խոստովանողաց։
Յաւուրս յիսնակի. ընդ քառասնորդի. աւետ պահոցի։
Ի նոյեմբեր ձայնի. սրտից ցօղ
վերին. արքայն արմինի։
Բարեխօսութիւնք սուրբ լուսաւորչին՝ արժանացո՛ զմեզ քաւութիւնէ,
Ամէն։

Գոհ իմաստնոյն աստուծոյ Լուսաւորչին։

ՁԸ

Երանելոյ վերին. լոյս
սրտից լուսաւորին. ար
քայից երկնային։
Նահապետ քրիստոնեից. Թադէոսէական
կարգին. հայոց ազգի մանկապետին։
Ընդնակաւ հայոցին. ազգ Թագա

Բարին. Կոստանդիանոսին։
Աղաչելն գոթացին. զոր ժողովել
ցին. ի պատերազմին։
Այր աւարել վերին. տայ սրբոյն
նարին. քաջալերութիւն։
Ողջունն աբգ խաչին. ցուցեալ
Ի յերկինն. զերծուալ աստեղին։
Գոհ այսու ողջունին. յաղթեաւ
հեծելին. մեծ պատերազմին։
Բնակիմ ըն զերծին. զխաչելն զէն
ատին. Ընդ մարտ խրոխտացին։
Մերոյ յաղթեցին. հարին վանե
ցին. և հալածեցին։
Պարս խօսուիլ աբգ թագաւո
րին՝ ընկալ սուտարատ
բանից, Աղաչէմք։

Գոնչ ընդոտուն Կոտո՛, զԹ
զ տրնուտեսականն. տեսեալ
նախնականն. տայ զգաստն
հնդկ հիշեան։

Մեծ ոգեսա անուշեան. ածատարա
կան.

կան · ըսպանիական ։

Օ՛ Թադն արքայական · արծիւն յանդիման · եւ գլխոյն արժան ։ Ով նա ուղղական · նիկիատացւոյն · քրիստոնէական ։

Ա՛ջ քուն մարմնական · հոգւոյ աշխարհական · տիրել կարողացան ։

Ա՛հա տրգնուական · գիշերն ի լոյս լման · կայր աղօթական ։

Թարեխօսութիւնք սուրբ ընձեռեալ, արժանացուր զմեզ քաւութիւնք ։

Ա՛ղաչեմք ։

Գոնչ հոմօրէն տուխէրս ։ Ղ

Անձն քարշարեալ · եւ զարիւնս հեղեալ · եւ պատուիրեալ ։

Խիստ կախել · զմարմինն տիկ հանեալ · զմարմինն յօշատեալ ։

Ա՛բանտ արգելեալ · անօթի թո ղեալ · անարբշտ պահեալ ։

Ե՛նթիւք այրեցեալ · խեցիւ

հարուածեալ. աղիւ մորմոքեալ։
Վատեալ այրեցան. վիրօք խո-
ցեցան. և ջարդարեցան։
Պըճնօք ծակեցան. չմանուկ կո-
խեցան. քերծօք քերթեցան։
Պանիւ տանջեցան. մահու մատ
նեցան. և գերևատուեցան։
Ալյուք ողբ ընտրեցան. ողջախո
հեցան. կուսութիւն աւտացան։
Պարեհասութիւնք նոր մարտիրո-
սաց ընտրեալ ի վերջ նոր քաջութիւն
վերայ, Ղազարայ։

Գոնչ սրբոց մանկանցն բնութիւնն։

Ա

Ղ ընդատապեղ մանկունք գերզուրանաց.
յաւիրաւակեալ ի մարցեն գրիչաց։
Ամեն ի յարիւնս խաղնեալ ան
վերայ. գոչմամբ ձչիւն մարցն
ընդոխմ ղահձաց։

Անդիտունքն յահէ սրտին տա-
նողաց. Ի գիրկըս մարց խոս-
ձայ տաղնապաց։
Հրամանն տառապիկ եր զօրակոնաց.
տա Ի բառնալ ըզձեզ Ի կենաց։
Ի լինիլ վըհկայ ձեզ բանին կե-
նաց. Նուաճընտել արքային
վհատաց։
Պարեխոսեցէք տա տըրն ամենի՝
զմեզ ընդունել պատուական քա-
նի, Պաշտեմք։

գտանի ընդ վարդանայ գր։ ՂԲ

աւելց ազգաց հայոցըս
տոհմի. քաջըն վարդան
երել հաձելի։

Ամօք բոլոր ի շինանաց հայի. և
հրամանաւ տահակ պարթևի։
Սբըն վարդան տա կայսրն տուաք ի.
և մեծաշուք Ի տարմատ մըտի։
Ասէ ի կայսերն յանդիմանն ըզտ
տի. Թէ ոդ տաս վարդ արքայի։

Ո՛վ քրիստոնեայ դատանեալ. քրիստոնեայ
ընտրեալ. վասն դեղատարդեալ։ Ո՛վ
Աստուած զուարեալ. մանաւանդ
պատուհասեալ։ վասն որոյ ոչ բանիւք
զինուեալ. և արհամարհեալ։
Աստուածոյ դիմացեալ. դեմ չարին
հերհացեալ. և տարամերժեալ։
Այլ զայդոցիկ զատեալ. և խոստովանեալ։
Այն որ հալածեալ. ետն որ վրկեալ
քո մեռեալ։

զմեռն էարչարեալ. վէմ
տեղ քո վառեալ. քո
շօթեալ։ ՂԴ

գոհիչ մեղաց տասնից
հայոց։

զմեռս ընկալցին պատուական քո
Աստուածդ մեր, Ա՛ղաչեմք։
Աստուածածին մեզդա ընձայեալ։
ըստ սահմանի մեղս նամակի։
զոր ինդամանէ սիրեալ մեծարի։

++

Ի՞նչ, Ի՞նչ եմ ես, ով Աստուած իմ, ի՞նչ եմ ես
մեղաւոր մարդս քո առաջի. Ի՞նչ եմ ես
անարժան ծառայ քո, որ կամիմ
գոհանալ քեզ. զօրակից իւրոց զօրաւորաց
կոչեալ. զօրայ իւրոց զօրաւորաց
ուրախութեամբ ըզձամ մեծարել։
Անդուլ ձայնիւ պատուել զքեզ
Անթառամ պսակաւ զարդարել։
Քանզի դու սիրով ըզձամ ընկալար.
Եւ ոչ շահու արդեամբ գընացեր։
Քարեմտութեդ յարեր ի կեր.
Եւ ոչ ամօթով ես զրկեցար։
Ընդ ինչսիւք զինուորին ընտրեալ.
Ընդ պատուականս ի պատուականսն
զարդարեալ. ի կեր ելիր
ի ծառայութեան փառաց
գոհանալ։ Ա.Դ

Ի՞նչ եմ ես, Աստուած իմ, ի՞նչ եմ ես
մեղաւոր մարդս քո առաջի. Ի՞նչ եմ ես
անարժան ծառայ քո, որ կամիմ
գոհանալ քեզ. զօրակից իւրոց զօրաւորաց
կոչեալ. զօրայ իւրոց զօրաւորաց
ուրախութեամբ ըզձամ մեծարել։
Անդուլ ձայնիւ պատուել զքեզ
Անթառամ պսակաւ զարդարել։
Քանզի դու սիրով ըզձամ ընկալար.
Եւ ոչ շահու արդեամբ գընացեր։
Քարեմտութեդ յարեր ի կեր.
Եւ ոչ ամօթով ես զրկեցար։
Ընդ ինչսիւք զինուորին ընտրեալ.
Ընդ պատուականս ի պատուականսն
զարդարեալ. ի կեր ելիր
ի ծառայութեան փառաց
գոհանալ։ Ա.Դ

Գոնէ մէկն ինծմով. երթա
գինեւոյ ու գրտնէսի: Ը-
րանալի վերկութեան պատ
ուէսալ. երանութիւնէ ու
մինուան ընտրեալ:

Ա՛յնպէս ընտրեցօք զարդարեալ.
պհատառացեալին ուրախացու-
ցեալ:

Երանութիւնէս առեալ.
Աստուածային առեալ:
Աքսիմմոնոս ալքայն գիտա-
ցեալ. եւ առնել փութալով ժա-
մանեալ:

Ո՛վ երանութեան ընկերակցի խոցել.
զատս ու ըղձերս նր հատեալ:
Սէրն գրտուեաս վնա յանդիման
նեալ. ու վերստուին մրտացըն
յայտնեալ:

Ասկ բռնաւորն ընդ այն բարկա
ցեալ. վերկայեան երես անդեա
հատակեալ:

Ի՞նչպես կարելի է ճանաչել մեր ներսում գտնվող մեղքերը, որոնք մեզ չեն զգացնել տալիս իրենց գոյությունը:

Ուրեմն ինչպե՞ս կարելի է ճանաչել մեր ներսում գտնվող մեղքերը, որոնք մեզ չեն զգացնել տալիս իրենց գոյությունը: Ես պատասխանում եմ, որ մեղքերը ճանաչելու համար անհրաժեշտ է, որ մենք ուշադրություն դարձնենք մեր սրտի ներքին շարժումներին, մեր խոսքերին և մեր գործերին: Մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր սրտի ներքին շարժումներին, որպեսզի տեսնենք, թե ինչ մեղքեր կան մեր սրտում: Մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր խոսքերին, որպեսզի տեսնենք, թե ինչ մեղքեր կան մեր խոսքերում: Մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր գործերին, որպեսզի տեսնենք, թե ինչ մեղքեր կան մեր գործերում: Մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր սրտի ներքին շարժումներին, մեր խոսքերին և մեր գործերին, որպեսզի տեսնենք, թե ինչ մեղքեր կան մեր սրտում, խոսքերում և գործերում: Մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք մեր սրտի ներքին շարժումներին, մեր խոսքերին և մեր գործերին, որպեսզի տեսնենք, թե ինչ մեղքեր կան մեր սրտում, խոսքերում և գործերում, որպեսզի կարողանանք դրանք ճանաչել և խոստովանել Աստծուն:

ստուածածոց երկիւղն
հալածի. եկեսցէ բնա
կի յերկիր կիւրիոկէ.
Ա՛ռաջահաճատ վըկայն քոյ.
աբեղ օրհնա տիկին մեծապէս:
Ա՛նուն քաղաքըն մեծ տարածի.
աբեղ հաճատըն յայտնի լինի:
Քանհաճատիցն յատեանըն տա
նի. կիրակոսիւ մանկամըն իւր
բարի:

Օ՛ տըղայն ի մօր գըրկացն առ
նըլով. աղեքսանդրոս և համ
բուրելով:
Ես զօրհնա անխնամ տանջելով.
Էարչարեին ըզնա քեզ բերելով:
Ես կիրակոս ինձ հայելով. զոր
ինչ լսեր՝ զնոյն երկրորդելով:
Ա՛ռաքեալքն սրտին համբու,
րեր. և զչար տանջանս յանձինս
ընդունէր:

լրեգործս արտեալ. զհարատս ո՞
նաթգեալ։

Ո՞վ բարիս ոչ գործեալ. զիս
ծեալ. յանցանս յերկարեալ։
վերնօք տատապեալ. մեղօք զատա
տարակացեալ. զարտուղի շրջեալ։
Ա՞ւր յոյժ տարապրեալ. չէմ
գործեալ։

զօրհնս պահեալ. չէմ բարիս
Ջէմ յուխտին կացեալ. չէմ
խեալ միտեալ։

Ես ոչ
մեղօք մեռեալ. ես ոչ
ս էմ խաչարեալ. ես
գոնէ տպաշխարհ։ Ղ.Ր

Ես, Ա՞ստուծ։

զմեզս ընկալ ողորմած պատարագ իմ
Ստարեխոսուիլ սեպս ընդունիլ
ուէր. զյիշ քո ամ գործեցի։
Ինձ ապաշխարհ քաղցրը խոստա
զար լսեր՝ զնոյն երկրորդեր։
Ա՛ն կիրակա ՚ի մայրըն Հոյեր. ու

Սերաբանիա վայ. հոգեսոցիա
հեռացայ. էարեօքս որ մեղայ.
Քոյդ գերկուց անկայ. շնորհաց
տէն եղայ. վատաց գերկեցայ:
Օ՜ լոյսդ մերկացայ. ի դրախ
շեղայ. զբաղ յաչաց եղայ:
Յանցաւոր գերայ. յօրինաց
ելայ:

Ողորմեա ինձ աստուածէ ըստ մեծի
ողորմութեան քոյոյ:

Ողորմեա ինձ աստուածէ. ըստ մեծի
ողորմութեան քոյոյ. եւ ըստ բազմութեան
գթութեանց քոց ջնջեա զանօրէնութիւնս
իմ: Զի զանօրէնութիւնս իմ ես գիտեմ.
եւ զմեղս իմ առաջի իմ է միշտ: Քեզ
միայնոյ մեղայ եւ զչար առաջի քո
արարի: Զի արդար երեւեսցիս ի բանի
քում. եւ յաղթեսցես յատենի քում:
Զի ահա յանօրէնութեանց ծնայ. եւ
յմեղս ետես զիս մայր իմ: Զի ահա
զճշմարտութիւն սիրեցեր. զանյայտ
եւ զգաղտնի իմաստութեան քոյոյ
յայտնեցեր ինձ: Սրբեսցես զիս
ի մեղաց իմոց. եւ սրբեալ եղէց.
լուացես զիս. եւ քան զձիւն սպիտակ
եղէց: Լուիցես ինձ ուրախութեան
եւ գոհութեան. եւ ցնծասցեն ոսկերք
խոնարհեալք: Դարձո երեսս քո ի
մեղաց իմոց. եւ զամենայն անօրէնութիւնս
իմ ջնջեա: Սիրտ սուրբ ստեղծ
յիս ամենայնիւ. եւ հոգի ուղիղ
նորոգեա յիս: Մի զարկաներ զիս
յերեսաց քոց. եւ զհոգի քո սուրբ մի
խլեր յինէն: Դարձո ինձ զուարճութիւն
փրկութեան քոյոյ. եւ հոգւով
գերագոյնով հաստատեա զիս: Ուսուցից
զանօրէնս զճանապարհս քո. եւ
ամբարիշտք առ քեզ դարձցին:

Աստուած հայրութիւն. մի զայրանար երկայն
հաճութիւն. և առատարարութիւն. Օ՛ երկնա
ւոր հայրութիւն. արքունեալ
զաւակութիւն։

Ոգի սրբութեան. վերացուր ի մեզ
ոգւոյ ամբարտաւանութիւն. տուր
մեզ խոնարհութիւն սրտի։

ձգեա ի մեզ սէր
յաղօթս յաւէտ
հոգի պրկութիւն։
գոնչ ասաշխատա-
ր ։ ղ

Հոգի սրբութեան, լուսաւորեա
զմեզ։ Հոգի ճշմարտութեան, ա-
ռաքեա զքեզ ի մեզ։ Հոգի զօրու-
թեան, զօրացո զմեզ։ Հոգի ի-
մաստութեան, իմաստնացո զմեզ։
Հոգի խրատու, խրատեա զմեզ։
Հոգի գիտութեան, ուսո զմեզ։
Հոգի երկիւղի Աստուծոյ, լե-
ցո զմեզ։ Հոգի ողորմութեան,
ողորմեա մեզ։ Հոգի ներողու-
թեան, ներեա մեզ։ Հոգի մխի-
թարութեան, մխիթարեա զմեզ։
Հոգի խաղաղութեան, խաղաղե-
ցո զմեզ։ Հոգի ուրախութեան,
ուրախացո զմեզ։ Հոգի սրբու-
թեան, սրբեա զմեզ։ Հոգի ան-
մահութեան, կենդանացո զմեզ։
Հոգի յարութեան, յարո զմեզ։
Հոգի փառաց, փառաւորեա զմեզ։
Հոգի Աստուածութեան, Աստուա-
ծացո զմեզ։ Հոգի մեծութեան,
մեծացո զմեզ։ Հոգի անճառու-
թեան, անճառեա զմեզ։ Հոգի
անհասանելի, անհասանելի արա
զմեզ։ Հոգի անքննելի, անքննե-
լի արա զմեզ։ Հոգի անքակ-
տելի, անքակտելի արա զմեզ։
Հոգի անսկսելի, անսկսելի արա
զմեզ։ Հոգի անվախճան, անվա-
խճան արա զմեզ։ Հոգի անսա-
հման, անսահման արա զմեզ։
Հոգի անդադար, անդադար արա
զմեզ։ Հոգի անդրդուելի, անդ-
րդուելի արա զմեզ։ Հոգի անա-
ռակ, անառակ արա զմեզ։ Հոգի
անշարժ, անշարժ արա զմեզ։

Պատմ տուք մեղաց եւ այլ ոչ
թմրել դիտէք։
Զգոյշ լերուք խաբօղ
դիտութեանց • զկնոյր իւրաքանչիւր
ոք մերձենալ ոչ դիտէք։
Ուստ կենցաղոյս այս ոչ
հնարաւոր • զանձինս մերձեցուցանել
Քրիստոսի։

Ունել զհոգի մարդկան • զի
ոչ ոք ոչ ինչ կարէ առնել • եթէ
ոչ Աստուած տացէ։
Ընդ ամ մնասցուք • հաւատարիմ
ծառայք • եւ հաղորդիչք։
Ընդ ամ մնասցուք • հաւատարիմ
ծառայք • եւ միշտ գոհասցուք։
Ընդ ամ մնասցուք • հաւատարիմ
ծառայք • եւ հաղորդիչք։
Ընդ ամ մնասցուք • հաւատարիմ
ծառայք • եւ միշտ գոհասցուք։

Պատեալ ի կտաւէ հին. պատառատա
մուխն. գաղտ աշակերտին։
Ղեռամբ յոմանէ հինէ. նիկոդի
կեռնոյ անհին։
Ա ր ի յ ա ր ա ր ե ա ն ։ գոհ
դիպուցաք. Լ ուշեմք։
ցաք. այսմ մեծ գարիւս որ հան
Պաղատուելիս յոր ժամանե
ապահ ցէք։
Պաղատուելիս ոչ ոք անձինս մաքուր
խիղ. այլ զէր ոն անձինս մաքուր
Պատ աշխատելոյս այս մի շատ
կենայք։
Ո՛րդք. ո յիւրեսեաց խըստով մի
որբն ո զայրին մի վերստացը
աունէք։
Մարդոց ուժք զերկանք մի՛
Լ՛ դատաստանն ուղիղ արարէք
ի մէնայք։
գարնէք. որ մեղիամն քան զիս

կալին. խընկով հալուճէին։
Եդաւ ի հողին. յարկ վիմափո
րին. ի նոր տապանին։
Ո՜վ անեղական ամենից աւծ. զա
րարչագործն տիեզերաց։
Որ օրէնն էր մահապարտաց.
հանին ի վայրն նախատանաց։
Բնաւեւուելին զմատուռնարն կենաց
այնմ որ գերեզման ըզգիրան օ՜
րինաց։
Ա՛ երկայնուելին զարքայն հրեղէ
նաց. ըզգաւդարօղըն դրախտին
կենաց։

Յանկ գանձուց։

Ձոլե՛ւշխ՛ոլիէի ևա՛ւ՛էա՛էայ։

Ձորւ՛քկէ՛ւրայէան աղԹուս։ 367։

Ա՛ծայայան՛ւ՛ն ցրա՛գա՛լա՛յին։

Ա՛ւ ժամանակի՛ յի վե՛ւրջին։ 368։

Ծննդեան։

Յետագրդ պարծանացդ։ 369։

Նամից խմբից արքայն։ 370։

Ծննդեան ո՛ւրբա՛էի։

Ար յու՛ԹԷ՛ւրա՛ւրդին։ 371։

Տեառն շնորհալի։

Ա՛ւնդհանատուն յե՛ւրկնից։ 372։

Բո՛ւն Բարէկենդանին։

Ա՛ւրդա յաւիտեանս։ ԷՐ։ 373։

Թէոդորոսի պինդարին։

Ա՛նիւակաւո՛ւր վկայն Էրա։ 376։

Ա՛ւետ պահոց երկուսեան հինգշաբթին։

Ի՛ խորհո՛ւրդ խորին։ 377։

Կիրակի Տյառնընդառաջի։

Ցա՛ք քո՛ւ մկրտչին տրդին։ 378։

Յանկ գանձուց։

Մէջէ պահոց երգը հիւսիսէին։

Աւետաց Հոգւոյն՝ ի խնդութիւր • 379։

Յօհաննու երգ-ասացէն հայրապետին։

Նկեալ պատմեցիր • տաբ • 380։

Մէջէ պահոց չորեքշաբ հիւսիսէին։

Այլ մեծատուն մի • 381։

Մանկունց տաղասացին։

Բեղնաւոր սիրտդ կը • 382։

Մէջէ պահոց հինգշաբ հիւսիսէին։

Այլ գաւառէդ անիրա • 383։

Ներսէսեան՝ ի վիրապէն։

Պատուեր քարի և երանե • 384։

Ներսէսեան՝ ի վիրապէն։

Տէսաք այսօր լուսեղ • 385։

Մէջէ պահոց ուրբաթ հիւսիսէին։

Պատեալ խորհրդով քո • յա • 386։

Ղազարու յարութեան։

Յոգ քոյդ քարի և ե • 387։

Թովմայ առաքելոյն։

Լուծ ես ի տառաց • երիս • 388։

Բանկ գանձուց։

Ա՛մոթ ո՛րբոյն։

Լ՚ուծեալ արտաբեկ եւմի • 389։

Սրբոյ յոտս-ընթաց։

Ընդհակառն լոյսն այսօր • 390։
Լ՚արդ լուսաւորեա՛ • ար • 391։
Լ՚այսօր ցընծալի • այսօր • 392։
Լ՚ահաւո՛ր բանըն վկայ • 392։
Յանդնեա զմեզ կարօղ • 393։
Լ՚ուծ աւետեաց ձայն • 393։
Նո՛ր դշխոյ բերկրած • 394։
Ա՛րամեցիք սիրօղք ան • 395։
Տրտմեալ մարիամըն մատ • 395։
Բանից որ ընտրեալ աա • 396։
Ո՛վ յարեաւ զդըժոխս • 397։

Նո՛ր կիւրեղին։

Լ՚արդ աստ յարեայց • ինա • 397։
Յակ այսօր կոչի • սաղմո • 398։
Յարեաւ ած • մարգա • 398։
Բանից արբանեակ • ըզ • 399։
Ո՛վ յարեաւ բանն՚ինս • 400։
Վերնաց փայտի տեղի տըն • 401։

Յանկ գանձուց։

Համբարձման։

Տեսեալ վերնոց զանմա • 402։

Մեծահրաշ հիւսիսին։

Ախտալի եղեալ • հրեշտա • 403։

Պենտեկոստէին։

Աւետանարար բղխուածն • 404։

Տոպանոկին։

Տաճարդ երկնային • տուք • 405։

Աղաւնեբոյս-ըեօն։

Ի խորհուրդ խորին • քա • 406։

Ամէն ոն յայտնեալ լըզ • 407։

Վերափոխման ոս-ըբ ոճծինին։

Ի գոյս ի լուսոյ անձն դի • 408։

Ընտից տէրց գունդ աշա • 409։

Ընտրեաց կերպեան սիմոս • 410։

Խոչ վերացին։

Ի ընծաւորի միասաց տո • 411։

Ընտրեաց սերպեան • 412։

Երեսան խոչին։

Ո՛վ ի խաչըն միայլեալ • 413։

Յանկ գանձուց։

Վարսից խոչին։

Հեկեալ և հատեալ. ժա. 414։

Գիս խոչին։

Ալար ածանեմք զերեսս. 414։

Հրեշտակապետաց։

Աստղեալ կատարյց զհակս. 415։

Յովհաննու հիմն ծննդեան։

Ադնալ կուսին. երկունք. 416։

Յովհաննու գլխատման։

Պատից բազմութիւն. այն. 417։

Նակ բարեբաստն ձայն. 418։

Յօհաննու խոտ՝ և յոտից տէտոյն։

Պատից խմբից արքայն. 419։

Երիսաւսան սուտելոյ։

Ընտրեք կերպեան աթո. 420։

Հիւսեալ անուշանք նա. 421։

Դաւթի մոգք՝ և յայնմէց սուտ։

Ալար ինայլե օր քո. 423։

Ամպք անքննին անձատ. 424։

Յանկ գանձուց։
Սահմանոյ հոխտիկոյին։
Ահեղանալարար անմահ տէր. 426։
Պետրոսի հարցման։
Պետրակոյ գնդին. գբ. 427։
Որդոյն որոմոն։
Պետրացոյն գնդին. գե. 427։
Բարեպաշտոյն դատին հայտոյիչ։
Ահագաղ Թագեին հրամայ. 428։
Եօթանասուն եղիս աշխէրացոյն։
Ուշեալ տէր հոգին. յօր. 429։
Հոմօրէն մարգարէից։
Հոգին նախ ընտրեալ. 430։
Հարցուածոց։
Նորեալ ըղհոգին. առաւ. 431։
Իգնուխոյ ամբոգիեաց հարցի՝։
Ընդհատիսոյին վիճակեալ. 432։
Որդւոց հետոյն մէյն գրիգո՛ր ը՛։
Ահյայս մի ծառեիս՝ի տէր. 433։
Յովոբաց մծբընոց հայտարարին։
Պաբուն բարի երիցս է. 434։

Յանկ գանձուց։

Մուծին Ներսէսի Հոգեւոպետին։

Վասն հանգստեան վերին. նա. 436։

Խոսիսիոց պոլսեցւոյ։

Ո՛վ հայր իմաստակ. տր տէ. 438։

Թարգմանչին Խոսիս՝ ի Ղեւոնդեայ։

Ես ամ հոգին շարժեալ. 48։

Բարձրեալ անքննելին. քը. 439։

Պէտքան Հոգ՝ ի տիեզերէն տար՝։

Վերստին պանծալի. պէտ. 440։

Յոհաննու ոսկեբերանին։

Յանեզական լուսոյն զարդ. 441։

Բոլսեցի Հեսոփոսեցւոյն։

Ո՞յսոր մանկունք սբ է. 442։

Նիկոմեդացւոյ Հոգեպետին։

Վասն Հայրապետութեան. լա. 443։

Ղեւոնդեայ տոհմոյն։

Լուսաբաշ անուշնք սբոցն. 445։

Ոսկեան։

Լուսոյն ընտրեաց հոգ. 445։

Բանկ գանձուց։

Մխոհյոնց ճէնուրցց։

Վերսաղանցելով. գերբա. 446։

Ընուշնի տնտպտպոկոնէն։

Նրվանիկ գընդելին. երեք. 447։

Սուփեսոնց։

Ոսմինցն որ ընտրեալ. խոս. 448։

Կուսոնց։

Որ անպատմելին. սիրով. 450։

Հուխփսխեոնց։

Ինտանօր ծագէ. արևեն. 451։

Ամէնուս ընդունին։

Պարտուն երկնայինն. բա. 452։

Տրտուց ընդունին։

Ինձալ հոգիսուին և գա. 452։

Կուսոնգիսնոս ընդունին։

Վերսարիսիդ վերինն. լոյ. 453։

Թէոդոս ընդունին։

Ընդունեսականն. տե. 454։

Հոմօրէն տրուելոց։

Ոմանք չարչարեալ. և. 455։

Յանկ դանձուց։
Մանիոնցն բերկրէին։
Ընթանալագործ մանկունք. 456.
Վարդանոյ։
Թամից աղաչաց Հայոցս. 457։
Առաքեայ։
Ինձ քո վառեալ. քա. 458։
Սարգսի շարականն։
Ահաւադայծառ փառօք. 459։
Մինասայ երգագինեայ և գրչեայն։
Երանելի վկայքդ պատ. 460։
Գէորգայ շարականն։
Ընդառատ կենաց. զարմ. 461։
Կիրակոսի երէցականի։
Ինաւրացաւոց երկիրէն. 462։
Ապաշխարականն։
Ես եմ խոնարհեալ. ես. 463։
Ուրախ եղիր մեղայ. ան. 464.
Պահօք պնդեսցուք յս. 465։
Ուստ կենդանոյս այս մի. 466։
Ով ինչուրբանիկն. մե. 467։

ԵՐԿՈՒ ԵՒ ԱՌԱՔԻՆԶԻ ՀԱՄԱՐ. ՏԵ

ԵՐԿՈՒ ԵՒ ԱՌԱՔԻՆԶԻ ՀԱՄԱՐ. ՏԵ

ԵՐԿՈՒ ԵՒ ԱՌԱՔԻՆԶԻ ՀԱՄԱՐ. ՏԵ

ԵՐԿՈՒ ԵՒ ԱՌԱՔԻՆԶԻ ՀԱՄԱՐ. ՏԵ

Ա՛ղաչանօք սբ Ծերտւնեւոյն. զի
ի կապից արձակելոյն. աւր զմեզ
պահեա ի թշնամւոյն. և ի յան
շէջ վառեալ հրոյն. աւր ողոր՛:

Ծոդիաշաբթին:

ՏԻ՛Ր և փրկիչ օրհնեալ ի կեաս.
ծերպն ընդ մանկունսըն ներ՛ա-
գեալ. զար բոցերէնքն աչիւ
սուրեալ:

Յաւետարանի նորոյ ներսես. մեզ
ողորմեա աւր գթլթացեալ. ողք ի
սբ սօնս եմք ժողովեալ. աւր ո՛:

Յորդանան:

Ար յորեարդ ի մեռելոց. խոր
տակեցեր զդուռնըն դժոխոց.
ազատուԹի եւսուր հոգւոց:
Ողք յարեամայ անդ արկելոց.
մեզ ողորմեա մեղուցելոց. և
պարգեւեա մսան ընդ սրբոց:

Չոմբաթօքիսն:

Ար ի յերկինըս համբարձար. նո

Ի քէն ծնանիմ։

Ես քեզ ծնայ, որդեակ իմ, ես քեզ ծնայ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ո՜հ, ո՜հ, ո՜հ։

Ա՛ռ ինձ ի քէն ծնանիմ։

Առ ինձ ի քէն ծնանիմ, ես քեզ ծնայ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ո՜հ, ո՜հ, ո՜հ։

Ա՛ռ ինձ ի քէն ծնանիմ։

Առ ինձ ի քէն ծնանիմ, ես քեզ ծնայ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ո՜հ, ո՜հ, ո՜հ։

Ա՛ռ ինձ ի քէն ծնանիմ։

Առ ինձ ի քէն ծնանիմ, ես քեզ ծնայ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ո՜հ, ո՜հ, ո՜հ։

Ա՛ռ ինձ ի քէն ծնանիմ։

Առ ինձ ի քէն ծնանիմ, ես քեզ ծնայ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ես քեզ ծնայ ի
ծոց իմոց, ես քեզ ծնայ ի սրտէ իմմէ։ Ո՜հ, ո՜հ, ո՜հ։

Ար՝ ի թաւիւղ լերկնէն յայտնել.

Վասն ի՛ւղեւորութեան.

Ար՝ ի ճանապարհ լերկնէն յայտնել. օրհնել զհաւատացեալսն. որ ելանեն ի ճանապարհ. եւ զհեթանոսսն. որ ելանեն ի ճանապարհ. զի կայցէ նոցա ողջոյն. եւ զերկիր. զի ողջոյն լիցի նմա. եւ զծով. զի ողջոյն լիցի նմա. եւ զգետս. զի ողջոյն լիցի նոցա. եւ զաղբերս. զի ողջոյն լիցի նոցա. եւ զամենայն արարածս. զի ողջոյն լիցի նոցա. եւ զամենայն ինչ

անձատ լուսով կերպափոխեալ.
և՛ի յերկնից հայր վերկայեալ.
դա է որդի իմ սիրելեալ. աշա
կերտացըն զարհուրեալ։
Պողմամբ մեծաւ յերկիր անկեալ. տագնապելով և հիացեալ.
յարթաւ տեսին լուսաւորեալ.
ասր ողորմեա ասր ողորմեա։

Խաչէ։

Ով որ ի խաչն հաւատացեալ.
աղքատութիւնէ արժանացեալ. նա
անբաժանութեան բարեխօսեալ։
Յարթաւ յերկնից փոխըն գոհացեալ։ որ ամէն խաչիւ երկրպագեալ. որ ամէն խաչիւ երկրպագեալ.
գեաւ. ասր ողորմեա։

Աղերսմունքեն ալ և բարե
խօսութենէ ալեզն Գրիգո
րի Ուսումնարէրին յանդգ
նեալ աճապարեցաւ վերստին տե
սանել հոգեկնութիւն երգարանիս
ի նմանէ թուականիս ՌԵՐԿ.
նոյեմբերի ԺԵ։
Անհատանդնութիւն։
Անհայրապետութեն ՅՆ Պուռ
սա արքային կաթուղիկոսի
Տաճկաց։
Ամ հայոց։
Ամ ի պատրիարգութե ԱՒՅ
Ամի ՅՆ Յովակիմայ Գոբերտ
Ջանիկ Ամիրակոպատ։
Ամ մեծի պօղոսայ ՅՆ Ը. ազա
րեան Ամիրակոպատի և
Ազգասէր կարդացեալ բարե
կամ Պատրիարգի։

Ամէն։ Ամէն։ Ամէն։

Աղերսմունք հոխտագրեցեալ պետրոսեան
Սոեփաննոսէ որ ի էջմինէ։

Ա՛րդ՝ ի հրճուիլն ձեր միշտ
զմայլելիւք առաւ. զվերադրե՝
ցեալ Աստուածանոան Վեստրոսեն
հանդերձ հոգևոր և մարմնաւոր
Ջնորհօք աղաչեմ ողջամտաբար
յիշել ի քո՛ւ յո՛ի յոյն բնաւից։
Ա՛յլև զվերակացու վաղեմնա՝
կան տպագրարանիս, զԱատեո
սեան Յովհաննէսեան, և զհանգու՝
ցեալ պապն իմ զհայագործ մահ
տեսի Յարութիւն որ ետ զիս
յուսաւմն գրոց. և զհայրն իմ զոզ
յովհաննէս. և զմայրն իմ զգայիանէն
և զեղբայրն իմ զհաճերեան ի
նա յաղօթս ձեր յիշել աղաչեմ։
Ա՛յս զշարաբարդօղն կապարէից
տպագրարանիս զԱնուէլ դը
պիրն մարութեայեան.
Ես զմրահարն տպարանիս զբա
ղիշեցի խոհատուր դպիրն պե տ
րոսեան ի մաքուր աղօթս ձեր
յիշել աղաչեմ։

ՀԱՅԿԱԶՆՅԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՊՈՍՏՈՍ ԳԱ

Եր. գ. 715/58
120 р. т.

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.
FL0023183